Оссолінсъкі колекції.

CD – диск виконано в рамах угоди укладеної з квітня 2005 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy.

Oddział Rękopisów. Zespół (fond) 5.

RĘKOPISY BIBLIOTEKI ZAKŁADU NARODOWEGO IM. OSSOLIŃSKICH

7360/I. Papiery Edwarda Rulikowskiego. T. IX. Opis powiatu kijowskiego. Część IV. *XIX w. S. 448.*

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

P a p i e r y

E d w a r da R u l i k o w s k i e g o

T.IX

Opis powiatu kijowskiego

Cz.IV

Dzieje zewnętrzne Kijowa w związku z ogólną historią kraju,wiek IX - XIII.

XIX w.
s.448

7360/II

Uwaga:Rękopis niedokończony.Na końcu dołączono noty i przypisy.

I

Część pierwsza

Dzieje ~~ogólne~~ szczegółowe Kijowa.

w zarysie

D. Ogólny Dziejów Kijowa

7360

7360

BIBLIOTEKA

Papiery Teodor. Rudzkowskiego

T. IX

Opis powiatu kijowskiego

~~Cz. II~~ Cz. IV

Dzieje zewn. kijowsk. po-zaporza
z opisem hist. kraju, ~~[illegible]~~

~~Średniowiecze~~
W. 18 – ~~1833~~ XIII?

s. 448

Uwaga: Rękopis ~~ber~~ miedzioukrony. Na końcu dołączono noty i fragmenty pisma.

7.360

Potorimi

Kijow, grod stary, i mocno=
historyczny i archystorowiański;
niegdyś Derewian kowod la=
=topiscow ruskich; gniazdo
i siedziba Dnieprowych Bo=
=lan; później stolica Rury=
=kowiców i wielkiego Księ=
=twa Kijowskiego; serce daw=
=niej normandzkiej potudnio=
=wej Rusi i jej duchowe
religijne ognisko; nastepnie
grod stoleczny wojewodztwa
Kijowskiego; obecnie rus gu=
=bernji i powiatu Kijowskiego
naretne miasto i siedlisko
wyzszych wtadz rzadowych;
— grod od samego Boga
strzeżony (Bohochranimyj); (1)
grod ztotogtowy, ordobny

starożytną sławą i rozwaliny:
= ni, leżą na prawym brzegu
rzeki Dniepru, malowniczo
rozsypany po wzgórzach i
parowach. - Pomimo jednak
tę niszczącą grunta, ~~miasto~~
fakt że względu położenia
swego jak to
i rozległości i zabudowa:
nia miasto się może policzyć
do najpiękniejszych miast
naszego Kraju. - Posiada
świątynie, wspaniałe i liczne
świątynie, gmachy ozdobne
obfitują w przepyszne aleje
drzew i sprawy publiczne.
W środku miasta znajduje
się ogromny park. - Od
zachodu, południa i północnia
otacza go szeroka obwodnica
Wisła to przed wielki jednej
z miast prastarej i rozległej
go się Kraj obecnie wcho:
dzący w skład powiatu

Kijowskiego; — od wschodniej
zaś strony rzeka Dniepr,
Jordan ruski, szerokiemi rozla-
nemi wody. Dzieli to miasto
od okolic Małorossji wyższych
i w rzadkiemi porosłemi lasami.

Kijow leży pod 50°27′
północnej geograficznej szero-
kości, i pod 48°13 wschodniej
długości. — Odległym jest
od Petersburga o 1251
wiorst, od Moskwy o 980;
od Wilna 795½; od Kowna
934; od Grodna 836; od
Mińska 608. —

Herb miasta

Za czasów Rusi Kijowskiej;
Książęcej i udzielnej, herb
miasta Kijowa wyobrażał

archanioła Michała z odkrytą
głową i opuszczonemi w dół
skrzydłami, dzierżącego w
prawej ręce miecz, mającą
podobieństwo do berdysza
wczesnego gatunku Waregów.
W tej postaci widzimy go
wyobrażonego na bardzo sta-
rożytnej, jeszcze z czasów
dawnej Rusi pochodzącej sto-
=tej grzywnie, znalezionej (?)
w Czernihowie w 1822 r. (illegible)
Powód nadania tego herbu
miastu Kijowu miejscowy
Domy. - Towarzyszy herb
ten czasom litewskim i
polskim, ale w odmiennej
mieszczy postaci i mistycyzmie
jest miastu ale wyjątkowo
Przedstawiał tegoż Archanioła
Michała, ale w czerwonym
polu, z głową nad głową
trzymającego w ręce prawej

~~Na pieczęci~~ ~~miasta~~ Miasta Włodzimierza
~~Wołyńskiego~~ ~~Ukrainy~~ ~~Kijowa~~
~~Ukrainy widzimy tę~~
~~Postać tenże sam Archa-~~
~~nioł Michał ale~~
~~podczas~~ ~~opuszczony~~ (?)
~~Być jednak może~~
~~to ostatnie wyobrażenie~~
~~nie przedstawiało~~
~~herb Kijowa~~
~~ale miasta.~~ -

miesz goty, na dół koncem
spuszczony i w lewy rąs puchow
Który koniec miecza dotykał.
W dokumentach nazywano
go pospolicie: vir armatus.
Miasto zaś samo Kijow otrzy
mawszy swobody miejskie
przybrało inny herb, przedsta
wiający z początku Turo
z dwoma potworami na
nim strzałami i z napisem
gnący do strzału cięciwę,
a potem ramię zbrojne
trzymające w ręku Krzyż cyfr
tak z silnie napięty cięciwą
Kijow był wtedy obwarowany
starnicy przeciw pogaństwu
tatarskiem i to
ramię zbrojne w Krzyż
doskonale przedstawiało
owę czujną straż i gotowość
ustawicznej do odporu jakiej
mieszkańcy tego miasta, tak
dla własnego jak i całego
Kraju bezpieczeństwa winni

w tedy g. Kijowski
wydany na Sejmie
Piotrkowskim z roku
Zygmunt I – (od Kaczkow
o prawach tak T.L. na
Publicum monet –

byli zawsze okazywali – Za
czasow rossyjskich Kijow znow
powrocił do swego pierwotnego
herbu tylko iuż w znacznie
rozwiey prawidłowanego postaci.
Dzisieyszy herb miasta wyo-
braza ~~[illegible]~~ archanioła
Michała, z gołową odkrytą
i ze tarczą nad nią cudeyącą;
w srebrney tragiey wkoło spa-
daiącey do ziemi szacie, ze
skrzydłami w dół opuszczo-
nemi, trzymaiącego w ręku
prawey miecz purpurowy
na tle części rozdarty na
podobieństwo rózgi, do
góry podniesiony, w lewey
zaś tarczę złotą ze zwa
rzającą się.– Herb gubernii
i powiatu iest temuż sam
tylko Archiot ma głowę
w hełm rycerski przybraną.

Pierwsi Swiatopełk pieczęć w 1572 r. i wtóre Kijowskie na Chodaycu wojewody notowy o dwu przyłat, herb Wł. Lit. i miedzie cudzoziemskie herbowe [illegible]

Kijow historyczny

Dzieje rewolucyjne, polityczne Kijowa i historyczne jego przygodne wspomnienia. —

z ogólną historią Ukrainy

(Kronika z Kronik)

Powieść prawdziwa — Czyny 28 dni lat innych — (Ossian) —

Rozmaite są miana jakie dawni cudzoziemscy Kronikarze i niemiejscowi nadawali Kijowowi. — Konstantyn Porfirogenita (959 r. po Chr.) nazywa go grodem Kijowa Kiowa; dodaje że nazywał się inaczéj Sambatas. Samvatas (Σαμβάτας) (4). U wschodnich zaś pisarzy z dziesiątego wieku Kijow jest

nazywany Kowiach ~~albo~~ albo
Kowiavach (5). - Eggehardus
Uragiensis Wielgo Kronika
dochodzi do r. 1139 nazywa
Kijow napotkawszy to Kitava
to Cuiava. - Edrisi zwiedzo=
=pisarz arabski (1154) daje
Kijowu miano Kiew. Kiaw.
Nasseredin arab (1261) zowie
to miasto Kowiaba. - Pers
Ulughbeigh (1450) wspomina
o miescie Kujawach, Kuiach (6)
Cinnamus nazywa Kijow Kia=
=ma; Ditmar Cuiava i Kitava;
Otto Frisingens Chios, Mathaeus
Parisiensis Cleva i Riena;
Adam Bremenski, oraz Helmold
nadaja mu nazwe Chue i Chu=
nigrad (7) W latopisach rus
ruskich grod ten czesto nosi
nazwe Kiew=drewian (8) Widzimy
ze wszystkie czesci tych nazwisk stosownego
Kijowa pochodzi z wyrazenia
Slowian prus cudzoziemcow,

ale co dziwne że ostatnie to
rozumienie jest postrzegane po
tem pomnożeniu tak rozpo
jak i obcym dowodzeniom
do tworzenia i wyprowadzania
zbyt bardzo wyraźnych i nie do
rozumych wniosków o natu
nie przeszłem naszego
starego Dniepru gdy
I tak Helwold utrzymuje
że Kijow czyli Chersigrod
po skandynawsku Kaengardhr
to jakoby dawna stolica
stolica. - Srovebatow tegoż
samego był zdania i dowo
dził że Kijow to wyraz
arabski i perski — Tatyszczew
zaś głosił że Kijow to wyraz
sarmacki (?) Beiny. Beineys
i Baer byli tego zamiłowania
że Kijow to warowa pieniężna
arabska, i że to miasto natu
rzone było przez Gotów (?) Na
rusewicz zaś dowodził że
Kijow pierwotnie był osadą
greckę, i że założyli go Chio
nici Kolonisci greccy i że
nazwisko Kijowa od nich
jakoby miało wziąć swój
początek (10) Zakrzewski jeszcze

ię wiąc nacika, bo dowodzi
że u Ptolomeusza Arayo=
=rium był to Kijow dawny
stojący u okolicznych ple=
mion pod imieniem Zagoric(?); (11)
natomiast Moroviam utrzy=
=muje że Kijow czyli Dzewin
horod u latopisow ruskich
a urbs Lignea u geografow
Nawarskiego i Bawarskiego
to jedno i to samo co staro
zytny Celonus osada grecka
potowna wsrod lesnego Kraju
Herodotowskich Budynow. (12)
Widzimy zas jedna z naszych
Szwedzkich domysłat ię
że nazwisko Kijowa pochodzi
od dwoch wyrazow ruskich
Kiwa znaczącego Kamień i
Jokt znaczącego rękę a razem
ma to oznaczać Kamienitą
rękę i stąd znow wnioski
że te wyrazy stosują ię
do Kijowa Dniepra który
ma skaliste brzegi (porogi)
a więc i do Kijowa który
jest nad tą ręką potrzeby (13)

Nie potrzebujemy tu dowodzić
jak (Wielkie) to wyrzec pozo
stałe dowody o założeniu
przez wodza Kijowa i
i nawet co góry i mieście
i nadrzeczne — Kijow rozwinął
przy tym swojego założenia
w dalekiej wiekow. i prze=
wodnie jego drużyny.
i nadzwyczajnie wzrosły i
by najmniejszym śladem na
kartach historyi naszego Kra=
=ju. — Jakoż ich dziś wyko=
=nać? ... Zaiste niewdzięczne
to praca, trud daremny. — Do=
piero zacząwszy od Wielkiego
tego stanego naszego drzewa
=wego Chrześcijaństwa, zywie
cowstwie historycznie światło
padać zaczyna i otwierać
dzieje nadniprowego grodu.
Wtedy więc Kijow byłby grod
prastary, słowiański i polański.
I niemasz w tem dziwu, bo
wiem dowodzą że od niepa=
=mietnej dziejowej doby Sło=
wiane zamieszkiwali potrze=
=cie Dniprowe. — Opatrzenie
od wieków zgotowała im tu tę
siedzibę — Stwierdza to samo

Starożytn. – Niemasz jednak
wątpienia o tem, że w Kijowie
Kijów wiekuisty założony; jednak
daje do zrozumienia się w
czasach apostolskich jestże
miastem – Bramin ów kiedy
św: Andrzej apostoł obchodził
Kraje Słowiańskie, stanął tu
mąż święty i na górach na
których dzisiaj się potem
Kijów znajduje. – Oto co mówi:

„Jest podania że S. Andrzej
nauczał w Synopi i przeszedł
do Chersonu, dowiedział się
że blisko mego jest ujścia
Dniepru, idąc po Dnieprze
udał się w góry, i stanął pod
górami na brzegu. – Wstąpiwszy
witał i rzekł do znajdujących
się przy nim uczniów: czy wi-
=dzicie te góry? Oto na nie
spłynie łaska Boża, na nich
stanie wielkie miasto i mno-
=gie wzniosą się cerkwie – Bóg
wstąpił na góry, błogosławił
je, krzyż postawił i pomodliw-
=szy się Bogu, zstał z góry

na której potem stanął Kijowa
i przybywszy w góry za Dnieprem (14)

Nestor ciągnie dalej:
„A Andrzej idąc ku ujściu
do Nowogrodzkich Słowian
potem do Warjagów, następnie
znowu do Rzymu i potem
powrócił do Synopy.“

O założeniu zaś Kijowa
tenże Nestor wyraża się tak
tj.:

„Polanie mieszkali z osobna
każdy ród na swojem miejscu
i na swojemi osiadłościach, któ-
=rzemi rządzili. — Było trzech
braci: jednemu na imię
Kij, drugiemu Szczek, a
trzeciemu Chorew, siostra
ich Lybed nazywała się. Kij
siedział na górze, gdzie dziś
wąwóz Borycza, a Szczek
takież na górze, co dziś się
zowie Szczekowica górą,
a Chorew na trzeciej górze
której od niego nazwisko
nazwą Chorewica — Zbu-
=dowali gród w imię
najstarszego brata, który
nazwali Kijowem.“ (15)

Kto był raz w Kijowie, sam
Wiktor o tem dobrze wie;
albowiem stare narodowe
podania z Kroniki za pewne
o tem i wiadomości [illegible] o nim
miejsce tego Kija był prostym
przewoźnikiem na Dnieprze,
podług drugich był on rzem=
ieślnym wodzem, ojcem ostat=
=nym, narodowym polaniskim
Kijowiem. - Ci raz Połanie
nad którymi panował Kij
byli to przybyłe lechicy
z nad Wisły którzy tu na
podniprzu osiedli. - I stra=
=szny jest ten tego widma
iż ci Połanie Kijowscy wyszli
z Kujaw polskich (16) i bardzo
być może że sama warszawa nawet
Kijowa stanowiła przymiotnik
swoich F bohatera. - Co aby tatarzy
wydali ig nazwa przypomnijmy
tu tylko Kijowo pod Gniezno=
=wem w Kujawach, Kijowice
pod Kleczewem, Kijowo i Kijo=
=wice nad Wartą Kijany nad
Wisłą (17) W tych tu imionach
mysowych wedle Szafarzyka
i innych naszych krajowych

F Połanie ci przeko=
=dzą do nowych siedzib
radzi przywrócili te
[illegible] nazwę
[illegible] ze stary
[illegible]
[illegible]

Dwojpiorowy
Mąttowogd wiadome dajq to
Spalitegai sławy wspołtwo
tyd dwoch trzepow t. i pot=
Stiego i połanskiego.

Owoż Góra na Kroyi iej Kij
owskit, stała iej w kwotle
gwardem i kolebką pierwotnego
Kijowa (14) Wtoś ta starożytna
opisana była dowoda watami
Kroyc i poznej stiego nowity
nowiska starego Kiedy Kijow
jui iej rozrost na wyższe miste
stiego nowity nazwy starego
horodyszcze. - Około tego=
wstego tego grodu, mowi
Nestor "był las i bór wielki
" trudnili iej wsie mieszkaney
grodu towarzystwem " W tej
pierwotnej osadzie, w tym
starożytnym horodyszczu
zbierali iej w sprawach wa=
żnych lub pri uroczystości
Połanie Kijowscy i odbywali
jui narady posiedzenia
jui sądy; a miejsce posiedzeń
nazywano Wiecami (19) i słusz
nie, bowiem dawny Kijow w
Porfiryczemity nosił nazwę
Samvatas (od wyrazu wiec,
sowit, witnica) (20) Godna

jest takie
znaczy iż mityzm w
samym Kijowie ale i do bliskiej
jego okolicy odbywał się
musiały podobne wielce
czego śladem są wsie w
pobliżu tegoż miasta Kijowa leżące a
nazywające się i dziś Wołosi.
(jest ich aż cztery) – W owe
też dni wiekowe Kijowa rozwinęły
musiał też rozwój się mityzm
ludowy, owy reprezentacyja
narodowa, która ta rodzina
obsadowiała i rozbudzała
Stąd życie ów daleki i szeroki
Ukraj – Odtąd to zapewne
zaczęło nad Dnieprem powsta-
wiać stary i znany przypo-
=wieść: Gromada wielkiej
Kijowiec. – Ten tradycyjny
gminowładny charakter
dlatego pozostał w Kijowie
pierwej cechował sprawy
jego mieszkańców. – Ale
nie przez to tylko polamki
Kijowa wzrost i rozgłos i zna
czenie ; są pewne świadectwa

Kto tłumaczy jest wie
Wielkanoc – zwane Kijo
świa wprowadzają
do Grod. wsie –
Wieży to stanęły z ra
stron

Między latami 943 a 948 pisał autor [illegible]
[illegible] Dunaju Węgrzy stoczyli [illegible]
znajdujący [illegible] wracając [illegible]
wrócić [illegible] [illegible] [illegible]
drogą przez [illegible] [illegible]
o [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
(Wojsko [illegible] [illegible]

Dziwny [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

Wiemy z [illegible]
[illegible] Jaxom Pocty
p. 143 i z [illegible]
[illegible] [illegible]
Wolki. [illegible] w 793
r tych. Ben z Dn
[illegible]: Scipion amm:
[illegible] Diocorii, Dill:
10 r 294, a za nim
Fischer Handelsgeschichte
T. I p. 144 utrzymuje
że [illegible] [illegible]
Lewantczyków od [illegible]
były [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
Kandt (Anmerk I str 211).

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

a [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[

powrotu Kij miał się za=
trzymać na Dunaju "upo=
dobał to miejsce i zatonął
miasteczko chcąc w nim
osiąść z całym rodem. Jakoby
dziki mu w tem okoliczni
mieszkańcy" Za czasów
jego Nestora miasteczko to
nazywano Kijowcem. - Za
powrotem do Kijowa Kij
wkrótce zakończył życie
pomimo brácia jego Szczek
i Chorew i siostra ich
Lybed tyż panowali. - Po
ich śmierci władza książęca
została w ich rodzinie (22)
W pogańskich dziejopisów
Kijow wyłącznie jak jako
płaczący daniny Chazarom
"po białej z dymu" jak mówi
Chwiedosz. - W istocie Polanie
dopiero 790-800 r. poznali się
byli
tu w opłatności Chazarom
którzy tu byli przybyli a głębiej stąd
wyrośnięci
z pod Uralu" tego grozy[illegible]
ula jak powiada Szafarzyk.

skończyła się potrzeba

Książęta ci wyjątkowo
z Kijowa, wybrani przez
ale ci przyjęli do wiadomości
drużbę to jak uczyni
w ich gronie - Gnieźnie
tam Kraków

Było to wojsko pleminne
Było to [illegible] to znaczyło. wszystkie (23)

W Europie Chrześcijaństwo we
powszechności [illegible]
państwowej i religijnej była
instytucja prywatna, ju=
daizm pleminna i religijna
zmian, dzisiaj [illegible]
Cyryl [illegible] w Europie
Całego [illegible] Brest. V 15. 297
Jadwiga Danina Litwy Bolesławowi
Chrobremu [illegible]
tak ciekawy od Ojca
po Włoch; wesoła do
wszystkich [illegible] nowadzący
[illegible] wiele [illegible]
Cyryl – Dla tego bez
wielkich [illegible] stroju
wyjście Chrześcijaństwo
[illegible] [illegible]
Ruś Cyryl [illegible]
Rzym – Jak Piotr
Wszyscy [illegible]
[illegible] a jest
[illegible]
tak na Wschodzie jak
i nad Wisłą Wschodu
i Elby za [illegible]

Dziś?

Chrześcijaństwo [illegible]
w tych Krwawych czasach
panuje – od Wisły
aż do Dunaju – nad
Dunajem [illegible]
Cyryl [illegible]
Wisły – Słowianie
z Dniepru [illegible]
uprawia o tych [illegible]
i [illegible] [illegible]
Byli prawdziwi [illegible]
i zydzi – Tolerancja
była u nas zupełna
i powszechna. O wiarę
z nikim walczyć – Handel
wiódł [illegible] ciemny
[illegible]
1855 – N. 47-8-9.
[illegible]
[illegible] Chrześcijaństwo

Inny [illegible] nie [illegible]
[illegible] [illegible]
Ukrainie, z innych [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

Z czasów tego podbicia
Polski przez Chrześcijaństwo został
nam charakterystyczny anegdo=
ta. – Gdy Polacy przyjęli
wiarę polską i zniszczyli
jej [illegible] do [illegible]
sobie [illegible], Polacy [illegible]
Chrześcijaństwo, [illegible]
dali im po [illegible] od [illegible];
– przyniesiono te [illegible]
przed [illegible] Chrześcijaństwo, a
[illegible] [illegible] go otaczała
rzekła: " Niedobra to [illegible]
bo to [illegible] obi [illegible]
siekący, my [illegible] nad Polaky
panujem, jutro [illegible]
nad nami. " (24) W istocie
to jutro [illegible]
miało [illegible] w [illegible] nadejść
ale nim przyjdzie do tego
czasu, [illegible] dla [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] na inne [illegible]
i [illegible].

Jednocześnie na drugim
[illegible] [illegible] [illegible] sto=

wiańskich

Słowiańskich, na dalekiej pół-
nocy, nad rzeką Wołchowem
i jeziorami Ilmenem i Ładogą
mieszkały też ludy słowiańskie
(Słowianie i Krywicze) ale
już pozostające już granicząc
z plemionami innego bo fin-
skiego, ugrofińskiego szczepu. - Owe
zgoła słowiańskie plemiona
skłaniały się z Grudów, Wesów,
Mery. — Tak Słowianie jako
i owe Grudy hołdowali wtedy
Waregom zamorskim, a było to w 859 r. powiada
~~Nestor mianuje w jakiej~~ Nestor.
~~epoce Waregi wyprawiali~~
~~byli nad nimi ich książęta~~
(25). Waregi ci owi, czyli
Rossy (Rusy) byli pochodze-
nia skandynawskiego, szwed-
skiego; byli to ci sami Nor-
mandi, czyli Ugrowie (Waringi)
bez schronienia i ojczyzny
po różnych krańcach świata
swojemi łodziami, co jako piraci
napadali wtenczas na Anglię,
Hiszpanię, Włochy i Francję.
Jako tych rozbójnik
Normanów tak i tych

Waregowie ruskich cechują: tar
same przywary mieszkańców
tarii skąd tupią, duch wojenny
miłość wojny i życia awantur=
=nicza i nuctate — Skandynaw=
=wja to, owa ojczyzna groz=
=nego Odina, boga wojny
i krwi wyjątkowa wtenczas
roje tych zbójców na
Europę. — Mieszali się oni
„kwotami morza", drapieżnem
ruchliwości, nienawiścią co
trwoga lub odwrót, zdawiny
się na wolę losu, puszczali
się na morze na lekkich i
kruchych łodziach, napadali
na kupieckie okręty i zabie=
wali pobrzeżu — Żyli tylko z
grabieży i wojny, a wojenna
ich wrzawa i dzwięczne
takiewstwo były wyborowem
ich rzemiosłem. — Do przy=
bicia do brzegów, najprzód
walili na rabunek bliskich
klasztorów ale czyżto owce
rozpuszczali się w głąb kraju.
W sam prawd ruskiej gorzel
czyni wodzyk i wprędzej
na jakiś szczyt, płynęli
pod górę i tak płynęli
aż do pewnej miejscowości

dwgodnego. Na nich stanowisku
i tu dopiero wyniosłości z
rodu i dostojeństwami czyli wa-
-żnymi urzędami
zapuszczali się w sam środek
najcichszej
stawy i z mieczem ją i
z rękami przebijali. - W
ten sposób tedy z "vikingów"
stawali się "variagami"
t. j. z żeglarzy błędnymi
rycerzami i jak tych jeden
wody (na słowik i na stro-
-bek jak zowią Nestor) w
dalecy ich wyprawy -
natrudowawszy tedy zdobyczy
odpłynęli znowu tą samą
wodną drogą, ale nigdy
zapomnieli się stali w
nejchańej ziemi, lub też
tylko jej mieszkańców
daniny ściągali. (26).

W jednym i drugim
W ostatnim wypadku
znaleźli się wtargnięciu stanowiami
nad ilmeny i Chudowcem -
Jak Polan Dnjeprowiec mieszkali byli
Kijowcy, tak tych Waregowie
zwyciężyli i mieszkańcem

daniami obdarzyli. – W takiej
okoliczności, stawiamy
wespół z Grekami do walki
zbliżeni byli jeśli nie dwory
to stosunkami sąsiedzkimi
postanowili zemścić się tobie
jawnie niesprawiedliwych przy-
= bytków i tym samym sobie
sobie podbudzony sprzymierzeni
obrali sobie za wodza nowe-
go naczelnego porządnika Sparty
mężka (27) mężu rozumnego
i dzielnego męża, pod którego
przewodnictwem wyruszamy
tej od pierwszego dania, wy-
ciągli Wargaon i wyganiali
z swych granic. – Bojąc się
atoli nowej przeprawy od
Wargaon zaczęli wznosić
stawiać grody (fig) Ale nieboż-
= jeden niedługo potem,
wkrótce się między nich
niezgody, miasta powsta-
wały przeciwko miastom,
rozprzężenie stało się
powszechne i siły ich
tak dalece we wzajemnych
wyniszczały się walkach.
Cudy prawie, wraz i stawiani
jak mówi Nestor, postanowili
zapowiedz jednego dnia którzy
by zgodnie z nich według

według prawa (po prawu) – Zaraz
wysłali swoich posłów z tą
propozycją do Waregów za
morze, i ci tu tam przy-
-bywszy powiedzieli: "Ziemia
nasza rozległa i obfita, ale
porządku w niej niema, przyjdźcie
Kniaziyć i rządzić u nas" – Trud
tedy Kawengowie, trud bowiem
rabowany swą rodzinę i
woje Ruscowie (przezwa po
sobie wsia Rusi) przybyło za
morzami – Starszy z nich
Rurzyk obrał sobie za stolicę
Ładogę, Sygnus zamieszkał
w Białozierzu, trzeci Truwor
w Izborsku (28)

W tych tu musimy kilka
uwag. – Nic dziwnego że
Cudzy i sprzymierzeni z nimi
jak się zdaje Słowianie pragnęli
skołatany stan swój naprawić
wezwali byli do siebie
tych Kniaziów Waregijskich
ale zapewne nie spodziewali
się że ci Kniaziowie zawitają
do nich w charakterze zdobywców,
na czele mnóstwa
Waregów, i że gwałtem

Wg to wyjdź, wprowadzi [illegible] a wyjdź z
całej Rusi, ukaże wszystkie rządy ruskie i ich stosunek
do ruskich –

według prawa (po prawu) – Zaraz
wysłali swoich posłów z tą
propozycją do Waregów za
morze, i ci tu tam przy-
-bywszy powiedzieli: "Ziemia
nasza rozległa i obfita, ale
porządku w niej niema, przyjdźcie
Kniaziyć i rządzić u nas" – Trud
tedy Kawengowie, trud bowiem
rabowany swą rodzinę i
woje Ruscowie (przezwa po
sobie wsia Rusi) przybyło za
morzami – Starszy z nich
Rurzyk obrał sobie za stolicę
Ładogę, Sygnus zamieszkał
w Białozierzu, trzeci Truwor
w Izborsku (28)

W tych tu musimy kilka
uwag. – Nic dziwnego że
Cudzy i sprzymierzeni z nimi
jak się zdaje Słowianie pragnęli
skołatany stan swój naprawić
wezwali byli do siebie
tych Kniaziów Waregijskich
ale zapewne nie spodziewali
się że ci Kniaziowie zawitają
do nich w charakterze zdobywców,
na czele mnóstwa
Waregów, i że gwałtem

Zaraz wysłali swoich posłów z tą propozycją do Waregów za morze, i ci tu tam przybywszy powiedzieli: "Ziemia nasza rozległa i obfita, ale porządku w niej niema, przyjdźcie Kniaziyć i rządzić u nas" – Trud tedy Kawengowie, trud bowiem rabowany swą rodzinę i woje Ruscowie (przezwa po sobie wsia Rusi) przybyło za morzami – Starszy z nich Rurzyk obrał sobie za stolicę Ładogę, drugi Sygnus zamieszkał w Białozierzu, trzeci Truwor w Izborsku (28)

W tych tu musimy kilka uwag. – Nic dziwnego że Cudzy i sprzymierzeni z nimi jak się zdaje Słowianie pragnęli skołatany stan swój naprawić wezwali byli do siebie tych Kniaziów Waregijskich ale zapewne nie spodziewali się że ci Kniaziowie zawitają do nich w charakterze zdobywców, na czele mnóstwa Waregów, i że gwałtem

Wg to wyjdź, wprowadzi [illegible] a wyjdź z całej Rusi, ukaże wszystkie rządy ruskie i ich stosunek do ruskich –

Zaraz wysłali swoich posłów z tą propozycją do Waregów za morze, i ci tu tam przybywszy powiedzieli: "Ziemia nasza rozległa i obfita, ale porządku w niej niema, przyjdźcie Kniaziyć i rządzić u nas" – Trud tedy Kawengowie, trud bowiem rabowany swą rodzinę i woje Ruscowie (przezwa po sobie wsia Rusi) przybyło za morzami – Starszy z nich Rurzyk obrał sobie za stolicę Ładogę, drugi Sygnus zamieszkał w Białozierzu, trzeci Truwor w Izborsku (28)

W tych tu musimy kilka uwag. – Nic dziwnego że Cudzy i sprzymierzeni z nimi jak się zdaje Słowianie pragnęli skołatany stan swój naprawić wezwali byli do siebie tych Kniaziów Waregijskich ale zapewne nie spodziewali się że ci Kniaziowie zawitają do nich w charakterze zdobywców, na czele mnóstwa Waregów, i że gwałtem

Wg to wyjdź, wprowadzi [illegible] a wyjdź z całej Rusi, ukaże wszystkie rządy ruskie i ich stosunek do ruskich –

Zaraz wysłali swoich posłów z tą propozycją do Waregów za morze, i ci tu tam przybywszy powiedzieli: "Ziemia nasza rozległa i obfita, ale porządku w niej niema, przyjdźcie Kniaziyć i rządzić u nas" – Trud tedy Kawengowie, trud bowiem rabowany swą rodzinę i woje Ruscowie (przezwa po sobie wsia Rusi) przybyło za morzami – Starszy z nich Rurzyk obrał sobie za stolicę Ładogę, drugi Sygnus zamieszkał w Białozierzu, trzeci Truwor w Izborsku (28)

W tych tu musimy kilka uwag. – Nic dziwnego że Cudzy i sprzymierzeni z nimi jak się zdaje Słowianie pragnęli skołatany stan swój naprawić wezwali byli do siebie tych Kniaziów Waregijskich ale zapewne nie spodziewali się że ci Kniaziowie zawitają do nich w charakterze zdobywców, na czele mnóstwa Waregów, i że gwałtem

Wg to wyjdź, wprowadzi [illegible] a wyjdź z całej Rusi, ukaże wszystkie rządy ruskie i ich stosunek do ruskich –

przemocą pochwycą w niewolę władcy. – Trzykroć zdaje się rzeczy niewątpliwą że w tych zapowiadach Cudowa a nie Słowianie główną odegrali rolę; Słowianie bowiem zmyślonej miewszy mi i nie mieli stanowczego głosu, bo wspomniany ich w dawnej Karty 15 ks Cudow (29) a przeciwnie mamy się że Słowianie w owe czasy zamieszkiwali tylko Nowogród, i bliższe jego okolice; reszta zaś kraju była zajęta przez Cudow. – Uczynieniami zaś Smoleńscy i Połoccy jak świadczy Karamzin, niewątpliwie byli wdzięczni w tem wierzeniu. – (30)

Drugie ogniwo wiemy [illegible] [illegible] [illegible]

Bardzo wcześnie, bo jeszcze przed ustanowieniem się Państwa w ruskich i słowiańskich Kronikach, w 6-8 stuleciu, Normandy prowadzili już handel z Carogrodem i znali już drogę którą ciągnęła wzdłuż Dniepru i ciągnęła Carogrodu (32) Z początku nadzy prawie i biedni bogacili się tą drogą aby w bogatem Bizancjum szukać szczęścia i sławy za najemnikow, lecz w krótce się zbogacili oni tam jako Kupcy i handlarze wracali - Za Ruryka zaś (868) kiedy ich potęga coraz to więcej w słowiańskich ugruntowywała się ziemiach to już wtedy ich drużyny orężne leciały tam po łupy i ofiarę; z Kupcami stawali się najczęściej - W tych to czasach, dwaj wielcy wodzowie, Askold i Dir odważni i goniący tylko za zdobyczą i przygodami, a którym Ruryk miedzy "ani grodu ani siota"

a podobno jeden tylko Dir, tylko Oskold to jest obcy (ostatni) pierwszy ruski władca pierwszy ruski bohater

Obyczaje pleminia Ruthenów
wcześ-

po raz pierwszy za rezwolenieni
Fegor Ruryka wybrali się
na zbroiny do Carogrodu
wyprawę do Carogrodu, gdzie
ich mityczne nagromadzone
z całego świata wszelki bogactwa
ale nadotym zwłaszcza pamiętnego
Michała III przezwanego
"pijakiem" temu wyjść jeszcze
w awanturniczem osmielata
powodzeniu. — Z Nowogrodu
dostawszy się do Dniepru,
światkowali się ujścia na Rodni,
i płynęli pod Smoleńskiem
który jeszcze nibyt pod
władzą Warjagów, nieśmieli
się oni przekusić, gdyż bytto
"grod wielki i ludny" (33) Płynęli
tedy dalej — ai nareszcie
zostali uderzeni widokiem
miłanego im i nad po-
=dziw pięknego, malowniczo
na wzgórzach rozłożonego
grodu, i pytali turzimców:"
czyj to grodek?" Mieszkańcy
odpowiedzieli że niegdyś
bytto grod Kija, ich księcia
ale obecnie opłacają daniny
Kozarom. — Askold i Dir
zatrzymali się w dzielnicy,
osiedlili w niej

KRAKOWSKA BIBLIOTEKA

Waregow i jak mówi Kronika z
"nauczyła Książęta Polskiego
rzemiosła" (34). Oto jak przedsta-
wia [illegible] przybycie Waregów na Ruś do Kijowa i ich
pobyty czyli postanowienia. - Potem
skreślając niektóre ustępy
przytoczę za Karamzinem
rzecz opowiadania
rzecz opowiadania
rzecz opowiadania

rzowny z Worogow, na 200
tadziat pieszi ty wrot
z nimi Dnieprem na wyprawy
do Carogrodu. – Do Dnieprou
wpadli za morze. Grube i
wdzore tadni ich rozmioty
pod murzy tyj stolicy. – Swiat-
kowi ci dworzytajac z miobeno-
=sci Cesarza Michata III Wtory
byt wplatany w wojny z
Arabami pokusili ty o
obtozenie portu Carogrodzkiego
Wpadli tei do samego miasta
i rozmaite szkody dzieta
ze wielkoscia rzucili ty
rabowac domy i swiatynie
penskie – Monastyr retorow-
ny przez patriarchy Ignacego
wstrat tei przez nich zra-
bowany i skrzywiony. – W
tym Cesarz Michat powrocit
do miasta i "zorat tei
mowi Nestor, wdat ty z pa-
triarchy Fociuszem do Ukrzio-
ta gdzie byt obrat Bogoro-
dzicy Wtachernskiej i tam
caty noc przepedzili na
modlitwie, potem spiewajac
wyniesli obrazy swiety
swiety Bogorodzicy i w
rece rzucili; chorzat
cisza panowata i morze
byto spokojne, ale wnet

wiat rewolta ich burza z wichrem
podniosły ich razem ogromne
fale, które barbarzyńców
Russów oblegli starły, przy-
bity je do brzegu i pogruchot-
taty — Nie wróci nikt
tego nieszczęścia i powrócić
do domu!" — Atoli tedy
i Dir biorąc to poselstwo
spowodowany przez nawałność
na morzu za straszny kary
Zagniewanych bóstw, za
powrotem wysłali do Cesa-
grodu posłów z prośbą o
udzielenie im takiej chrztu
świętego. — Prośba ich została
przyjętą i w krótce wstąpili
ochrzczeni przez duchowników
umyślnie w tym celu z
Cesagrodu do Kijowa przy-
słanych. — (35).

Widzimy więc bez owocu
ta wyprawa. — Tak w
Kijowie już pierwsze chrze-
ścianstwa promienie rozpro-
szonemi zostały — Nawrócenie
atoli nie było ogólnem, lecz
tylko częściowem: ochrzczeni
zostali Książęta, ochrzczeni

F

Około tego czasu gród
wielki panował w
Kijowie. (36)

Z powodu powstania
Jowan Rurycka wiele
mieszkańców Nowo
grodu zbiegło do
Kijowa (37)

ią w ręce ich dwojga Nowogród
z Waregami, ale lud Kijowski
polański trzymał się w całej
swojej pogańskich bóstw. – F

Tymczasem Rurzyk panując
nad Ładogą i Jmienem, umarł
w Nowogrodzie r. 879, zostawiwszy syna niemowlęcia
Igora a z nim i rządy
nad Krajem w opiece swemu
krewnemu Olegowi. – Oleg
miał zemścić prawdziwszy,
gwałtownym postępkiem podbojem
rozpoczął potęgę nowe Kraje
zdobyć i nowe zdobyć. – A
więc z wrodzonego nieokiełznanego
zebrawszy drużynę wielką
drapieżną a na boje takowej
pełną z nią na Kijów ruszył. –
Wziął tu z sobą i niemowlęcia
Igora. – Po drodze zajął Smo=
leńsk, Lubecz ... Przybywszy
tu do Kijowa udał siebie
i drużynę swoją za Kupców
waregijskich będących w podróży
do Grecyi i Konstantynopola
Kijowskich Askolda i Dira, jako
towarzyszów i rodaków swoich
wezwał jak mówi Nestyjewska
"na przyjacielską rozmowę"
Na to wezwanie wtedy

Kijowa, rudwej nie przewidując
zdrady udali się bezpiecznie
nad brzeg do Oleya Który
się był zetknął na pewnem
miejscu z pewnej nieznanem
"Ugrodzie". — Wtedy wtargnęli
witerie powyskakiwali z
łodzi a Oleg wtedy Kijo-
=wa wkarał matkę Igora,
i rzekł im: "Oto syn Ruryka!
... wy nie jesteście Kniaziami
ani rodu Kniaziowskiego
alem ja z rodu Kniaziowskiego"
I po wymówieniu tych słów
w okamgnieniu Askold i Dir
padli u nóg Oleya przeszyci
mieczem zdradzieckich Waregów (38).

Oddał [illegible] Kijowa [illegible] z Lyb-
ida do Kijowa — Sab- Lengki-
dina

Nie wątpiącym przed bojem
ale zdradą i podstępem dobił
się Oleg Kijowa. — Podbicie
więc odbyło się bez wielkich
wysiłeń i wcale mieczem Korsuń
Polanie zamiast coby mieli
stanąć w obronie swych
progów i tymwarem przyjęli
inwazyą spokojnie i ulegli
zrazu przez gwałtu energicznych

Waragow. – Oby tedy oni dbali
ij w Kijowie na przyszłe
widziawszy dobry wzór
tamta miasta, przewidzieli
bowiem ci ij w skorze
słowi" mądrzy wszystkich
gorzej radzili". – Polacy
rzekł i inni ich potrzebujemy
słowiańscy [illegible] ij przy-
wabili Prusią (39). – Warzęg widzieli
to ta pierwsza warstwa historycznego gruntu –
Askolda i Diwa przekazano
w Kijowie, przewagę
na górze nad Dnieprem,
drugiego za miastem. (40)

Podczas matołectwa
Igora, Oleg przewodził wojsku.
i wiele orężem wojował
na wszystki strony. – Z obu
stron Kijowa pozwiązał
ij obiegał [illegible] słowiańskich
ale orężą drzewiej i bo-
dowszych do Greków tylko
rzeki w ciężkich przeprawa-
jące ij Kijowskich wszyty
wtedy ustawicz nejrzeczom.
Mówiliśmy wyżej ij Norman
dowi za [illegible] by wszyscy wy-
cierpiał swoich [illegible]
nagorzej przynosi ij ruk

owoc i Tetor. Obyowi ruski
Słowiańscy (ci) wcale byty
na wyłączność za pomocą
Sarg. Stoty w nich Rugian
czasu za pomocą Soźy,
Psoty, Desny, Suty, Tetero
wa, Trieg, Boh i Dniestra
podbił (on) wiele plemion i
pokolen słowiańskich a
między nimi Siewierian
Radymiczan, Drewlan
Ulicowców i Tywerców — Wszystkie
te zaborcze wyprawy widu-
jemy w r 883, 4, 5 6. i 7. (41)

Wszystkie te wołyńt
powody Słowiańskie
Oleg, Igor, nazywał
narzucał siebie —
Dlatę (ci) drugi wiek
siebie te Słowiańskie
powody te w wiek
powiadł Russowi —
Wyjść z Ukrainy Słowiań
(ci) na wyłączność
gromadzi siebie (Aut)

Pod nieobecność Olega
w Kijowie, Igorowi zostawiła
ze swemi taborami i pomoc
nami na jednem ze wzgórzów
Kijowskich — Nieznany
przekaz ten ale Igorowi
nie pozwalając wcale miasta
nie bawiem ruszyli swoje
namioty i w dalszy pościg
ruszyli drogą (42) Miejsce ich
obozowania jeszcze za czasów
Nestora

wrogiskimi wyprawami
wkarywano i narywano). – Uyrzeli
czyli Mędrzy, gdyż Cudzo-
ziemcy w IX wieku rozmaicie
nazywali Kraj Padrewny Le-
bedii, ale wyrozumowawszy prze-
ciwnie Pierwszych, wy-
rozumieli znaki nowych dla
siebie rzeczy: jedni przeciw-
Dan i osiedli na granicach
Persji: drudzy za przewodem
nad wodą
nadbrzeżnika nazwiskiem Le-
bedias poruszyli się głębiej
we wnętrze. – Z tej właśnie
ostatniej hordy wydzielił się
jeden oddział i przeszedł
nad Kijow. – Czy Oleg
ich napastował, czy też dał
im wolne przejście
wolne przejście
– jest wiadomo
rzecz, musiał się gdzieś
z nimi spotkać w nad-
dnieprzańskich stepach
bo z Kijowa w tę się byli
udali drogą, i przeszedłszy
nareszcie Dunaj opanowali
dzisiejszą Bessarabią, Wołos-
zczyznę i Mołdawią (43)

Oleg licząc na gwiazdę
swoją przedziwnego wodza
wyprawę na Carygrod. – D

w tym celu ogłosił swych
dwunastu wielkich Wasalów
rzymskich i on rozmaitemi
ustępstwy ze swojej godności
tych narodów - Słowianami
Drewlanami, Siewierzanami
Wiatyczami, Polanami Chrobatowi Dulebi, Tywercy
nadesłali z głębokiej potrzeby
miejscowiańscy Cudowni
i Mesanie wyznaczywszy
się ze swych zapadłych
Kątów, ze swych lasów
odwiecznych zawostych lub
z pustynnych swych
stepów, dzisi postacie
słowiańskie, obyczajami spre
cyzyli teraz potrzeby się
rozeszli w Dzijowie i stanęli
w szyku pod jedwigą bastrem
i sztandarem dzielnego
Olega. - W istocie wszystkie
te plemiona tu się zeszło
w Dzijowie ~~pozostały~~ i podał
pisarzy z roku 1907 ~~spotkały~~
i pozostały. - Podług wiadomości
tych zbliżył się do roku i grobu
Dzit do życia, rodzin i

Wazyliusz utrzymuje że
Dzijowie długo pozostawali
w stanie wojny
pomiędzy pracze Wyzwo-
leniu - wojny prowadzonej
i zakończonej w Dzijowie
Dzijowie - aliasem pod
1907 czytamy w Wielkiej
że wyprawiwszy się
z Carogrodu Olegowi
towarzyszyli w tej wyprawie
Dulebowie i Chorwaci,
czyli mieszkańcy z nad
Buga i z pod gór
Karpat to Słowianie Ogi
pantce Słowianie de-
strowscy - To Ilaw
ci wszyscy tylko w Kijowie
wprowadzeni zaczęli pisać
Nestor mówi pomiędzy in-
czasi jak w r. 915 zaden
czyt tych obcych a wkrótce
pokonani obcy powinni
Wszyscy do Mordowy
i Czud w r. 915 wyrusz-
ta Dzijowie i Słowianie
Wielkie 1894 - str. 333.
Ich ścisłe wzięcie między
Słowianami Dawnej Polski a
Dzijowie miejscowi Słowiany
(Słowianie wschodni)

działanie. — Owszem obsze-
rzeli Kijowa była zapewne
dla za swoistą za pewnością
mi tylu przybyłemu i gwa-
rem tej wrzawy rozwijającym
zaszumiały jego ulice. — 2000
Łodzi tedy przybyło Dniepr
ale wzrocem dawnych Wa-
ringów normandzkich i
"na Kozaki" jak zwani
Kozakami, to jest i łupiem
udano się na wyprawę. —
Oleg Kozystając z bezpiecz-
stwa Cesarza Lwa, nazwanego
Mędrcem, powiększył okolice
bizantyńskie i z flotty
swoją ciągnął rzeczą, to
jest ze tedy przeciwnie
na wody) powrócił do Carogrodu
(44) gdzie spalił przedmieścia
i okręg natarczył na mieszkań-
ców, i wzmocnił w znak tryumfu
rozwieszony swój tarczę na
bramy miejskiej, z powrotem
udał się do ojczyzny — Przed
odpłynięciem Oleg kazał po-
łyć Russom zagłę złoto-bi-
te, a Słowianom pokry-
wiane. — Zwyciężcy Russy
zagłę złoto-bite, mówi Kro-
nikarz

nikarz

= niwasz, a Słowianami Jarje
podbywiane, bez wiatr
je rozwast, a Słowianami
rukki: „wierny ich do
swoich nagli przeciwnych
bo podbywiane nam nie
przychodzą" (45) Kronikarz
tą anegdotą zapewne chciał
dać do zrozumienia iż
dalsze wojska wyprawy były
przez Olega okazywane Rus-
= som aniżeli Słowianom. -
Olegowi nie wracał z powrotem z łupami
Złoto, monety złoto-bite
czyli pieniądze mające
znaczenie w obrocie swoim
znaczeniu monety a ze Za=
chodu znane pod nazwiskiem
"pallia" (46) oraz wina
owoce i inne owoczesne
wytwory przywiózł Olegowi do
Kijowa a powra=
cający stąd Kijowski dziwiąc
się niezmiernie tamtejszego
stanu i bogactwom dał
im inny przezwisko czyli
nazwisko. (47).

Po pięciu latach Oleg
wyjechał potem do Carogrodu

dla zawarcia pokoju. - W zawartej umowie obie strony zapewniły sobie przyjaźń i wzajemne zobowiązania do bandlu i ingerencji w przywileje (48)

W 912 r. Oleg zmarł a dowiedział wkrótce bydgo od godziny na mogile ulubionego konia swego Lud opłakiwał zgon jego "wielkim płaczem" powiada kron. - Złotoki jego pogrzeb w mogile na górze Szwekowicy. (49)

W 912 Igor wstał Kijowem Kijowskim. - Własnym prawem wojował on z Bizantyńczykami i zmusił ich do pokoju i zawarcia dawniej (50) W czasie jego rządów Słowianie wzięli po raz pierwszy rozbić swoje posiadłości na ziemi Kijowskiej. - Stanowiskiem południowym tego ludu były stepy między Dnieprem i Wołgą ale wypadki z nich przez Kozarów, wpadli na Ugrów podbitych Chazarom i rozpędzili ich, sami Chazarowie na potrzeby przepędzili sami się wyżej ogrodowej

przestrzeni ruin rozciągających
się od Donu aż do Dunaju.
Dnieprem idą Ukraińcy prawie
lat na potwory. - Dla za-
bezpieczenia się od napadów
sąsiednich odgraniczali
się pustynnymi i dla
tego większość w terato
nie osiadali ich granice pusto
szyli. - Obok Dnieprowców teraz
wtórni
(w ich najbliższem sąsiedz-
twie i dla tego Ziele ta
pustynia się jej miała dać
we znaki. - Tym razem
wiadomości nawarstwiły podróż
z Tygrysa powrócili w
swoje stepy (51) Jeszcze
na drugi rok (920) Igor
zrobił na nich wyprawę (52)

W 941 r. Ruscy Dnieprowcy
wtrącają w wojowniczem
stanie Olega obwołują wy-
prawę na Carogród. - Wy-
prawa ta wyszła prawie wcale
na dalekiej wyspie stanęły
jak zawsze tu w ich za
Olega poprzedniej - albowiem

składała się z 10 000 łodzi.-
Rusini po drodze zniszczyli
Gout i Bitynię, flotę
greckę spalili; "jeszcze
raz, wodzu Rusinów, jedzmy
Hiszpanię, drugich rozebrawszy
= szy a z tytu rzeź powszechną
brali na cel i rozstrzelali;
innym siekierą głowy w
głowy wbijali; mnogo cel=
= kowi swojemu na pastwę
ognia oddali, kłótnie i
siotę spalili i ogromne
skarby rewizyą porozgrabili"
Ale wkrótce Grecy wydali
im bitwę i porazili na
głowę; Rusini pierzchnęli
i schronili się na swe
łodzie, ale i tu im Grecy
bitwę morską wydali, i
popalili im łodzie tak
rozległym [illegible] greckim
ogniem.- Zaledwie nieło=
bitki ich wróciły do Kijo
wa.- Za powrotem Kardy
z nich dziwny opowieść dał
o tym ogniu który jak
"błyskawica we mnie" wpadł
i popalił ich łodzie.- Tyor
wodziowy z tej smutnej
wyprawy, "powrót za
morze do Warangow, wabić

idł do Grecji, chciał bowiem
zrewanżować podjęte wyprawy
na nią" (59)

Na wezwanie tej Igora
stanęły w pogotowiu w
Kijowie liczne bitne Waza-
gowe ruskie. - I ruszyły
też jako pierwsze w
kierunku zatoki sięgają-
ce aż do obrzeży Kijow
skiego. - Wyprawę tę przy
Igor miał na Słowian
i na tego przeciągał Wa-
rięgów z za morza a
Ruszyszów z dalekich ste-
pów. - W istocie ludy
słowiańskie dostarczyły
na teren wielu miejscowości
kontyngens, widocznie po-
mieszany na wtargnięcia barbarzyńcy
za pracujące na nie nie-
zmiernie daniami: Drewlanie
wcale nie przybyli. - A więc
Waregów
i Ruszyszów Igor powiódł
przeciw Grekom. - Wyprawa
ta "łodzią i wodą". - Wiesz

o tym napadzie wkrótce do
bogata Cesarstwa i przesłała
jego mieszkańcom — Cesarz
wysłał posłów swych do
Kumanów ruskiego z zawiadomieniem
iż gotowy jest stosow-
nym okupem, byle chcieli odwo-
łać swój napad. — Tymczasem
przeciwnie tą propozycyą
drwiąco swoją. Ukwa odpo-
wiedziała: „a wzięli, jeśli
się Car tak odzywa, to
niegdyś nam wyjdą trubami
naszemi swemi bez bojaźni po-
= ciągnąć stada, trzody i dowoły
metrycje i tymczasem kto
wie przy Kim będzie wygrana
przy nas czy przy nich; czyż
to z pewnem kto się nie =
= zwróci?" — nie po ziemi
chodzisz, a po głębinie
— śmierć wszystkim wspólna
Tymczasem tedy i wzięty
się okup na stroni i pewno
fiducyał dla siebie i swoich
drużyny, zapowiedział i przysłał
do Kijowa — Ścierzyrzom
nas najętym karanł się
obowiązał na Bułgarowie (54)

Wskrzemyo roku (944) za=
warta została z Cesarzem
greckim

po wyżkowej części na wawrzyńcach
Olega. – Jednak był tu
nowy punkt w Rusi
w pierwszej połowie
wieku wtedy nad rzeką
Chersonesu a over nie=
pozwali aby do niej Bułga
rowie wpadali. – Umowy
te obie stwory przyjęły
stare dwie. – Igor w obecności
posłów greckich, na wzgórzu
gdzie stał posąg Peruna
robowiązał się uroczyście
przestrzegać przyjaźni z
Cesarzem, i drużyna jego na
znak przysięgi złożyła u
stóp bożka broń, tarcze
i złoto; a chrześcianie zaś
warzyscy przysięgali w cerkwi
S. Eliasza (55)

Wadzimirowicy wyraźnie
z Drewlanami nie przybyli
wcale na wyprawę Carogrodzką
– To i ich mitrawienie
się było po prostu wypo=
wiedzeniem posłuszeństwa.

Russini już oddawna byli ich
zagarnęli ale oni z odwiecz-
=nie nienawiścią odrębną
i pewną nieufnością wobec
mieli ich przekonania pod ich
rządy. – Wektor ruch ostro
ich odcinał owoc wyrodny
ze bytu. Lud drobny, niedba-
łany, rządzący pozwalający
ale być może i dla tego
ich tak źle wytrawił bo
mitubit dla ich rządów pod-
mujących z Moskwianką i
bogobojny Olga. – Owocem
jak widzi Drewlanie z
pomiędzy wszystkich rzad-
dnieprskich Słowian mieli
może najwięcej swojości
najwięcej energji i wytrwa-
=nia – Sam opór ich prze-
ciwko Ruinowi już jest
tego dowodem. – Mieli oni
swego Króla, swój rząd
swoich starszych a więc
swoją Kastowość, prawem
swoją Stolicę, a Kraj ich
dziedzicznie Polesie Kijowski
i polesie był urodzajny
i bogaty. – To też to rzym
i dostatnia Ukraina zdawna
jak wabiła cheiwość Kijow-
skich Wareygów – Wszystkowa

BIBLIOTEKA

Oleg jak to jus widzieliśmy
potem wojewoda Sweneld,
nareszcie sam Igor tegoż
kilkakrotnie czynili w niej
wyprawki i jej mieszkańców
do posłuszeństwa — Teraz własnie
gdy Drewlanie odmówili
zapłacenia na wojny ruskie
ich dochodzący otwierał
pretext do najechania
i zdepcania ich ziemi.
A więc przysłał drużynę
do Igora i rzekł "Swe-
neldu otoczyli
ich w obozie i odrzekli, my
rus' nadzy jesteśmy, chodź
z nami Książe, po daninę,
Ubezpieczaj ty i my z
tobą" Igor usłuchał
i wyprawił ich do ziemi
Drewlan, i zebrawszy da-
ninę znacznę wracał do
Kijowa, ale już w drodze
namyślił się i rzekł do
drużyny: "idźcie z daniną
do domu, ja jeszcze powrócę"
Odprawił tedy drużynę a

Jan z niewielką gwardią wo-
terów powrócił chcąc się
jeszcze więcej wzbogacić. Dzie-
= lanie Igor zmuszony powra-
ca, ruszki do swego narodu
wego Ilyicia Matka: "Kiedy
się wilk wraca w owce, to
całe stado rozpowszy jeśli
go nie zabiją; tak i Igor
wyniszczy nas wszystkich
jeśli go nie zabijemy". Dzie-
włomi więc uderzyli na
Igora i zamordowali go
wraz z drużyną jego. Zwło-
ki Igora Olgiera pochowali
w mogile niedaleko Korsu-
= tenia (56). Stało się to
w 945 roku. —

Następcą Igora był jego
syn Światosław, pierwszy
Kijowski imienia
słowiańskiego, ale w czasie
śmierci Igora był to jeszcze
młody człowiek. Którego wy-
chowaniem zajmował się bo-
jarzyn Asmund — Swineld
był wodzem wojska. Ale
Olgiera godności nie mogła

bycie przestrzegany przez dziedzica bowiem bycie mogli się zrazu wpływem tych dwóch bojarów stać rządcami dostać się w rzecz Księżnej wdowy — Olgi. —

Śmierć Igora wywołała pomstę a wiadomo się prawo zemsty i odwetu było zwyczajem u Normandów. — Zemsta ta nie nich przechodziła z pokolenia do pokolenia i dla tego odziedziczył Drzewlianin Mistrzyka musiał go zamordować przeciw zmarłego wrogom nie mogło powściągnąć od zemsty za rabunek. — Zemsta takowa rozciągała się nie tylko na całą rodzinę lecz nawet na potomków zabójcy i wtedy zaledwie ustawała gdy pewna ilość osób padła już śmierci ofiarą. — Ten sam zwyczaj przestrzegali i Warago=

rustowni j — ale tu Świątowław
był jeszcze za młody aby
mógł się za prawdą Krew
ojca pomścić a więc wy=
ruszka Olga wzięła na siebie
i tylko skwapliwie czekała
na sposobną porę aby Krwa=
we swe zamiary powyżej na=
reszcie przyprowadzić do
skutku. —

Oczekiwane tu chwila
wkrótce się nadarzyła, i
Drewlanie sami jej pierwsi
postrzegli. — Korzystając
z małoletności Świątowława
a przytem widząc iż rządy
Kijowa były w słabem ręku
niewiasty [redacted] ręku
=wili zawładać Kijowem
a tu przez ucieczkę swego
Księcia Matki z Księciem
wdową po Tyrze. — Plan
ten zdawał się im niety
bo sądzili że dostojnoś
ich Księcia w niczem ustą
pi[illegible]bliży Księżniczce waleczy=
Kiej i za tą miodowej prze=

projektowanego małżeństwa
w tem
i w istocie nie ~~w tym~~
stanowił niebyłoby niepo-
dobnego gdyby nie prawo
zemsty familijnej które
Olga swojemi przestrzegała.
Ale Drewlanie o tem wa-
woli się mieli dać - Książę
Drewlańskie, opowiada Nes-
tor, niezwłocznie tej
rozpoczął rozmowy o rękę
Olgi. - Wysłano więc tej
dwunastu swatów do Kijo-
wa z propozycją małżeń-
stwa; - przybyli oni wodą
do tego grodu i wysiadłszy
na brzeg u Borysthenesu
i udawszy się natychmiast
do tegoż Książęcego
odezwali się w te słowa
do Olgi: " Twój mąż był
przez nas zamordowany, bo
jako wilk chwytał i grabił
ale nasi Książęta są dobrzy
~~i~~ bo widzisz jak wy-
tuczyli ziemię Drewlańską

rostali wyje rzeczy naszego Uczy=
=ciela Mateo. - A Apostoł Olga
jim na to: "przyjemna mi
wasza mowa, wiszak-ci wyżi
miewskrzeszy, Ukrzy was prosto
ucznie jutro przed Ludzmi
mojemi; teraz zas powra=
cajcie do todzi i powtorzcie
ji w nich wymiosie, jatro
pustky po was, a gdy przyj=
dą otkryć to Karcie się
mesi w Todziak, bo nie
mimacie Kowi a i się pisro
mieckacie". - Jama raz
na podworzu stolecznowyga
dolesu od miasta, Karatac
wykopali dót gtyboki i szerojaty
do ziibi werwata panow
swatów. - Otroczy powiedzie
li im: "Olga was wzywa
do wielkiego rozmytu". - Ci
ras odpowiedzieli "na Kowiach
nie jiwdzimy, ani worami
pricbotą nie kowrzimy, po
mieci wzie was w todzi"
Otroczy odpowiedzieli: My
toi musimy, bo nasz
Ukigca rozkazy a Kniahini
chce wyjść za waszego

kwiatka"; — i powiesili ich
w Todrick do terenu — Olga
powiada Kowalikowi — Olga
wtedy potwierdza z okna
swojego terenu na ten
wjazd na Todrick swa:
tow drewlanskich. Który
w nich widzili napastnicy
i najezdzcy i nieprzyjaciele
walki wiele owej zgubnej
co wkrótce
rozpoczęła. ich zarandzki —
Skoro bowiem wkroczyli
ich na dwidzieni terenu
otrodki zaczęli walczyć
z tubami w dot przygo:
towany — wtedy to Olga
zbliżyła się i z uśmiechem
rzekła: "a co my wielka
was rzeźi spotkała" Oni
zaś odpowiedzieli "gorszy
nam śmierci zgora" Po:
czem zaczęła Olga karata
tych niezgłębionych ryw
cem zimnej zasypać. —

Ale nie był na tem
jeszcze koniec; — Olga
powzięła nowy zamiar
mszczący nieustraszenie

Zemsty nasycić. – Olga wystar-
od ich gości do Drewlan
o zamążpójście ze jej jest zgodna
ze ich żądaniami, ale przytem
która swoje wezwanie to jest
żeby dla jej zabezpieczenia z Kijo-
wa wysłali samych dostoj-
ników i co najwybitniejszych
mężów z swej ziemi – Drew-
=lanie i to zaraz umówiwszy
się w odpowiednie słowa
i wybawiwszy natychmiast
z pomiędzy siebie najznako-
mitszych obywateli, wypra-
=wili ich do Kijowa. – Olga
Ale przybyłych gości karała
przygotowała tamtej jak
to było we zwyczaju i
gdy posłowie zaczęli wzywać
Księżnę i skarżyć się wie-
ścianami, nagle w izbie
tamtejszej natężowano
drzwi i okna i ogień
podłożono tak że wszyscy
zginęli wśród płomieni. –

Niebawem Olga znów
przez powtórne posłalstwo
zwróciła się z Drewlanami
oświadczając że jest we
wszystkiem gotowa wyjść

za ich Księcia Matka, i że po=
jechali do ich ziemi, ale rada=
=rem upraszam aby na ich przy=
=byciu do Kwortenu przygotowa=
=no dwie ilość pitnego miodu
albowiem wprzod nim powrot=
=ne zaczną z ich Księciem
małżeństwo chciała by odpra=
wić tryzny miło ich
męża. -

Olga dotrzymała obietnicy
i wsiadszy z drużyną na
łodzie ich przybyła do
Kwortenu (57) ale Drewlanie
dostrzegłszy ją z nią przy=
bywają wyprawionymi posłami,
pytali ją co ją skłoniło z
ziemi. - Ona zaś uprzedziła
ich że posłowie drewlańscy
powrócili w drodze wraz z
jej drużyną, lecz na żadną
chwilę przybyły - Potem
Olga kazała ją na miejscu
grobu swojego męża i
tam onych na trzy jej woz=
=przynoszą kazała nasy
jego zwłokami wyjechać mo=
=gieły usypane(58) i potem Ka

pamięci niebożczyka uroczystą normandzkim wyprawiła "tryzny". — Wszystkich sposobno na gody: wszyscy się tedy suty bankiet i bój rozdzi. — Otrzebowni książęcy ugaszali starszyzny Drewlańską. — Miod lał się obficie, i krzyk z rąk do rąk, aż dopoki wszyscy upojeni mocno, nie poczęli się z nóg ze ziemi. — Wtedy mściwa Olga oddaliła się dawszy swej drużynie znak umówiony wcześniej — w mgnieniu oka pięć tysięcy Drewlan padło trupem dokoła mogiły Igora. — Książna wróciła do Kijowa. —

Ale nie skończyła się jeszcze krwawa zemsta Olgi nad Drewlanami — Olga niebawem rozkazała drużynę i w towarzystwie dorastającego już Światosława, na którym tak wielkim obyczaju jako po trumnie Igora ciężył obowiązek zemsty wyprawiła się do ziemi Drewlańskiej.

Drewlanowie (996) -- Wojska spot=
kały się w szerokim polu; bit=
=wa nierozwarna, bez Drew=
=lanie za pierwszym natar=
=ciem Ruśinow, ogarnięci
popłochem, pośli w rozsyp=
ki, i nie dobitki ich ściga=
ne były przez drużyny ruskie
aż pod same ściany Korosteń=
=ia -

Drewlanie zamknęli się w
warownych swego grodu wa=
łach. - Ruśini ścisłe ze
wszystkich stron oparli
Korosteń, chcąc gród em
zmusić do poddania się tego
mieszkańców; bez ci potra=
=wili bądź co bądź oprzeć
się napaści i bronić do upadłe=
go swoich ognisk ostatecz,
tak że całe lato upłynęło
dla Ruśinow na bezskutecz=
=nych dobycia grodu usiłowa=
niach. - Wtedy chytra i
przebiegła Olga, wyczekawszy
postanowiła skwapem się na=
wego podstępu: wysłała

posłów do Drewlan, z oświadcze=
=niem iż jest za pierwszem
razem dostatecznie pomszczona
śmierć małżonka swego,
obecnie wymaga od nich
zniewiele i oto chce aby jej
w dani stosunkowo tylko za
każdej strzechy po trzy go=
=łębie i po trzy wróble.-
Drewlanie niedomyślając się
zdradzieckiego wybiegu Olgi
przystali na to i wnet
złożyli ów z płodów składo=
jący się okup (58). Olga
każdemu z tych płodów
kazała przywiązać kawałek
i rozkazała wszy
pod noc puścić wolno.
Ptaki z rozpalonymi tow=
=łami wróciły co prędzej do
swych strzech rodzinnych
W mgnieniu oka wybuchł
pożar i po całem rozsze=
rzył się grodzie.- Tymcza=
sem Olgini dostojnicy
z rumieńcem, wpadli do
Iskorostenia i grozili mu opo=
rowali.- Wtedy Olga nato=
miast na Drewlan dawny

wzięła wyżej kubków
brzemnej

bło wówczas za synem swym
Światosławem do Kijowa.
Całą tę powieść o tej ruskiej
ustny przez Olgę przekaz rodzinny
Olgi wyjęliśmy wprost
z ust Nestorowych (59).

Wejście do Kijowa
Nestor przez Waregów rozu-
mieniu ostatecznie przy-
znawczemu Krainy Drewlan-
skiej. — Drewlanie teraz
tak samo jak i poprzednio
czy Polanie wprawdzie, miło
ją jak nadal nazywać
Rusią. —

Księżna Olga rządziła
Kijowem przez lat dwadzieścia
a rządziła silną i sprężystą
dłonią, ale nieustannie uchylała
się od spraw państwowych rządy
wręcz synowi Światosławowi, uchy-
lała się od ciężaru spraw pu-
blicznych, i myśli do Boga
obracając zaczęła prowadzić
żywot skromny i cichszy;
rozstawszy się zupełnie
odmiennych chciała widocznie
najwidoczniej swe dawne błędy.
Była ona pogańską, ale pomimo

świątyni wiary chrześciańskiej już
jej zaczął przeciwni w głąb Rusi
pogańskiej i w Kijowie natomiast
zostawiwszy przynajmniej wszystkimi
wielu już zachowanie chrześcian
tak łacińskiego jako greckiego
obrządku. – I Olga tu zechciała
być chrześciankę, i dla tego puścił
ta się wodą do Carogrodu z
ogromnym orszakiem i z wielkimi
darami. – Tam będąc od Kon-
=stantyna VI Cesarza dostojnie
przyjęta, oświecita się nauką
chrześciańską i na wiarę się
=dała d. 9 Września 955 r.
nowszyści chrzest przyjęła. – Na
chrzcie wzięta imię Heleny,
matki ~~wielkiego~~ Konstantyna
wielkiego. – Ochrzcił ją patriar-
cha Theophilakt a do chrztu
przymał Cesarz Konstantyn
porfirogenety, który zostawił
nam ciekawy opis przyjęcia
Księżnej ruskiej na swym dworze:
wyliczą on wszystkie osoby na-
=leżące do orszaku Olgi, i stąd
widać się towarzystwo jej w
tej podróży zresztą jej krewi-
=nych, dwunastu wielmożów
czyli "apocrisiarios" i arcydzieła
innych rzemiosł przybyłych
do Carogrodu dla spraw han-

handlowych, nawiązali rozmowy o Kapłanie Grzegorzu (popie) który rzekomo Olgę był nawrócił prawd wiary i do jej przyjęcia przygotowywał (60).

Olga odtąd wstąpiła gorącej miłości Chrystusa, i rozpoczęła patriarchę Carogrodzkiego prosiła o błogosławieństwo dla domu, mówiąc: "Lud mój jest jeszcze w bałwochwalstwie, ale ty, ojcze duchowny, syn mój rozumie mienie prawdziwego Boga; błogosław mnie ojcze abym ich mogła oprzeć wiarom sidłom i nagabaniom od złego ducha" –

Patriarcha pobłogosławił jej i jej świtym zamiarom. – Po przybyciu swojem do Kijowa z darami od Cesarza, pospieszyła Olga odłożyć tytuły pogaństwa, ale modły świątobliwie nadal ich nawrócić, lubo Chrześć przyjmowali niezbożniat nakazem z Kijowian. – Olga zaś powziąwszy jak najgorętszy chęć pożytkowania Chrześciaństwa ludu ruskiego

wyprawiła posłów do Cesarza
rzymskiego Ottone II, upraszając aby przysłał Wtórego z
biskupów. - Kronikarz niemiecki
donosi nam o tem poselstwie "Bo-
stowi narodu ruskiego, mianowi-
przybyli do króla Ottona z prośbą
o nadesłanie im jednego z biskupów Którzyby radowi ruskiemu
dowyg wiadomości wskazał prawdy
Monarcha tem przysłał na ich
rządanie, i posłał (do Kijowa)
Katolickiego biskupa Adalberta
Który zaledwie zyw wyszedł
się z ich rąk (61) "W istocie
wdowa Olga istotnie spotykała jawne
ure w Kijowie wszystko niepowodzenia;
mary; i lud ku niej oddychał
niepryjaźnią, trwając uporczywie
w ślepości pogaństwa. -

A więc pierwsze nasienie chrześciaństwa padały tu na opornąty
=tą rolę; opór ludu groził
życiu Rządzicielki; - Olga tra-
wiona nad tem mocno, nieszczę-
ścia, smutkiem, ustawała od
rządów, i niewiasta, prawie Nestor
odzywała się tu Księga Do ks
słowa Świętosławowa w te słowa:
"Synu mój, przyszłam do poznania prawdziwego Boga i
mówię się z tego radości, tak

i radować ich powrotem gdy
go powrócą" – Ale Światosław
obstawał uporczywie przy pogań-
stwie, lekając się urągania
a może i oporu ze strony swojej
drużyny; – pomimo to jednak
Olga nieustannie ich, o ileby
Księcia tam zwrócił do Boga
i powiła mu rzecz: "Wiedz
ich dwoje woła Boże
Kiedy Bóg zechce zmiłować
się nad moim pokoleniem
i nauczy ruskę, wtedy serca
ich natchnie chęcią zwrócenia
się ku sobie, jako i mnie udaro-
wał tą łaską" (62) I potem wśród
ter rozlistych i pobożnych uwa-
żań, całe dni i noce trwała
na modlitwie, prosząc Boga
o rychłe nawrócenie ludu swego
i ludu ruskiego. – Pobożność
tej swojej [krewnej] wnuczki
wzniosła w chwale [wnuczka]
wieki cesarzowa S. Rossji Matka
przyozdobiła obrazami dawna
nemi jej przez Patriarchę
Carogrodzkiego (63)

Księżna Olga [zwrócił też w ruskim kraju]
[wyjechał] w powrót
swiatych niewiast pobożnej (64)

Drugim to blaskiem postać Ol
rejaśniała w dwojaki Rusi
"byta to pogromdzicielka chrześcijaństwa dla Rusi, swoim władcą
jako dziecko przed stanem
i jako wdowa przed rozszerzeniem [65]
stąd baśniowa Olgi, stąd jej
postać stała się dla Rusi
świętą, legendową i stąd jej
cała sława. -

Ale od tej chrześcijańskiej
postaci, jaką była Olga, dziwnie
odbija syn jej Światosław. -
Był to prawdziwy typ pogań-
-ca i awanturniczego tycz-
-kiego Normanda. Z matką
jak był "wigilijny" na tyle
żywot nadat "jak mówi Ihor-
kowski. - Do tego ta spro-
bita go matka. - Prawdziwy
syn oborcy, prowadził życie
twarde, pełne niebezpieczeństw
i znoju, życie pod namiotami
i w gołuch. - Drużyna w nim
bitą rosła i byle spotkał za-
pasznika rzucał mu rękawicę
z napatrzenia dziad do boju a
bitwy były dla niego łaską.
Od młodu wytrzymały na
trudy, wprawił przywykły do
niewygód, żywił się koniną
i miedzą dzikich zwierząt

Świętosław, który jest pokolejnym
chrześcijaninem wielkim, czyt
w nim duże mieszanie
i ucisku, potrzeba miłosierdzia
krwiożerczego

Który sam sobie pisał nad
zawiem, bogat pod głową
miecem a siodło starego
mu za poduszkę. - Podobni
tu i dworzyna jego była na
wszystko zahartowany i wódz
z nim ochoczo na szwank
gotowa była stawić życie (66)

Światostaw dorosłszy lat
mężnich i objąwszy władzę
wojsk tu na rycerskie wypra-
wy hasła - Wyprawa szła za
wyprawą. - Brzegi rzeki Oki
i Donu były świadkami jego
rycerskich czynów (965-966)
Tam się spotkał, mówi Kroni-
karz z Wiatyczanami. - Pytał
ich wojo: "Komu dani szta-
=dani?" — Otacinny daniny
Kozarom, to jest od każdego
radła po szelągu, — odpowie-
dzieli Wiatyczanie. - Światos-
taw obrócił się na Kozarów
Księcia ich Kagana rbił na
głowę i gród ich Białowieżę
zabrał. (Jarłyk nad dolnym
Donem). - Tem wyczynem
zgruzował na zawsze i ostatek
potęgę tego ludu. - Osmio-

lony tą miarą próbą swoją
=go wojsku udarzył na Jasow
i Kasohow i odniosł też
nad nimi wałne zwycięstwo.
Wiatyczan tei wyganiał
i daniq obłożył (67).

Na zgodami nas Cesarza
Wiufora przysłany od
Greków zaskomitą summą
złota na wzbrojenie dru=
zyny, udarzył Swiatostaw
na Bułgarow dunajskich
(967) zdobył tam z osm=
dziesiąt miast i po swoim
Cesarza bułgarskiego zabił
panowali w dawnej Mezji
i tak sobie upodobał tą
krainą iż w niej stolicą
Pereastawiec zamyślał (68).

Tymczasem Pieczyngowie
korzystając z nieobecności Swia=
tostawa zaprzysiężonego w
Bułgarji wpadli na Ruś
i nagle podali ich miejsco=
wom, w ogromnej sile sta=
nęli w obliczu Kijowa, w
którym się Olga z trojgiem
dzieci Swiatostawa bytała (968) — Pieczya
gowie

gowi opuścili miasto i nie=
wolali do wewnątrz wyjrzeć tak
dobrze się już grod zawitał
w ścianach Kijowa – Na dro=
gach stronie Dniepru stał
obozem Pieczyńcy. wojewoda
ruski, z niewielką garścią
zbrojnego ludu ale z obfity=
=mi zapasy mieć zdawał
się rozkazów. – Kijowianie w
krytycznym znajdowali się
położeniu i już się rozpuszczy
zaczęli podawać, tak że w
razie gdyby do jutra nie=
doczekali się odsieczy już byli
gotowi poddać się swoim
najeźdźcom i bramy miasta
im otworzyć. – Jedna tylko
Olga była pełna w swoim Bo=
gu i nie oddawała się rozpa=
czy. – Jakoż znalazł się
jeden odważny mieszczanin
który objawił się jej odważy
przekradł się tajemnie do
wojewody Pieczyńców aby mu
dać znać o nędznym i rozpa=

= cliwym potoreniu obłąkanych.
Wyjechał tedy z miasta z uprzejmością wszystkim i przekładając koło obozu Pickwicka pytał w ich języku, czy kto nie wie o jego koniu. — Pickwick widząc go za jednego ze swoich, puścił go wolno. — Wtedy mahometanin podbiegł ku niemu, dziecko odniósł i niewarując na głębokie jej smutki, próbował ją wpłacić. — Pickwick wyjaśniwszy pomyłkę, zatrzymał go chwilę, strzał ale on przeprosił uprzejmie i zdrowo i bez zwłoki dostał się na drugą stronę do obozu Pickwicka. — Wojewoda obawiając się gniewu Świętosława przesłał wysłańca, by dowiedział się, czy nie zajęto wojsk razem z dniem wyjścia na niepodległość tedy nas = ki zdążają do miasta. — Pickwicki sądząc że sam groźny Świętosław przybywa

z odwiecz, stworzeni, od tąpili
od obłędzenia. - Stara Księżna
Olga (wyjęta na brzeg Dniepru powitał wybawców.
Książę Switosław lubo wi-
dział o niezbyt wielkiej liczbie
ruskiego wojska, nie chciał
się przeciw z nim zmierzyć
ale tylko prosił aby się mógł
z ruskim wojewodą rozmówić.
Książę tedy zapytał Pretyca
czy on jest Księciem; - woje-
woda mu na to odrzekł
że jest tylko dowódcą przedniej
straży wielkiego wojska
które tu idzie z samym
Księciem Switosławem - a
powiedział to chcąc go tem
zastraszyć - Switosław obda-
rzony, na znak przyjaźni
podał mu swoją dłoń, a
że się przyjaźni darami za-
rzywia dał mu konia szablę
i strzały; Pretyca w zamian
Książęciowi ofiarował zbroję
miecz i tarczę. - Odtąpili woje
Switosłowi od grodu "Mimiłi
bowem na Łybedzi gdzieby Książę
pili (69)

Kijowianie rus, mowi Kroni
kasz postali do Switostawa
mowiąc: "Idziesz ty szukasz
cudzej ziemi i pilnujesz jej a
swojej zaś nie szukasz, oto nas
bowiem Pieczyngi zniewolili
z matką i dziećmi twymi; gdy
zaś nie przyjdziesz i nie obronisz
nas, to nas zabiorą: abowiem
ci nie wiadomy, iż twój mat=
ki, ani dzieci twoich" Posły=
szawszy to Switostaw rzekł
siadł z drużyną na łodzie, przy=
bliża do Kijowa, ściska matkę
i dzieci swoje i radują się tego
w uciepieniu od Pieczyngów
a rebiawszy wojowniki swoje
przepędził Pieczyngów w
dalekie stepy i stanął po=
kój (70).

Switostaw atoli zamiłował
ów w Kroku Drugim herczyn=
nem przebywaniu w Kijo=
wie; radowało mu się wiel=
kiego do Bierestawca, zwło=
szył tedy bojarów i w obecno=
ści Olgi, tak im rzekł: "
Ni labo mi być w Kijowie

Kyiskist ma pudbygat zmyst
ojcow, chcemt utrzymyć, chcemt
zwdobyć ojczyzny jezyka cudzyzny
jesm bogaty - Zamowen pzo
bytu pzemnie stolicy z Kijowa
do Bierestawa na Dunaju

Chcą żyć w bezkarstwie
na Dunaju, jestto bowiem
średnica mej ziemi, gdyż
schodzą się wszystkie skarby
świata: z Grecji złoto, ma-
=terje, wina, i rzeźbione owo-
=ce, z Czechow rus i Ugrji
srebro i konie, a z Rusi
futra, wosk, miod i sturub-
=nicki" (71) Widać stąd że wyprawy Ugrów
my Normanni jak byt gotow
zbroimy ta swoje ramiona
i szukali nowej ojczyzny.
W Bułgarji w tym czasie
wszystkich jak mowi Kraja-
nyk, tupiszczych ludow
świętosław zniweczył raz na zawsze
wschod; tą gałąź stepu nuba
rzysz uwodzące wowniwy
a w najwyższej bliskiej ty-
=siącleciu z Carogrodem gdy
się zawsze kardynał najwyższy sowiści
opłacali: wszystko to ruskiego

Komunya wobito do siebie...
I losy tej przyszłej Rzjowa
zdawały się teraz w jednem
mieście wisieć wtedy gdyż
jeden Kapłrys Światosława
mógł mieć tę gwałtowność
=ność rzeczywistą do wcale
podrzędnego stanowiska.

Ale Księżna Olga na
te słowa Światosława
tak się odezwała: "Wi=
dzisz ci słaba jestem
Kędyż chcesz iść odemnie"
I w istocie rozchorowała
się na dobre i wreszcie=
my Światosława, zrow
tak rzekła: "Pogrzebaj
mnie cyprysy i śmierć
dokąd chcesz" — Jakoż
po trzech dniach umarła
Olga; syn, wnuczęta i
dwór cały wielkim opłaki=
wali ją płaczem, pomnik
i pochowali na wzgórzu
przy jej mieście. — Przed
śmiercią rzekła ona
aby nad zwłokami jej

ni sprawo mogiły i zwyczajem
pogańskim niewprawiano
tryzny, ale zeby ją pogrzeba
no w zimie "zwarto" (72). Ka=
=plan Konstantyn pogrzebał
ją tak jak pogańską (73)

Po śmierci Olgi Światosław
mógł tedy swobodnie wypełnić
swój zamiar to jest przenieść
stolicę Waregów nad Dunaj
do Peresławca - Tedy mu
nic do tego nie było jak
umyślił rodzinne państwo
swoje pomnożyć i ozdobić
tak Olgowi dał w udziale
nowo zdobyty zimię Drewlan
ską. Za panowania Kijowa
(970) Nowogród za ojca
trzecim z kolei wtrąci=
=mierzwi spłonął z Klus=
=nocą Olgi, nazwiskiem Ma=
=łuty córką Lubomira Mal=
=ka (74). - Sam zaś z drużyną
swoją wyruszył niebawem
wg do Bułgarji, drogą lądem

jego a gdzie się był jeszcze
mocny wróg uniósł. – Ta
wiadomość z powodu nad spo-
dziewanej silnej potrzebowa-
nia oporu; – jednak potem
uwięzi nie mogła dopiero
wbić był bowiem Pescenniusza
i zajął znowu Carstwo Bułt-
=garskie. – Opór jaki ta go
spotkał był podwójny
przez Cesarza greckiego który
dążąc za wszelką przeciw Bój-
cie ruskim pobudził był na
niego Bułgarów. – Światosław
przeto zwrócił się wyprawowania
Bułgarji, wojną znowu za
mierz i wypowiedział wojnę
Grecji. – Bułgarowie tedy
Wardarów zwrócił z Bułga-
rami, Węgrami i Pieczyn-
gami spustoszył Trację
i cały Kraj aż do Adria-
nopolu przeszedł i zbombardił
jak swoją ziemię; lecz tu
za tonem powiódł porażkę,
Ruscini się cofnęli, a Grecy
opanowali Pescenniusza (971).

Długą walną bitwą stoczono
nad Dunajcem u Dorostola
(dzisiejsza Bułgarja) z obu
stron wojowano z jednostajnem
szczęściem aż Światosław się
cofnął i zajął Dorostol. Po
wielu tysiącach stoczonych krwa-
wych bitwach, będąc ranny
i stracicielny upadł w swe
sity. Światosław podał rękę
do zgody. — Cesarz Cimiskes
zadowolony tą propozycją
bo i jego te zwycięstwa drogo
kosztowały, obesłał Światos-
sława drogocennymi upominkami
Przysłano wojsku mówiąc: dorwo-
lono Światosławowi wolne
wyjść z Bułgarji, wojsku zaś
jego zaopatrzono w to wszystko
czego potrzebowało; kupcom
zaś ruskim obiecano wolność
handlu z Carogrodem; Świato-
sław zaś ze swej strony obo-
wiązał się mieć pokój z Greckami

Dat. in atque ego ripae
w Dorostolu. Fad. ni sam
odemnat in de sworik:
"jus fedek mecum ty nam
gumi podnose" (ut nam
mi kamo sia dicti) Nestor

Bułgarami, Wołochami
miewojował ale tu w po-
trzebie dawał Grekom po-
siłkowe wojsko. - Obadwa
nasi sprzymierzeni prędko
się poznali osobiście spotka-
li się na brzegu Dunaju;
Cesarz otoczony dworzanami
przybranymi bogato i
świetnie, przyjechał łodzią
— Światosław w łodzi w
prostej białej świetlicy sam-trzeci
drugie wiosłem — Cesarz
zszedł z konia, Światosław
też zaraz w łodzi; oni
mawiali się z sobą i na-
radzili się przyjaźnie według
obyczaju swego zwyczaju podali
sobie prawicę. -

Tymczasem Cesarzowi radzili
dworzanie, będąc od Greków
o bogactwach jakie prowadził
z sobą wiadomość mają do ojca
cesarza Światosław, radzili
walić na Ruskiego około
progów Dnieprowych. - Świa-
tosław znakomity wojewoda Igora

odradzał Książęcia płynąć wodą
ale tego nie posłuchał i
po normandzku
puścił się na statkach, pro-
gow przejść niemógł, a
więc się wrócił na powrót
i zatrzymował w Białogrodzie
przy ujściu Dniepru. - Na
wiosnę ruszył się wprost
do Kijowa, ale Pieczyngi
zawarłszy się znowu prze-
cięli mu drogę, i krwawa
bitwa powstała, w której
Światosław w całej sile
jak męskich pokrył a po-
legł jak na wodzu dziel-
nego przystało, w polu
i z orężem w ręku (972)
Kusza Kniaź Pieczyngow
odciąwszy mu głowę zro-
bił z niej czary do
picia. - Wojewoda Swe-
nald z niedobitkami
powrócony i przyniósł
do Kijowa

stare wody mam głos
(robaczki)

Latopisy wiesi o rządzie tego
mistrza swoiego bohatera. (75)

Ze rządem Światosława stwo-
rzyła się jedność państwa Waregów
ale przypadkowa potęga ogar-
nęła jedność państwową
potęga jestże mistrzała, i
tak Jaropełk osiadł w Kijo-
wie, Oleg w ziemi drewlan-
skiej, a Władimirze w No-
wogrodzie (978). Wkrótce tu
między braćmi Książętami tymi
powstały spory i najścia zapał
czywe. — Jaropełk pierwszy
pokłócił się z Olegiem a to
za podaszeniem wodza wojsk
swoich starego znanego Ja-
nem Swenalda Który jako
chrześcijanin Ks. Normand ~~radził~~:
~~Oleg~~ Olegowi niebłagosła-
powszycie na ostatek swej
niebłagosławionej zemsty za to
iż Jan mu na towarzysza
Lata rabił. Widzimy ich
jak w obyczajach Normanów.

na zabojstwo
remota (była obowiązującą, ko-
niecznę. — Iwenald tak nasz-
wił Jaropełka aby zabrał
wojsko i wkroczył do ziemi
Drewlańskiej. — Jaropełk
tak niebawem wyciągnął
przeciw Olegowi i wydał
mu bitwę w której Oleg
pobity schronił się
zwyciężony i schronił się do
swego Owodura, lecz sam
w nocnej ucieczce zajęty
wojsk strzeżony z mostu wpadł
w głęboki wodę Worynia
napełniony prudkoso i w nim
utonął. — Jaropełk zwycię-
żał ratować brata, i odmiękawszy
trupa jego, zawołał Iwenalda
i rzekł mu: "Patrzaj nad
ciałem tego" — Dowiedziawszy
zwłoki Olega pogrzebli w mogile
niedaleko miasta. — (76)

Władzimierz na odgłos
śmierci Olega i podbicia
przez Jaropełka ziemi Drew-
lańskiej, lękając się zeby i

Kładł wuko
ciągle szeptał Jaropełkowi:
"Patrzaj na brata i raj-
mij włość jego"

F W 979 o mowie Wowinskiego wiecu, Jarosław rozgniewał Pieczyngów i obrzucił ich dary. - Tego roku przybył do Kijowa nowy Starby Książe Pieczyngów Trzeci. - Jarosław go przyjął, dał mu grody i miał go w wielkiej czci.

W tymże roku przysłali do Jarosława posłowie od Cesarza greckiego i zawarli z nim przymierze.

Tego roku przybyli do Jarosława posłowie z Węgier (79)

[tym Księgi te wszystkie osobno pomnożyć wiadomości i prawdziwie mianowali - Dawne przypowieści te dwie Skibi te zawigrzyły ale i Nowiki Uczicie potwierdzają Nestorowe słowa pytanie Nestorowe Jarosławowe -

F gdzie mowi za wotczanij walczył i rozkazał jak jim wotczanie -

jego tak sama nie potrzeba Kolej, uciekł za morze do Waregów i tam nie mieszkał i zbierał dla siebie wojsko (77). - Tymczasem Jarosław korzystając z jego wydalenia się za morze doradził swoim wyprawić syna swego najmłodszego do Nowogrodu i tym sposobem stał się panem wszystkich krain północnych [W 973 roku wyszedł Jarosław razem z Wołodymyrem z Kijowa Jarosław Mądry]

Jarosław, powiada nie mieszkał Wołodymyrem, swych posłów do Kwedlinburga na Dwór Cesarza Ottona, ale w jakim celu - nie wiadomo, to tylko pewna że bogate dary oddał Cesarzowi (78) F

W tydzień wracał, po trzech latach wątpia F przybył z wielką liczbą Waregów i przepędził namiestnika i lud Jarosława z Nowogrodu

I rozkazuje w swym dawnym
grodzie gotować się na wy-
prawę przeciw do Kijowa prze-
ciw. brata Towarzystwo
ale wprzód posłał swatow
do Rognidy stryjenki z
radą przykrości, córki
Rochmistrza, udzielnego
Uniwersa na Dorohicz. - Kry-
niczka ta będąc w tę porę
już nieżyjącą Towarzystwa
dumnie odpowiedziała swa-
tom, że one niechce rządz-
nowej obawia synowi
niewolnicy a w byłe rzy-
= czyim dziwiący przy za
mąż pojścia. - Włodzimierz
raz był w istocie jak wie-
my synem świętosława
z niewolnicy i widząc tedy
jak mu niepowyślmi przeszły
zaloty postanowił mocą
otrzymać Kochankę i jadąc
wojska stojące już w pogo-
towiu na wyprawę Kijow-

ską obrała wprowadzić Bo-
tock, tam zabijają Sta-
rego Rochwołoda i syno-
jego a Rochnidę gwałtem
uwożą r. 1069 (980)(80) Sod
Kijowem wojsko ich jego
rozbiorą obozem gromi-
dzą wrocławskami Dowho-
rycami a Kapiscem, którego
obozy i wiadały jeszcze za
czasów Nestora. — Jaropełk
miesmiał się im wydać
bitwy, ale się tylko ram-
kował w grodzie. — Włodz-
mierz postanowił tedy
wrogie kijowe nie próbować,
ale zdradą, podstępem.
Jakoż zaczął się tajemnie
przez posłów umawiać z
Bratem, Jaropełka, mężem chytrym
i ambitnym. — "Bądź mi
przyjacielem, mówił do
posłów, gdy zabiję
brata, przyjmę cię za
ojca i wielką cię cześć
spotka u mnie i wiele
bowiem braci mordował

Lat 22 z dziwą t. j. wa
rygami w tym tylko
pługu, z ludem nowe
z obcowodzicy i tam
z Latek wrócił Kijowiec-

Włodzimierz otoczył
mury obozu okopami
ale nie mógł zdobyć
miasta, postanowił
wyjść za

z tym, ale on, a ja będąc
się o przyjaciół, wybrałem
się za niego" – Jadąc
się Brat do portu Włodi-
mierza: "będę od serca
twym przyjacielem" – Jadąc
przedtem Jaropełkowi
iż miłość ciągnie na wsi-
poś Rijowiam który jest
się zwaśnił z Włodimierzem
aby mu wydał miasto
a wsie najlepsze będzie
się sam zawarszy z
Rijowa uchylił i schronił
się do Rodni. – Łatwowierny
Jaropełk usłuchał tej rady
uciekł do Rodni, a Rijo-
wiami wnet się potem mi-
łości poddał Włodimirowi
który nie przestając na tem
postępku obległ brata
w ostatnim jego schro-
nieniu. – Włoch się w
tem miejscu groźnie opiera-
nem rozległ wojskami
Włodimierz dał się nie
zrad obronny, tak że odtąd

Brat wdzięcznie więc dawno
wrót Rostowcom jadąc
i drugiego brata (Brat)

† rodem – więzi Waręg
jak rozumiem (Brat)

†† miasto nie które leżało
przy ujściu Rzi do Dwiny
(Brat)

wrond Bolen Kijowi powtarza się przysłow Bieda ale (tu) w Rodzie

odrąd drugo, mowi Kronikarz Ruś powtarzała przysłowie: bieda jadu w Rodzie" Tu narzeczni Światopełka Bluźnierca namówił Jarosławka aby zawarł miłość z Włodzimierzem z drugim zwrócił się do Kijowa przysłał, tak mówiąc: "Oto śpieszni się twój zamysł, przyprowadź Jarosławka do Ciebie, przygotuj się aby go zabić" - Zmartwił się wtedy jeden z wielkich ludzi Światopełka, namiestnik Warzarka który mu rzekł: "Nie idź Książę do Kijowa bo zabiją cię, uciekaj do Turczynowa i zbierz wojsko" Ale Jarosławek z radością był na tę radę i bez wątpienia pospieszył do Kijowa, w przekonaniu się już mu nic złego miłami - Bluźnierca przywiódł go do Książęcego terema "jakby do zbójowej jaskini" mówi litościwy Kronikarz, nagle rozgłosił drzwi i wtedy dwaj

przysłał wtedy

waregowie zastał (podjął)
mieszkanie pod pachy" – I
tak wstał zabity Jaro-
pełk. (81.)

I tak Władimierz zma-
zany krwią bratnią wy-
pierał się na Wyszgorod
=ski (980) Waregowie zaś
którzy on był racią gnał
do prowadzenia wojny z
Jaropełkiem zostawali
się w Kijowie i przymuszać
sobie otrzymane zwycięstwo
przyjęli do Władimierza
i rzekli: "to nasz gród
myśmy go wzięli, i chcemy
wziąć okup z mieszkańców
po dwie grzywny z dusze"
Władimierz zaś im na to:"
powstańcie z miasta, niech
wam kminy zbiorą." Ale
na próżno czekali, Władi-
mierz ich tudzież tylko i nie-
dotrzymywał przymówienia..
A wojsko znowu się rozbawiwszy
szli do niego i rzekli: "oszu-

Waregowie Kijowa wstali
do Jarosławowi i kazali
pomnożyć wywód do Kijowa
gdy nie wywiązywano
zwycięstwa w mieście
miejskim, ale jest tam
wiele – wstali się
na Jaropełka wielką
wojną – mieszkańcy grodu
Kijowa – (wstrzymali się
prowadzić w wojnę
wielkiemu Władimierzowi
Kijowa a Jaropełk Wa-
rego się pomnożyć
z miasta by wywodzić
po pomoc wojsko Ja-
ropełk się pomnożyć Ja-
ropełka. Władimierz (Nest

obwiatcie nas, pokaże przy-
rzejmniej drogę do Siecy" -
a on im: "Russacie" - Jed-
nakże wielkiej z nich części
zostawił przy sobie we
Rusi i tylko niezbędnej
kohorty odprawił do Cesa-
rzowa (82.)

Z Włodzimierzem tedy trzej
neptyw Władysławowe stat
ły [illegible] na Słowiańszczyźnie.
Zajęwszy się i z tymi nowo
przybyłymi Waregami utwier-
dził swe zabory w Ło-
wiańszczyźnie Halickiej
i Włodzimierskiej, gdyż
jak powiada Nestor
Kijów przed nimi
Rzeczy. - I tak w 981
Rajgrod w Lachach trzymał
i Cesarzem i przerwał je
Rusią i w tymże roku
podbił Wiatyczanów, w
983 Jaćwingą a w 984
Radymiczanów i Danią
ich obłożył (83)

Włodzimierz Wielki nowo
przyjęty obyczaje pogańskim
Kłodzkim podkłaniwaniem jak

Russini przed wojną Włodzimierza
Wielkiego czyli Chrobrego
czyli Chrobrego
czyli Chrobrego
i Jana rozbili r. j. Bru
nszyl i Cesarzem i innemi
(Lit. B. wiersz 1 odwrot # 1.
126 -

jui prue wpływ chrześciański
chciał przywrócić mowę i
energiją dawnej. - Rozkoli
ten jego na wigorze obok
tegoż mostrabiowo potężi
borzow Peruna, Chorsa
Dadboga, Wsiboga, Simar=
gła i Mokoszy, gdzi prow=
wadził synow swych i corki
i zmusił tym bożkom objaty
(84.) Wektor mowi o sim
zi. Kalał mi tych siebi
ale i rusky nie mogł bałwochwal=
stwem. - Chrześciani zaś
mi byli ciężkami, owszem
prześladowani. - Dla tego
rzekł, aby oddali Druzi
Ru otrzymane wyczerstwo
potrzebowiono skroplic krwią
ludzką ich ofiarą. - Postano=
wił ci aby los wskazał na
ofiarę natchnięty Waraga
chrześcianina. - Wszystkowy
jego ojciec, na imię Teodor,
wiedzący o zamiarach rządz
rządzących na ofiarę jego zapadły=
wszi pogański; - pochwycono
go i wraz synem Teodorem

Ramowdowaw (983) – Cerkiew
ruska uczciła ich jako
męczenników pod imionami
Jana i Teodora (85)
mowi Kronikarz

Włodzimierz (był jako
drugi Salomon mowi Kro=
nikarz wielkim miłośni=
kiem kobiet (rzeczywiście)
i oddawał się tej namiętni
(wszelkiej przykrości) rozpuście. – Miał on pięć
żon prawych i 800 nałożnic
które trzymał jak w Bia=
łogrodzie, jak w Bereścowie
przedmieściu Kijowa. – Wielo=
żeństwo zatem było tak
na Rusi
pospolitem jak i w Norwe=
gji gdyż Harald Hardrager
czyli groźny wtory (+ 863)
jak mowią Kronikarze miał
żon około 60. – Gdyżeśmy
już dotarli do Włodzimierza, miłościwego
Pogromcy murzynów w stole
"Przedstawo" nad Dybedją
tuż koło Kijowa. – Zgrzyty
jej tak się stały głośne na
Rusi że lud nazywał ją nie
Pogromdą ale "Gorzkawą"
czyli skwaśniałą z gorzały. – Dzie=
więtego dnia Włodzimierz
odwiedził ją w samotnem

ją ustronia nad Lybedją
i gdy rasząt tam snem
twardym, Rogneda chcąc
ją pozbycie za zgonoty swą
i dkratny smierć ojca
i braci swoich porwała
za noż i chciała go jej
w piersi zmiana widzącego
Włodzimierza utopić, ale
tego w tym chwili ją ocknąw=
=szy odwrocił cios wymierzony.
Włodzimierz potem Włodzimierz
postanowił wystąpić radzić
z matką własny zgubą i rozkazał
jej aby ją ubrawszy w wieczne
szaty na własnem łożku
siedzącą oczekiwała śmierci.-
Rogneda przywołała synka
swego Izasława, dała mu
noż w rękę i polecita aby
oddał go ojcu gdy ten będzie
zbliżał się do drzwi; - jakoż
mały synek wyjrzawszy nad=
chodzącego Włodzimierza
oddał mu nóż i rzekł:
" to ty nie sam jesteś mój
ojcze, ten będzie świadkiem"

Włodzimierz usłyszawszy
te wyrazy z ust dziecka
tak był poruszony że
zebrał radę ludzi i pytał
co ma robić z Bronisławą?
Radzą mu odrzucić: "po-
-dobać więc wydany przez
wzgląd na żonę i odesłać
ją wraz z nim do Bułgarii
jej ojcu — Co też Włodzimierz i uczynił (86)

Ale bliskim jest był czas
w którym Włodzimierz miał
się nakłonić do wiary praw-
-dziwej. — Kronikarze opo-
wiadają nam o jego nawró-
ceniu się. — Autor mowi że
w 986 r przybyli do Kijowa
Mahometanie (Bułgary) po-
tem Łacinnicy (Niemcy)
potem żydzi Kozarscy, na-
reszcie greccy i uczyli w
długich potyczkach się z nim
scholastycznym wywodem skłaniali
go Każdy z osobna do przyjęcia
swojej wiary. (87) Wreszcie
między nimi wszystkimi sil-
niej trafił do jego przeko-
nania jakiś mędrzec, przy-
słany od Greków, który mu
w krótkości wyłożył treść

pisma świętego i zarazem
w karaut straszny obraz sądu
ostatecznego.— Włodzimierz
z wielką go czcią i darami
odprawił (88)... Za powrotem
Wiktora zdaje się sprawę
z opowiadaniem krzyżowca
islandzkiego Stefana Thorgilssona (89)
który podaje się Olaf Książę
Norwegii wychowany pod
pokiem Włodzimierza przy-
jął wiarę chrześciańską w
Grecji i za powrotem do
Kijowa przywiózł z sobą
Kapłana na imię Pawła
który za współdziałaniem
Mocnej Modlitwy skłonił
Włodzimierza do przyjęcia
wiary Chrystusa.— Włodzi-
mierz, ciągnie dalej Wiktor,
zgromadził bojarów i starszyz-
=ny miejską i podług ich
rady wysłał posłów do Kijowa
przyjęcia wiary chrześciańskiej
aby
aby ci się w swojej stronie
przypatrzyli i z bliska Kościoła
z obrządkiem wiary chrześciań-
skiej.— Posłowie ci w zawody

puścili się po nowej wiośnie
obyczajami wiele świata,
byli i w Bułgarji i w
Niemczech i w Carogrodzie
i wrócili do Kijowa opo-
wiadając Księciu o rachun-
ku swoim o sprowadzie odprawie-
nia i służby Borej w Biran-
cyjum. - Włodzimierz tedy
wziął grecką wiarę za wszyst-
kich za najlepszą co cała
Kijowska potwierdziła stan-
nięcia i zgodził się na
jej przyjęcie (90).

W następnym roku (988)
Włodzimierz wyprawił się z licz-
nem wojskiem na statkach
do greckiego Chersonu i zdobywszy
to bogate i sławne miasto,
wysłał posłów do bizantyjskich
Cesarzów Bazylego i Konstan-
tyna, z prośbą o rękę Anny
siostry ich; przysłali mówić
im Chersończycy tylko przysłu-
chali się tylko zgodzą na jego
żądania; w przeciwnym razie
groził napadem na Carogród
(91). - Cesarzowie przystali na

Według Nestora otrzymał
ta biskupa apostolską
po dwóch o pierwszych
ich imion - biskupów
to zapomniał - Dobrzy
wiemy chrzcił się
Kijowie (Anglicki)

na proponowane małżeństwo
ale pod warunkiem że on
przyjmie chrzest święty. - Według
Zonary El-Macina, Konstytucja
małżeństwa Włodzimierza
z Carówną Anną była dostar-
czeniu przez tegoż Nikifora
Fokasa dostarczeniu dla
Grecji z łupieży z pożarów
które tu w Kijowie wtedy
dostarczone i wydane przeciwko
przywłaszczycielowi Barda-
sowi Phocasowi (989). - Pisarz
arabski opiśmia w ten sposób
o rok cały czas zaślubin
Włodzimierza (92) Carówna
grecka tu [illegible]decydowała iż ten
nareszcie oddać się w ręce
Księcia Kijowskiemu, w
zwrocie za drogi prezent tytułu
przyjaciela; - ona to według
wiadomości ostatecznie skłoniła
Włodzimierza do przyjęcia
chrztu świętego małżeństwa
Włodzimierza, którego Bóg
w tę porę dopuścił być słabym

i skoro potem dostąpił tego
stołu, wnet cudownie przyj-
=niał. - Chrzest odbył się
w cerkwi Bogarodzicy i
na chrzcie przyjął Księga
ruski imię Barylego. - W
tejże cerkwi namaścił i
obrzęd zaślubin; Anastazy
biskup Chersonski błogo-
sławił małżeńskiej pasu. (93)
Podług Nestora małżonka
Włodzimierza przyjęła
imię we wiarze prawdziwej
Chersonka, jedna z bier-
szych, za którą powoł
i Karamzin utrzymuje
zgodnie w innego bo mowią
oni iż Włodzimierz po-
ślubiwszy siostrę Cesarzów
Bazylego po swych
ślubowaniach zwrócił Grecji
zdobyty przez się Chersones
a wyjechał stąd z prawicami.
Anireki mówi Nestor. - Ka-
ramzin dodaje nawet iż
Wielki Książę Kijowski dostał
cząstkę męczeńskich pozostałych ko-
ściołów greckich, w których mogło
w Chrystusa

Włodzimierz nauczywszy
się od biskupa Chersońskiego
głównych prawd wiary

wiary chrześciańskiej (94) pospie-
szył do stolicy swojej aby
wśród ludu swojego szerzyć
jej światło dobroczynne – Za-
czął od nawrócenia Batwanów.
Lud mieszkał opodal, jednak
nie bez bolesci i żalu patrzał
jak niszczono ostatni dar
nej wiary religijne po-
mniki – Runęły tu ołta-
rze pogańskie, wyrąbano
gaje poświęcone bożkom
i potrzaskano bezdenne
od Batwanów, stoczem wywie-
zione wszystko to co
co ku czci pogańskiej
poświęcone było. – Z rozka-
zu tu Księcia poczęły Po-
mnie rozlegać się głosy
na cześć świętego Ołta-
rzowy go do ogrodu Ksiąz- pow. poświęta
Niego, i bito go i urzęga-
no się z niego i nareszcie
wrzucono w Dniepr. – Fale
go wyrzuciły daleko za
miastem nad brzeg Kijowa
się za czasów jeszcze Nestora

Perunowym narzędziem (95)

Byłto tu tylko przed wstępny scenę. — Na rajatce miał się przedstawić widok ogromnego natłoczenia się całego ludu, miało się dokonać dzieło zbawienia — Własnem przeto okiem dwunastu synom Włodzimierza z żonami i dziećmi. — Ochrzcił ich Michał Metropolita Kijowski czerpiąc wodę z Urynicy znajdującej się u stóp gór Kijowskich a która potem Krzeszatykiem nazwano. — Wnet tedy wieść rozeszła o chrzcinach pogańskich całej ludności Kijowskiej. ~~do przyjęcia prawdziwego Chrztu~~ — Na przemiany głos Włodzimierza wzywał ich bez wyjątku, stanu czy urody, bogacz czy ubogi powpisywali się brzegi rzeki, której wody

miały ich obmyć z grzechu
Adama, odrodzić z ducha -
Tłumy te jednak niemiały
jasnego pojęcia o nowej
wierze, ~~który bo~~ Karano
~~ich~~ Katechizacji nie było
a więc ~~który~~ bo Karano
i ani słowem ani czynem
żadnego nie okazały oporu..
i tylko z podziwu i w
prostocie swej mówiły
"Gdyby Chrześcijaństwo było
dobrą jizią byłby go nie
przyjął ani nasz Książe
ani bojarowie" (96)

Nastąpiła Władzisława
nastanie chwila chrztu
i przedstawił się uroczysty
i radosny widok. Włodzi-
mierz otoczony duchowień
stwem, oraz z matroszką
swą i niezliczonemi Chrze-
ścianami, wkroczył w nurt bru-
ganiu rzeki. - Całe wzgórze
pobrzeży Dniepru podzwyczaj
się niezliczonemi tłumami

gromady
~~Hromadami~~ tada – Dano
znak i wnijscy wszyscy
weszli w wodę; – chrust
się rozpoczął. – Wtedy
zostawił nam malowni-
czy opis tego okazałego
i wzruszającego obrzędu.
Dorośli mowi on zanurzyli
się w wodę po piersi i wyjęli
natodzi brodzili po brzegu
ojcowie i matki trzymali
dobrzący swoje niemowlęta
a Kapłani stojąc na to-
warzach otaczali ~~otaczali~~
wodę modlitwy chrzcielne
i śpiewali chwałę Bożą.
Wtedy nimowa przez cały
ten czas stał na błoniach
i wyczekiwał chwili modlitwy. –
A kiedy nowochrzczeni
Hromy wrócili i rodzice wró-
cały już do swych domów
wtedy Władimirowe radosny
radosny tłumy, spojrzał
na Niebo i zawołał: Boże
stworzyłeś niebo i ziemię, radu

ostatnim rzucie odkim mi=
łosierdzia na tych nowo
chrzczonych, spraw aby
ich dusza i serca w tobie
przebyły twego prawdziwego
Boga, i oczyść ich i
uświęć ich tak by oczy
i wilbóg inne ludy
chrześciańskie - Umocnij
prawdziwą w ich wiarę
wiarą a mnie sługę
twego uchowaj od nagą=
bań złego ducha i jego
szatańskich sideł (97.)

Wielki twój dzieło
nawrócenia polańskiego
ludu, odwodzenia z wody (988)
i ducha do chrześcijaństwa
— od tej chwili przemysłu
twi Olgi chrześciańskiej
miasto ich rządzenie; od
tej chwili [illegible]
miał zacząć nowe życie
i proroctwa o nim słowa
apostolskie miały jak przy=
brać swego realnie widocznej

to jest z grodu tam miast
jest w istocie wtaki wał
Wem grodem i w nim
Chwata Boza rujasnie
i mnogi cerkwi pozwo-
lic ni miasty.

Takoz Wtodzimesc
jdnocresmi z przyjsciem
Christa rujgt ij ~~budowy~~
w iwej stolicy budowy
swiatyn Pamiek, nie
mi ilyjuje se Chwaty
Bozy. - Pierwsa swiatynia
Wtoky wzwiost prawdziwemu
Bogu byta to cerkiew
Dwunaiam S. Diarlagoj; -
dwigmity wtasta one
ne gora, wtasni ten
tamz samem mejscu
gdzi prodtem oddawano
cesi bogowom Perunowi
(98). - W 996 r. przyjat Wt
do fundacji dziesiec pusdow
i okazaty cerkwi Bogaro
dzicy i dla jej budowy
i przyozdobienia powotat

ani z Grecji budowniczych
i artystów. - ~~Ona~~ Cerkiew
ta siedm lat budowano
i po ukończeniu jej obrazy
i wizytek ~~i relikwi~~ przywiezione z Chersonu przyozdobiły jej ściany - Relikwye
św. S. Klemensa Papieża
Które Włodzimierz ~~św~~
wyjednał z Chersonu były
przez niego ofiarowane
do tej cerkwi i jako świętości z dalekiej przechowywane
Biskupem przy tej świątyni
Księga Ujżowski postanowił
Arcybiskupem z Chersonu ~~i~~ ktory świat
mu był wielkiej pomocy
przy wdrożeniu tego zwyczaju.
Dwór tego, ~~który~~ pobożny
Włodzimierz chcąc światu
dobry i przykład dużej
pomnożyć, sprowadził
z Chersonu wielu innych
duchownych ~~i~~ którzyby posługi
religijne
dali przy tej świątyni
sprawili
przestrzegali i radzili ustawnie

Dwiginiony za wszystkich innych
grodów i wtorzi który co-
rocznie obowiązał ich Kto-
dzi Arcykapłanowi na
utrzymanie całkiem Boga-
rodzicy i od Aleksandry
Dwigienicy nazwany "Dwię-
=cienny" — Dwigienicu ta
była natowne i na majątku
bojarow. (99) Kijow
for, zawdzięcza Włodzimie-
rowi naukę pisma i czyta
nia z powodu wprowadze
nia przy cerkwiach szkółek
elementarnych (100)

Włodzimierz chciał
odrodzony, zupełnie odmie-
nił swoje obyczaje — Chciał
aby jego otoczenie
się wszędzie swiątobliwością, wiedł
on prywatne sprawy i roz-
wiązły (fornicator i immun-
dus Dytmar go nazywa)
ale od chwili nawrócenia
się okazywał jego i wol-
ność w stosunku i łagodność
ku ludziom. — Miłosierdzie
jego było wielkie, cały był
wylany na ratunek ubogich
i widziano go kiedy
budował cerkwie Bogarodzicy
jak pewnego tud abagi

hojne zgoły jak murzyn. - I
kiedy potem wrócił do
stanowiska cerkwi w Warsz
kowie na pamiątkę od niego
nego nad buicznymi wy-
ogrodzenia to znow ubogich
chlebem swem żywił. - W
dzień Wniebowzięcia Matki
Boskiej wydał przestawną
ucztę; brat w nej udział
cały lud i starszyzna grodu
i bogaci i ubodzy; było w
niej w brod wszystkiego; da
wano naprzod to bowiem moda
a było mięsa bydlęcego
i wieprzowy hurt i wszystkiego
dostatek wielki. - Wielki
Książe widząc, mowił Natoł
iż kto daje biednym daje
Bogu, zwołał wszelki
ubóstwo do swojego terem
i kazał sam z drobna kurat
jadło, napoje i odnosić radzi.
Rozdawano też im i pie-
niądze. - Chorym zaś nie-
mogącym dostawiły do
terem potrawy na
"telegach" chleb, mięso

ryby, kwas, miód i owoce
Jak mamy podobne po-
wiatry [illegible] w tydzień (101)

W Kijowie też w one
lata wszystko co ryto, wyj-
towano i bilansowano. Ale
owe kojmi prowadzone jak
mamy, owe prostowane
karty na których cały lud
rustykowano pochodziły nie
wiadomo jak chce Nestor
z pobudek chrześcijańskiego
miłosierdzia jakiem ich
w owym czasie ~~jak chce Nestor~~
lecz wtedy nie przypuść-
mo, ale wypływały częścią
wprost z wyobraźni przy-
mitywnych [illegible] skandynawskich
gdzie sami nawet królowie
groźnem walecznych rycerzy
i panów otaczali cześcią
w swoich ramkach bilansowali
— Na Ukrainie Kijowskiej
co do jaty to samo się powta-
rzało tylko nosi na wyższej
jeszcze skali. a do czego mogło
się przykładać i to swoim
nawróceniem się ludu, którego
starano się przyciągnąć do
siebie owemi jak mieczami
i nożami — Było wówczas

w powszechnem zdaniu iż u
Kogo więcej godowych ludzi
tj znajdowało tenu tu
więcej rzeźi oddawano - I
Władimirowe zwoją gościn=
ność i szczodroty sięgają
za swój dwór Bijowski mnostwo
wtedyć ludzi Ruszy kate
tata u niego gościli - Z
pomiędzy wiela bawił tu
w owe lata wiela dostojny
gość Olof czyli Olaus
Trigwessön a Ruszy potem
rostał Królem Norwegickim..
Przemieszkiwała tu z nim
razem matka jego Królowa
Astrida a tamci bliscy
jego Krewny Sigurd jwan
z przodniejszych bojarow
Władimirza (102). - A w
tu mnostwo sławnego sy
cerstwa voiło się w tym
dworcu, około tego "Paskuego
Stolca= Krasnego (Władimirowa" ilusi
tu nawet osob godowało,
jacki sławne mety, jacki
śpiewy się rozlegały!... Wyższa

czyli pieśni i powieści dworskich opiewa przede wszystkim Włodzimierza i dwunastu jego "witeziów". Wszyscy oni każdej niedzieli bujnie pucowali — Tu wyróżnia się Dobrynia Nikitycz, wuj Włodzimierza, brat Malaty tu Olesza Popowicz, tu Czurzyło Olenkowicz, Ilja Murowiec i wielu innych dzielnych rycerzy, sławnych i groźnych na całą Ruś bohaterów (103).

Oto z tych czasów wzmianka ta dotycząca dwojakich wojen mianowicie wyprawa ta w roku 989 Kijowa:

W 990 r. ataman Khazarów narodu Kamickich bułgarów ochrzcił się w Kijowie.

Tegoż roku posłowie greccy byli w Kijowie u Wielkiego Księcia Włodzimierza.

W 991 r. przybyli do Kijowa greccy artyści ciosający Kamienie. -

W tymże roku przyjechali

do Kijowa posłowie z Rzymu
i Księga Duchowieństwa Ruskiej
witawszy gorliwym chrześcia-
niwem zastanął przyjaźń
Władimirza Metropolity
i bojarów. –

W 992 r. Władimirz
przyniewał w Kijowie
poselstwo polskie od Bolesła
wa Wielkiego. Które to
poselstwo miało na celu
zawiść pierwszeństwa jakie
między Ruscią a Polską
wtedy zaszły były. – Z
polskim zjechało się jedno-
cześnie i czeskie poselstwo
od Króla Andrzeja. Król
Władimirz postarał sobie
[illegible] narodów każdy dał
Czechy (104)

W roku 1004 r. Władimirz
Wielki Książe Kijowski poślu
bił swego przysposobionego
syna Świętopełka z Księżni
ką polską, córką Króla
Bolesława Wielkiego – Związek
ten miał utrwalić przyjaźń
dwóch narodów – Bolesław
zaś odprowadzeniu swej

W roku 992 wyjechali Czesi
posłowie do Kijowa do Władi-
mirza z zapewnieniem jako Nestor
Czesi pod Bolesława II stroną
zachodnią czyli Chrobrego
Kijów utrwalić się do go
Polskowo przyjaźni były
(Cosmas. I. p. 18.) Rok ten
992 jak rabor podaje r. 992 lub
991 – Mogę więc czyli
Władysław ich z Ruscią utwo
ić te więzi były, czyli
wydarzenia zajęły za Chrobrego
jak lat 6. wcześniej zwał
II str. 126 –

cerkwi do Kijowa powracał Reinbernowi biskupowi Kotoborskiemu, który całe jego zawsze zawiadał. Wkrótce tu świątobliwy Hieromnich owca w Kijowie zastał. – Reinbern zaś powrócił Dytmarz, przebywając w Kijowie oddał się pracy apostolskiej, nieustał pogan: idoli świątyni, które się jeszcze tu i owdzie na ruskiej ziemi, oraz wytępiał praktyki i zwyczaje pogańskie i z całą gorliwością ewangeliczną zasiewał wiarę Chrystusa w tych stronach ogłaszał. – Chrystoatoli nieustannie radzi było: dziwnie go pogodził z synem jego świątobliwca nie mówił do złowrogiego przeciwnika wytępienia a który w istocie miejsce tobie oddany w radzie Turowa, podniósł był bunt przeciwko ojcu – Chrystowej winy niebyło, tylko pozbawił, mimo to, jednak Reinbern przystał to pogodzenie w którem Kijów lat przejął, nim umarł. (105)

Reinbern był trzeci z kolei opat-Prezbiter i Romwaldus Pierwszy był Wojciech drugim Bruno – Wojciech Chrobrego z Romwaldem i Romanem był opatem Reinbern wojewodą – tło [illegible] Chrobry był wyznawcą Chrystusa Catholica Christi ne negotiabile

Lud długo trwał w błędach pogańskich pomimo przeciwnych nauczycieli –

Dobrzański utożsamiał się Chrzcicielem, utożsamiał [illegible] Świątobliwca pod pogańską Świątobliwca tego Wrocławia [illegible] Reinbern – Brzmiało to [illegible] Dobrzańskiego Chrobry [illegible] z wojewodami Waligórskiego [illegible]

Święty umarł u Prusów w byt
ci Prusów roku 1009
a więc rok wcześniej od Ryszarda
z Kwerfurtu —

Mieszko przedtem lub równo
czesnie przybył do Kijowa
i drugi mnich misjo=
narz = apostoł — Był nim
S. Bruno Bonifacy biskup
Magdeburgski. — Mąż ten
święty wysłany był od Papie
ża na misyą nawracania
pogan i przybywszy z Wę=
gier do Kijowa nie tylko
u Włodzimierza zwłaszcza
przychylnie ale i opieki. — Włó=
dzimierz zatrzymał go w
swej stolicy przez cały misyąc.
Bruno miał zamiar udać
się na apostolstwo do Pe=
czyngów, ale Włodzimierz
silnie mu odradzał tę po=
=dróż przedstawiając Pe=
czyngów za lud srodze upasty
wszych bożąt pogańskich
gdzieby radzej dla Chrystusa
męczeństwa dosięgał a gdzieby
go tylko jak najhaniebniej
na śmierć srodze katowali. —

Jednak Bruno Kijowa=
(a rezultatem to z wtórnej=
powieści świętego misjonarza)

mimo gł dłuży utrzymać
Brunona (a uczynim to tego świętego męża
z wtatwy jego opowieści)
(105) albowiem o nim jakieś
wiadomi Księcia natrwa miało,
odprowadził go osobiście
z swojemi wojskami aż
do granic swojej ziemi
Który z powodu czystych
napaści i wyciecek od
nieprzyjaciół nader uwięzion
i długim watem rozwiązł
opasał — Siedzi tego watu
dni dwie w biskiej odległy
Kijowa do dni dwia spo=
tykali się dwaj. — Podróż
ta trwała dwa dni. — Gdy
już przybyli do granicy
Wołodzimierz Ziemi z Bro=
nia, Bruno zwrócił naprzód
z towarzyszami, Książe
za nimi ze stadnymi swoimi
i tak weszli we wrota. — Wło=
dzimierz stanął sam na
jednym wzgórzu, Bruno na drugim. — Obiegły
ny wzkami, Książe swojej

. Apostoł sam go miał, upi=
=wając pismem: "Piotra
Kochasz mnie, pasż owce
moje" Po ukończeniu
antyfony Włodzimierz
przystał jednego ze swojej
starszyzny a temi słowa=
=mi: "Odprowadziłem
Ciebie do granic gdzie
moja ziemia się kończy
a nieprzyjacielska zaczyna
Dla Boga proszę Cię abyś
za kaiby nastawał życia
nawracanie (106). Wiem że
jakoś przed tem (107) bez
Ukrzyża, bez przyczyny
mnie pomsić zmarłe groźby"
Bruno mu na to odrzekł
"Niech Ci Boży anioł otwo=
rzy jak ty nam drogę do
pogan otworzyłeś" Tu
Włodzimierz powstał ze
Apostołem który w ziemi
pogańskiej zaczął pierwsze
słowo Boże —

Przeniósł Włodzimierz tym razem się w Kijowie Bruno przepędził całe pięć miesięcy. Misja jego skończyła się gdzie powtórzywszy i Anastazy do- gdzie bowodnych powrócił do Rzymu ze trzydziestu pięciu (105) Włodzimierz Apostolski Rzymu w imieniu Włodzimierza przymierze z Bizantyńczykami, wielce korzystne i wygodne dla Kościoła Kijowskiego i zawarli powrócił do Kijowa. Tu święty Bruno powrócił biskupa, jednego ze swoich towarzyszy, którego potem Włodzimierz wysłał wraz z synem swoim w poselstwie do zimi Bizantyńczyków. Sam święty mąż opuścił stolicę Rusi i udał się do krajów nad Bałtyckich. (109)

Zdaje się jednak że Bruno jednak wrócił

do Kijowa, udając się po raz
drugi na apostolstwo do Da=
cyanów. - Ale w niemi tej pó=
ry roku, mówi Kronikarz Ad=
=hemar (140) dopełniając swego
posłannictwa odwarmi po=
=niósł męczeństwo. - Kronikarz
ten pisząc w 1073 r. powiada
że Świętego świątobną wiecz=
Kroccią przyjęci, wyjęli
wnętrzności z matki swoich
Którą świętemu męczenni
w bok rzucili i przez to
okrucieństwo ucznili z niego
jednego z najsławniejszych
męczenników Duńskich. - Mę=
czeństwo to przypadło, według
wielkiego podobieństwa między
1007 a 1011 rokiem - Pu=
stini znowu tutaj wzmiankuje
wany Kronikarz wykupili
u pogan jego święte zwłoki
i na cześć tego świętego
męczennika wystawili świą=
tynią która się wsławiła
cudami (141)

Tymczasem Książe Władysław posłał pismo do swoich rodaków
czyli w ustawionem swojem
Berestowie d. 15 Lipca 1018 r.
Znajdował się wtedy w Kijowie
Światopełk i bojarowie z
obawy aby ten Książe nie=
wydał się do władzy wprzód
aniżeliby Borys syn Wło
dzimierza znajdujący się
podówczas na wyprawie
przeciwko Bieczysławom do
Kijowa nadjechał a na
którego powrocie z niemi
spiknąwszy się, chcieli
wyjść stamtąd i zmusić wielkiego
Księcia (a więc) w nowy układ kijowski
zabrali siatko i jego w Bere=
stowie i zawiezli do swoich
Pogorzelszczyzny Drujyckiemu.
Ale wkrótce wieść o tym
układzie Księcia Bryacha=
wicza rozeszła się po
całem mieście; — powstał

Jament prawdziwy i niebawem
sad wpadł do cerkwi. – Bojarowni swoi Nestor opatrzywali go jako obrońcę narodu ubodzy jako dobrodzieja i zbawiciela swego. – Pogrzeb ten odbył się z wielką uroczystością i przy niezmiernym napływie ludu; – Ktorego to zwłoki Księgi w marmurowym grobowcu obok ciała swej żony Anny ktora niedawno bo w 1011 roku była umarła (182)

Włodzimierz zwrocił i daleko rozszerzył byt swojej państwa i podboje bo je aż na Wołgę i Kamień opadł ale te ogromne posiadłości za życia jego jeszcze rozpadły się były na panowanie poszczególnych Książąt, panowanie dzielnic, które on był swoim przeznaczał synom – Sam

ni powstał tylko przez Krzyż
Pański, ale naturalnie
jako ojciec trzyma zawsze
przewagę swoją, tyrowie
rzymscy podrzędne. — Z tego
to państwowego wynika
to, że odtąd przybiera ostatni
wielkiego Księcia a i
Księstwo Pińskie wielkim
się odtąd nazywa, mistrzowie
prowincjalni. — Stało się
to na zasadzie i na pozwoleniu
rzeczonego Jana jak ta fundacja
wielkiego Uniwersytetu Pińskiego
tego w następstwie czasu
się wyżej rozwinie. — Stały
tedy władzowanie ze strony
swego grodu pisby z wyżyny
jakiejś wodnej okolicy po pewnej
tej grodzie i wsiach i powiat
i po czynsz z nimi jako opłatę,
wydający worki, swoich
i niepotrzebnych kadzi
w kasy państwowe rozpisał.
Tak był dawniej najmniejszy
Krzyżowego "berenmego"

Deus

Światopełka, tak Teutoni już
uważali
i gotowali Warcisława całe
go smierć nagle rozkazują –
A wyce i Ulijow odtąd stryjni
odtąd jako siedziba wielko
Ulicyca, jako stolecznie
sera Rusi, przodkuje, nej
widni i miłościwi dopiero
teraz stoji ij "matki grec-
kiej
dow ruskich" Wiitowi Ulijow
mogł błogosławić tego teraz
błogosławić i swoje przemożenie
bo przez tego przez nawrócenie
ij stoji ij on i metropolitana
bi Ulicyca stolica, otaczan ij
blaskiem religijnego ryca,
i stoje jeszcze czynito
na granicy cywilizowanego
świata stoji ij jego przedmu-
rzem od dziczy azjatyckiej. –
Teraz pomiędzy Warcgami
i Bolanami to już pomiędzy
podbojcami i podbitymi zdzierzy
ij ustanawiali wasz wielkiej
waga, i labo pierwsi dotąd
nie pomnożony przymiotowy

Deus to pamiętać Ktoś
Wiedz. dopiero ich tych
gondami – w gondach
tylko Russowie pozyj
Wiat obojętny na bóle
wam pomiędzy – Wyce
ont Gilk tych – Obij
Wiedzimowe dwie ich
regiment, które Ulijow
ai ij wsto od tych
gondow

Varcaye mieszkali
byli Michael rodem
z Kyjii –

z roby mowy ale pusz zwyczaj
[illegible] dzieci ich [illegible]
z polaroku i [illegible] [illegible]
kiedy czytał [illegible] [illegible]
W prawdzie [illegible] nie
[illegible] czytali czytali [illegible]
[illegible], ale [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

poruszeniach ludu potężnem się
tylko odzywa — Ale w tych
z tych dwóch wyrzeczeniach
wynik względów Kiejstut cnotą panowania Witu
tu stały się dla obrony
Kiejstut o dniepr wzwrotu, postępy
i zwycięstwa. — Wynikało się
w mnie tem razem bardzo
widocznie; nieprzyjaciele Prus
Arabowie, Niemcy ze wszystkich
nieprzyjaciół i gorzeli, a wyc napisy na tym kijowie
odwiedzili tu utrwalił wzwrot
miasta, zwracały się wiele obwod
powstania ludności. — Ale dał
mu Bóg gorzkiego i wszelkiego zgrzeszenia; — Kijowi owocnemu
granicy tylko o miedzy z Litwą
Ale Na tem stanęli się
z dobrem się Wita, i owocnemu
mu Kijowi przeciwnie dało
gorzkiego i wszelkiego zgrzeszenia
— granicy on tylko o miedzy
z Litwą. — Wielkie się
miłowania ku powstrzymaniu
spokojnego tego ludu były da-
rowne; lud ten wyjęty tylko
z wojny i grabieży spoglądał
ciągle na Kijowi jakby na

F

F Wtedy nawet tri
mat ciągle z nimi
do czynienia i przed
samą śmiercią [mimo] [wy]
wydał był [mimo]
swoje Dzieła dla
pozdrowienia tych
dzieci najdrożs.
we wszystkim ich
generali –

przeszy i jak swoje wobec [a tobie]
bezpieczne to [Tajemstwo] nie prze-
stanie tri wisieć na klatce Kajowa
i w nastąpiącym obłoczku
Ktoby pomimo to jawnie będzie
Epoki [mój] jak [Abonet] wbacznej
najwyższej jego świętości
i blasku. –

Wszystkim byli [Kobi] w gory, ale
mowa robi a dota, tamci jawnych
[li] wielkiego [pawiów], dwie rzeczy
wbrew robi [prawiowe], [dwiedzi]
najwyższe – [Wiec] pawiów to
[wielkiego] [ich] wszem, bo nadto [Gdy]
[go] nie [Kobi] [Kady] [mogli] [pawiów]
[obcy] [wiedzy] [mowa] a [mowa] [mi]
[pawiów], bo i [wiedzi] [Kady]
[byto] – [Kajowe] pawiów [mowa]
[wielkiego] [ich] w [Wiedzi] [wo]
[pawiów] –

Noty i przypisy.

(1.) Te dawnych dokumentach czyto dawanym mu jest tu epitet.- Nazywany tu jest i: "Bohuspasajemym"

(2). ob. Corpus bonorum synodalium Petersburg 1822 N. I artykuł Berlińskiego Odszczepieniu wyodrębnienie na medam, nadanie Jerzmi podatku Rzymowka bez 1821 rudy.- i ob. Kodeksem Na przeciw ten Mieszkowa Władysławowicze Wielkiego Księcia Polskiego a wnic dalekie przeciwnie w dojściu sam archeolog Michael. Tylko przeciwnie zwiększ - ale bez wnioski to wyobrażeni przeciwnie Mieszkowa Wielkiego a nie miejsca. (ob. Kodeksem Histor. państwa rosyjskiego Tom II nota 256.

(3) Herb ten tak wyobrażony jest na dawnych pieczęciach magistratu Kijowskiego.-

(4) Konstanty Porfirogenita de administrando admin: imper. g.-

(5) Schlözer Nord: Gesch: str. 535

(6) ob Geographie du moyen âge Tom III i IV str. 169.- Srezniewski: Słowiańskie słowo wytwórcze przekład Bronikowskiego T II str. 691.-

(7) Adam Brem: Histor: Eccl. p. 19 - Helmold Chron: l. I c. I.-

(8) Русская летопись от Воскресенского списка л. Никонова Изд. Спб. 1793 стр 20.-

(9) об. Очерк истор. города Киева составленный Николаем Закревским Ч. 1. 1836.- стр 8, 9.-

(10) Карамзин Татищев стр 99.- Пишет он: "место то, по всякому подобию было жилище Патриархов отец русских потому что Хазары звали живущих около Дуная, Дунайцами Дунаевцами и Дунайцами на языке их значит Патриархов" Но Карамзин не Историк а только историограф и потому не может быть авторитетом.

(11). Закревский Очерк ист: Киева стр 6.-

(12) об. О значении имени Русских и Словен, сочинение Федора Порошкина Москва 1840 —

(13) об Кие Дворове ~~писаны~~ Воинском ~~до писаны до Кирилла Кассия~~ Кий не должен остать анонимом. ~~в библиотеке рукописей в Пам~~

(14). Monumenta Historica Nestorova z przydodaniem do Kroniki ruskiej Nestorowej do 1206 roku – S. Petersburg 1767. str 7 – Tamże Nestor wydanie prof: Timkowskiego Moskwa 1824.

(15) Tamże str 9. –

(16). Kapitulyk Nowogrodzki Nowa Ilustr. T II str 158. " Obaczymy Smoleńsk, Rzeź i Połock Kijowscy posłuszni wielkiego podobieństwa przychodzili z Kijowa i z Połocka nadwiślan ilość "

(17). I dowiedz się innych i innych mijających rzeczy się dowiedzieć o tożsamości tych dwóch Kraków – I tak Wyszogród jest nad Wisłą jest i Wyszogród koło Kijowa nad Dnieprem, jest Brześć nad Jasiołdą jest też i Brześć nad Bugiem, Gorodzy przedmieście Kijowa, Gorodzy przedmieście w Poznaniu, Gorodzy (Horodyszcze) przedmieście w Kijowie.

(18) Data założenia Kijowa przez Połan nie jest i nie może być dokładnie wiadomą. – Starożytność jednak (Kr: XI rozdział 3) pozwala Kijowi podług założenia niektórych założony w r 430 – Osobliwa tymczasem Chronika XV lub XVI

nazwana nie pozytek w 862
roku ale wszystko to tylko
domysły. –

(19). Вѣчи, wiec, rzecz umyślna
poruczona obrada, sąd, prawo
ustawa, sejm, rada. – Вѣчникъ
albo вѣчанникъ, radzic, sejmo=
wac – Вѣче, wiec, sejm, rada
Вѣчникъ, mowca, rektor, Совѣтникъ
wspolna rada; Совѣтникъ
radca, stawiony t. j. wetny
do rady należący – Вѣтвица ratusz
izba radowa (ob Rozwadowskiego
Starożytna ruska T II str. 318. –
Od wiec, powstał też wyraz
powszat. – ob tu Сопѣвѣщаніе
совѣщеніе artykuł Strasta=
=sowa O zgaszdanienbox dzieb=
=nych dyecezb. –

(20). – ob Geographie du moyen
âge Tom III i IV str. 170. – Les
Grecs de Byzance (mowi autor)
savaient que les bacs descen=
=daient par le Dniepr de
Milinska, de Lioutra, de
Trevnigoga et Vouschgrada
et arrivaient a Kiiov, où
tout le monde s'assemblait
dans de Гарбатас (sovietas). –
Le concours de la multitude

Sov-viet donnait le nom
aux places où elle s'assem-
blait pour tra figuer en
samvata, sovita" — Ze
wyraz chamvatas wzięty przez
Sorfirogenitę pochodzi od
sowieta, wsi, to w tem
razie nie budzi wątpliwości
ale nigdzie indziej z Litwy
lecz aby te nazwiska nadane
były Litwinom z powodu
iż się tu kupcy przybywający
Dnieprem zbierali na
nerady, na sowiet — Wyraz
Samvatas pochodzi ~~stąd~~ po prostu
że ~~stąd~~ Według nas
nazwę Wama Samvatas
po prostu oznacza wiec
czyli zgromadzenie ludowe, jejmy
za które się ludzie polan
ska zbierała i we wspólnych
sprawach radziła — Nie tylko
w Litwie ale i w odległej
jego ~~podobne~~ podobne
z gromadzenia, wsie miały Wiece
miejskie, stąd dziś wioski (czyli
nazwiska tu jeszcze istnieją
że i ich były dawniej, mają
stąd że były tu same Wiece
stąd mają i Sam-vatas

wszystko inny prozdrem. — Wiele inne wywody są umysłowe i wydrożone naciągane — Tak Karamzin mistrzem wywodzi Samovlas od Same mat' z przeświadczenia że Rijow Duchowny był używany za matkę mat' vselich. — Zgrzeszył Potocki twierdząc że Samovlas pochodzi od wyrazu bat że Worym Rij przeworit ludzi; Dobrowolski zaś utrzymywał że to wyraz szwedzki, że sam znaczy varum, a bat, crutos, że w Rijowie zbierały się statki Waragijskie i że stąd miejsce to samobatem czyli miejscem zbierania się łodzi nazywało się. —

(21). Szafarzyk Starożytności słowiańskie T II str 79

(22) Nestor text Chodzwicki str. 9. "Zpisej a także wydanie Timk: str 5, 6. — "Z pisej bratji pochodzi Derzati od ich Kniaziowie w Polsce" —

(23). — ob Karamzine Historja państwa rosyjskiego przekład Brzozowskiego Warszawa 1824 — T I str 35 — porównaj Szafarzyka Starożytności słowiańskie T II str 79. —

(24) Nestor Kroles: str 14 –
według wyd: Timk: str 10. –
(25) Nestor Kroles: str 15.

(26) O nepodach Normandow ob: Histoire de la conquête d. l'Angleterre par les Normands par Augustin Thierry T I str 95 – 227 – Varghing, varing mowi Thierry pothodzi od vary, w ornacu zbuga, tutaiem. wychodzca. Wyraz ten ig znajduje we wszystkich dawnych dialektach germanskich. Ob: Ducange. Glossar: ad script: mediae et infimae latinitatis, verbis wargus, wargengus, warengangi, warygoneus, gargangi et .... Itd mowi i ruski: Waraq bedzie inny pochodzenia. – O nejezdach tych normandzkich zobacz tu Histoire des expeditions ~~des Normands par~~ maritimes des Normands par Depping wyd: 1844 str 122. –

(27) Tomemy tu za Szafarzykiem Wiary wiemy w podaniu o Gostomysle ob Stan: Stow: T II str 93. –

(28) Nestor Kroles: str 16..

(29) Kwestia dotycząca do historji

(30). Karamzin Historja państwa rossyjskiego T I str 104 – "Smo= =leńsk rownie zniszczony Litwy= =cranami i Połock były mie= =szkańcami i do werwania Wołgow niewpływali" –

(31) Nestor Urolew: str 16. –

(32) Szafarzyk Słowiańskie Staro żytności str T II

(33) ob Latopis Nestora przekład Juljana Kotkowskiego. Kijow 1860 ~~Tom~~ E Oddział I karta 55 – str 192. –

(34). Nestor Urolew: "Ymia= cnaia ~~Uniwersyty~~ Kwiatkiewicz polskoju rieczeju" str 17. – w wydaniu Timkowskiego: "i znaczna wotdielitiu polskoju rieczeju" str 13

(35) ~~Nestor Urolew str 17~~ –

(36). ~~Spisek Wiekowy pod rokiem~~ Konstanty Porfirogeneta mówi o potopie ruskiej 6375 – 2 razy by Cesarz przyszli

(37) ~~Famari~~ – Ormianin i zabrali z sobą arcybiskupa Wrocisza był powracał na tę godność

BIBLIOTEKA JAGIELLONSKA BERLIN

patriarcha Ignacy – Za przyby
ich
cesarzewicza Borysowa Uniaty i
ponowie rusy w odwiecznem
obrzędzie stwierdzili nauki Ewan=
gelji, ale w prawdę ich stow
arzyszenie wiary, prawdziwości
biskupowi groziło "rzuć
ty Ruzy w ogień, jeżeli się
spełni niespełni to uwierzymy
we nią" – wnią – Tamże biskup wyjęknął ich
słowa, rzucił Ruzy w ogień i ta cała z
tej próby wyszła – Tamże Arkadi i Dion, oraz
bojarowie wówczas tym cudem razem przyjęli
wiarę Chrystusa – Constant Porphyr: Edit:
Cambefis Paris 1685 p. 211–12 –
Nestor nic nie mówi o tem
nawróceniu ich Arkadia i
Diona jednak daje do roz
umienia iż byli Chrześcia
nami, mówiąc iż na ich
grobie mogiłki Olma posta=
wił cerkiew S. Mikołaja
i Irynę – (wyd: Timk: str 14).

Gdy nas przybyli do Kijowa
i gdy przysłany biskup
Ruzy w obec dwóch
Uniatów i bojarów
czytał Ewangelją
chcąc ich nawrócić
prawdziwej wiary
ewangelji, oni
mu rzekli: "rzuć
ty Ruzy w ogień
jeżeli się nie spali
to wtedy uwierzymy

(36) Nestor mówiąc o Wołkowi
Kiev pod r. 6375

(37) Tamże –

(38) Nestor Kronika: str 19-

(39) Nestor Kronika: str 19- " I
siede Oleg Uniarz w Kiewie
i rzecze Oleg: Se bude mati
hradam ruskim - I bieżą u
niego Waiari i Słowene i
procii i prozwaszabia Prusja "

(40) Nestor Kronika: tamże -

(41) Nestor Kronika: str 19-20 -

(42) Nestor Kronika: str 20 -

(43). ob Histoire d'Attila
par Amédée Thierry T II
p 207-8-9-10-11. - porownuj
Histoire ancienne du gouvernement
de Cherson pour servir de
suite à l'histoire primitive
des peuples de la Russie par
le Comte Jean Potocki - S
Petersbourg 1804 - Chapitre
XIII. -

(44) Szafarzyk mowi ze dziwny
ten sposob wyprawy morskiej
z matemi smigolnej na to
przystosowanemi todziami ri=
=nicy (po suchu, po sanie, lą=
dem), ogito byl uzywany u
polnocnych Slawian (Staniszewski Slawowy Kwestia
Tom II str 101- Dalin powiada

ri Normanowi w napadach
swych na Kolonja, Moguncyi,
Utrecht, Nimwegen, Aachen i Fri
dwoje owrem i po nimi –
Geschichte des Reiches Schweden
von Schweden
I. str 74. –

(45). Nestor Kronika: str 26. –

(46) Bandtkie mowi: "Pawołoki
była to materja jedwabna; wywożą
ją Grecy do Rossiany podobnie
jak monety Kufickiej ..... Tych
dowodów materji w średnich wie
kach wywożono za granicę Włochom
i Arabom – Owoż pisarze
łacińscy i cesarstwowcy francuzcy
często razem i tkanin, wspomi=
=nają: Auruum, Argentum et
Pallia; – Or, argent et perles"
ob Prawda ruska Warszawa
1820 – T I str 163.

(47) Nestor Kronika: str 26.

(48) Tenże str 26-32 – Karam
zin T I str 123-7 –

(49) ~~Ta~~ Nestor Kronika: str 33
Nestor ~~kon~~ opowiada za
Olegowi wrozbita ~~czarownik~~ przepowiedział
przedwczesną śmierć od ulubionego
ulubionego konia – Kiedy więc
Oleg wrócił z wyprawy do Cara=

groda, przypomniał tę drugą
pod przysięgą i karał przy
prowadzie owego Ukonia, ale
powiedziano mu że ten Ukoni od dawna
już nie żył - Smutny z wrażenia
bity, i projekt ogłoszenia Kościoła
Wielkiego Ukonia, wszyscy zostają
na tle, z którego wyjątku
Rzeja i wszyscy go uniewinnia -
Z tego to tez roku chorował i
umarł — Podany o tym zmarłym
mowi Srezyrew najdokładniej tej
w historyi Wszechwiecznej o odwiecznej
i od tego czasu Owrar Oddza. - Syn
Owrar Oddza ceze Owrar Odda
miał taki przydomek:
Drugą sobie zmarł od ulubionego
swego Ukonia Faksa Ygdy Pen
wdział po zmarł zaraz na
na miejscu gdzie Kroki Ukonia Ukonia
Ukonia Ukonia, nastąpił
Faksi wszyscy na Kościół na tego
głowę z Ukonii wyskrzyta
jaskrawka i uniewinnia go do pięty
i wszystko potem umarł (ob Ukono:
pia Pyccкaя сновесная Мифо:
Kwa 1846 - T I str. 184. -

(50). Nestor Kroleew: str 34.

(51) O Scicyngach ob. Karamzine
Hist: państwa rossyj: T. I str 131-
33 - Amedee Thierry Histoire
d'Attila Tome II p. 208-9-
Nestor Kroleew: str 34.

(52.) Nestor Kronika str. 35. -

(53) Tenże str. 35-6. - Tamże: str. 18, 19 - Latopisarz Nikiforowa Nr. V. rozdział 6 -

(54) Nestor Kronika str. 37 -

(55) Tenże str. 39-45.

(56). Tenże str. 46-7 -

(57). Chodakowski utrzymuje że Olga nie tędy przybyła do Kijowa ale wodą, Dnieprem i Ingu. - "Jeżeli nowiki wioski Iwankowicze (powiatowy za miastem obozu Olgi pod Kijowem to (str.) samo potoczne tej wioski nad rzeką Ingu, naprzeciw Bałtyny, o jej wcale od zamku Kijowskiego odległej dowodzi że Olga przybyła tu nie lądową drogą z Kijowa ale wodą - ob. Pyccкiй исторический сборникъ wydawany przez Prof Bogodina Moskwa 1837 Księga I str. 4. -

(58). Wiadkę o Nawadzie Nawadzie, wprowadzają bracia I. Olopa, znajdujemy też wzmianki o podobnych daninie z ptaków - Kroni przytoczona z rapsodycznej treści powinna wzmiankę w obszernem mieście - ob. Izwyczewa Istorija ruskoj Słowiańszczyzny T I str. 195.

Narodził w Syrii był obłąkł pewne
miasto, ale mieszkańcy tego miasta
potrzeni w potrzebny wyjazd
i długo ich mogli bronić. Narodził
przeto wpadł na taki ~~wybieg~~ pomysł: Ka-
zał zakuwać ~~przy~~ wszystkich
gniewnych ich lub też ta tajemnych
do miasta w dwie po dwie. —
~~Do stanowiących karni przy wyjściu~~
~~wyłowi trzeci~~ gdy do 7 na stanowiący
dwie ich ~~wpadł~~ tych przy karał kanicznie i wówczas
~~do głowy~~ przy wyjściu ~~wyjściu~~ sucho. Gdy ~~wyjściu~~
obłąkane zmarły i ziarna gdy ~~wyjściu~~
i trupali wtedy jeszcze ją ~~wyjściu~~
Ten ich ~~wyjściu~~ ~~wyjściu~~ ~~wyjściu~~
potrzeby wpadł do ~~wyjściu~~
i w ~~wyjściu~~ ~~wyjściu~~ ~~wyjściu~~

(61). Rerum Germanic. scriptores ad an. 960 - Vistor. T I p 314. - Assemani T I p. 247. Rerum Brunsvic: scriptores Leibnitz T. I p 718 ad an: 960. - Chronicon Bohemor: ap. Meinkenium rerum Germanic. script: T. III, cytowa na w Acta Sanctorum T II sept. p V. - Lambert Asch= =fenburskii pod r. 960 - Karam= =zin T. I str 161.

(62) Nestor Krolew: str. 56 - Nestor przekł: Ko T. Kotkowskiego str 123 F

(63). ob Kiewskich nauk ne vod 1440 - Kiebe Kijow: artykuł Ma Krymowicza: Obozpie= =nii Cmapozo Kiewa str 21

(64) Kulczynski mowi o dniu smierci Olgi przypada d. 11 Lipca (ap. Bolland: Acta sancto= =rum T II sept. p VII. -

(65) Nestor Krolew: str 59 - Tiunk: str 34 -

(66). Nestor Krolew: str 56. -

(67) Tenże str 56. -

(68) Tenże str 57 - Karamzin T I str 157-58 - Peresławiec był stolicem Bułgarji miastem a leżał na lewej Dunaju stronie - zwał się po grecku Persthlaba, Peristhleba - Dziś powiada Schnitzler wioska nazwą Pristawa w Rumelji (ob Kotkowskiego przekład Nestora nota 191 -

(69) Nestor Kroelew: str 58 Karamzin T I str 159.-

(70) Nestor Kroelew: str 59- przekład Kotłowskiego str 131.-

(71). Nestor Kroelew: str 59- przekład Kotłowskiego str 131.-

(72) ob. Kwartalnik w roku 1840 str 21.-

(73). Nestor Kroelew: str 59- przek. = tad Kotłowskiego str 133.

(74) Tacyt str 60.-

(75). Tacyt str 61-5 - Titmk: str 39-43 - Karamzin T. I str 168. - 175 - Leon Djakon str 9X. Stryjkowski T I str 122-23..

(76). Nestor Kroelew: str 66 - Titmk: str 43-4. -

(77). Tacyt str 67 - Tacyt 44. " Stryjkow z Wotodimir w Nowogrodzie jako Jaropełk oubił Olga, ouboiawszy, biiąc za mąż " - Karamzin mowi " uciekł za morze do Waregow" T I str 179.

(78). Lambert Aszafenburgski pod r: 973 mowi: " Otto imperator, senior cum iuniore venit Quidilinburg ibique celebravit sanctam Pascha X Kal: Aprilis.- Illucque venerunt legati plurimarum gentium, videlicet Romanorum, Graecorum, Beneventanorum

= ventanorum, Italorum, Hunga=
=rorum, Danorum, Sclavorum,
Bulgarorum atque Russorum
cum magnis muneribus"

(79). Nestor według tekstu Nidwor
– przekład Nestor przekład Kot
Nowskiego poda 266.–

(80). Nestor Urolew: str. 67–8.

(81). Tenże str. 67–8. 9– Tomk:
str. 45–

(82) Tenże str. 70– Karamzin TI
str. 184.–

(83). Nestor Urolew: str. 71. "w
lato 8

(84). str. Tenże str. 70–

(85) Tenże str. 75– Karamzin TI
str. 196– ob: Długosz: Życia Swiętych
pod d: 12 Lipca – Nestor mowi
że mnisi od grobu – nie jak
wiadome " I ne swiet nikt ori
hde powrocisia ja – Tomk str. 51.

(86). Karamzin T I str. 189.

(87) – Nestor Urolew: str. 73 – Tomk:
str. 53.–

(88) Tenże str. 76– Tenże str. 72.

(89). ob. Starlerowa Historiae
Regum Septentrionalium T I

str. 197 - 233. ~~autor~~ Fundam: Mundi synopsis sive de Imagine Mundi libri tres ab Honorio Solitario Augustodunensi ante annos 400 scripti. - Spicil. 1653 p. 183. -

(90). Nestor Kronen: str. 77 - Timk: str. 72. - Karamzin T I str. 192.

(91). Herberstein - Rer. Moscov: Comentar: p 7. -

(92) Acta Sanctorum T II sept: p. VIII. -

(93) Herberstein Rer. Moscov: Comentar: p 7 -

(94) Nestor ~~Kronen~~: ~~Timk~~ Timk: str. 81. -

(95) Nestor Kronen: str. 82. 3 - Timk: str. 41 - Dlugosz Hist: Polon: T II. ad an: 990. -

(96) Teuri str. 83 - Teuri 82. -

(97). Teuri str. 83 - Teuri str. 82. - Dlugosz an: 992 ap. Acta Sanctorum. -

(98). Teuri str. 84 - Teuri str. 83

(99) Godni się tu nowemi uwagi ni uwagi dawnie dwuscienny rekawt do prawa Norwida rachowniejszy a niewskodniejszy - Certheim

greckie prawo Karcanicze (Tom I
nota 475) mierne wartość tego
rozporządzenia prawne. - Dziesięciny
powstały w VI wieku. - Sobór
odbyty w Tours w r. 567 wydał
we Francji obszerne dziesięcinne
zajęcia do składania dziesięcin. -
Karol wtórzył przykładowi
Pipina nakazując składanie
tej ofiary duchowieństwu Kościoła
Rzymskiego a potem na Soborze Frankfurckim wydał rozkaz składania
dziesięcin duchowieństwu dziesięciny
tak ze wszelkiego bydła, zboża
jako i z innych dochodów. -
Dziesięciny te składano bydłu
następnie: $\frac{1}{4}$ stanęła biskupowi
$\frac{1}{4}$ parochowi, $\frac{1}{4}$ szła na ubogich, $\frac{1}{4}$ na budowę
kościoła. - W Polsce Mieszko
rozpowszechnił dziesięciny - Gallus
i Tatyszczew świadczą aby
na Rusi były rozpowszechnione,
ale dla czego Nestor wspomina
o niej (ob. str. ob w najdawniejszym
tekście Puszkina i Troickim) dla
czego nadanie nazwy cerkwi
fundowanej przez Włodzimierza
świętej Marii do dziś dnia Dziesię-

sycinnej". - Karamzin ubija
Tatarzewa i drugiego 12
wojewody i utrudnia dwojcowy
Cerkwion i ich mat we Pluri.
" Zdaje się, mowi on, że następcy
Władimirscy podatku tym
miodmiriali i że Włodzimierz
nie bez zamiaru chciał im
przypomnieć przysięgę Rotwar=
=apostolskiego Włocia - Tymi
Włocyta ruscy dawali po tem
Cerkwion dwojcowy (Historja
państw. rosyj: T I nota 473).
(100). Nestor Ukaz: str 84. -
(101). Stenri str 98 - Timk: str 88
Karamzin T I str 207 -
(102). Karamzin T I str 210, nota
484. - Srovri Starterow Kost:
Rey: Septentr: T I Trygwasons
Saga rozdział 96 str 317 - Man=
=ur p. 273. -
(103). - ob: Szewyrew: Istorja
Ruskoi Cwobeczestwa Tom I
str 216. -
(104) Kronika Nikonowska str 104.
(105) Dithmari episcopi merse=
=burgensis Chronicon - Norimber=
=gae MDCCCVII - VIII. p 16. -
Assemani Kalend. Eccles: univ:
T IV p. 62-3 - Karamzin
T. II str I. -

(105) ob list Fryz. Brunona
= Bonifacego pisany do Cesarza
Henryka – ~~Zaginiony~~ Ten list
wydał nadanow odpisawszy
w bibliotece publicznej w Ham
burgu (Pyeckna Dziedda
na rok, 1856, zeszyt I a
także Biblioteka Warszawska
na rok 1856, ~~zeszyt~~ zeszyt
wrześniowy, artykuł: O Bolesła=
wie Chrobrym nowe świadectwo
współczesne) —

(106). Dan Hilferding czyta
zamiast "jarennm" jurennam
poprawnie, a jest właściwem.
Za tem bez nie mogąc wtrącić
mnie do tekstu nie go na pewny
i mnie prawie pozwalał od
siebie (Raptowicki).

(107) Tertia p. Hilf: Humanny
przez Berg godziny, widocznie
to jedyny Kapłan mówi o tercji
w znaczeniu Kościelnem – Tertia
jest drugą częścią nabożeństwa
a odbywała się o 3 godzinie rannej
czyli zwanej 9tą – W Tercji przypo=
=minamy ściąganie Zbawiciela
przywiązanego do słupa, bicze
wanie i ukrzyżowanie Pana S
na Apostołstwo – Ostrzeżenie przez
powtórzenia wtrącenia mnie tekstu

ią do podobieństwa mych podań
czerpałe powtóry i ego nauczyciela
Brunona (Bonifacium)

(108). Bruno mowi w swym liście:
„Takim sposobem powtóry tego
jest wszechmocny Bóg uwielbiony
i Piotr najdroższy, przez niezliczony
przebłysnęły wśród tego narodu,
tray części obeszliśmy, orwaliśmy
nie dotykaliśmy ..... Na wowczas
ięy lat 30 dość ....

(109) Ego autem nunc flecto
ad Bruno ... (List Brunona)

(110) Vor. Bibl: manuscript.
lib: Philippi Labb T. II
prof: i p. 164. i następne —
w Historia Halberstadta
cytowanej w Acta Sanctorum
rum Boll: T VI. junii
p. 218 można ten znaleźć
szczegóły o męczeńskiej śmierci
Brunona. —

(111) Dytmar pisarz Turis du
ze swoich dziejów tego zakonnika
Boleslaus. (p. 193).

(112). Nestor Wrocław: str 93
Dług: str 93 — Karamzin
T I str 212. —

od. r 1015 do 1168

od r 1015 do 1168

Włodzimierz umierając rozdzielił wielkie Księstwo Kijowskie między synów. — W Kijowie Księstwo to zaberało się z prawa świątopełkowi jako starszemu z synów starszego brata, a jak widzimy już i teraz teorya następowania na tron Kijowski według starszeństwa była przestrzegana — ale na świątopełku ciężyła przeklęstwo pierwszego bratobójcy, gdyż na świątopełku przeszedł na świat już po śmierci ojca i swego brata Borysa a matka jego była owa greczynka która owdowiawszy rozstała się z a który Włodzimierz ~~wydał~~ porwał gwałtem z klasztoru i wziął za żonę ~~z [illegible] Kijowa~~ 2, świątopełk ~~czyjalko~~ stanął tak cudzoziemcy związkowi

Syn Swiatopełka o synowstwie
Swiatopełka rozmi mowa
i Wastor ści powiada ich go
nazywali "owocem grzesznego
drzewa." (1) Boż autwix bądź
sam Swiatopełk uważał ich
za syna Swiatopełka i jako
tami postawił przyjść do
Włady nad owdowiałem Kijowem — A
tatwo to było mu było przy
prowadzić gdyż jak do Włodz
gdyż Włod dwili zmarli Wło
dzimierz jak to jest widzieliśmy
zadnego z synow Włodzimiera
niebyło w Kijowie Borys bytność od ojca i matki
był na rzeczy dowiadywać się na wy-
prawie przeciwko Pieczyngom bił ich z nimi nad ujściem
a drudzy zaś Gleb bracia tego gdzie dobrze sie dzieli
go swych gwardzi i wtoczeni.
Swiatopełk tedy opowiadał
Włodzy, iżaby przyciągnął do
siebie Kijowian, zwołał ich

i trwał przez dwa dni mówiąc
Rzeka ze słuchem wtórnie
wionego - Kijowianami brali
Rzeko, ale z swem miłosier-
dziem, bo ich bracia i
dziadowie znajdowali się teraz
na wyprawie z Wielkim Bo-
rysem, którego i mnie było
prowadzić razem i mianowano
i na którego oczach byli
zawsze, albowiem przygoto-
wano dnie go na swoim Wielkim
Kijowskiem (2).

Tymczasem Borys wracał
z bezowocnej wyprawy przeciw
Pieczyngom, bo ich nigdzie z
nimi nie spotkał, i dowiedział
się o śmierci ojca swego
był tym mocno zasmucony,
gorzko ich tami rubował. - Kiedy
z wyborek przyjaciół ojca
jego ~~mordu~~ przybyło do niego
i powiedzieli mu "Wielki przyja-
ciel twego ojca a twoi i
drużyna jego spodziewają się, od

Ciebie wzięć zakony pomiędzy Książęta
Kijowskie" Ale Borys uważał
za rzecz niegodziwą sięgać po
Królestwo za zdradą brata, wołał
tedy, wzwi jeden z jego bo-
gdanów (3) przeciwnie ostatnie
powzięcie ujął, aniżeli odwiódł
przed bratem przewrotnego.-
Odprawił więc z niczem powyższych przysłanych
i odrzekł wojennie, iż sam raz
z Wielkiemi Książęty Ruskimi
Ruskiemi ich nad wroga stanie (4)

Światopełk zaś wszem wiadomy
czynił Kainowe; wyjrzał się
gonca do Borysa z temi słowy:"
Przybywaj bracie, oddam ci
część dzielnicy przez ojca,
Które ci się z prawa urodze-
nia należy, nadto idąc za
przykładem starszego braterskiego
Dam ci jeszcze więcej, aniżeli
to ci ojciec wyznaczył" Tym-
-czasem wrotnemi Kiiewa
bojarów, ciałem i duszą wy-
łamał

wyłamuje do ciebie, a dowiedz
i nadchodzące, wydaje im
swoje obrzędowe wskazówki.
Bożestwo ci należało do
stronnictwa pogańskiego, które
było niechętne Włodzimierzowi
ale wreszcie pozwolono nawrócenia
się Olgi, niestabilne było jednak
oparcie do dawnej wiary przy-
wiązanie — świadectwo wskazuje
wspieranie pogaństwa i być głową
stronnictwa dawnego porządku.
Borys, Gleb i Jarosław
byli na ołtarzach gradzi
chrześcijańskiej i na ich cześć
pisano ikony i malowano
ciągle się z ołtarzy świętych. Dla
wytłumaczenia dlaczego zamiast
swojej obcej przybyli nad
brzeg Alty. — Borys nakłaniany
był od swoich straży aby chciał
odeprzeć drużynę i uciekał,
ale tam postanowił pozostać
nie myśląc, cały w modlitwie
się zatopił, i kiedy zaczął
odmawiać jutrznię przed
skutym wtargnięciem — widząc

Przeciwnie — Jarosławek
przeciwnemu 17e Włodz
mawia a się Bolesław
a Ryżowi. Do Pecheneg
Gdy z nimi dwoje
chyba straży pozostało
ratuje Ryżowi — bo
dyskusje o drużynie
i nie jest wrogiem Ryżowi

Jan Apostoł i sługa jego, jeden
z dwóch uczniów Jezusa, rodem
Wigoryon, ulubieniec Dworzyca,
miał [illegible] na ręku wyrok:
jam owocnym miał na imię
Opatrzyciel ciemnej ręki
nej dwóch stóp grzywny (5) dano
mu w uprowadzeniu od Borzyca
Nijaca miasyge 19. wiosen z
ręki, a gdy mu głowę — sługa
ten umrzeć ich był na obronę
Borzyca, — ale bez skutku.
Wzdrzyć ci za wiernych usług miary:
słowego Ukrycia w płotnie wdarte
z jego pamiątek, w trumnie
woz i tak ostatniego utraty
krwi, bedari dajęcego zmarłi
ryciu wizki do Ukrycia, ar
miejscowy Świątopełk Karnat
go dwom Wasagom dobić
rabłami. — Ciało tego Ukrycia
wtrato tajemnie pogrzebane
w Wyrogrodzie, w ambit
ś. Barnabego (B)

Ubb ms podowcas mi=

Siedział on dalej w skromnej, wiejskiej, ubogiej i niekwapliwej izbie przy ubogim stole —

wiedział jeszcze o śmierci Wujaszka, ojca twego. — Świątopełk wyprawił gońca do niego, oznajmując mu wtedy śmierć jego chwały i zwiastując i prosząc go widzieć — Dorzyły wybrał się w drogę i nie zważając nawet na dolegliwy czas zimowy, na złą drogę, wyruszył w podróż do Świętego — Ale tu gońca Świątopełka przywitał na wieść o śmierci ojca i o zabiciu przez Świątopełka brata Borysława — Na tę wieść Gleb pomimo wrodzonej bolesnej, serdecznej głębokiej natury i rozpaczał gorzko — Z bratem Borysławem łączyły go więzy najczulszej braterskiej przyjaźni. Ale tymczasem, dzięki temu że zabrał czas trzeźwić albowiem gdy się puścił nazad w dalszą drogę, gońcy od Świątopełka dogonili go w

Modlił się tu nagle widzeniu na niebie Boga. Lepszy mi było umrzeć z Bożem wolą się w tym — Gdybym o Borysie mój. widział lice twoje, aniżbym żył bez ciebie z tobą — Dziś mi się ale śnisz, jakbyś mi sam jeden! Dziś ty mi drogi! Wkrótce mnie to do mnie, bracie mój ukochany! Dziś mi się przyjechał ciężki i tu pewni twoich ale Dziś mi się ukochany ty bracie mój! one potrzebują twojego ale —

Wkrótce mnie to do mnie, bracie mój ukochany! Dziś mi się przyjechał ciężki i tu pewni twoich ale Dziś mi się ukochany ty bracie mój! one potrzebują twojego ale — Wkrótce mnie to do mnie, bracie mój ukochany! Dziś mi się przyjechał ciężki i tu pewni twoich ale Dziś mi się ukochany ty bracie mój! one potrzebują twojego ale —

lesie Świdyni, i jeden z nich
na imię Gorasior był winien
aby Księcia w tamtej lesie
wytrwać; — zwłaszcza iż pewnego
Towarzysz, Kochanek Hlebo Ukrany
go swym pewien Czarnoksiężnik
Ciało ~~Hlebo~~ zabitego Hlebo
było pozostawione w lesie, i dopiero
w dwa dni, postrzeżeniu, ude-
rzeni zwłaszcza które ich nad
nim cudownie unosiło, zabrali
je i odstawili do Smoleńska.
(7). — W Smoleńsku zaś ich
powszech nad stratą ulubionego
Księcia i mieszkańcy tego miasta
wyszli z procesją uroczystą
dla spotkania przynależnych
zwłok zabitego Księcia. —

Dwa te morderstwa zostały
spełnione w 1015 r. to jest
w roku śmierci Włodzimierza (8)

Ale w skutku zwłaszcza ich
nieciał: był nim Czarnoksiężnik..

[illegible] nieboszczyk, przeznaczony przez pogan i czarnoksiężnik zabitego księcia (Hlebo)

W 1016 Kiigi tee rebrat
40.000 Russian i 1000 Wongou i
wojsko i na obrzeżach rejon
wymarł
pisanie na Swiatopełka - Bod
Lubecen powiatu do wojewody
i Tarvitum admont walne
wojsko wo tak dalen ri
Swiatopełk " beranny i pria =
pisca " jak go Kromki nelly =
wojny musiat ich z tej powiatki
Pekni bmi satowai ucciday. -
Kijowa wpadł w rękę Tarvita
wa (9). Tarvitum " Ka leka "
bo chromat na jiwny wogy, mogo
Dnit swoid Nowogrodzianom
i Wołogon, odstat ich i
prudrwiany bytiz tego te powod
prudrwiany pour Swiatopełka
wrudt do Kijowa i opanowat
to miasto. - Nowogrodzianom
swoid negodrut i odstat do ich
ojczyzny. - (10)

Swiatopełk remitting z
pod Lubecen i schronit ich
do Polski, gdzie si tescia
swego Bolestawa schronit
i wojsko i powoz - Makoi
mi za wrodt ich w swej rodzini

do Bolen and Wolky

Kwest Polski przynosi mu dni
rastanek i pomoc i dobrowy
a do tego skłamały Robotnicy
nie tylko ojczyźni w sprawie
ale i innych powody a nastawie
do wiadomości które widzieli teraz
w pojmowaniu u Nowotwora
ale i innych jasnych powodów i skutków
i wyżku i innych powody nowotwór=
nych powody Ewolucyjny powody -
pobudki - Oto do remisy za
to iż Wodzimierz Ewolucyjny
gowdy pozabierał Polsce, do
remisy za odmowami Predista=
=wy siostry Jagiełłowa które
zostawiły widowiskowe skarb
pozbawić (11) tego cud jeszcze
warmijsze ale, wyraźne politycznie
wodzki, gdyż bardzo wielkie
i potężne przyjaciół Polski,
skarb pomiędzy jej granica
aż do Dniepru, nad które=
rym pokrzywy Polaki się=

F pochwalający ich do Warszawy plemienia nej z Polski z pleszym nad Wisłą

(Rzym, bulwiczyński (1018)

myśl rewanżu czynu bizancjum na wschodzie (Ingram)

dwie dotąd, dawni przybysze z nad Wisły F a Ktoryk od dawnej ich ojczyzny dwie tylko pamiętający twarze nad piersi dynastyk Warszawy, — Polski nasienie zapewne przez Bolesława z cesarzem Henrykiem II a z Ktoryk Kroft Polski prowadzi dotąd wojny, roz wijący się rzesz i powstający do wzrostu wiatrami dawno ustalonego zawiązku

Bolesław zebrawszy tedy
II nejmu do wielkiej wojennej
i wyprawy "z całej Polski (12.)
przeciwnej wraz nad nim hetmanem Tiecichem Wojciechowi Ukrainiec, pod powrotem chrzcie przy wywożeniu świątyni Pietka wyjętego z Nijowa, w Krakowie na Rusi — Ale opróc niemych nad tym potrzeb ciągnęły z Bolesławem i liczne najemnicze pułki Niemców, Węgrów i Burgundów Krwawszy za rok i odbyć zamek wyprawiwszy Swoje Kamy i Jej Zadzie — jak tam, jak owe mu

dasi najgroźniejsi swoje rany
i zajadli. - Wojska polskie
poruszają się w głąb Rusi
nigdzie radzego nie spotykały
oporu. (13) W ciągu kilku miesięcy
przeszły straszny pokład obro-
cił był w pierzyny Kijów, rzą-
dzeta centrum Rusi i 700
domów (14) Zawdzięczają swoje ujęcie
tej ostatniej i zaprowadzają
porządek zniszczonego tego
miasta, wiele nie przyczyniło
się do obrony. - I kiedy mu
dano wiadomość o tych bitwach i
zwycięstwach pewnego wojsk polskich
księcia "Kaleska" ich dział wtedy
nieopodal nad brzegami
Dniepru i Towit wielkie
ryby, w które go Ruskiego
i nabożeństwo najwięcej bierzcie
jego zabawy; przeszkadzają
tej niezadowolonej nowinie

odmienił przez wszystkie i wszystkie
Natrudno tu teraz ~~wszystkie~~
wszystkie, bo to niechodzi o
postow ryb, ale o to aby
stawić czoło niesprzyjaciołom
aby nas zamyślił nieszczęście
zawziętych i potężnych, pragnących
zniszczenia Wiary naszej niewzgl
na wszystkie." (15) Jakoż Jagiełło
wysłał liczne wojska z
Wasylowa, Brześcia i Kowna
gdzie stanęły i zaczęły dwory
Bolesławowi z rzeki Bugu
Mogły jakiś czas zabezpieczyć
nic przeszkody a jakiś
mi stanęły z nim bitwy
Oba wojska stoją blisko
Jeden nad brzegiem rzeki
zwodzity z sobą utarczki
i potyczki -- Wojska Bolesł
wodza Ruskiego, zmęczyły się
wyprawą z okolicy Bolesła
wca. - Król polski dotknięty
tą obelgą, w zapale uniesienia

Pierwszy ci wyruszył na Ukrainę
w wiosny, za nim tuż jego
wojsko gwałtu czyniąc i
wszędzie z cały gwałtownością
na Ukrainowo. - Jakoż wyjrzawo
Ukrain i rupat jego hufcowe
wnet wołało uwiadowione:
Pierwsi za pierwszym natarciem
Polakow pierzchnęli" jako
przed wiatrem tumany
Ukrain" mowi matowicio
Gallus (16) a Ukrain Ja
wotan wszedł samozwaat
do Nowogrodu (11.22 Lipca 1018 r.)
gdzie na uwagi ci to wy-
czytwo Polakow taki strach
pierwszy wyruszyło na Jaroslawa
ja przybywszy do Nowogrodu
Ukrain ten tak wzrost na
duchu iż ci gotowiat jest
Kraków, mowi Wielkor aby

a idąc za tym tropem za nim przyjdzie strach polski Polakom ci pierwszemu wojsku Ukrain ci Ukrainczyk, wydział wielkiego ojcowizny cywil Jarosław, za nimi, do Ukrainczyk (Kijów) Wielkiego natarcia do Nowogrodziami - do

Ukrainy Jarosław z obywatelami przybyli Kijowa Ukrainczyk tym go bronić przeciw Polakowi, natomiast na ich podatek Ukrainy dał po 4 hryw. (Kijów po 18 hryw. Nowogrodzcy po 2 hryw. przy kościele wsie, Ukrainy wszystkim z za miasta i sami ci wtrwożeli chęć bronić swoją miejscowości pomoc Ukrainy - wtedy Jarosław do Kijowa chodziło Nowogrodzian by pomagał wtedy ojcowie ich przeciw ale o wtargnięcie Ukrainy

nie za morze – Sobiesław
Ipatyni zabawi go zwarty
pięć od tego zamyka (17)

Skoro Bolesław dowiedział
o ucieczce Mścisława do Nowogrodu, tam bardziej przyspieszył pochód do Kijowa, gdzie, mówi Gallus, miasto znieprzyjaźnił, Włoch wobywatelem miast i obcowaniem pieniędzy pochód zwolnił, lecz spieszy wprost do stolicy dla objęcia grodu i księstwa (18) Przybywszy pod Kijów, pod samem miastem w kilku miejscach obozem się rozłożył, i miasto jak od wschodu tak od tych najściślej oparł, tak że mieszkańcy nie mogąc z nikąd dowozu sprowadzić

przytrzymała Kijowczyc

z pośpiechem poddali się na
łaskę króla polskiego i bramy
grodu swojego otworzyli (dnia
14 sierpnia 1018 r.) (19).

O wojnie Bolesław ~~wielki~~
chorobny bo od wzięcia Kijowa
tak go Ruś zarwała, w
ciężkiej chorobie, konno z doby=
tym mieniem, otoczony czołem
rycerstwa polskiego, triumfal=
=nie wjechał do Kijowa, przez
"złotą bramę" w której zwy=
cięzcy rycerskiem, na znak
wzięcia owego miasta w posiadanie
(20) ciągle swym mieczem jakby
jakiby jaką bijkę (gnoidam
boiia) (21) i nad samą bramą
owąż bramą, zostawił na niej
znak swej zwycięzkiej swojego
zdobycia - ~~na pamiątkę~~

~~ras tyrel twe swyo ; w to~~
~~ma znaczyc, odpowiednik~~
~~bohatera rabarnego rastom~~
~~" Jak trat to brame~~
~~tak miba wem siostra~~
~~Jaworowa prud sami pud=~~
~~=mi~~ " - Ale od udekrenia
ramasnistego w bramy
ostra miesa nadsurer=
=bionem rostato i odlyg
mies ow "surer been" na
jasnigtly nazywano. - W
tyre bramy bi Ukyo Kijow
ski z pocetem biorego
duchowienstwa, w sukniach
urzynistych, z krzyzami
zpot kat Dolestawa i
Swiatopetka (22)

Kijow jasniat wtedy najwyz
szy swiatowcig. - Miasto to
byto gorodne budowne i Kwitnace
znakomitym ruchem handlo=

Gallus i Chelma opowia=
dają rabarzy rabb Chelmy
przy wyjściu ze Kijowa
Ukyta wrota bramna,
ukyta i Chelmowa -
(Nyem)

Kościół ten otoczony najwyższej
Planem świątynia wschodni
był tu silnie ozdobiony i
nader wysoki. - Adam Bre-
meński pisał o tem mieście
że to jest "największy
klejnot Wschodu, rozwijający
się samemu bóstwu Carogrodz=
=kiemu." (23) A że to miasto
było dokoła otoczone pusty=
niami i drzewy, całe więc
ryzu owczesnej Rusi, jak
Kijew do serca ubiegało się
do niego, a czyste stosunki
Waregów z Grecyą rozwinęły
w nim
Wczesną cywilizacyą Kijowa
podwaliny na Grecyi tylko
w całem swem blasku jaśniała.-
Dytmar powiada że gdy
Bolesław przybył do Kijowa
Kijowa w tem mieście wyjęty

cztarzyte swiatyn(i) (24) asim
Targowisk czyli rynków, budowli
mieszkań mowstwo, i mie wy=
=stawione skarby. -(25) Toż
samo powtarza za nim i inny
famtoresny Kronikarz (26) ale
opisu rodzimych Polan, mowst=
=wo tu było barwnych, przygod=
=nich mieszkańców Krosny
tu do handlu za wszystkich
Krajów owczesnego świata się
ściągali. - Przybysze ci tu
było mowiem dźwiękom rozroz=
=mitych języków. - Tu się
dźwięczała [strikethrough] [strikethrough] Grecka "rodza=
wego", odgrywającego rolę czyn=
nikowa, tam Arabka Hiszpańska,
tam Włoska, owdzie [illegible] cy=
cerskiego Warzaga, Skandynawska
Duńczyka, nareszcie świecący
"Słowiańskiego" lub Czeskiego ko=
=rzeń lub rdza. - Rozmaite=
mienia i [illegible] i domy
i zagrody cerkow ci tu

F Kijow też wyglą
dał wtedy za na=
szemi czasami wielką
osadą -

a mieszkańców
(ob. Cosmas z Prowcas
I str. 60) -

przez pośredniczy do Boga i przy-
czyniły się do szybkiego szerze-
nia się wiary. — Rycerz
zaimponował swoją odwagą
i męstwem. — Ale ogrom tych cu-
dów, sięgających tu
mowy Dytmara wreszcie
radzi "to trzeba i zbijowie"
a [illegible] Księga
Bijowy otaczali cześcią opieki
i otaczali ich w swojem
mieście, gdyż przypisali je
jak najczęściej ich
zabiegom. — I tym to powodu
Bijow owszem przedstawiał
jakby aglomerację najróżnorodniejszych
bożyszczów. — Ta to cudowna
= ta ludowa podstawa
mająca mitologiczny słowiański
żywioł. — Księga wspomniała
bezpieczeństwo drogi
dla pielgrzymów i przybyszów do
Gniezna, i miała nawet

sami wchodzili do sprzedaży
handlowej; a więc to opisanie
to zupełnie bezpieczne
zgromadzenie tu woji Ruskie-
-ich gości i Ruskich znowu
powodzeń zamienił [illegible] wtedy
miejsce w wielki dom
gościnny a po drogach
wiodących do [illegible] miej.
[illegible] ustawicznie mieszkańców
wszystkich prawie rzemieślników
ich z dalekich krain zgromadzonych.
Tam [illegible] tak ożywiony
ruch handlowy nagromadził
tak tu bogactwa i przepychy
dostatku, wszelakie Ruskimi
wielki rynek dostatki i wesołe
a Księżna ich cieszyli ich
i Kanbarem ber. liku. –

I Kiow wtedy wtedy wtedy Bolesław
do miasta, tak dalece stawnego
Że swych bogactw i przepychu
zawarł [illegible] dworca Księżnego wy-
-dobyto "mowi Kronikarz" "owy
niewypowiedziany moc skarbów" (27)

Kijów, Halicz... Była literatura ruska w niej.

W jednej chwili cały dorobek
Księcia Kijowskich został tu
rozrzucony — Wiele z tych
Skarbów Bolesław Wojmi przez
dziesięć pomyślny zwrócił bohaterskich
i rozkazowych rycerzy, wiele zostało
z nich tu i Niemcom, Węgrom i Duńczykom. — W Kijo-
wie został Bolesław cały za-
dnia Jaroslawa te jest
macocha, syny i dziewięć córek
jego, z których jedna Gertruda
=dy. Ta sama o której się ni
wojny dobijał, zabrał Tesar i
zostawił przy sobie, chcąc
za rodziny odstąpić Jarosław-
wi w zamian za córkę swą a
żony świątobliwa, który wyjazd
został przyjęty (28)

Bolesław ciągle za sympatyą
Ma sobie Kijowan, podczas gdy Niemców, Węgrów i Duńczyków do domów
Polaków nawet karał świato-

pet dwaj po obu stronach powsta-
wiali grodzki, a sam Zaida wy-
dzwit się w Rzymie, (29) Pawel Sallus
jak w swej własnej stolicy (II IV)
Nasamprzód dwa poselstwa
w dwie różne strony wypra-
wił. – Jedno stał do Cesa-
rza Henryka II z wielą podaran-
kami i oświadczeniami:
Drugie mniejsze poselstwo do Rzymu w Rzymie (Liwiusz)
Mowy cesarza Oktawiana pokrewne w tekście (Liwiusz)
Jedno i drugie – Drugie
wysłał do Egipcjanów
Oppet Tami jak jego dyplomata nadworny najpierwszy przyjaciel od serca (Liwiusz) –
wiat to poselstwo papat
Tymiachi (30). – Drugie zaś
wysłał do Egipcjanów
i oświadczał cesarzowi ta-
że mianem najlepsze przyja-
ciela dopóki by w nim widział
z życzeniami przyjaźni i gorącemi dążby go nie przyjął
serdecznego przyjaciela, w jakiej
mniejszej, niemiało, dotychczas
pogróżki, jak dalece Rzym
jej nadużywa i nieprzyzwo-
wyna, nieprzyjacielem (31).
Nawet temu posłu wydał do
Jerozolimy dawnemu mistrzowi i wy-
za mowy mniejszemu cesarz oddawał
(Liwiusz) –

W Kijowie polscy historycy utrzymują się Robertowi, podobno
był wojewodą bytrowni w Kijowie
na znak granicy państwa
jaroslaw Mudry na Dnieprze
powbijał metalowe słupy
a obok ramienia w jego
miejscu cudowne trąby
przez które igrzyc się wodą
mity dwojgu wydawała (32)

Ze miejscowe powiadki się
od tego też pobyta Roberta w Kijowie
została ta ustanowienie
biskupstwo katolickie w Kijowie które odbyło
sprawować biskupi Lubuscy (33)

Tymczasem dni za dniami
upływały a Robert jak
siedział w Kijowie tak
siedział w Kijowie - Tylko

wozy natarbowane Karbami
prawi Karbodrzewami wyjeż-
żano do Polski. — Tuż dnia
tego wptywało wielkiej ai
wielkiej jedynastego Król
polski powtarzał wit powrocie
do swych polskich Krajów,
wyprawiwszy tedy wielki Karbow
nad Krowami przetoczył Ana-
stazjusza ubłubionem Wtodzi-
mierzowego a Krowy dytrowcy
wkradł się bydtwo jego tanku
zabrawszy wiele bojarow
Narostawem, i niektóry jego
Brodiltawę, tudzież "zawyżi"
wielkiej zrady" wyrwawszy
z grodu nad Dniprowego,
po dowodzie wyjął gowdy cer-
wieńskie (Bug cerwony przemijawa
Bug cerwony) i wrocił "wesoł
do Polski" (34)

Zapewne wszystko to przeszłe
oraz Drzewi gdy wielkie Krow
były wielkiem Krow cerwonym
Grodu i Krajem a za Wo-
wych wielkiem Krajem
Litwy za S. Wojewode —

I odtąd Rus Polska" długo
była dawnicu (35) W Rzymie
Rus Bolesław ustanowił swym
namiestnikiem ręcą swego
świątopełka i oddalając ją
powrócił mu polskie ratogi
Które po grodach powszech=
nie miały chronić pod
obrony świątopełka
od napaści Mścisława (1016)

W miejsce ratogi te polskie
"berumienna" świątopełkowi
dały ~~wkrótce~~ cierpienia wewnętrzne, nie=
zmiernie się na nie spoglądał
oblicze, a wojsko podrażone
i wzgardzone swym i dawnej
powróceniu ich ich porzuce
rubież państwa do swej dawnej:
"Gdzie tylko Lachy po gro=

dark wymordowania ich wszystkich.
" I wymordowano Lechów " (?)
- powiada Kronika (36)

To wymordowanie wtenczas
obwarowane miasto było i nowej
światopoglądowi przeciwne jak
za dni Kata szaleństwa czyli po-
miernego umysłu; jakoż w
istocie oddając się pijaństwu
było jak najpełniej wolnemu
a Kronikarze tak nadali
mu nie bez racji znaczenie "be-
zumnego pijaństwa" - Świa-
topełk przeciwał się tedy
na Węgrzech Węgrowskiemu
ale nie długo musiał się ci-
esyć z owocami tej fatalnej
zdobyczy; - burza Ottónej
najprzeciwniejszej zbierała
się nad nim. - Wszystko wska-
zuje jego Panowanie, oddawa

jus gwardii wojska i go
towat się do nowej z nim
walki – Wargowie z za
prutia sięgali się licznie
pod jego sztandary: Nowy
Wyczer Mundyszewicz Simmu
i Dagnar pospieszyli mu ter
swoje na rotę ofiarować
usługi (37) Tarwitum twą Rebrawcy
Znaczna siły w Nowogrodzie
jeszcze na pewny tak Lipka
zamek był drogą z Bugą
wracającemu z Kijowa Do:
lesławowi, ale zostat pobity (36)
Z nad Bugą Tarwitum po:
spieszył wprost do Kijowa
Gdzie świątecznych mieli na
samy wieść zbliżania się
jego Tarwitum, rozkazał
co prędzej do niemi dwiernym

wydający ich pomocy – Dadbowcy
cy ci zwarci byli gotowi
gnuśnego, Uzjowcy
(przyjęli Arbiga, i wraz
z nim cała ich stanowy
wyciągnęli przeciwko Iwicz-
kopetkowi. – Ale za Uzcem
niewinni zgładzonych braci
za wyzwoleniem obiecanym
potwierdzi wkrótce tak gniew
Boży dosięgnął wyżej wymienionego
Uzjowca. – Według Nestora
brania za swoimi wojska-
mi spotkali się w szero-
kim polu, nad brzegami
Alty, w tym samym
miejscu gdzie wylana
niewinnie Uzcem Borysa
krwawa o pomstę (39) Wa-
dzą byli sobie równi – Ale
ruska Alta rozmiłała się
obroty i ostrzy dni i ostrzy

nocy bratu wojska bez wyjątku.
Zimund i Bagowat obadwa byli
rozbili swoje namioty i niecierpliwie
leżeli w ogień bojowy, nudzili
się nocy tą bezczynnością a
wojsk prosili sprawcy ich o to.
Do Gawrtawa. Który rozumiał
się wojny na Ungrowit aniżeli
na bitwach i wojnie. - Wy-
stawili mu prawo i z obawości-
mi z nocy wypuszczeni wszystkie
gdyż z powrotem [illegible]
stawidłem sił mojej byli
od nieprzyjaciela, dnia zaś
świątek ich wzmocnił, wzg-
ględnie siły swe Węgier a
Judei Gawrtawa nawet jak
najwięcej uciekli do jego
obozu - Stanęło więc na
tem aby nieustannie

rozpoczęła bitwę (42). Przed da-
niem hasła pobożny Jaworzan
wzniósł ku Niebu ręce, i usłu-
szał słowa: "Krew mojego bra-
ta woła o pomstę, wielki
Boże, rozsiej ich jadło ich
rozsiej na Kainii" - I
rozpoczął ich Krwawy bój
jako wróżbą Ukrzyżowanie
na tej ziemi; obu wojsk
rzęsisty rzucały się na siebie
z wściekłością, na oślep i
krew potoki ich strumienia
mi. - Jaworzan wstał
pomem płacu, a Świątowstk
obawiając się pomsty wy-
= ujrzów, z pola bitwy uciekł
i Kamiłowy ratować się
uciekły (1019). (41) W ucieczce
za Elmanów i Dagmarę przy-
pisali sobie (Tego wyczynu całą ziemi (42)

BIBLIOTEKA

Tu się trzeci dalszy ślad światopoglądu. – Nestor opowiada się po niemcu i po grecku przed Altaj rzekł on "niewiadomo gdzie" to jest jak się tutaj tłumaczy po staro polsku wyraźnie "między Czechy i Łzechy" (43) – Wpadł on był w zupełne przygłupienie umysłowe, mówi tutaj Nestor i dalej idzie tak go opowiadać gdy tak mu "wystąpił włosie" że się musiał na chwilę utrzymać i musiano go prawie prosić na powrót – Wołał natarczywie: "nie każemy, gonią nas, gonią" chociaż tłumaczy jego żadnej za wiele nie wyjaśniło przygody, był to tylko

"gniew. Boży dosięgnął go tak
szybko" (44) Tadeusz Sapieha
Zygmuntowa podaje za swoją
pogłoskę uciekły z pod
Alty znowu się udał do
Brzeżnego (Oderwy) i tam
przez zimę [illegible] wojska swoje
wyżywił przeciw Janowi Kazimierzowi
obległ Lipsk (45) ale po bez
skutecznym sztormie musiał
odstąpić, z tem żeby po
jakimś czasie z nowu po=
wrócić na cele (Tadeusz
i Kasanowski. — Tym razem
wszakże musiał na
radzie szyjnej od wsi Warszawę
Zygmunta (46).

Jan Kazimierz "ostatniej
przez bitwy nad
Alty, jeszcze [illegible] wojsk=
=. wym "ostatniej swoj

z cudzoziemcami" jak się wyraża Nestor, odprawił swój wjazd do Kijowa, gdzie go przyjęto z uniesieniem (1019-20) (47)

W 1021 roku na prośbę Jarosława miał przybyć do Kijowa biskup Akty z Bułgarii - Symbat go Dawid yat VIII. Miał on natomiast biskupstwo Łacińskie Kijowskie, ale wkrótce ustąpił z Kijowa i umarł w Bułgarii (48)

Jarosław chociaż w całej mierze usiłuje wojować jednak na wszystkie strony — W 1021 roku wyprawił się był przeciw Brzetysławowi Czeskiemu na Ukrainy był na był Nowogród najechał; Nestor powiada że Jarosław

ustny i piśmienny Kmar

pobił Otrokrotawę nad rzeką
Sudomierzą i przepędził go
do Torunia; Sagi zaś [illegible]
polandzkie powiadają iż ow
Eismund, który wprzód sta=
rzył Pomorzanowie, teraz za
prowadł na stronę Otroc=
stawa i przez zasadzkę
wyjęwszy w niewolą Indigard
rzonę Pomorstawa, zmusił
ją aby brała z sobą pogo=
dzie i za jej pośrednictwem
starał się między niemi
pokój (49.)

Pomorstaw powstał w Wo=
wogradzie i w krótce wydarł
wszystkie kraje w Sardakii. —
Tymczasem Mściwoj Książę
Smutawskowski Ubodzy Wojsce
z jego nieobecności, na czele
Wszerada, Brzechisława czyli
Kasiogowa wpadł w kraj miłe
Drzewian w Księstwo Kijowskie

Otrokrotawa rzonę Pomorstawa
Książę Smutawskowskiego
Mściwoja córkę
pogańskim Drzewian w obrządku
wszystkie Pomorstawa
pomiędzy ojcowskiej

Chciał ubiedz Rijow, ale
Rijowianie zamknęli ich
w swych siedzeniach i nie dopuścili
go, bo Czerwiakow nie tylko
warowny przyjął Mścisławca-
We tę wieś Tatarzy z
Dalekiego Swadala przybyli
do Nowogrodu i rebrowany
drużyny wyłapał przeciw
przeciwnemu — Jest
Jakubek tak zwany "ślepy"
gdyż ~~na przybyt~~ zmarły
piąty rycerz Mścisławski
przybył mu z za morza na
pomoc — Mścisław oczekiwał
nieprzyjaciół Kuto Litwinów
nad brzegiem rzeki Ordy —
bitwa rozpoczęta ich wroga
bitwa trwała i zwyciężyła
bez zwycięstwa wielkiego przez
Mścisławi. — (10234) Wasilkowi
przeszedł i wrócił ich Jakubem
a ciężko ranny Jaroslawem

stanęły w długach Jakubem
a przez trzy i bitwa
rzeki

do Nowogrodu, zostawiwszy
na polu bitwy wielką swoją
obwiązkę, wrócił swoją
~~swoją~~ resztą wojsk. –
Mściwy prześladując ich
po polu bitwy i oglądając
zabitych, rzekł: "nie mamy
czego ich? tu leży cesarzewicz
(Świętopełk) tam Wasyl, a
własna moja drużyna jest
mi drugą" – Jednakże Bolesław
ten nieciesz pozwolił Rusinom
owszem dał widzieć Jarosła-
wowi aby bezpiecznie wrócił
ich do Kijowa i w nim jako
starszy syn Włodzimierza pa-
=nował. – Jarosław gdyż
ich zastał w Nowogrodzie, wyprawił natych-
miast posły przez Nowogród do Kijowa, a
sam z wojskiem ~~wojska~~ do
Kijowa w 1026 r. Wkrótce
między nimi pokój w ~~Grodnie~~
w Kijowcu pod Kijowem
gdzie ich oba zjednali i na
nowy ~~rozdzielili~~ Włodzimierzowy kraj
pomiędzy sobą na dwie

rozdzielili potomny i po prawej
stronie Dniepru rządzał
Jarosław, lewy Mścisław
W odwet, mówi Kronika
ponownie wielki podział w tych
latach (50).

W 1031 roku Jarosław obro-
cił swoje oczy na Bolesława, gdyż
jak Mścisław groźny tych
i wstępna Bolesława Chrobrego
panował. Jarosław połą-
czywszy się z Mścisławem
odbył Bitwę i zajął Grodno
i inne grody — Do Kijowa
musiał przywrócić polskich
przywódców (51).

W 1036 Oleksandrowi umarł
na Rusi mieć i pozycję. Na
odgłos tego napadu Jarosław
zebrawszy Waregów i Nowgo-
rodzian w Nowogrodzie pospieszył
w pogodzie na ratunek Kijowu

Tu wtrąty z tych
wydarzeń w tych latach i
tych dwóch: Jarosław
i Mścisław - lewy
wobec wojny z tych
pod miastem i wojny
z tych pomiędzy a
drugiej, strony Dniepr.
Mścisław miał tych
kontrolnego, ten gdyby
tych, czyniłby tych
wydarzeń władzy
i potęgi nadmiernej
wśród nawodnym
Wprowadzał i wyjaśnia
by to tłumaczenie
w dobie to pomiędzy
latami 1 i pomiędzy
Ktoś ze tych wojsk
tych 1 i wstępna
i wojsk wojny -
Mścisław albowiem
pomiędzy nad wodami
tam pomiędzy
obecni Tamtejszy
tych miał i Skandy
pod tych - Widzimy
tych być w tamtych
tamtych w obwodach
domu, ale tamtych
miast pomiędzy czasu
na tych latach w
1033 i tych po tych
stanie Jarosław
Wyjął w pomiędzy
Kijów i to wyjątku
w wodzie pomiędzy
wodami nad Dniepru
Domem i Odry (Dant)
Tam tych Mścisław
potrafił tamtych
wydarzeń

Jaro-
sław
Mądry
1019-1054

Jaroslaw I wielki książę Kijowski był bliskiego stanu z Piastami (za panowania Bolesława Chrobrego). Małżeństwo wyniknęło z dwuletniej wojny o grody i wynikało z tego, że Bolesław postawił we Grodzie, Kijowianom postawił króla, Nowogrodzianom księcia. - Bitwy te trwały dwa lata, bez pokoju nigdy nie było, a to bez tego, gdy ojcy pomiędzy dziećmi nie mieli wojny w wieku setnym. (52) Zwycięstwo było zupełne. -

Był to dzień wielki bo na pamiątkę [illegible] wojny Polaków (Nest)

W roku 1037 na pamiątkę tak znakomitego tryumfu Jarosław na polu stoczonej bitwy w 1037 wzniósł okazałą cerkiew S. Sofii. - Cerkiew ta w roku 1240 Batory zniszczył, Dwa razy Cesarzowie Bizancjum przysłali Kijowi Drugie Cesarzowie (Nest) - obaj o Grodzie w Bitwie.

Cerkiew ta pod tytułem zamienia jest, przedtem istniała w Kijowie

ale jak wyżej nadmieniliśmy
poświęcił ją jeszcze w 1017 roku
był zmarły (53) Jaroslaw dla
budowy i przyozdobienia tej
okazałej świątyni sprowadził
z Grecji budowniczych i arty-
=stów, którzy ją wznieśli,
złotem i srebrem przyozdobili.
Wkrótce Wielki Książe Kijowski
Opasał całe miasto murowa-
nemi ścianami to jest ze
do dawnych wałów przyłączył
nowe wały i mury, przy któ-
rych odbudował tak zwaną "złotą
bramę" zniszczoną przez Bolesła-
=wa (54) Obok tej bramy
Wzniósł też około tego
czasu cerkiew Boga=
=rodzicy i dwa monastery
S. Jerzego i S Iryny. — Okazały
dwornec tak zwany "Jarosławski"
stawił też w tym czasie —

odbudował

Ta brama mówi sygnały,
~~miała~~ za przyczyną
matki Bożej i archa
nioła Gabriela ~~miały~~
jako zwycięstwo nad
wrogi na pokój
radosne i długi
wieki —

wolny na długo od napadów Tatarów

Teraz Jarosław Wszedłszy
tu stale w Kijowie, i siedział
we swym dworcu otoczony
gronem biskupów i radzicy. Dwór
jagiellończyka polskiego [illegible] był
oddawna po wojskowej części
pobożności i pracy Ulrykowej
ale dwór jego był ludny
i gwarny i z polska tu swego
[illegible] wiele
Rusiny mył [illegible] obcych Ulrjach.
Ale podobno nejwięcej mu
dodawało powabu przebywa-
nie na nim [illegible] Szwedzkich Ulry-
sinek, jednej siostry i trzech
córek Jarosława. Sybilla
Szwedzka i jej [illegible] zawsze
uwagę miłowała [illegible] uwagę
Ulryce powyprawiali [illegible]
2 prośby o ich rękę –

Własam prawo tu zawitała
do Kijowa [illegible] Ingigerdy
od Ulrichowicza Olofa Szwedzkiego
Ktory powiat o rękę Ulryki
najstarszej z córek dziewic
Ulryki, wdowy Władzimierza
a siostry Jarosława – Dosto-
rzeba o Ulrichu w Rocznikach litewskich
Podlewskiego

Ulryka prawna ta data
Dwa lata przed tym, i Olofa ja
na rok 1043 – Myślą tedy
wyjazdu do ziem swoich
o wyjeździe pierwszy Jarosława
powrót Ulrichowa w 8 1041 roku
świadczy na [illegible] przed myt. pomoc
Ta data Ulrichowa [illegible]
Ulrichowa potwierdzona [illegible]
[illegible] (1041 – [illegible])
wnuka a
Jarosława (Best)

Matka [illegible] była
cesarzowa siostra Bezyla
i Konstantyna –

Ustawa ta była skutkiem [illegible] w 1040 – Kazimierz z Mazowsza przybrał przydomek [illegible] – Tak to [illegible] Mazowsze, bo Kazimierz był [illegible] [illegible] [illegible]

mujący te rzeczone osoby: Władysława Walterius (czyli (Gautier) biskup z Meaux. z przydomkiem Uczony Sawoyr t.j. uczony i Wascelinus (Gosselin) de Chauny (a Cathniaco). a także Roger II biskup z Chalons (57) Jaroslaw chętnie ofiarował rękę swoich i wyprawiwszy ją do Francji. - Krzyżacka Hiszpanka tenże z sobą zabrała podarunki - Po dniu przybyciu do Paryża, powiła Kronikarz z Saint Denis, Anne zwrotach bowiem i zaślubiła ją uroczyście (le vi mandat des barons et l'espousa solempnement). - Potomni wyjechali z Francyi 1044 a wyjazd zaślubiny Władysławowy to musiały się odbyć w 1051 (58)

Po tem powstaniu trzeci
nastąpiło - Tym razem przyjaciele Węgrzy z prośbą o wysłanie
Anastazji dla Króla i K.
Andrzeja I. - (Anastazja
czyli Agnieszka jak ją w
Węgrzech nazywano była drugą
z rzędu piastunek córek Pana
Sława, a te była jedna do
wieku trzeciej Elżbiety
podobno najbardziej z nich
wszystkich. - Ale w tej chwili
ją na żądanie Harolda Króla
Norwegii, który ją poznawszy
umyślnie był wysłał w przybranej
osobie Jaroslawa. - Elżbieta
jadąc gardziła jego miłością
a widząc niebezpieczeństwo i wzgardzony Kochanek pobiegł w
świat szukać sławy aby
tem jej miłości przysłużyć. - Ona
ją zaprosiła do Conygrodu, i

Wówczas bunt w Węgrzech z strony Lewentów (Pusti) Kiedy ją był przysłał Harold Sawige w Kijowie na dworze Jaroslawa (59).

wiązał w Turcyi greckiego
cesarza, w Atrydze. Tymczasem
wrócił Bóg z niewinnymi
do Jerozolimy, zwrócił do
rozedmia mnie swych R;
— bo się odwarmi po 19=
dach i powrócił a rozwie
i wigdni tkliwi wspominając o ukoc
chanej Krzyżowcom Hijowskiej. -
W Carogrodzie wielki go
spotkało niebezpieczeństwo, gdyż
Cesarzowa grecka Zofia
pragnęła dla swego wyłącznie
mieszczą, nienawidziła go puścić
bez powrotu swojej drużyny
wojennej; Krzyżowcy powrócili
zwrot do Jerozolimy — Bogiero
twor Jerozolim wrócił się Kar=
bami się dalszej wyprawie
zdobyciu a nadzwyczajnemi
ustawicznie prosił mnie
do Hijowa oddał im i
najdroższy swój skarb — swoją
pustynę wodę. — Gdzie go=
dzie wprzody tkliwym
i ~~biedzą~~ ubogim Rozdawnictwo

teraz bogatszem i ozdobniejszem
z imienia rycerzowi oddała
swą rękę. — Harold zostąpił
został Królem Norwegii (56)

Mieszkiwszy wyżej w dworze
Jarosławowem był ludny i stał
gościnny otwarty dla wszystkich
gości. — Święty Olaf, król
norwegski, wygnany ze swego
tronu (przyjęty tu był na
tym dworze a wielki wspa-
niałością. — (przybył tu był
bez z rycerzem swoim Magnusem (60)
Drugi tu walczący Król
angielski Edmunda, wygnany
przez Kanuta: Edwin i Edward
zwalczli tu tu przytułek gościn-
ny przytułek (61) Andrzej tu
Król Węgierski z bratem swym
Lewentą, wprzód nim został
rycerzem Jarosławowem jak to
już mieszkiwszy, bawił tu jakiś
czas na dworze Mojżeszka. (62)
Słynny tu był przybyły z całego świata
rycerzy obiegały się tu dla zawarcia znajomości i
tam i zawarcia rycerskiej Waregowi opuścić
chcieli wagi chwały swej ojczyzny i zaciągali

[illegible] w dworku [illegible] Jarosława. – Między
[illegible] Warcy Simeon wy-
grawszy [illegible] swego
Jarosława "ślepego" [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] w gro-
[illegible] Jarosław. [illegible]
przybył [illegible] Kijowa z trzema
tysiącami swoją wspaniałością.
Przybyli oni [illegible] z zawiści
i [illegible] i z [illegible]
[illegible] – A wyż [illegible]
[illegible] Kijowian Waregów zna-
[illegible] [illegible] zo-
[illegible]ny. – (63)

W 1051 roku Jarosław
[illegible] z Metrop[illegible] Kijowskim
[illegible] sobór [illegible] w
Kijowie – Obrawszy na Grecku:
go [illegible] za [illegible] od
Greków posła ruskiego, Hilarj-
na tymże soborze [illegible]
owczesnego Metropolity Kijow-
skiego, obrał biskupowie z
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Chrobat
[illegible] [illegible] Metropolity był [illegible]
[illegible] Kto[illegible] [illegible] z Bizancjum Jarosław [illegible] 1051 r. biskupowie
[illegible] Kijowie Metropolity [illegible] bez odwłaczania się do
Carogrodu wybrali [illegible] – Wybór padł na Hilariona Ruskiego
jak to autor Kroniki Potockiem i inni świadczą, [illegible]

W 1043 Jarosław
[illegible] Greckiego
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] – (Nest)

Ukazuje Fotyę u ze nim
i [illegible] [illegible] W Jarosław
[illegible] [illegible] [illegible]
Ruś przybrał a jako prawo
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (Svende ova)
[illegible] [illegible]
1021 r. do Kijowa biskup
Ruskiego Bułgarskiego przybył
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

papież Leon IX [illegible] a tak upadła Unia [illegible] współczesnych Kościołów Wschodnich (1053) w Carogrodzie w cza= [illegible] (Ikona i jego wróg)

on przez to otrzymał się z pra= wagi i wpływów patriarchów Carogrodzkich którzy od tego wydarzenia Chrześciaństwa w Rusi zawsze sami z swego ~~nie~~ mianowicie dawali ~~Metropolitów~~ ~~Rusi~~ Księżąt dawali Metropolitów. — A tak teraz Hilarion uroczy= ty Obrzęd wybranego witał. — Obrzęd podniesienia Hilariona odbył się tak ~~w obec~~ w cerkwi św: Zofji, w obec tego nadwornych biskupów. Hilarion tedy był pierwszym Metropolitą (Kościoła ruskiej (64)

Jarosław dowiedział się dość prędko ~~stanowił~~ stanowił, nakoniec chciał jak zbliżającą się śmierć, wezwał wszystkich swych synów, i dawszy im ojcowskie prze= stogi aby się [illegible] wzajemnie

Jarosław w roku Pańskim greckim pierwszy [illegible] od Carogrodu metropolity ale nie tamy na tobór [illegible] dyadem Kościół [illegible] wyłączyć ze Metropolis Hilariona, był to [illegible] dowód tęgości i wspaniałości jego rządu — (Nest)

Jaropełk
Kordeli, poprzednicząt Kordeina
2 ~~osobami~~ wód osobny dział=
niły. - Jo tak Jarosław jako
najstarszy ~~miał~~ z braci miał
posiąść Kijów, Światosław
wujt Czernichów, Wsiewołod Pere=
=jasław, Wiaczesław Smoleńsk
(65). - Jarosław Wyszesławow
do Wyszgrodu, tam u=
marł d. 19 lutego 1054
roku. - Żona jego, po
borna i mądra Ingigerda
córka Olafa Króla Szwe=
=gii a Wtorego Kościoła
Ruskiego w porcie Swię=
tych pochowana (66) umarła
była jeszcze w 1050 roku, a
~~bo~~ od ostatnich lat prawie
pusto i samotnie było na
dworze Jarosławowa, gdyż
i Wszewołodowa jego już
najdroższa gdzieś na dalekiej
wsi Dmitrowej ; jeden tylko

Wiewiorski wyjechał do Szkocyi
z Anią Carewit przez Narwę ojca
i wtenczas Twar z natury ujrzy
Ojca
tej w Anili jego rysowni.-
Smutny żywot, lud i Kapłani
jeli uroczyści na ciałach
jego z Wyszogrodu do
Fijowa, gdzie ono grobo-
wanem zostało w cerkwi
S. Cyrylli w pięknym mau-
rowym grobowcu, który
dotrwał do dni naszych.-(67)

Jarosława Rusi prawnuka
"mędrym" Bohatyr to znako-
=mita, wybitna i w dziejach
Fijowa i w dziejach Rusi-
Wielkyt to wcale Normand
dawny, odważny i zmiaty
nawykły do oboru, jakimi
był wszyscy jego przodkowie
bo z urodzenia Kaleka

A Rzymianie pamiętny
Judei to wasy celtyy
Ciągle stamt a gonit
wiem za cyklem i
tapiety – mi bolatis
zwycięzcy i wtrwy
adwokat wszystkie
istoty i ility bo nie
wiadomości wszystkie

w całe tej na tych tego nie-
pozwat myśli, ale w to
byt to ~~rzymscy~~ mądry i przebiegły
dyplomata, rozumny admi-
nistrator i rozsądny. –
Rzymianie rozwijają Kodeks
swych praw, zwany pod
nazwą "prawda ruska" a
który to prawa zupełnie
odpowiadały wymaganiom
swego czasu. – Gdy pobory
nowgrodzkie budzić powszechne
oburzenie; on to w Nowgrodzie
pierwszy publiczny rachunek
zażądał, chciał tej na język
ówczesno-ruski przetłumaczyć
dzienne swych, nad którymi
sam chętnie tej zagłębiał
do Rzymu wprowadzić tej
sprawy ówczesne; bił
tej monety (68) – Nijaka
podniosła, wątpiąc opadał

cel Kościami i gwiazdami przyoz=
=dobit. – Wszystkie preparat
Hady widoczne swoją przy=
=rodzoną drastycznością. – On to
Rastonit dynamitja swoją
przed zamachami Robertowa,
jednakże ~~niedbale~~ niezbadował
miastowy w sobie prawdziwa
w dostatecznem znaczeniu tego
wyrazu i błąd to i niewia=
=domości historyczna zasadnie
że Krzyże tam był jedynie
wtedy, był nim ale na
chwilę ... a i wtedy nawet
Dotrock jak wiadomość Ka=
=rolowi, odrzucił swoich
świat Krzyżak (69). W zamian
Tamtego to
=jego. bądź Tamtego Rastuga że
przyjaźń Krzyżak on w Krzyżu
duchowej jedności Krzyżak

Dwóch pewnych prawdy
tyczne – Dyktatorstwo
tyczne z mocą – Ktoś
mógł jedności tak raz
tylko nie było ciem
wodzącym nieistniejących
wizyjnych był tylko
trzecim mocarstwie
i nie bezpieczeństwo
czyli granicą –
Ale tego Tamtego
mocarstwo swoją
Duchowej (Stan)

Tamtego prawdy
nowe przeżycie
uniemożliwiło dynastę

swej dyecezji i od jego tu
czasu teorja przeświadczenia
Nijawa coraz więcej jasne
zdobyła ~~sie~~ powagi i
znaczenia nabierać. –

A więc Trastan Tarentaise
wódz jako stary wiek
Ukończył Nijowemi (1054)[1401]

Dwór jego ojca Ottony
z gorącością wiarę i
Bergau z dalekich rozległych
stanowisk przybyłych gości –
Tu oto jest na samem początku
rządów Trastana (jeszcze
w 1054 r.) przybyli do gorącej
Nijowskiej legaci papiescy
a mianowicie: biskup
Silwa Candida, Piotr arcy-
biskup Amalfi i Fryderyk
diakon i Kanclerz Kościoła
potem resztę papierów
pod imieniem Stefana IX. –

Schronili się tu oni do Kijowa
uciekając przed armią Cesa-
rzowa za Ukrainę w Courgro-
dzie Kijowie Stolicy Piotro-
wej ogłosili (71).

Pieczyngowie za mistrzami
zbici pod Kijowem w 1036
przez Jarosława Wielkiego, wpadli
ci byli w inne Dzielnice Ukra-
ińskie i jak wyżej wspomniano
Polowcom, ale mieszanem
z nimi barbarzyńcy jak z pod
nimi wyruszają, wypędzają
Pieczyngów z ich pod Dnieprzem
osadów, zajmują ich miejsca
i stają się wrogami dla Kijowa
groźnymi sąsiadami. Byli
to Połowcowie inaczej
zwani Kumany. Ci, jakiego
jak się zdaje z Pieczyngami
wspólne mieli początki
wyszli od stepów azjatyckich

pridalem wozu Kasprzikowo. -
Z obywatelow wszyscy byli po-
dobni do swojego, ale
nadzwyczaj im wdzięczni
i wdzięczni. - Odmie-
li ich strzyżeniem głowami
i długimi brodami. - Byli
pracowici po swojemu, i dla
wielkiej zimna, suszy i chorych.
Potoczami byli oni przeważnie
od Słowian. Na tego niby
iż byli towarami ze ludzi (72)
Wiktorii swojej byt ich
ogrz, ale ogrzym powtor
Wtorym tysiącu barbarzyńcy
ludzi zgrabili i wprowadzili
w swoje posty strzyg. - Lud
nawet minimat ze powszedni
ludzi i nasadzone dzieci
powiadzili w czasie swych
wypraw. - Zjawiwszy się
ich nad Dnieprem zwato
by, że nie przyjmowidziane
wiele nadstrzyżenie zwierzęcia
Mnisi ich nazywali ich biesa-

na Rusi za rozterek i niezgody
książąt. - Kronikarz Nestor
wiedzi w nich wyraźny kanon
miejsc restauracji na Rusi za
bezprawia " Narzekamy ich
Obyczajami, mówi on, że żyjemy
jak bydło czy zwierzęta, cudzoziemcy
się pustoszą, a na biesiady nasze
zbiera się ludzie; w cudzoziemskich
miastach, a w domu trąby,
gęśle i piszczały "(73) Wiatrami
Kijowszczyzna, odrąd świata
się Kijowianie stali Krwawym
placem (spustoszeniem tych dziedzin
barbarzyńców. - Rok 1061
Potrzeba po raz pierwszy pod
dowódz Izjasława wystąpić
w sprawie porządku, pokonali
Wsiewołoda i ze zdobytym
w bitwie powodzeniem (Tejże (74)

Tymczasem Wszesław Briaczysław
Połocki, prawnuk Włodzi
mierza W. i Bratanek pomyślny

Rozumiemy, powyższe na
prawdę wiele [illegible] na
wielkie dzieło Bożej
godzi dziad jego Tratwa
był [illegible] tym. Wtedy
matka postanowiła oszczędzić
dobić ich swojego dziedzictwa.
Uroniła go jednego wieczoru
wystawiają mu na zwłoczenie
gawiedzi, że crowa wróciła.—
Urodził się on z jednej wanny
na głowie, owo wróciły prze-
wiązali mu go obwiązały
i kazali mu go obwiązały
potem powrócił tej wyżej i [illegible]
ten Księga jest ubogi i wydaje
Krwi do daje przeszłości Nowe-
siedzi (75). — Ipiwank o
potku Tygrys mówi tu się
się ten Księga jako przedmiot
crowowania [illegible] Zjawiska
w wielkie, w mgłę itp. (76) [illegible]
jakiej nad przyrodzone na niebie
i ziemi po prostu tu dzieła
z wyprawy Tygrys Księga. — I tak

Kiedy Wiesław wyruszył twar
pod Nowogród, ruska Wołchow
ruska ich wtedy wspiera (77) W
istocie Unigeld ten w Nowogro
dzie po pogańsku sobie pozy=
wał, zebrał w niewolę mnie=
Kanów, pozimował i pozabawał
ludzi. - Obrażeni tak=
=ci Jaćwiatowie, że bronny
ich wiek wyciągnęli przeciw
pogańskiemu Wiesławowi - Do
byli Mińsk i mieszkańców jego
w niewolę zabrali - Tu i owdzie
Wiesław nad rzeczką Niemigą (78)
odsiecz im wiódł ich Wiesław. - Dwa
B. Macka rozpoczęła się bitwa
krwawa z obu stron bogo
wojowy, ale zwycięstwo padło
na stronę Jaćwiatowców.
Książę Kijowski Wiesław wojnę
wypadły. przyjaźń wezwał Wie=
sława dla ratowania Unigelda
i postawienia go bezwolnym
z nim ugody. - Wiesław zawiązawszy
przymierze

przybył na umówione miejsce
tym samem pochwycono go
i wraz z dwoma towarzyszami
przywiedziono do Kijowa gdzie
był wtrącony do więzienia. (79)

Wreszcie wiadomość
o zawarciu ugody
ukazuje wreszcie
r. Izjasław obwieścił wyprawę
na Połowców, i wraz z
braćmi wyciągnął przeciwko
nim w dzikie pola, gdzie
nad Altą, w tem samem
miejscu gdzie ich pięciu
i Światopełka rozgromił,
z obu stron przybyło do
rozprawy. — Ruy ujrzawszy
wstało przy Połowcach, a
Wiguta pobiegł ogarnięty po-
płochem przybiegł z pola
bitwy; Izjasław z Wsiewołodem
uciekł do Kijowa, a Światos-
ław do Czernichowa. — Kijowia-
nie wyprowadzili z tej pod-
miejskiej posiadłości, wielkiego ks

uczcili, zwołali w Rejowie
na Targowisku wnet i jawnego
za zdrajcę wystali do Trakowa
z dowiadywaniem się, czy to
Judasz, gdyż chcą powtórnie
pojąć pierwszego Gotowcowa
i obmyć krwią wtórną hańby
jaką się odkupił. — Ale Trakowa
bojąc się wybuchu wolności
gminnych, czego już był
jawnym dowodem ów wnet
zwołany bez jego zezwolenia,
pomiędzy bowiem i nie tylko nawet
swego obwarowania na tym czasie:
[illegible]: samowolny. — W tem nagle
wiadomość się rozniosła i po:
= wszystkich rozbiegające całą
winę tego na Rusinowa do:
wodzą wojsk Koniuszych, ob:
. czyli dom jego i groziło mu
zniszczeniem. — Wojewoda obawia:
jąc się zatem powszechnego
oburzenia się gminy na niego
wezwał go do siebie. — Tymczasem tłumy
ludu, na dwie rozdwoiły się

potwory: jeden zmusił się
odbić więźniom w Akrze
Wiesław Bolecki z dwoma
tysiącami rycerzy, drugi zaś
pospieszył do wielkiego
Mistrza wyprowadzić swe wojsko
swoje gwardyjskie. – Trzeci
rycerz wiarami wtedy w
jeźdźcy swojego dworca i pe=
=wnie przez okno na zbliżają=
=cy się zgraję ludu, i gdy
do uszu jego dochodziły wy=
rzekania i skargi, wyjrzał
na przeciw wielkiemi zgrzyt
ze zębami bardzo usmierzy.–
Ale to nic nie pomogło: bo=
=wiem jego otoczyły w zgiełku
i wrzawie ogólnej. – Bo=
=wiem cały zgraja wołała
się przez do więzienia Wie=
sława z tym aby go z klejdan
uwolnić. Tymczasem boja=
=rowie radzili Mistrzowi
aby karać pod wieczór warty
w więzieniu, lub też karać
po prostu zamordowaniem Wie=

Sława, ale Trystan nie przystał
na to i jako z nieba mem
lud Wisława wyciągnął z
więzienia. — Trystan zaś i brat
jego Wiewotad zgładzili i uwolnili
z Hijowa, wrócili do Lgo
Jerowi. — Wisław wrócił do swej
Ziemi tryumfalnie lud wielkim
Hoiciem Hijowczyków. — Drabow
=no tu skarbiec Księcy i
zabrano w nim niezliczone
mnóstwo złota, srebra, kun
i wiewiórek (1067). (80)

Cierwony to raz wiec Słowian=
=ski podniósł swój głos. — Sam
raz obrał Wisława pewien lud
coś zadziwia na elekcję. — Wi=
Dowem rus zaś za mistycki
i rozkazujący rządów Trystana
przeciwnik Słowiański drugą
się tenże w górę. Wisław
ów Księgi Boteckie w tak zły
świetle odmalowany przez
zakonnych kronikarzy zdaje

się

w tym panowaniu
rozlew krwi bratobójczej
Cierwonych walki
z Księżmi, Księgłe
na swój sprzedający
Słowy Słowiańskie
pomiędzy Ostrowem
Torkiem Berendyjczyków
pola się grody wzdy
i grody — wtedy lud
Słowiański ocala się
przemawia się
(Bud)

Wojciech się nawet przedstawiał
nie jako dynasty Warcisławiego
ale narodowego słowiańskiego
księcia, gdyż na swoim Gotow-
=ku pieczęci on nie jako
wnuk Świętowa, ale jako
prapraprawnuk ojca ~~Bogumiły~~
Bolesława ojca Bogumiły,
który był jak się wszystkiego
się zdaje narodowym księ=
ciem Polan, jakim
był dawniej Kij u Kolan,
Mat u Drewlan (?) Świę=
=cida się wytłumaczyć ta
sympatja dla niego Kijowian
w chwili wstania rodowego, w
chwili wzburzenia ludowych
namiętności i to mogła przy=
(Ruś przychylność) jakby
=pomóc pogodzeniu podmi=
=ceniu jego na tron Kijowski.

Świętosław się wyjuty z Kijowa
wraz z dwoma synami swoimi
Mścisławem i Światosławem
schronił się do Polski i tam

Też w Świętosławie

Ta przy pomocy buntu
Kijowian którzy wyrzucili
Izjasława i Świętosława
do Polski

BIBLIOTEKA

a Bolesława II prawnuczki
"Świętych" syna Kazimierza
i Marji ~~Dobrogniewy Włodzi-~~
~~mierzowny Ruskiej~~ ~~za Ruś~~,
prosił o wsparcie
i pomoc przeciw Wielkiemu
i Kijowskiemu. (1067) Bolesław przy-
jął łaskawie dostojnego księcia
i jako bliskiemu skrewnemu
gości dwór polski rad mu
z ciotki jego Marji Dobrogniewy
Włodzimierzowny Ruskiej
na Kijowi, obiecał pomoc
w odzyskaniu księstwa. Tedy
w 1067 roku tam dwór polski (1068 wiosną)
na cele znaczny lit zbrojnych
w towarzystwie Izasława i syna
jego wyprawił ich na Rus-
Widzi się Wielkiemu miesiąc
ich zmierzyć z Bolesławem Krzywo
odytos pewnikiem przedstawiał
jako niebezpiecznego przeciwnika
albowiem ociągał się tak długo
z posłaniem mu dwóch
set wojska polskiego zwłaszcza
powracając się aż do Białogrodu.

Tu nareszcie oba wojska
zmaty się z sobą spotkali i
rozpocząć, ale Wiesław
niechcąc przyjąć walnej
bitwy i nocą przeprzyjemnie
wymknął się z obozu i uszedł
do Gołocka – Za jego przy=
=kładem i drużyna jego pusz=
=czyła i schroniła się do
Kijowa. – Zawiedziony Atrak
padł na miasto i Kijowianie
strumieniem zebrali się na wieś
i wdarłszy bliskiej Twierdzy
powitali zewnętrzny mur świ=
=stami głowami, wyzwali Grem=
przydy: ad sibi do Swiato=
=stawa Ks: Czernichowskiego
i Wiewodę Terechtawskiego
powietrzu, z prośbą, aby
co rychlej spieszyli na
pomoc Kijowu Woroniem
los okropny zagrzmiał. – "Bra=
=cia Kijowcy, mówili posło=
wie, otwórzcie wam na
wszelki, przybywajcie dla
wybawienia stolicy ulubiony

od błogiej pamięci rodzica
waszego; jeżeli zaś wstawicie
głuchymi na prośby i ubłaga-
nia nasze, to ostatecznie Kijo-
-wami rozpoczniemy, ratując się
w tej doli, spalimy miasto
i z wami i dziećmi waszemi
wymkniemy się do Szwecji" Świe-
tosław Czerniechowski obiecał
Kijowianom witanie się w
swem i imieniu ze swoim pana
Jarosławem, bez zwłoki objawił
że te usługi pod tym tylko
warunkiem jeżeli oni ubłagają
Jarosława — "Gdy mój brat,
powróci im Księcia Czerniechowskiego,
wyjdzie do Kijowa spokojnie
i bezpiecznie wprowadzi swoją
drużynę, nie mogą się tego
lękać, ale jeżeli oddadzą Kijow
na łup Polakom, w takim
razie gotowiemy wyjść się na
was i dać im odpór jakim
wspólnemi wojskami" Słowa
te wlały otuchę pomiędzy otuchę
i odwagę w serca natrwożonych
Kijowian. — Tymczasem Świe-
tosław

Świadectwa i Wiewiórka wyprze-
wili gorzów do Trustawa z
prośbą o wsparcie aby tarkawi
dowodzał winą Kijowianom.
Trustaw oświadczył się tegodnia
całą tą sprawą i za
prawnienie ich pisze w nie-
pamięć. – I wkład za tem
w prawnej miejsce Kraty wyprawił
do Kijowa tymże swego Alek-
=Hawa i, za rade Kiellen
tylko kupców. wyprawił do
Kijowa tymże Mścistawa – Ale
radowni Kijowa tam Kijowa wkroczył
do miasta, nie pomny na
obietnicę ojca swego, zaraz
przystąpił do Kazania winnych,
i tak na tych 70 ma ludzi
co Wiewiórka owowbudzili
z wyrzenia wydał wyrok
śmierci, drugim raz very Kostat
wytępić, zresztą nikomu nic złego
na ciele, i wszyscy bez wyjątku
wrócili się w swoje strony
powodowali Kary. – Świer
to tak swoje Kazanie skończył

on rozwiązuje się w samem
zarodku. - Tocrem dał wiedzieć
Ojcu iż już Hijowianom
usmużył i nie spodziewa się
dłuży do posłuszeństwa przy-
wrócić. - Robertus i Tristan
z wojskami swemi wyruszyli
tedy do Hijowa i Hijowianie
spotkali się z nimi o
7 mil przed miastem (81)
A wyszło w dniu 2 Maja (1067)
obaj panowie wjechali z tryumfem
do stolicy Rusi. - Robertus
nie wjeżdżając, w bramy mie-
=dzy, mowi Kromer, czyt mie=
=czem, słynące iż to jego
przodkowie byt wznieśli (83)
Król polski z wojskiem swym
przyjechał w Hijowie cały
z radością (84).

Tristan tedy został pewien
Hijowian, i myślał się już odtąd
będzie spokojnie panować z swoimi
w samem serdcu posiadłości
swoich. - Lecz myślał on się
omylić fatalnie zaburzeni Kroke

Robertus [illegible] do [illegible]
[illegible]

F Król [illegible] nam wspomina
Kromer, że [illegible] wyjeżdżał
wyjeżdżał z [illegible] Robertem
[illegible] - [illegible] do Hijowa
Tristana wpuszczano
dlatego nie Tristan [illegible]
Król wszystkie [illegible]
[illegible] - [illegible] Robertem ale [illegible]
Tristana za [illegible]
[illegible] do Hijowa
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

go pochowano Krystusa wszyscy
prorocy na placu targowym
to wszystko miejsce jako zbyt
oddalone od dworca Krzyżaków
i nastręczające tatwość zbiego-
wiskom ludowym, wydało mu
się niebezpiecznem i do tego
przemoc tego z godotu w
gorszej części miasta (85).

F Remisal się też i
na Wiewodzie
wygnał go z Gotowa
a na jego Krzyżaki
tym Mieszkanie
powiedział (86)

Ale najgorzej zrobiło
temu Krzyżakom długo się ciągnące
posiadanie Kujawy, przeciwstaw
szyscy znowu go odtrącili:
jawnie wkrótce bracia jego
Świętopełk Gdańskowski i
Wiewodzie Sieradzki Spytkow-
=ty się mu i niespodziewanie
napadłszy zmusili go znowu
uciekać z całym dworem
do Polski. — Kujawy nie wstał
w tym roku. (1073) (87). — Krzyżacy
zbiegi z całym swym dworem
i skarbami które mu się udało
wywieźć z Kujawy udał się
prosto znowu do Bolesława. — Za
stał Króla pod Krzyżem w Prze-
myślu, gdzie tenże gorąco

jako z zdobytem jemu w
1069 przez siebie grodzie. -
Bolesław obiecał wyprawienie
Księcia powtóre ale tą razą
i nawet sobie przysiągł. - Ot.
z wolna [illegible] zapuszczał
się w Prus, z. Drumyla podą-
żył w Chełmińskie, potem
zdobył Księstwo Włodzimierskie
nawet Łuck zajął, wszędzie
wyprzedzając Księcząt. - A gdzie
tylko [illegible] stanął, gdzie
się zatrzymał utwierdził swoje
postanowienie i nakazami Prawa-
wami Karał się przed wyrokiem
czyli jak mówi Kronikarz
"Karał mu drogę za swego
Kraju" Wiadomy Księcia
puścił się tedy do Niemiec
i przybył na dwór Cesarza
Henryka IV, chcąc go [illegible] ujść
dobrami zdobył mu [illegible] wiele
złota srebra i drogich futer. -
Kronikarz niemiecki dodaje
nawet iż przysłał Cesarzowi
wiele jego bannitów. - Cesarz
ten [illegible] chętnie przyjął

Tak wielkiego zbiega i przyjaciół podał mu rękę. – Jakże mi= łowanie wyjrzał pocztowe do Świątostawa aby natychmiast wydarto Krzyżowo Justynowi powrócił, inaczej wojny mu groził. – Świątostaw wyjrzał pocztowe łowickie ugonił z odkazaniem i na drugi wie= – Ky, ale Starost ich przyjął prosząc ich o staranie świąt praw do Krzyżowa i niestrzeli chcąc ich zgubić lubi tajemnie ich dorzą ucieć i udawać – Burkhard Kapitan z Treves najznako= mitszy z pocztowa z tak wielkimi pocztowcy dorami i bogactwami za nas ich wiodł Zamościu ich Wiedeń (89)

Henryk mori [redacted] za bojowy tą tajemnicą Świątostawa a [redacted] do tajo mnie zwięzane wyn gdyż wtedy z całą z papierem prowadzić wojny poprzestał na oświadczeniu Justynowi iż tylko życze= niami mogą mu przyjść na pomoc. –

Trudno dowiedzieć się tu
prawdy, niepodobna jednak
na duchu i na stanowisku
papieskim umysłu się nie
pod opieką Papieża Grzegorza
VII., i w tym też celu wysłał
do Rzymu syna swego. - Za
pewne on w opiece papieskiej
widzieć swą, wiarę i dobro=
=ność Bolesława, nadto przy=
rzekał mu nietylko władzę
książęcą nad Rusią ale
i cywilny i rządy jego
obronę (90) Grzegorz VII
przyjął chętnie jego prośby
i z tą gorliwością jaka wynikła
jego ostrożnego czynności. - Obo=
=cny pośredniczył w sprawie -
Jakoż niebawem wysłał
od siebie legata na Ruś,
znanego już poprzednio Rusi=
nowi (91) a ten miał
zgodę pomiędzy braćmi utwier=
dzić a nadto zjednać Wła=
dysławowi od Polski przymierze (92)

Tymczasem w stolicy tego w Kijowie umarł Światosław i znów nowi pretendenci wyłaniali się na scenę. - Byli nimi Książęta Czernichowscy Lyowcy Światosława który wraz ze swoim synem Wszewołodem Olegowiczem dobijali się o księstwo Kijowskie. - Bolesław jednak na ten czas popiera wnuka z Izjasławem wyruszył na Kijów, i pod samem tem miastem zbiwszy nowego jego władcę Wszewołoda, po raz wtory wkroczył do stolicy Ruś. - Niedługo jednak potrwał z Izjasławem. - Jak pierwej w Chełmie, Władzimierzu i Łucku tak teraz w Kijowie zamyślał na dobre się osadzić i chciał stolicę Ruś na zawsze zatrzymać w swej mocy. - Dymitr Ga

Książęta ruscy wygnani Izjasław Wszewołod Światosławowicz Bolesławowi Śmiałemu wyrzucają Bolesławowi Śmiałemu, gdy ze Kijowa

tedy Prusy do wiosny nowej na
Prusy nagotowała się za lada chwilę
rozwiązani i na zawsze ustępi
znajdzie biatowiosnę. – Rus
prawo w jednej połowie wszystkie
by była. – Ale nagle stanęły
przeszkody tym szczodrym zamie-
=rom Kroka a przeszkody stanęły
nad spodziewanie w Kobrze. – Kmie-
=ci Kozyatajęcy z wiosennej
siadły gospodarczej w Kijowie,
podnieśli bunt i opanowali pieni-
ądze i dwory pruskie, zabrali
magazyny, przywłaszczyli
zwierzęta, pobrali cła rzeczy i
cerdi. – Na tę wieść szlachta
zadrżała i domagała się u
Kroka aby wracał i bunt
uciszył ale gdy nie ich pra-
Kładania nie powiodły i Bo-
lesław jak zadrżał tak zadrżał
w Kijowie, jeden za drugim
zaczęli się wymykać z Kijowa

J. Kamieniecki. Przyczyn tak bunt mieszczan samowolny Kroka mający Bolesława spowodowany ich idea wolności chłopów (?) – K. Stadnicki nazywa zamieszanie powinny bojem Kroka z Lachami zamieszanie wśród Kroka mieszczan – Kroka Schmidt idzie stronę za Lachami wiele w to. Stanisław mordowanie angielskiego wołeczyce z jednej strony Kroka – (Pamiętniki).

Zajęcie zwróci się bunt jakby był swoim wodzi dalszym ogniem tego spotkanego wstrząsnęła Kroka mieszczan w latach Kroka Lachami za Kijowie czytane i za trzydzieści Kroka mieszczan wzięli za to wstrząśnienie było spotkanie – religijny bunty i Bolesław Śmiały Kroka mieszczan zwiększył za cechy tego świata Kroka Kroka jednak mieszczan i mieszczan Kroka i mieszczan Kroka – Kroka mieszczan tak jak Kroka mieszczan Kroka – Kroka mieszczan Kroka (Pamiętniki T. I str. 84)

Wspomniały to Kroka walki pospolite nie zgadzał mieszczan

na swe rodzinne ziemie aby ich
swej mierzy jeszcze ze Kmi-
cicem powrócić - Robert za-
wrócił ich za tą drugą bo z jakiej
strony odzwu niewiasty ich
jego plany względem potężnego
zjednoczenia Rusi z Polską, tracił
Kijów, Ruś cały, a drugiej to
usmierzanie przez Matkę Kmi-
cicową nie nibyto na rękę po
jego myśli gdyż widocznie
spodział tem ludowem
powstaniu i chce z takiego do-
wat na rachuby. - W tym
Kmicicem
widział on sprowadzeni
wszystkich Matki do jakiego
porozumienia w jaki sposób
o samowładztwie nie
nie wyszło. -
To ten szpetne rachowisko po-
stanowił Matki i wszystkie
ten szczęśliwie wracała do domów
i sam ten Robertus
opuszczony, zgnębiony

w 1077 miała mu ostatecznie
wydana ziemia Kijowska
przez Izjasława wskazanie
Oleny i przez Bolesława
Śmiałego w Krakowie - Umarł
1076 Swiatosław, brat
jego Wszewołod opanował
Kijów - tego wiadomość
mógł Robertus w Krakowie
usłyszeć, bo w tamtej
porze, roku na wiosnę
jest w Kijowie spo-
kojnie, potem zgoła
nie o bracie jakoś wspo-
mina, opuścił to
do Polski - Drugi ciemny
ten bardzo - Izjasław
Kijów i Wołyń w tym
roku stracił, drugie
mu ustąpił wuj
Wszewołod, ten znowu
Kijów na zmianę daje
za wygnany Kijowcy
ratunek w niektó-
rych o tym Robertus
podobno drugi Tantal
istotnie cierpi, nie
wspomina - Długosz
T I str 81 -

zamieszkany w swoich pławach
w ~~Kijowie~~ musiał tu (oprócz w Kijowie nad Dnieprem)
Kijow. i wrócić do Polski. (93)

Ale dni Izjasława były jak
policzone. — Borys i Oleg
Światosławicze potoczyli wypędzili
wypędzony potężnemi wypę-
dzili z Czernichowa Włoc
wotada Włoch uciekł do
Kijowa ~~prosząc o pomoc~~ do Izja-
sława swego rodzonego brata,
i prosił go o pomoc przeciw
Światosławiczom potężnym. — Izjasław
przyrzekł ~~mu pomoc~~ mu obronę i wy-
stąpiwszy przeciwko najazdowi
w bitwie pod Czernichowem
~~w bitwie swe wojsko potężne~~
(1078 r.) śmiertelnie dwóch
w pleczy ugodzony wspomniał
wyjście w bitwie swe życie
potężne. — Bojarowie uchwyci-
wszy ciało do łodzi i wodą
je do Kijowa zawieźli. — Lud

wyjście [illegible] potężne przeciwko
Borysa na Dniu do
Dniu nurt. Bojarowie
[illegible] [illegible]

wyjrzał się na brzeg, bogami
obwodzą, dudkami otoczyli Ko-
tem zwłoki jego, i wtoczyli
się na łanie wilki do miasta,
klaskami i dąc śpiewali a płacz
ludu, mowi Kronikarz zaytu-
wał święto grzmia - Tak opisk
ki z gon cnotliwego opłakujące
ojca wracz dworzyny, wot ze
cnotem. - Zwłoki wielkiego
Księcia wiozły jego Kowane
w cedrowej Drzewianej (94) Mo-
gile Ale tego tak opłakiwano
ze mianot był Kary i mordu (95)
bo zwierzy bytto Chrześcijany bardzo
niewolny a stroby. -

Za rządów tego Księcia zjawił
się (Jakis wędrowiec) Mnich dziwne
rzeczy ~~o tad~~ przepowiadał
a lud przesądny gromadził
się w koło niego i słuchał
jego bzdurstw z uwagą - Tak
np. głosił że w Kwietu Dniepr
w steer się wspni a Grecja

bądź tam gdzie Ruś a Ruś
gdzie Grecja. — I na tego
to mówi gdy Trastawa z
Dobrotowem imiatym szedł
do Kijowa Kijowianie się
odgrodzili z drużynami
i dziećmi wynieśli się do
Grecji. — Widzisz tu też
jak się pojawił niewiadomo
skąd tak też prawdy nie=
wiadomo gdzie się podział (96)

Za Trastawa zatrzymał został
stanęły Mastrow Kijowo=pieczarski
Klasy się stał groźnym mnichem
i świętym gdzie był Ruś. — Pewien
pobożny mieszkaniec Lubecza po=
wędrował na Wschód i tam
na górze Atenskiej został mnichem.
W Mastrowie dano mu imię
Antonigo... W wielkie lat prawie=
rzony ten Mastrow Karał stra=
tonimu wracać na Ruś aby
w niej też rzekło mnie swoje
życie. — Antoni wrócił tedy
do Kraju jemu za życia

Tarantawa Mydowego, zwidrit
owczesne monastwy Kijowskie
i nie ale w rudnem miejscu
bawny sobie oddalił się w dziki
odludny pustyni Ktora wowczas
miasto otaczała. - Tam nad
brzegiem Dniepra na tak zwa-
nem Berestowie wybrał pustelnię
Hilarion będący jeszcze prostym
mnichem wykopał był jak
wtaczy zgoły i wśród drzewiej-
cych lasow trwał tu nieustan
ne postach umartwieniu i
modlitwie. - Teraz to podnie-
sli było pusto. - Antoni wyno-
dobawszy tą odludny, zamieszkał
w pieczarze d[illegible] i zajął się wyrobem Kijowskiej
pewnego [illegible] modlitwie. - Wkrotce
o tak dzikiej pustelni gruchnęła
wieść po całem Kijowie i lud
zaczął się ciekawie oglądać
rozmodlonego samotnika i
sam Wielki Książe Trastan
z otoczeniem swoim nawiedził
ogrodzenie świętego męża i zgodał
błogosławieństwo. - Dwunastu
mnichow zebranych Antoniem

Antoniego wykopało tam pod-
-niesły orkiew i gdy jak osada
rzekoma cesarz ich wszystkich
wielki Księga darował im cały
gród nad jeziorami gdzie on
wówczas rządzili wielkiej orkiew
a ogrodzeniem. - Antoni rzuc-
cił się z Humanitwa pomagający
tę godność Borka mówi; sam
się znów udał do samotnej pu-
-stelni. - Widzi się iż w tym
czasie nawracał on pogan
Ilko Wiesława który po
wygnaniu Mistawa był przez
lud podniesiony na wielki
Księstwo; po powrocie wtenczas
Mistawa, ostawszy za to znowu
się z Wiesławem swój się mógł dostać
pogodzenia: Mistaw kazał go
zabawcie i wywieźć z Rujowa. -
Co niejakim jednak czasu rzuc-
cił Antoni do swojej pustelni
w której jak przemieszkał aż
do śmierci. - Miał tę pociechę
iż przed śmiercią widział
jego Mistawa jak los
zgromadzenia
jego Mistawa jak

ij ustalał.-
w ~~Hwitwycya~~ Hanii.- Swiatostaw
dał mu na zbudowanie nowej
cerkwi sto grzywien
srebra i sam własny rzekły wy-
kreślił ij fundament.- Sej-
men znakomity Waszą da-
wnost Autonimum nie ordy
bimi otworza stoły tamecz
wastujący do grzywien i wie-
nic Koretowny złoty attrybut
w sprawie po oyca Ruscie Wa-
sylkim.- Nie wydało tes cerk
wiatij ij dwor przy rabtadrivost
i budowania tij cerkwi.- Poborne
bycnoj opowiadaią iż sam Prog
niot Autonimum ormacyi
mojsia jakoi ta cerkwi rujes
nata.- Swiatij Feodory vastyn-
ca Dorbeame wprowadzał do
swego zgromadzenia studyjskie
rakowne ustawy.- Ten poborny
i numen zaprowadził tes zwiczaj
w Kijowie dom podrzutków i
szpital i drugi dał ~~na zapisanie~~
stoczyców po wyginiach.- Myc
tes swiatij budził pamiątkę cerk
i nowi bimi, Kiejce Swiatostaw
osito go odwiedzał, jadał u nego
w celi iż mior z usmiechem
powiadał iż praktadu jego cichy

i skromny ratunek celu nad życiem Ks=
=ze Komendy swojego Pułku. - Teodory
czyto mu oczy na oczy wy=
=rucał zawzięcie jego powieść
brata Franciszkowi, Księdzu z po=
=tomy znosił to wymowki i kiedy
mógł pobożny uchodził do
Warszawy w podróży jego Pułku
wiernym
Szpitalnym szabas i wszystkie prze=
pisowego, spowiedz i czcie wiat
ty uciszały. - Odtąd Klasztor
pisarski coraz więcej wracał
a cześć i wewnętrzne dla
podróży ojców wiatowe święto
bliskich zachowaniem swem wi=
=czyn spowodzo z uptywem
wieku jeszcze ty więcej rozwinął (97).

Ale wracamy do pierwszych
dwojów Księgi. - Nie tym
ale brat rodzony Wiewiorski z
prawa Starszeństwa wziął na
Ukrainie Majorskim. -

Rozum tym świadectwa Księga
Franciszkańskiej napowiadził na
Rus Południową - Podstępski
pod Kijow, potym rabusiąc cały

wyjazd
Własny Pułk
Kijowski
go
pułku
ogół
Kiedy
dził na Ruskie Księgi.
Wa Kow
Pierwsze
Księgi - Klasztor

głowa jego ostatnia
pierwsza na
Lawry

odwagą – Wicentowi zawsze z
nim przymierze – Potrzeby
Olgowe zawsze odwiedzi a brata
jego obiega zaprowadzić w
niewolę do Carogrodu (1079) (98)

Towarzysz ten syn Gustawa
wracający z Polski w 1086 r
był wprzódy przez niejakiego
Werzbigę zabity – Śmierć go wyc
Zwiastuna w Kwicini wielu. – Był
to bogobojny i pobożny młodzieniec.
Ciało jego przywiezione do Kijowa
i pochowane w cerkwi S. Piotra
Apostoła, którą on był zakonyt.
Wicentowi, i synowi jego Włodzi=
=mierzowi Monomachowi i Rościsławowi
biskupi w grodzie Kiowym duchow
wieństwo z synodu zakonu oddali
im ostatnią posługę – Wiele ludu
towarzyszyło jego pogrzebowi. –
Książę ten był pochowany w
Kijowie roku (99)

W 1080 roku Gertruda w Kijowie
cerkwi S. Andrzeja przy Wrzegim
Annie wielkiego Kijowa
wstawiony mnichowi zakonyta zakonu
dla Jezusa, gdzie pietan Jezusa
spisawał życie i wszystek właściwych

drugiego roku robot ucisku (100)

W 1086 Bolesław II z córką
Wszesławą Agnieszką ~~uciekają~~
~~i mają nowy dokument bili~~
Adelaidą wyjeżdża na Węgry do
IV Leszka miesiącznego. - Wprawdzie
była ona Bolesławowi [illegible]
Węgrzy powodzeń wynosi rozwiązły
i pozycji jej małżeńskiej było
jak najniższy. - (101)
W 1088 r. ~~w~~ Kijowie Ławry pieczar
skiej była poświęcona przez
Joana Metropolitę Kijowskiego
i Lucjana biskupa Biełgorodzkiego
Węgra (102) tamże
W 1091 r. Joan metropolita
umarł, wodem Grek, mąż cno-
tliwy i uczony. - Po nim nastą-
pił też Joann Grek, przezwisko
Węgry rok tylko będąc metro-
politą umarł. ~~1092~~ - Przywiózł
go z Carogrodu Włodzimierz, Anna. (103)
Trzeci Metropolita za rządów
Włodzimierza był Efrem, grek tamże

przyjął za radą to pielgrzymowanie
zwłaszcza S. Michała z Akwiny
do Rzymu, które postanowił
Urban wtory papież; ale te
przyjął chociaż Święty nieprzyjaciół.
Cesarz wrócił odtąd wracający
tą radą d. 9 Maja (104) Urban
W 1091 roku papież Urban
II legata swego Theodoryka,
przyjął do Kijowa (105)
W 1092 roku za rządu
Kijow straszna Mysz morowej
wiary. — Straszne to powietrze
dwiema przydawało ludzi i z
Kartagen dwiema wyginęło
dobry dla wszystkich wiernych
ofiar tak dalece że od dnia
14 Listopada do 19o Lutego
to jest w 90 dniach 7000
ludzi wyginęło — Kijow
tak znacznie opustoszał (106)
W 1093 Wicewoda Tarnowski
wowie Wielki Książę
Kijowski dokonał żywota — Książę
ten za ustawy w Szczyci i tam

i tam pochował był ciało Ireny
córki Konstantyna Monomacha
Cesarza Greckiego — Po śmierci
pierwszej swej żony wziął był
powtórne śluby z Węgierską podobno
Królewną (107)

Gdy po śmierci Wszewołoda
rządzącego niebyło jeszcze Jarosła-
wowiczów według zasady
starszeństwa wstąpił na tron
Kijowski Światopełk Michał
Towarzyszy zajętego tronu
Jarosława zajętego z Toru
Iaropełkowicz. — W tych czasach
Monomach tym wielkim
Książęciem Wszewołoda panującym
Zasady starszeństwa tam nie
Dochowywano wstąpił z Kijo
wa — Światopełk Michał wje-
chał tedy do Kijowa d. 24
Września 1093 r i objął władzę
Wielkiego Księstwa (108) Kijowiami
z radością go przyjęli —

Pomysłu jego sąsiedzi byli wrodzy niepomyślne. — Książę ten wtrącił do więzienia pastora Bolowieckiego przybyłych do niego z prośbą o radę podczas prawa gościnności i bezpieczeństwa rozpisywał bardzo Bolowiecki który pomoc tego był. zawsze Pani nieprzyjaciołmi. Jakoż w 1093 w tajemnicy w atrapionej pora nocą Książę wyjechał i wodą ją uwiózł — Ubiegli Tatarzy i w tamtych stronach Książ= =ęcia "na Zelanach" pozabili światopełka (109)

W czasie tego zajazdu polegał w jakiej bitwie książę Borysław Wiszowatowicz ustąpiwszy ich w rzeczy Ptuchni. — Grzegorz cudo twórca ~~Bielskiego mnicha~~ i znakomity ~~pisarz, ale autor~~ Książę ~~wspaniałomyślny~~ ~~Kawalerski~~ Ciotka jego przyjaciółka do Książąt i pochowana w cerkwi S. Rossji — Książęcia opowiadali Ptuch tego autorowi ~~pisarz~~ ~~na jego~~ ~~wiadomości~~ ~~z tych~~ ~~stron~~ (110).

w tymże czasie (1093 r.) zawarł
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

W 1094 Światopełk Izjasławicz
[illegible] zawarł [illegible] z Połowcami i pojął za żonę
córkę [illegible] Tuhorkanową.
Ułożywszy się w tem [illegible] zamierzeniu
[illegible] celu [illegible] tymczasem gdyż
to zdawało się stawiać rzeczy-
wiste niebezpieczeństwo
się znowu do ucieczki. (111)

Tymczasem było [illegible] dziecinne, gdzie i Połowcowie
wcale niedługo [illegible] dobrem porozumieniu i zgodzie
żyli. W 1095 r. [illegible] ta
wojna znowu w porządku
ich, obległa miasto Turiejsk
nad Rosią i dobywała je przez

cało lato. – Torcewy wynieśli
ci wszyscy do Kijowa a
Połowcy spalili ich miasta
(114).

W 1096 r. Światopełk Kijowski i Włodzimierz
wezwali Olega Światosławowicza
Czernichowskiego do Kijowa
gdzie chcieli razem radzić
względem uchwalenia wspólnej obrony i zaberpieczenia
się nagle od napaści Połowców.
Tem wezwaniem Kniaziów
chcieli zapewne opanować
Olega który zapewne był
zerwał z Ruską a trzymał
z ~~niepryjaciółmi~~ Połowcami – ale
Oleg wzgardził wezwaniem
i nie przybył do Kijowa – Usłyszawszy
ten odgrzywał smutny rolę
w dziejach Ruси, nadwadził
raz w raz Połowców na
rodzinną ziemię i rodzinną
Ruś wojny niszczące zadawał

Oleg Światosławowicz

na pamięć przekleństwo. – Narzekano
go tak z tego powodu mi świa-
=tostawiono ale Sorytawiono:
"mieszkam on nigdy Nowat"
nowi pisze o potku Tyrza –
"a ziemię naszą stratami
zasiewat" (113.) .. A więc Kaig=
=ta nasza ni wypełnieni
=tawi na niego i wypędzi
go z Crescinowa. – Oleg
schował się do Starodubu
ale Kiejstut oblegli go
w tem mieście. – Oblężenie
trwało przez 33 dni, w końcu
Starodub się poddał. Oleg
zaciągał przymierze Krzyż
z obu stron zostało catowa-
=nie Kraju obwarowane (114)

Nie to jednak nie powstało
Catowanie nie przestało
plondrować i prześcigać Kijów
swymi rządami – W tym

jesze roku Boniak Książę
potowicki znow zeniost
Ruś w podanstwo: smierć
i ogień; — dotarł do samego
Kijowa, ~~opadł Lawry,~~
~~zniszczył monastyr na Klowie~~
i spalił dwor Książęcy na
Berestowie (115)

Książe Tukorkan, ten
Światopełka obległ Berestam.
Światopełk wyciągnął prze-
ciwko niemu i nad rzeką
Trubieżą stoczył krwawą
bitwę i rozgromił Tatarzy
Połowieow. — W bitwie tej
poległ Tukorkan. — Ciało
jego przywiózł do Kijowa
Światopełk i pochował go
w mogile na Berestowie
na rozstajnej drodze (116)

Kijow nieprzestał
doznawać smutnych przy-
gód — W tymże jesze roku

Potowarzyli pod wodzą Bonifacego
z drugim nawrotem wpadli
w obozie Kijowa. - Zadrat
Kijow bo nie było komu ratować
nic go. I tym razem Bonifacy
o mało co to miasto w swoje
ręce nie dostał, gdyż spalił
jego przedmieścia (obstonje)
i dwór Wielkiego Księcia Wiewo-
toda na Wydubiczach, tamci
ograbili bramy miasta, wydarli
je blachy złote aby zawrócić
je jako trofeja do swojej ziemi.
Drapieżni barbarzyńcy wpadli
i do Peczerskiego ustronia
mnicha groźnego cudami i
pobytem pobożnych mnichów
tam licznych barbarzyńcy za-
konników obdzierający w nocy
krzyżami i patarasami ich prze-
bijali, zrabowali cerkiew i ele
ratkowe i oddalając się zosta-
wili płonącą cerkiew Boga-
rodzicy. - Bolesi i rad przejęty

Kijowianom a powstał
ostre zgorszenie. Długo świad-
czyły o tym napisy — Wre-
szcie Nestor rozpisywał
się wowczas w zwartych
pieśniach i pytając na
to spotworzenie bolał si lwi
bo widział w nim za grzechy
i niezgody książąt objawiający
się palec Karzącego zrządzenia
Opatrzności (187)

W 1097 w Lubczu nad
Dnieprem Książęta ruscy
uczynili walny zjazd dla
potwierdzenia się z sobą i przy-
towania się do wspólnej przeciw
pogaństwu obrony — Zjazd był
gęsty — Cała gromada potomków
Rurykowa zasiadła wówczas
wszystka na jednem Torum ra-
dzieła tedy ci Pani gimi z
powodu ich niezgód, a potem
czemi Uwagi tyczą się zapo-
mami swymi niższy ich ojcowie

ziemi a wojt spolny ich jest
stawy postanowić ich rukem
i zgubić tych nieprzyjaciół
nieprzyjaciół — Dany tych
obrad miał być Włodzimierz
Monomach. — Poza tym na
tymże stanowym zjeździe Książ=
ęta postanowili zgodnie
pomiędzy sobą ziemie i włości
Potem świątopełk wrócił
do Kijowa "i wszyscy ludzie"—
mówi Nestor — "byli radzi
tej zgodzie." — (118)

Ze zjazdu w Lubczu Dawid
Igorowicz Książe Włodzimierski
wotyńsko=Włodzimierski, chytry
niespokojny, zuchwały wrócił
wprost do Kijowa i zaraz pod=
=szczuwał Wołodzia świątopełka
przeciwko Wasilkowi Książęcia
Trembowlańskiemu i Włodzimie
rzowi Mścisławowi [illegible]

wiek podług niego ~~gotował~~
~~Książę~~ miał po Kijów, Wasilko
po Włodzimierz i – power tego
obu ~~Wasilka~~ ostatni miał ~~mu~~ godzić
ze sobą. Świat o pełnem ile
ze prawdą Jarosław Mścisła
wicz brat wielkiego Księcia
Rządzący (Rzeki najczynniejszy
Wasilkowego a więc potrzeba
mieć ją stale w oczach mieć
na ostrożności – Jak na to
Wasilko Rościsławowicz przy-
był ~~do~~ wtedy do Kijowa – Zatrzymał
ją on na "Wydubiczach" i zosta-
wiwszy Konie na "Rudicy" udał
się wprost do cerkwi S. Michała.
Świątopełk posłał go prosić
na bratnicy do siebie gościnę:
Wasilko jednak zamówia udał
się na dwór Książęcy, lecz gdy
tam dojechał, w drodze spotkał
pewnego człowieka który przestra-
gał o zastawionej na niego
zdradzieckiej zasadzce; Wasilko
nie chciał temu wierzyć gdyż
niedawno on z Świątopełk

i inni Urzędnicy na rzecz ni
w Lubecku całujący Krzyż robo=
polny byli naprzeciwko rzędy..
Wkrótce tedy do dworu i Świa=
topełk i Dawid powitali brata
i gdy ten spiesznie ich z odjazdem
zatrzymali go na śniadanie - Wtedy
Światopełk oddalił się wraz w
szy go sam na sam z Dawidem.
Ujął się i zbladł Usłyszał Dawid
żale za danym rozkazem wnet
niepewne wpadli do komnaty
pochwycili Wasilka i okowali
w kajdany. - Narzucał Świa=
topełk wytrwale tę całą sprawę
przed rycerstwem ruskiem. Ale
Wkrótce raz sprawę tę tak się
strygnął że jeźdźcy i to temu
oskarżeniu jest prawdziwem
że Światopełk jest bez
praw i względem Boga
i ludzi, jeźdźcy się raz na
przeciwnie to cała wina
to cała odpowiedzialność

za ostrzeżeniem Dominicznem spadnie
wtedy na Dawida. – Świątopełk
tedy skoro już Wasilka
puścić na wolą ale Dawid
oparł się temu i skarał
go wnijść do Włodzimierza
ale w drodze w Białogrodzie
niejaki dziecię porem nie
wytrzymali obu oczy i już
pozbawionego onem rozumieniem
do Włodzimierza gdzie
w więzieniu pod wozny
strzeżą oraz wrzuc (119)

Przyrzekły stąd do najwyższej wojny dworowej na Olziach gdyby Maryna Anna macocha Włodzimierza Monomacha z Nicefórem Metropolitą Kijowskim miedzy się i nie wróciła była tej burzy Wszystkiej Chrystus miłosierdzia się okazali na ten porządek z pogaszeniem pruciem świata pokoju i gotowali swe wojny

~~Ale Świątopełk całą winę~~
~~zwalał na Dawida i wyjął~~
~~wkrótce w pościgu do Włodzi~~
~~mierza owego~~

Na ten postęp Świątopełka
z Wasilkiem obudzili się wrogowie
Książęta radzimirscy i gotowali
mu już wojny. - I w istocie
przyszłoby stąd do rzeczywistej
domowej wojny na Rusiach gdyby
wielka Księżna Anna macocha
Włodzimierza z Nicefórem
Metropolitą Kijowskim zgoła:
Ukr. i niedowierzała była tej zawiści
bracy - Świątopełk już był
gotów uciekać z Kijowa ale
mieszkańcy go zatrzymali. - Kijo:
wianie wyjechali byli w pościgu
do Włodzimierza Monomacha
wtrącili owej Księżnej Anny
i metropolity Nicefora
w pościgu do Włodzimierza
obozu Książąt radzimirskich z
a prośbą aby wstrzymali się od wojny

~~aby~~ ~~Kto~~ ~~ujarzmi~~ ~~tego Hetmana~~
~~Kto~~ ~~ujarzmi~~ ~~się~~ ~~nastroić~~
i nastroić ich dali do wojny bratniej zgody. -
Wtedy mnie wzruszony ich
czułem przekonaniem przeniósł
dobro swoje i zgodę bratnią
nad wątpliwy los wojny
ten jednak do pojednania
dawny warunek aby Dawida
z Włodzimierza Wołyńskiego
wygnać a Wasilka Rościs-
sławowicza wnuka i całą
jego dzielnicę w wyżej mianowanych
włościach mu przywrócić (120)
Świątopełk ~~odmówił~~ zwalił całą winę
na Dawida i ~~mogę się na~~
nim dał słowo uwolnienia
go; jadąc wkrótce wyjrzał
przeciw niemu i obległ go
w zamku Włodzimierskim;
Dawid uciekł do Polski a
Świątopełk zamek i miasto
opanował (1097)(121).

W tymże roku Dawid znowu
wpadł na Wołyń i obległ Wło-

=dzimierz. – W czasie tych obchodów
przybył od strzały Mścisława
Księcia Włodzimierskiego syn Świa-
=topełka Kijowskiego. – Świato=
=pełk posłał na odsiecz temu
miastu wojsko, które pod wodzą
Putiaty, dwóch renegatów przeszły
na obóz Dawida, zniosło go
ze sprzętem. – Putiata wrócił
do Włodzimierza i wtedy nad
miastem przerzuconym przedniówcy
Wasylowi, wrócił się do Kijowa. –
Dawid resz przyjął z tych resztę
wrócił do Połowców, gdzie (122)
gdy od Bonjaka wyjednawszy
posiłki znowu opanował Wło=
dzimierz – Ale Księżna robiła
przeciw niemu koalicję, wypędziła
go z Włodzimierza i Światopełk
znowu oddał to miasto Mścisz
w nim swego syna Jarosława
posadził (123).

W Kronice miasta Kilda ci pisarz
współczesny następująco pod piórem:

~~W 1101 r. był zjazd pod Kijo-~~
~~wem na Tyn, na którym Książę~~
~~polscy naradzali się o wojnie~~
~~z Połowcami pod przewodem Świa-~~
~~topełka Kijowskiego i Włodzi-~~
~~mierza Monomacha (=)~~

W 1101 r. Światopełk pojmał
w Brześciu Jaropełka. Jaropeł-
czyca i w więzieniu wprowadził
do Kijowa – Duchowieństwo
witało się w nim i Świato-
wi dawować mu wolności (124) E

~~W tymże roku był~~
~~zjazd pod Kijowem~~
~~na Tyn, na którym~~
~~Książęta swoje narad-~~
~~dzali się o wojnie~~
~~z Połowcami pod~~
~~przewodem Świato-~~
~~pełka Kijowskiego i Wło-~~
~~=dzimierza Monoma-~~
~~=cha (125)~~

~~W tymże roku był~~ ~~Jarosław~~ ~~Wyszesławicz~~

~~Wszystkie~~ ~~jest~~ ~~Wszystkie~~
~~Jarosław~~ ~~Wyszesławicz~~ ~~w Kijowie~~
~~Wasza~~ ~~Jarosław~~ ~~jest~~ ~~Połowcami~~ ~~zamiast~~ ~~Światopełka~~
~~stoi on~~ ~~godzi~~ ~~obok~~ ~~Gotfryda~~ ~~z~~ ~~Bouillonu~~

~~W tymże roku był zjazd pod Kijo-~~
~~wem na Tyn, na którym Książęta~~
~~swoje narady naradzali się o wojnie~~
~~z Połowcami pod przewodem Świa-~~
~~topełka Kijowskiego i Włodzi-~~
~~mierza Monomacha (125)~~

~~W Kijowskim Wyszesławicz~~

~~Wszystkie jest Wszystkie~~
~~Jarosław Wyszesławicz w Kijowie~~
~~Wasza Jarosław jest Połowcami zamiast Światopełka~~
~~stoi on godzi obok Gotfryda z Bouillonu~~

na dworze Kijowskim
miejsce pierwsze zajmuje Świato-
pełk na równi z Książęciem – tytu-
łuje się o jej wzgl. Bolesław
Krzywousty, Król polski – Świato-
pełk otrzymuje od papieża

F. W 1106 r. umarł w Kijowie 90letni Starzec Jan, z ucz=
=nia Nestora, który Nestorowi udzielił licznych wiadomości do jego latopisu (128)

Nestor owego Starca nazywa dobrym Starcem od którego słyszał wiele słów to jest wiele pism podań – w skutek tego tłomaczy pisarz nazywając go Starcami – Jan to Bożym i dobrym jest uczniem w pismach a słowo to potem tłomaczy – mnicha w pismach uczonego który na pismach zjadł zęby Bożym – a to znaczy być to Jan – Bożym ów Starzec Jan uczeniem Nestorowi Chrobrzeninowi Stefanowi i pozdrawia Nestorowa – widocznie więc ze ów Starzec był wprowadzającym Nestora we znajomość pism – Jednakże Nestor nie wspomina wcale Bożym i mówi tylko o Janie mnichu w r. 1106 w 90 roku życia, dodając z słyszał od wielu podań (mnogo słowes) Ilość zapisał do swojej kroniki – wiadomości z wcześniejszych dawne podania pisarskich tutaj przekazuje i wprowadza je w pismach – Tak Saga Norweg Cantus przejął od Cantus porte Conte, idącym podaniu prawi – U Danijet Chrobrow te podania tagi rozumiały i słowami jak my słowo o pułku Igora te rzeczy Nestor jak Jan powiada słyszał od Starca Jana wiele słów (mnogo słowes) tj. wiele podań pisni tamże jak słowo o pułku

o wyjściu Drużyny drugiej córki Światopełka. – Stało się zaraz na prośbie i wkrótce Węgierski Książę wysłał Węgierską Księżniczkę za rasłubiła Augusta Królewicza Węgierskiego, syna Kolomana (127)

W 1107 r. Książę Światopełk odwrócił z Lubecza walne zwycięstwo nad Połowcami. – Gdy wrócił do Kijowa, cerkiewni wyszli na jego spotkanie witali go i całowali. Książę udał się do cerkwi Bogarodzicy Pieczerskiej, gdzie przed cudownym obrazem Boga rodzicy i przed relikwiami św. Teodozego, szczególnej przyjmuje stawę bitwy tamże mnichowskimi obrzędy, uroczyste wzięcie (129)

Za rządów Światopełka

Ilijow przyozdobił ją w wspaniałe
te cerkwi i monastery. – W
1108 r. Światopełk założył
cerkiew S Michała, mnoż
wanej na miejscu wprzód
istniejącej drewnianej. – Cztery
złotowłosi Ikonopisi pokryli ją
Dachem
dach (a wnętrze najsławniej
przepychem ozdób ze złota
i mozaiki, tudzież malowidłami
ze ar podziwienie budzało. –
Żona Światopełka, greczynka
przywiozła z
Grecji relikwije św. Barbary
i ofiarowała je do tej świą-
tyni. – Cerkiew ta od złotowłosych
Ikonopisi zaczęła się nazywać
odtąd złotowierzchnią. (130)
W tymże roku stanęła w
Kijowie i druga cerkiew
Bogarodzicy na Kłowie
na miejscu zamku, który

Tymże bowiem czasie
wielkie mnóstwo
pszczół na tych stronach
[illegible] w 1106
[illegible] –
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Zniszczona przez Połowców
Stworcza stuga nazwiska
Iwanowski i owanalowana -
Tę ostatnią zastosuje swoją
Klasztor Stefan i Tumena
Świętoński (131)

W tymże roku była wielka
powódź na Dniepru (132)

W 1111 r Świętopełk
wraz z innymi Książętami
wyprawił się przeciwko Po-
łowcom i dnia 27 Marca
nad rzeką Salnicą zaniosła
się na krwawą bitwę, która
szczęśliwie wypadła dla
Ruskich - (133)

W tymże roku pogrzeb za-
wiódł miasto; - Radost
zgorzał (134)

~~W 1112 roku~~

W 1113 r dnia 4 Kwietnia
przestał żyć Książę Kijowski
Świętopełk - Michał. - Połowcy

go w cerkwi S. Michała Wtory
sam [illegible] ratuszy (135) a
powiat lat 20, bojowych
światy, przypomniał dawnych
rycerskich swych przodków
i jak Oleg, jak Światosław
wiódł ciągłe boje — Potrzeba
trzymał na wodzy i Wielka
przemysłnych bitew z nimi
stoczył. — Śmiesz jego piwnek
niebudzicla radu, albowiem
przy [illegible] życia pomiędzy
bytu [illegible] Kijowianow —
Kijow na cały [illegible] świat
stynący z handlu jak od dawna
ze wszystkich stron zwabiał
do siebie przemysłem Ukrajińskim
a rozsyłany licznej rasob-
Ukrających rydow. — Owoż obar-
niano Światopełka iż upu
stedzał Kijowianow a samo-
rzywał rydow — Rydzi

F Rydzim pan
przesłał i ciąg dalszy
wiersza Tuhaj-Bejowicza
przysłała Chrzanowska
str. [illegible] Data pie-
częci [illegible] ow:
dziejów Ukrajiny [illegible] po-
[illegible] [illegible] na [illegible]
Rozy przesłała (1888)

otrzymawszy od niego
wielki swobody w prowadzeniu
handlów i wszelkich
Hiszpanach i wszystkich przy
prawiali o zyski. - Sam nawet
Świątopełk nie wstydził się
parać handlem, Ungerysz
tolą który mu przyszedł
z Rusi i Węgrzyla i tak
że zdawa się zgromadził
ogromne, bajeczne skarby
który po śmierci jego synowie
na Ukrainie Kapłanowi i
ubogim. - (136). - Żydzi przez
handle inne a najwięcej lichwy
nabywali wielkie bogactwa
i przez przywilej Kazimierza
wali jako skarbi mieszczanie
zgrzewszy opuszczone wyzyski
stąd z przyczyny niem
z stroną handlu powstały
ciągłe zwady i niechęć
wobec wszystkich. =

Po śmierci Władysława Hugona
Hiszpanami zawsze wszystkich

powtarzam do wtodzimierza Mono-
=machu, z nakazaniem aby bez
odwłoki jechał do Kijowa i objął
opuszczone Księstwo. - Ale Włа-
=dzimierz był głuchym na ich
prozby i oświadczył bez ogrodki
że nie przyjedzie, gdyż przyjmu-
=jąc ofiarowane sobie Księstwo
łagwarantby z gruntu zasady
postępowania na tron wielko-
=Książęcy według starszeństwa.
Według tej zasady najstarszy
syn następował zawsze po
ojcu, bez gdy ten syn najstarszy
umarł, zasiadał na tronie
nie jego wuuk, ale z kolei
brat tegoż wielkiego Księcia,
następni drugi, trzeci, czwarty
i ~~tu ich było~~ ani do grodu
nie obiegła w ten sposób kolej
ilu ich wszystkich z tego samego było. ~~z tegoż pokolenia~~
~~wszystkich ilu ich było~~. I gdy
ten wszyscy z tego starszego

potkowia prawniczki, wtedy
dopiero mistrzowie ~~rzeźbiarscy~~
tego na tron wielkiego
rzeźbiarskiego. Wtedy a po
tego rejsach znowu kolej
obchodzita wszystkich z
tych srodkowy tymi wyżej
opisanymi powyżej. Ja
zaś po światopełku zli
z powrotem światosławie
i wtedy nowe ożywisz
stanowisz wszyscy niektóry
brać bierze. — Ale ta
rzeczą jest ich twór była
przeszła, i dwór bierze
zdawali się ja wrzawa jeszcze
i szumowi, tam-tamtoli bijąc
= ili jak widać w wszystkich
jawnie ich jest ich spuściznę
i dla tego światosława wszystkich
niektóry widzieć pomiędzy
a sobą a powstawać do
trzech linij wtedy idącej
od Wielkiego a tam samem
dwór mieć na bierze Włodzi-
mierza wtedy nachodzi i miejsce

BIBLIOT.

przez elekcję nowego cara
Teraz tu tytuł. - Wtedy [illegible] wejść na
przeciw [illegible] teorii narodowego
podwaliny państwowości
(tzn. tak przeciwko i prze-
-ciw) postawiono teraz nowy
zarząd elekcji; jak Wiatrow
jak to prawdziwie [illegible] widzimy
na przykładzie obrony musiał
być [illegible] Wijowski, teraz ta
teorja elekcji aż jeszcze
w narodzie rzuca na jaw
wychodzi i nastręcza jak
to zobaczymy jeszcze smut-
-nym następstwom. - Wijo-
wiani [illegible] wyjść, powinno wyraźnie
go odmówienia za strony
władzy państwa, niechętnie sty-
-ka się z innym dzieciom - Za-
-pisało się tu tedy na wielką
burzę. - W mieście stał się
przewrót wielki; pospolstwo
przypomniawszy sobie dawne
[illegible] dawnowało za siebie

Swiatopełka, wszystko z rozkazu
na dom wojewody Patiaty
a tamci i na rydwan, którym
rzeczy drogie Kosteczan tuda
powozywano. – Rydwan uderzył
w Ukyk, lament, i prowi-
dzące iwą rzuby ramiona
ią w borowicy gdzie przez długi
czas rozpościerano przeklętwa
rzuwy stawili opor. – Sprzedzili
atoli miesiączny zatrzymaniem
tudzież zniszczeniem i swawolą,
powtornie wzywali Mowo-
-wiecka aby co prędzej prze-
bywał i radłat bawił. – Jadąc
tym razem po bardzo przygar-
dzia Kijowskiego wstrety
rozpowiadano: Ukyk ten przy-
był naprzeciw do Kijowa, lud
go przyjął jako radłat szczę-
ścia i pokoju a pozwolił
wnet ią uciszył (137)

Władimierz II Monomach
wstawszy Bożem imieniem
zaraz się zajął pilnie sprawami
Ruskiej ziemi, napisawszy sprawiedli=
=wości, wszędzie miał bodziec,
bacznem okiem wyglądał
nadużycia, chodząc w tej wstawie
mieszał wiele nie prawych powi=
=tało do podjęcia. — Zydzi
oddawna wiedli handel
zawiedli i wszystkie w handlach
odbierają mieszkańcom a
takież i wsiadszy [illegible]
Monomach wziął się ostrej=
=ze prawa stały się Ukaźnie=
mi dla potomnich tamy
owemu bezprawia sądów
i w tym też celu wstawiły
do dworu swego trzysta
bojarów i tyle mężów na
wspólny z nimi naradzie
postanowił aby od tąd
wszystek interesy po trzykroć
od jednego dziesiątka tak

5

Władimierz widząc że
polityka swoją prawdą
Ruską się chwali rządzi
dynastyę Gotowy wy
prawił się przeciw
Polakom wszystkie wojska
zgromił Wiedząc Ruską
jak to widzieliśmy
powinność jedzi, ales
i w Ruskiej ziemi, kiedy
wyjdzie wy i Polacy
Ukrainy Monomach za
granicą do Polski
i walczy. Ale Polacy
wiedzą — Polak bitwy
wtedy się Minsk i
bitwa dni potrzeby
Ruskie — Polak Monomach
Monomachowi oporu
Uwięzy — Spalił Wasz
Ruską widzi do wo
dziewicze zalecił i
Ciut mu do miast
ludzi pewnych Ruskich
a Duńczyków — W owoc
tym Monomach Ruski
i Kanigów ogarnął
cem wielki Ruskie
Dawidem Swiatosławowiczem i z Ruskimi całą siłą dwiema
Wsiewołodem Olegowiczem i Ruskimi — Kwalisz obległa
Rzeczni Minsk — Wobec mówią było trudno, Wo

Kiedy handel wschodni Wtorego
dotąd Rzymu był głównym pla=
=cem potworzył dla siebie
nowe gościńce, zwrócił powoli
opuszczać to miasto; przytem
najazdy Gotowców wyrządza=
=ły wielkie zniszczenia i
przerwę w handlu i przemyśle;
ustawiczna z nimi wojna
wyczerpała wszelkie handlowe
komunikacye, a wzięcie dotych=
czasowe źródło bogactw, źródło
przemysłowości mniejszej zaczęło
wyschać, zmniejszyły się
zasoby i środki, zyski
ciągnięte z handlu obszernego
przestały się, pieniądze stały
się rzadkie; złoto nawet
wyszło z obiegu; — i Rzymia=
=nie naturalnie przestali już

brodzić w dostatkach a wielu z nich nawet pogrążyło ich odtąd w nędzy i ubóstwo. - Wąt tri i liczna rycerstwa jako już zubożonym klęsk= = wiatrom dotkliwej towarz dawała ich wojewoda. -

Pierwszym bytr Włodzimierz Monomach co zbudował most na Dnieprze w Wyszogrodzie w pobliżu Kijowa (140)

Jednak rządy Włodzimierza bytu już krótkie; - d. 19 Maja 1125 r Kijowie tem umarł "prawy zwycięzcy za wiarę walczący i miłosierdzia obfitujący" jak mówią Kroniki Ruskie - Śmierć go ruskie opłakiwała modlitwie w cerkwi nad Dn. Kto Świętosławic - Autorka jego przywieziono do Kijowa i pogrzebano w cerkwi S Zofii (141)

Imię jego w dziejach Rusi
zajaśniało szczególnym blaskiem.
Książę ten panował w Kijowie
13 lat, a całą swoją energię
poświęcił był dwom najważ-
niejszym sprawom swego życia:
wygubianiu dzikiego zwierza
i wytępianiu dzikich potwo-
rów. — Potwory pokiki ostatni
a więc Russini nimiejsze ich
Russini pozostawali za swoich
wiekuistych Bogów. — Włodzimierz
za swoich dni wielgiwał ich
na wielkie uroczyste i uroczyste
z wielkim wyciem oddawanie
ich potwora a potwarami w
tych dniach nie było prostych
tylko jak dziś widzimy ale
prawdziwe szczere prawo
wojny. — Włodzimierz dni
swoich zasnął w spokoju wśród ni-
dostępnych przez Russini wiejskich

drine, Konie, ne j'ideu vat go
Kielka retud.- So dwakroć
Cawet tut go miotat na
swych rogach, jideu Kłut,
tos' depłat rogami, wiejse
wyswat mier przyprawiony do
biodu jego, miedzwiedz przyszyet
siodło, jakis inny zwirse
drapieżny jiwego vate rze=
cit ij i obalit Konia pod
nim (142) Orut cate ten swe
zyci Kuige Wtodzimiese
płaszcat Gotowcow i wypra=
wujkych uskutecznit przeciwko
nim 83, zmuj zwaciyet
i poliacye trudow, 19 zawart
z nimi traktatow pokoju
109 Kniazyt tyo narodu
nawrocit, zytadzit ich ze
dwiotu (143) Kyiskie i mnogie
rady tyo Kniaciu zyskały
nie wszystkie z pożytkiem
narodow - Tenj tyo Kniaciu
mowią Kronikarze Kremiato

F Wyprawa Cały Kniaz
nad dolnym Dnieprem
Oczyścił on z Torków
Pieczyngów i Kozarów
gdy Kraj ten od
Gotów aż do Chwa=
lisi; wiele z
nich jednak zostało
tu i pozostało ich
Pieczyngowie i ci to
byli
odtąd nam
znani pod ogól
nem nazwiskiem
Czarnych Kłobuków
czyli Czerkasów (144)

brzmiało w uszach i Krzyże
łacińskie drżały przed wiarą. –
W Krzyżu też wszystkie wojny
ukarzowały, na Zbawiciela
wiarę, nadzieję, miłość
wszelkie Krzyżowe wojny
miało wtedy nadzwyczajne
przymioty Krzyżowe. – Szybkie
przybycie Ukrzyżowanego od ojca
matki swej Cesarza Greckiego
Konstantyna Ukrzyżowanego. – Wte-
dy nie Cesarzowa bierzyła, ilekroć
ona pociąg do samej wtedy
ale w owe czasy [illegible] na Rusi
pojęcia o naturze pewnego
tak bytu jestem wątpie i nie-
=pewne, że pewnie Ojcu
niewiast ani cudu tej niewiast
utrwalenie pewnego we wtajem-
niczeniu tego wydarzenia. –
I znowu nas zwraca za ręka
jakaś pewna nadprzyrodzona

Ich [illegible] wiedzą
Cesarzowa [illegible] Ruś
była [illegible] Ruś
[illegible] Ruś
[illegible] Kościołem
[illegible]

Wiedzą [illegible]
Ukrzyżowanego [illegible]
[illegible] nadprzyrodzone
[illegible] niewiast
[illegible] Ojcu

dni lutego. – Towarzysz pozo=
stał w Bercastrowie, Wiastrau
w Turowie, Andrzej we Wrodi=
mirze, Jerzy w Suzdalu,
Mścisław zaś najstarszy objął
po ojcu stolicę Kijowa (1125).

Mścisław zastygł prawo=
gami swojego ojca przeciwko
Połowcom – Wszystkie powie=
dają iż on tych barbarzyńców
przepędził zmusiwszy ich do ucie=
ku nawet za Wołgę i że
odtąd żaden z poganów
być straszny dla Ruci (145)

Wiastawowie książęta
Połoccy idący od Rohmedy
oddawna rządzili byli osobny
dom. – Zawsze oni nad
przodem Wyszesławiczów
a przeważali zupełnie w
chwale władców swoich
– dowcipu i mężności tych. –
Widzieliśmy wyżej jak Wiastaw
Połocki osiadły nawet
w Kijowie

Po zmianie panujących
rozpoczęły chrystyany
córki Króla Szwedz
kiego Jugo Stan=
Hilona. Mścisław
ożenił się z córką
poprzednika Wsze=
sławowego Bo=
rysa Zawidycza
Wszesławicz ożeniło
w Kijowie (146)

chciał nawet tu panować
~~[illegible]~~ na prawie narodo=
wego stowiańskiego Księcia
a nie na prawie Ruryko wi=
=czów. - To też było powodem
iż Książęta Ruryko wiccy zawsze
Księciem Kijowskim spoglądali na
Książąt Połockich i zawsze
gotowali się stronę z nimi
walkę stanowczą, walkę na
śmierć i życie ale jakoś do
tego nie przyszło. - Boga ci
nie dokarali, dokarmi twar
miał Mścisław. - Wyprawił
on przeciwko nim ogromną
koalicyą Książąt ruskich i
z potężnymi siłami nie=
=przyszedł na Połock (1129). - Po=
tomkami się poddali a Książęta
ich Dawid i Rochwołod
z synami i drużyną dostali
się w niewolę Mścisła

Mścisław Karat zawiózł
do Grecji a Włodzimierza Kij=
=wieckiej oddał synowi
swemu Mścisławowi (147).

W 1134 r. Mścisław zatrzymał
~~na Kijowie arcybiskupa~~ Kijowa arcybiskupa
~~Jana Teodora~~ Michała
Jana Teodora (148).
W tymże roku

W 1141 r. tenże Włodzimierz wy=
prawił się na Litwę i prze=
prowadził do Kijowa wielkie
mnóstwo niewolnika (149)

Panowanie atoli Mścisława
było nader krótkie, umarł
on w 1132 roku dnia 15
Kwietnia i pochowany w cer=
kwi św: Teodora (150) Nowogrodzka
Kronika nazywa go "wielkim"
~~Jednakże brat Mścisława na~~
Trzeci dzień po śmierci jego Kijowa
dnia 17 Kwietnia, i objął
wielki książęcy urzędy. (151)

Kijowianie powitali
po trzy Teodorka
brata Mścisława Włody=
=mierza wracającego z Litwy

Ludwiczkowi panowanie

Jaropełka było bardzo miło:
Kijów – Olgowicze powstali
przeciwko niemu i od tego
to czasu wojna swoją prze-
ciw tu wrogą miłość jako
Połoki wojennymi ku sobie
potomkowi Olga i Monoma-
=cha. – Odtąd cała Ruś rozpa-
ła się pozwolem przez te dwa
domy przeciwnymi. – Jaropełk
pokonał w bitwie Olgowiczów
lecz ci znów go potem napast-
jąc niszcząc okolice Kijowskie
i wygrawszy bitwę chcieli
obległ Kijów ale Jaropełkowi
udało się znowu z nimi
pojednać. – (1139) (152)

Jaropełk z tej jednak
wojennej wyprawy w Wołyniu
potem umarł (1139) Dzie-
wano go w cerkwi św: Andrzeja.
Kronika Kijowa tu kończy z Wasilkowicza
i Przyjaciela mówi się było

Demostenes i Cycero ruski ( )

Wiaczesław Iwanowicz Iwanow
z Mono[illegible]owich przybył
do Kijowa aby witać wraz
z Kijowskim Metropolitą i Metropo-
litą na czele ludu powitać
go jako [illegible] wielkiego
Księcia. - Ale niebawem
Wsiewołod Olgowicz Czerni-
=chowski objął Kijów, i
rzekł: "Idź przez bramę
z miasta" i zapalił przed-
=mieścia Kupczowskie. - Wia-
=czesław niechcąc krwi prze-
=lewu, nie stawił mu
oporu, wyjechał do Turowa
a Wsiewołod (d. 15 marca
1139.) odpisawszy wyjechał do Kijowa i ogło-
sił się wielkim Księciem
Kijowskim. - Lud Kijowski
od miejącego czasu jak widzie-
liśmy rwał się sam do [illegible]
obierania sobie Księcia a

a więc Wiewiorski chciał go
zjednać dla siebie nawet
wyprawiał dla niego ucztę
i swoim kosztem - Bo wjechał
tu jeszcze do Rzymu nowak
i nie rozpoczął [illegible] nowej
klikadziesięcioletniej trzeciej
wojny Punickiej - Pomiędzy
ludem zyta jeszcze zapewne
pamięć dawnego przepychu
i wspaniałości Trimalchionowych
Wiewiorskich a więc w
chęci przypodobania się ludowi
Wiewiorski znowu chciał je
wprowadzić - Metropolita i
bojarów reprezentat na te
uczty a winno, wiadomo jak
jest, owoce rozdzielano
pomiędzy proletarjat; nawet
tu bujny otrzymuje jat=
=nienny (154)

A więc za wolą gminu
na tron wielkiego księcia Wiewio=

tawa Olgowicza znow i tu=
czy wstała linja Mono=
machów a druga od Sura=
towa idąca z Kobe=
pu prosto idąca od Tra=
kanu w stronę tegoż Wo=
wata wreszcie na Ukrainę
Kijowskiej. —

Zbierzmy garstkę wzmianek
sięgających tu do panowania
tego Księcia:

W 1139 Wsiewołod zawarł
przymierze z Połowcami (165)

~~W 1142 Wsiewołod posłał~~
~~syna swego Światosława~~
~~i Mstisława Dawidowicza~~
~~wraz z wojewodami~~
~~Hałickim w pomoc Włady=~~

W 1144 roku był to wielki
Rostowski Księcia Połockiego
z wnuki Księcia Mścisława
Mścisławowicze — Wsiewołod
powrócił na ten stolec do
Perejasławia wraz z rodzi=
bujarami i drużynnikami

Kijowianami (156)

W tymże roku Wicewołod
ratował cerkiew S. Jerzego w
Kijowie (157)

W 1145 Kijów znów doznał
klęski pożaru. - Potrzeba
podobna stała się pastwą
płomieni (158)

W 1146 r. Wicewołod chciał
uczynić wyprawę przeciwko
~~Włodzimierzowi~~ Włodymirkowi
Ruryca Halickiemu który był
opanował Brytudi. - Ale
nagła choroba wytrzeźwiła
go z zgoła wydobyła odsz
i skłoniła go do pojednania
do Wyszgorodu gdzie dnia
1. Lipca tegoż roku oddał
ducha Bogu. - Brat zmarłego
ogłosił swoim następcą
Igora Olgowicza i hołdował
Kijowskiemu pokoił wyłowi
na wiernością przysięgę.

BIBLIOTEKA

przylgnęły, wprawdzie otrzymawszy zapewnienie od Książąt Czernichowskich i Trostańca Mścisławowicza iż ustąpią Igorowi starszeństwa (159).

Igor Olegowicz powrócił do Kijowa i za przybyciem swoim zaraz do dworu Jarosławowego zwołał Kijowian wymagając przysięgi. – Ale Kijowianie nastawającym za Książęcia mieli tak wiele wydzy dobrej z Książąt obcych mięszać nie tak jak mili swoich przyjaciół we Wszewołodzie, bywszy zaś=wiat przeciwnie innej wiary, bywszy ich cięższy i grzbiet. – Dwór wołowej gminnych miastach był wcale i tabo Książąt

starali się go ciągle odtrącać
rozrody jego utrzymywały się
ciągle i odsłaniały z Uwiecznia-
jącego tam dusz rozwoju wy
jrzał na widok. — Nijowiami
zebrali się na "Turowy bornicy"
i uczyniwszy wiec, uczynili
Ujście aby do nich przybył.
Igor posłał do nich brata
swego Światosława a gdy
ten zapytał czego żądają? —
"My żądamy sprawiedliwości"
— odpowiedzieli jednogłośnie; —
"gwałt i przemoc u nas
panują, czy wezwani Wiewo-
łoda gnębią ubogich; Ratyza
takoż mieć rządzi się nad
Nijowcem Turowcem i Wyne
Grodem; panuje jak drugi
Uniazi — Światosławi" — mó-
wili dalej — "Zaprzysięgnij

Stanisław Wyspiański

w swoim i brata i mieniu
ze wszystkie sposoby a spra-
wiedliwości i prawdy, i cier-
pliwie wszystkim krzywdom
wiom jakich doznał od
wszystkich doświadczony"
Świętostaw rządził a Konia
i całując Ruzię, zapewnił
ich że Tyrol ubezpieczy woli
Judex naprawi wszelkie
krzywdy [redacted] poprawi sprawiedliwości rządu
dawnych wy-
drzeków powodzenia, a
że mojem ich powstaniem
innych, którzy pogwałcony
na wyciąganie należnych
podatków a zdzierstwa
niebędą" Kijowianie odrzekli
"Dzięki składamy wam za
to, żeście mieli być spo-
kojni w do naszej wiadomości"
i radzili potem wystali posłów

postów do Igora z temi
upewnieniami — Igor przy-
sięgł najuroczyściej że
dotrzyma przymierza Świa-
=tosława i sędzie jeśli ta
cała sprawa udowodnia się,
najspokojniej zasiadł do
obiadu, ale w tem dosłyszy
nagle jęgo uszu wrzaski
wzburzonego [illegible] mo-
=tłochu — Potok ludu zalał
wszystkie ulice — Rokoszanie
w zapamiętaniu szalonem
rzucili się na pałacu domu
Bratszy. spalonego wie-
=czorem. wyszło w godzinie
i świątecznem minieniu stoją-
=cego. — Świątopełk zale-
=wie zdołał uspokoić zbun-

towane pospolstwo (160)

Ten zaraz nie tolerował
Władysław nic przeciwnego;
— tembardziej że on lekce-
ważąc przysięgę i stateczne
postanowienia dawnych królów
bojarów w w tem niesłu-
chu wtasze wprowadzali
Ukrajnę, nie zgubiwszy wcale
bezprawiem jakich ich i ich
urzędów dopuszczali i ci
po staremu znowu rozmaitemi
krzywdami trapili naród. — To też to
do najwyższego znowu stopnia
zapalało zmieszanie ludności;
— zniknęła ufność i zaufanie
gniewy. Kijowianie znowu
uczynili (walną) zasadę i wszyscy
jawnymi słowami oświadczyli się
za Jarosławem Mścisławiczem
wnukiem Monomacha — Bytto

znowu radzą elekcyi - Nas=
=tępni Kijowianie tajemne
wysłali posłstwo do Tre
stawa, zapraszając go na
Wielki Książęstwo Kijowskie (161)

Trestaw przyjął ochotno
te zaproszenia i na ucie
drowany i Derewdejow wy=
prawił do Kijowa - Derewdeje
byli starszym plemienia
Drewlanow Ktorzy podbali
się Russkom i stawili im
wojskowo; odezwali oni
w tych słowach te same rzeki
co przedtym Kurany a Kto
wi mowi Kurany uciekli od
nich swoj prawdziwy; - Ale
tego potężnego plemienia
rabunek byt ucieczkom
zastawieniem i wyzwaniem
przemysłem Derewdejow w
ciągu dziejow Kijowa zbyt

przewaźny będą odzywczki wolą
i dla tego tu nowszy owoc
czynimy wzmianki - Aurora
więc Trystana przeprowadzamy
aż przez Dniepr stanął
obozem u "Zelan" — Igor
wraz z bratem Światosławem
chcąc go niedopuścić do Kijo-
wa wyjechał na jego spotkanie
ale niedoszedłszy do mogiły
Olega, a tak zwanego "
Sretwowa borku " usłyszał
z placu wrzask z bratem;
wojsko jego tu wzięto aż
do pospolitego odwrotu,
a robadzywszy dowiedział
Trystana zmarła aż na
nieczynności, i serce, wzbiąc
bez miłości dnia, na ich
Kurhanie prawie wpadła
do Kijowa. — Trystan wjechał
tuż " stawiąc i Aurorę

Boga" mówi Uroczkarz –
Mówią tu tłumy zabiegły
Swemu Elektowi drogę
i powtarzają odbywającemu
"Thanenowi" tej i "czarno-
-ryzej" i "pogowi" powi
tali go jako prawowitego
Księcia gdyż wola ludu
nadała władzę obiorowi mijoda
obiorowi jego przodka prawo
sukcesji i poprowadziła
go uroczyście do cerkwi S
Zofii gdzie tu złożyli dzięki
Bogu za otrzymane nad
Tęgorem zwycięstwo – Trudno
zaiste tedy na twoim Wielko
Księstwie choć mi na prawie
dynastycznego Księcia ale
samej woli ludu nadała
jest bytu mijoda obiorowi
jego przodka prawowitości –

W cztery dni potem, znalezio-
=no Igora utkwionego w błotach
gdzie dzwon jego był uwiązł;
— skąd pod straży przywie-
dziony do Kijowa i oddany
w monastyrze Wydubickim.-
Ale następnie odesłano go
do Bereastowia, gdzie wnuka
miał tego bawić, bo w tymże
jeszcze roku wrócił do Kijo-
=wa i postrzygł się w
mnichowstwo — Brat zaś
jego Swiatosław po wielkiem
z pola bitwy pod Zelanami
z garstką zbrojnego ludu
przewiózł się do Nowogrodu
Siewierskiego (162) ale w
tymże roku Izastaw Kijow-
=ski wypisawił się przeciwko
niemu i wygnał go z
tego miasta (163)

W 1147 r. umarł (Michał
Metropolita Kijowski na
Ktorego miejsce Klemens
Zmuszał ruskim biskupom
rodowitego obrał ruskiego
mianując ich po to do Cesa-
grodzkiego Patriarchy – A
wnet d. 23 Lipca roztał
zwołany sobor w Kijowie
na ktory to zjechali ci
wspomniani ruscy biskupowie
Obrano na nim na Metro
politę Kijowskiego Klemensa
ruskim rodem z Smoleńska
człowieka uczonego i łagodne
=go charakteru (164)

W tymże roku zawarto wtóre
przymierze z Połowcami (165)

W tymże czasie gdy po
zawarciu przymierza z wi=
=chrzycami i ustawicznie wi=
=rującymi ich wrogami

Potowcami, Iwan zawyklet
jii Kostowai owowem podaja
przewodni Kiqyta Crewi:
Chowey wyitali do niego
z prosby aby przybywat im
na pomoc gdyz Swiatostaw
zawojowat ich prowincje
a przytem wypadato by za
jednym zachodem usmierzyi
i Jewgo Jurdatskiego ktory
ktory byt wspolnym tak
ich jako i wielkiego Kniecia
nieprzyjacielem. — Iwan
wahat ij jakis czas z udzie-
leniem im pomocy, ale
w koncu dat ij znamie
i posmiertny Kijow brata
wtodzimierowi na czele
wojsk ruskich wyruszyt za
Dniepr. — Jur wielki Kiqie
stat u brzegu rzeki Supoja
Kiedy bojar Kijowski Ulleb
przybyt do niego wprost

Swiatostaw bat Igore
w to z Iwanem umowt
Igora pitnym mowyt
ma prabacyd - bowiem
ze Iwa wiqt ta bobiny
Igorowa - od dzidzwa
mie- tat jii trwate
cigat - walki pigiy
Dyewicy a cesarstwem
dymitys - Swiatostaw
cat wiele i pusto
Chcial potezyi i wiely
zgubic Iwanowa i ochcé
Igora, wobec to powrot
Kijow - bezpieczne ta
wszystkich i wodzow
abandon ziemi wtgr

(Oddz mi)

Swiatostaw wrocit na
tgi pni na brzegi
Odi i potezyt ij
z dawnem potowiekiem
z bodzimirem wyta
potkujen kerni mod
Dowem i pustoszyt
Wotynie, zwiedzit Brig
Wtodzimierz Igorowi
rzewiow, zrzekiwsi
wtg wtgsami Iwa-
wyiqt na ciegta Ptob
tgo Dr-gowiczy-
Iwanowem Kiqgta.
Cesarstwo zawarcie
z Swiatostawem podpi-
Ta wiadu Iwanowem
Jmie Kiqzgiczego
Igore w dzpowi Iwa
Iwan wyjit - w ro
ruch wtgsny Igow
robty

Kijowskich; Metropolici nasi
Hrania się "..... Lud Akcat
na wtorne oczy oglądał sprawy
powietrza .... Posłał mu się
wkarat i mówił: " Tak ogła-
=ia Trastaw .- Książęta Czerni
Chowcy i syn Wiewołoda,
syn Mstisły wnuk, obsarowy
prawemnie, nie pomny na
swarzeń przysięgi, po tajemnie
pojechał się z Olgowiczem i
Tatarym Surdakiem .- Oni my-
ślili wydrzeć mi rzeczi lub
wołości; lecz Bóg ocalił
waszego Hrycia: teraz Bracia
Kijowianie dopełnijcie obitwy
waszej, idźcie ręczny na nieprzy-
=jaciół rodziny Monomacha.-
Uzbrójcie się od rzeczystwego
do rzeczystwego — Hanni na
Honiach, pieśni w radościach miesty
porpiewajcie, do Czernichowa.-
Wiarołomni! spodziewali się

ze mną rozmawiasz, i was ~~potępię~~ wysłuchuję!" — Najmądrzejszy jednomyślnie odpowiedzieli: "Boję się Boga w Tobie nawet z dziećmi" — Ale pośród tego tłumu znalazł się jeden człowiek, który zaczął tłumowi przeciwstawiać i za Bogiem zdawał się na wyprawę Chrystusową, bezpieczny jest wpośród zamordowanych Ojców, który obłok, który ciemność rozdzierał, przebywał w Niejowie. Myśl ta przeszywała i wreszcie tysiące głosów zawołało "Niech umrze Ojciec" — Napisano Metropolita i tysiącznicy Lazarz i Radujko Włodzimierowicz chcieli ich odwieźć od tego zamysłu; sam Włodzimierz upominał ich łaski i przeciwstawiał się tym potępieniom sięgnął na siebie gniew Trybunału, ~~ale~~

– nic nie powiedział; Bojowiani
głosem dopominali się o głowę
Igora i odpowiadali się
mieczami. Uwiadomiono Igora
Igora aby jak najprędzej
ratował się ucieczką z tym nie=
=nawistnym rodem. – Wreszcie
się tedy Igor nieszczęsny i
pustemi się wydał do cerkwi
S. Teodora i tam znalazłszy
Igora Olwy nie dowyglądając
się nigdzie, modlił się, schwy=
=tali go i wyciągnęli na
ulicę. – Wtedy nie mogąc widząc
to i nie mogąc obronić Igora
od zapalczywości złego ludzkiego
pospolstwa, rzucił z konia,
i rozkrzyżowawszy go gołą swoją
odzieniem, prowadzić go
aż do domu swojej matki,
ale tu lud wyrwał mu z
rąk Igora; w zamieszaniu

Słowa ciągle walczą
między sobą, aby
dowiedzieć się prawdy.
O powiedzeniu Bojowie.
(Bart)

obserwatorzy i wtedy niemowlę
który rozdzierając bezpieczeństwo
wtajemniczenie, umysłowość i skryt
ją w dworze matki, wstawiwszy
Jagoda na "Kamienne Kwiaty"
Pijowiami wywalili wrota
dworne i rozwyli ciśnie
wywlekli Jagoda i tamki
u schodów oblatnie ze=
=mordowali, i nawzajem
trupowi jego wyganiając,
ciągnęli go na wygnanie
na "Babin Torek" gdzie
spotkawszy wtaczkę jadącego
wozem ciało zabitego Jagoda
wrzucili na wóz i zawieźli
je na Pawor. — Następnie
dopiero pogrzebano jego
zwłoki w cerkwi S. Szymona.
Kiedy mowa o zabójstwie Jagoda
dodaje Trotzana, to Ukraińcy
tam, mówi Kowalewski, czczą
ją zabit na Pijowianowa, jednak
sprawcom tego morderstwa
nie pokazał, bojąc się zawstydzić
ludowi (167)

Wyprawa na Książąt Czerni-
-chowskich udała się pomyślnie.
Mścisław spalił Białą wieś,
wziął Wiewiotoz i dalszą
wojnę odroczywszy do sposobniej-
-szej pory powrócił do Kijowa
gdzie tryumf wyjątkowa
obchodził wesołą ucztą (168)

Wkrótce jednak działania
wojenne znów się rozpoczęły.
Mścisław znów wyruszył na
Dniepr przeciwko Książętom
Czernichowskim – W Ostrze
obległ Kleba i zmusił go
do pokory, potem powrócił
do Lubeca, gdzie z Dawi-
-dowiczami, Światosławem
Wiewiotowem i Książętami
Czernichowskimi pomyślny ko-
-niec bitwy (1142 r). – Świa-
-tosław i Książęta Czernichow-

=szy werwolf na pomoc
Jerozy Swiadkowy, ale
Jerzy się wahał. - Tymczasem
Jędza wcale niespodziewanie
oświadczyła postawę do
zaistniałej sprawy: Rościsław
stawszy się Jerozy Swiadkiem
walczył wraz z Olgowcami
przeciwko Trustawowi, ale
nagle zerwał z nim i przyjął
stronę do Kijowa. - Trustaw
przyjął go łaskawie, ugościł
i wielkimi go nagrodził i
uwarował upowiedzeniem
Rościsław Trustawowi na-
wrajam jako najistotniejszym
wrogowi Mazowsza ofia-
=rował swoje usługi. - Trustaw
dał mu dwiście Osterskich. -
Dawidowicze radzili się
aby Rościsław nie godził
swego ojca swego z Trust-
awem, zmieli się z nim

Rościsław syn Jerzy
Jaroslawy zmie
nawidł dyonty
Olgowicze i wy
ze 14 wsi Trustaw

co najprędzej i wybierając
go za pośrednika oświadczyli
chęć zgody. — Trustan wyprawił za potrzebą do Brewinowa
Teodora biskupa Dorostolskiego biskupa
Theodozyo Tyberiuskiego i Hermena
i Bojarowa którzy w imieniu
Wielkiego Księcia z Księgami
Cesarskiemi zawarli przymierze. — Wielkiego potem
Trustan wezwał Księgi
Cesarskie za nadaniu
do Orłowa; Świadectwa i
Krzywy list nie przybył ale
Dawidowicze zgodę za list
wiernie zawarli ci z
Trustanem z wspólnemi
listami wrócą na Jezioro
Iwidalskiego który najdalej
granicę ich Księstwa — Ksiądz
ojca biskupowali w Orłowie.

(Orłowie)
w Pierwszem w Orłowie
w byt ojciec Księgi
za który jeszcze Jurz.
Jestem świadomy
ale to dawał wielki
za nim zgody z Księgami
Pozostało Księgi
z wszystkiem po
ten dniu zgody
ich i postanowił
Wiktora w przyczyni
dziadem granica Jerzem
Który pobierał dawny
od Krzywogrodzkiego
i na podział granica
(Odell)

kilka dni, potem ich wojsko
chciało odtoczyć wojnę
do zimy. —

Wyprawa na Lwów udała
ich przemyślnie — Nie
przedsięwzięli im bitwy — Wojska
sprzymierzonych Książąt
przebiegły cały kraj aż
do Wołgi, aż do Kijowa
i Moskwy, wszędzie paląc
i rabując wsie i miasta.
Mieszkańcy uciekali i
kryli się w niedostępnych
lasach — Nadeszła wiosna
i dla rozkoszy wodnej prowa-
dzenia dalszej najdrobniejszej
wyprawy było niepodobieństwem
a więc Książęta wrócili
do Smoleńska a zwłaszcza
do Kijowa, gdzie siedem
tygodni niewielkich przepro-
wadzili (169)

Za powrotem swym do

do Ulijowe Tristan powitawszy
podejściem iż Ulisses Penelopa
syn Jego, udowodniwszy tożsamość
przez niego (Telemach korzystając z jawnej
z jego nieobecności [illegible]
i Ulissesowy Penelopa i Ulijowe
powinowactwo opowiadać
Ulijow; wysłuchawszy tamże
Ulisses jego owszem niewdzięczności
zabrał mu jego wszystek, zbroję
koni, uwięził dworzany a
samego, tylko z trzema ludźmi
wypuścił tedy do Ulisses.
Tristan jednak fundując
się na fatygowem dominium
niepamiętliwi pozostał, gdyż
Ulisses był zawsze jego
serdecznym przyjacielem i o
zadnych spiskach nie wiedział.
Jego swobodzie wdzięczny
temu wszystkiem obejściem
się Tristana wzgardzeniu i
jego, rzekł w umieraniu: "Tak

ptan Trastaw niewtorzenia
natodnenowni na jego miłosierdzie
miłości i przyjaźni" i dodał
do wezwania "o chwały
Krewny zupełnie mnie i
swoje dnia odtąd od niewi
rności (170) W istocie Jerzy
Chorias był dynastą ruskim
ale panował na Sardaku, po-
siadał na niemi miastowiar-
stwy, na niemi fortecy, które
dopiero stokrat [illegible] restowiar-
swy. (171) Ziemia ta
właściwie ruska była w
owczesnym rozumieniu
Jerzy był dumny i ambitny
z natężoną nienawiścią spo-
glądał na Trastawa który
właśnie tę ziemię ruską
(a do której właściwie
tak dużo i słusznie
Teraz ten zwierzy najazd
Trastawa na ziemię sardacką,

Trastaw Czerwiński
[illegible] Jerzy
[illegible] uzyskał
[illegible] prawdopodobnie
[illegible] w nim Jerzy
[illegible] Sardaku który
[illegible] był właściwie księstwo
[illegible] stanowiącym
[illegible] [illegible] podzielony
[illegible] [illegible] Jerzy
gorzce [illegible] walki
w Mistrhwi 1197-
[illegible] by odbierać
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ta nowa rzeź obelga wyrządzo
na potomnym Dawidowi
podawała właśnie dotkliwy
pretext (Do tego rozpoczęcia
nowej wojny Krolowi przeciw
Izraelowi który mu stał
bliskim w oczach. Tak mianowi-
stał (blaskiem w oczach. - Wa=
=domie Jerzy gotujący się
ją z potężnemi wyciągnął
przeciwko Izraelowi. - Świa=
=tobliwy Olgowicz, nieprzebłagany
ktory Izraela stanął
wrót pod chorągwią Jezusa,
ale Dawidowi nakłonili
ją od walki. - Jerzy stał
drugi raz oborem dwóch Bia=
=towieży; wyszedł ze swoim
stanem pokonu Waleckiego
Ujścia, ale Izraelowi nebrawszy
brat widu pozostał jak był
gotów postawić mu oporu. -

wybrał się bez
Pani z całej barbe
rzyskiem potężny
z Izraelem potrzebuje

nieprzebłagany
dotkliwy
Ojcowskim, Izraelowi
rad z odbicia się
mógł się zemścić na
Ojcowicu Krzyżaków.

BIBLIOT. OSSOLIN.

Krzyżowcy zmuszeni nie
mieli do podjęcia, ale
Tankred rzekł: "na wrogów
podjęć ale z bronią w ręku"
W obronie tych bohaterów
zawiązała się na krwawą bitwę.
Godziny przeciągły się wojownicy,
potem Krzyżowcy i Turcy zawarły
i na nim tam wielki bitwę
Tankred zmuszony był walczyć
i pod Nicomedem samotnie
przeprawiony się przez Dniepr
schował się do Krzyża. — Trzy-
bywszy do swej stolicy, wyprzał
mieszkańców czy potrafią
wytrzymać oblężenie? — Krzyża-
nie przejęci smutnie odpowie-
dzili jemu i Rozciągnęli
Tankredowi: "ojcowie nasi
i bracia nasi legli na polu
bitwy, inni dzisiejszą nocą
lub bezbronni: dobrzy książęta!
nie oddawajcie na tych stolicy,
oddalcie się stąd do innych

BIBLIOTEKA OSSOLIŃSKICH

do innych ludzi wtrącić: —
Wiemy że się nie rozstaniemy
pod Jerycho i gdy ujrzemy
znamiona wasze wtenczas
jedno myślmi powracamy
przeciw nimi." — Co rzekł
Jozue zabrawszy rzekę,
dzieci, w tumult wpadli wyjścia
metropolity Ilemnisa nikt
do Wodzimierza; Rozkazał
Jozue do Jerycha Jerycy
Boga wciąż bezcześcili i
niby piorun upadł pod
pod Hijow, gdzie wreszt
jak mówi Nowikowa "sta=
=wiąc i chwaląc Boga" — Po=
jechał natenczas tam Hijow,
by nimi rządzić do której
tak wyciągał ręce i jakby
jak stoją na pudrioty na stopnia
rozkazał do Hijowa Wodzi=
mierza Grecko-katolickiego i

i innych wielu Ustępstw
na ogólnym sądzie Duchowieństwa
jak by to jurisdictio ecclesiastica
drenowała nakazały Uchwałami z nich
z osobna wyznaczył (173)

W Uchwale znajdował się
wtedy biskup Nestor który
był ordynarjuszem przez Trustawa
w Mastowie przeciwko Sigismundowi
gust był on za tobie to
prześladowanie za to iż nieboszczyk
Arsenjusz wtedy Metropolity
Klemensa i nazwiał go "wiłkiem
Ukiem na pastwisku owczarni"
Jerzy powrócił mu wolności
i do Nowogrodu go wypuścił,
gdzie tam pasterz w nieładzie
wielkiej mitrii i wezyrii po-
wiadał. (174)

Ale wracamy do Trustawa -
Wyrzuty z Uchwały nadzwyczajnie wzięły
Ubiciu - Powiat tu o powiecie
na przykładzie w Polesiu

Otrzymał i Jurodiwom
Jurodiwom w Tupcie
(Dwie)

Mścisławego, Mścisława Borisowicza
i w Włodzimierzu Mścisława
Czestnego - Gejza Król węgier-
ski, Mścisławego siostrzeniec
Izaasław był mało w pamięci
postawiony, przybrał mu Dmitrz
tytuł jarły. - Bolesław
Mścisławy i Włodzimierz sami
na przyprowadziki wojsko
i rozłożyli się obozem w
Czemerzinie (175) koło Gorodca
Izaasława całą siłą beroczu-
=mi przeszedłszy i nic nie spra-
wiwszy, wrócili się do swego
kraju. - Jeden raz Izaasławicz
dowiedziawszy się o tem, nabrał
wojska i wyszedł z dwoma
synami swoimi Mścisławem
i Andrzejem i z bratem
Wiaczesławem przeciągnął
na Wołyń, i obległ Izaasława
w Łucku (1149); i Wsiewł

Uniję zdołał ich w pokoju
zabiegał o pokój i — Jerzy
ustąpił z nim przymierze
pod warunkiem iż ostróg
Iwanów miebędzie go na-
pastował. — (176)

Ale Ruscy na przysięgali
na dotrzymanie pokoju obiecnie
a tamali je fałszywie. i Iwan
tą zawsze wkrótce nadużył
dawszy przysięgę. — Zapewniony
o spokojności Kijowian ze
strony matki drugiej
strony z Lachami i Wołyń-
cami wkrótce wyruszył do
Kijowa, gdzie nad Dnieprem potykał się
z Berendejami. — Jerzy
mając w podejrzeniu wierność
Kijowianów, nie omieszkał
stawić mu oporu i zabawszy
dnia, spuszczi obronny

Iwan ostygał Kijowa
Ale Kijowianie tego
wiadomi Iwana
Jako stary brat
Jerzy wiedział prawo
do panowania jam
na swoj udział uległ
Włodzimierz Wołyński
i Jaroslaw nowogrodzki
Wasile Iwan i Jerzy
mieli sobie oddać
wrocław wołyńskie —
Kijowianie nie
dotrzymali warunków
pokoju — wiadomo
potrzeba do Wyszgrodu
ze mnie i tym jungo
Andrzeja
Wołyńcy wyjemy —
Iwanowi wiadomo
to, drugie dwa
nagle wyjechał Lach
Jerzy pokoju i przyjaźni
Kijowianie tym jungo
na Kijowie tam Iwan
na Iwany — Iwanowi
zygot Kijowa

obrazy musiał uchodzić
wyżej do Nowogrodu (Ostrów).
Wijewiania rady ziemi
bez Kijowa wszelka porządku
ich Jurjat cichów i ich
Ujścia przyjęli obawy
przybywającego do nich
Jarosława, który po raz
wtóry został władcą
Kijowa (1150 r.) (214)

Jarosław atoli miał długo
dowiadczyć zmow odmiany
szczęścia — Wielkiwości jakie
ciągły do zmian w swem
życiu gotowała mu nowe
nowe próby — Trzeby mie-
przyjaciół nagle przeciw-
gnęły pod Kijów; od
Nadmiprza przybywał
Kijów Jerzy Jurjatski; —

od Wotyma idący ku w
pomoc Wotydimirka Kijow
skiemu. — Trastan wy=
ciągnął z drużyny swoją
przeciw temu ostatniemu
i spotkał się z jego woj=
=skami w stepach nad
rzeką Stuhną. — Bitwa
stała się nierozumną. — ale
Kijowianie i Berendeje nie=
czując odwagi aby w tę pogo=
bojem mogli stoczyć bitwę
dla natłoczu wojska; rozeszli
li się od razu i potem uchylali
co do nogi spomiędzy pierzchli
li. Trastan bystro zmusz=
ny ratować się ucieczką i
wpadłszy na chwilę do Kijo=
=wa, wyskoczył drugimi wra
zbiwszy się na "Dowodzie"; sam

rus w roku wydalił się do
Węgier Władysław wygnany
na Wołyniu. - I tak znów
się podział państwa dobr
wygnania. - Za przykładem
nad Stałym przywiózł Je-
rusz Kijów w ręce. - Oba
książęta: Jerzy i Władysł-
=aw spotkali się w samym
bramy Kijowa i wszedłszy
do tego grodu, obchodzili
tryumf zwycięstwa w Mistro
=wie przodkiem i razem
z sobą przynieśli, znowu
Monomachowe (1150). - Po czem
Władysław wrócił do do-
=mu (1148)

Tristan wiadomości niespodzianej
nie dosłuchawszy i nie wiedząc roku

wydarłszy Kijowa: jadąc
wprawdzie na pomoc Polakom
i Węgrom, a tamci będąc
uprzedzeni z Kijowianami
nie sprzyjają i oczekują
niecierpliwie chwili wydobycia
się z pod przemocy swawolnej;
oraz widząc się dowodzca
Wiaczesława gotowa chwycić
się jego stron, i skutek
wojny za sposobny chwili do
spełnienia swych zamiarów;
i bez odwłoki tu wyruszył
przez Peresopnicę i Białogród
wprost do Kijowa. — Na odgłos
~~przybycia~~ przybycia Jarosława
zadrżały z radości serca Kijo-
=wiaków. — Tymczasem Jerzy
spokojnie siedział w Kijowie
nie wiedząc o niczem, otrzymawszy
tak niespodziewany wieniec,

rzucił się do Kodni i przybył
do Ostra. – Trustan ras wrócił
do Kijowa. – Całe miasto było
w radosnem poruszeniu; wszystko
co tylko wyszło na jego spotkanie.
( ). Wiele bojarów zwróciło
wtedy oczy do wojewody. – Trustan
zaraz się udał do cerkwi Św:
Zofji, gdzie Trami radości
złożył dzięki Wielkiemu za odzy=
=skanie wydartego Księstwa.
Następnie Wielki Książę wyprawił
wielkie uczty dla Węgrów, Po=
laków i Kijowian – Dzień
ten upłynął i Konrad ry=
=cerski turnieje. – Byto
=lennosti miało Kiedy dla mie=
=szkańców widowisk; – Trus=
tan zaprosił dwudziestu
dworzan Trustana, gdzie z
godziwem przyjęciem spotkał nas

Gościny i uczty godzą
rodzaj rycerski, długo po
pili i zabawy – W go
dzinach zabaw godzą
miała pole popisu do
okazania ich wyższości
i umiejętności rycerskiej
Gościny na cześć –

Tristan wyrosły
Tengo pod dojrz.
a wyglądał stawa
wiek na Rusi – nie
bywała Tristana
natrzymana
w wiat wielki
wiedzy te rozbawiła
do Bawyla – Tristan
obbył go w Normandii
drzew dziecięcych i wrócił
przyjął drugi i oddał
Tristan Mieszkania
tymczasowi Tristana
i powrócił w
Jarl oddał obrony
Normandii w dawny
na ubbe czyn
twego – ale
wiatru a Bóg
otrzymuje [illegible]
nienia wy
wyprawia Tristanowi
drzewiane miasto
zgrzeszyć z oddanymi
a twardy wrócił
Tristan
z drogi – [illegible]

Tengo ze dnia 14 maja
wielkiej pochwały
pierwszy 13 do Tristana
wstrzymany w nim
Wielki twój i bardzo
ciemny punkt ciemna
mgła, przygnębiająca
ją (a nadto wiele
mgłowe) temu
ciemni i mieszanie
ciemny w pewnych
po stronie wielkiego
Ks. Chińskiego – w bliskiej
mgle pewnie wzrosło
wzrost był Tristan Bóg
ostatnim wtrąceniem
(postawił i drugi raz
jak'') — Engels: Dorosłości —

Tristan wzrosły na Wyspach, wychowany na dworze króla Marka, wyrusza na pierwszy bojowy i wędruje do Irlandii, gdzie zabija smoka i zdobywa rękę królewny Izoldy. Wracając do Kornwalii, wypija z Izoldą miłosny napój, który ich połączy na całe życie. Tristan ożenił się z Izoldą Białoręką, ale nie przestał kochać Izoldy Złotowłosej. Ranny w walce z królem Morholtem, Tristan udaje się do Bretanii, gdzie leczy go Izolda Białoręka. Tam też ożenił się z nią. Ranny w walce z królem Morholtem, Tristan udaje się do Bretanii, gdzie leczy go Izolda Białoręka. Tam też ożenił się z nią.

Tristan wzrosły na Wyspach, wychowany na dworze króla Marka, wyrusza na pierwszy bojowy i wędruje do Irlandii, gdzie zabija smoka i zdobywa rękę królewny Izoldy. Wracając do Kornwalii, wypija z Izoldą miłosny napój, który ich połączy na całe życie. Tristan ożenił się z Izoldą Białoręką, ale nie przestał kochać Izoldy Złotowłosej

Te słowa rozwiały wiarę to-
wa, i w odpowiedzi swej chcie-
mu podziękować za rozsądne
wnioski co godnym powodowania
w Kijowie, ale sam niemając
potomstwa umarł [illegible] tym swoim
i brata - Trustam tu posta-
pił bigle, bo chociaż siedział
na Kijowie jako elekt ludu
ale książęta przestrzegając
swojej racji wstępowania
na tron Kijowski według
prawa rodzinnego uważali go
za przywłaszczyciela; teraz
Trustam przybierając do
współrządu Wiaczesława
prawego księcia Kijowskiego
na którego wstanie Kijow
według reguły starszeństwa
przypadał, tem samem i
w oczach książąt ich podniósł
i miejsce [illegible] w pla-

witrzi – Wiaczesław przybył
do Kijowa – i obaj Książęta
udali się do cerkwi św. Zofii
i po całowali krzyż i poprzy-
sięgli iż razem dzielić będą
z sobą tak złe jak pomyśl-
=ny dobry – "Jestem starszy"
– mówił Wiaczesław – "mi-
=nuty urodzić, ty więc Oro-
=stawi panuj, i rządź wspólnie
ze mną; potępiajmy pomiędzy
i dowiedzmy, a gdy niebędą w
stanie dzielić z sobą trudów
i niesprawiedliwości obrawszy
ty dowiedzmy prowadź na wroc
gów" – Książę Wiaczesław
według swojego zwyczaju wyprawił
potem wspaniałą ucztę dla
Kijowczanów i sprzymierzeńców
Węgrów – Tych ostatnich uda-
=wało mówić zresztą tylko
ogólnikami jako to: w Kijowie
Chrześcijańskich niewymiarek, odzienia

Hannah i odprawił ich
do ich rzeczy (181)

Trzeciego przybywszy na
towarzysza rządów swych Ita-
cego. Wiadomość miał
odtąd przede dwa i wolność
dla narodu swego; lecz widz-
=go wzrywał pomiędzy, zwichrzył
go skiwy i wzgórzami
miary mierzący Jerzy Swobod-
=ski. - Ktoś tu chciał zawiść
na sposobach opanowania
Ukijowa; - jadąc miał czas
zgotować kierne wojsko
i znowu powy wzrynąć ramach
na to miasto. - Gotowanie
skłodali tu czci i zw kupców.
Pomiędzy z nim na tę wyprawę
Hetman Ktoryt a mianowicie
Ktoryta Olgowicza to jest
dwóch Świętosławowic, stryj
i bratanic, a radni Włodzi-

mnie. – Nikt mi nie tak tuma
ogromne przebiegało po oboli-
cy Kijowa, podniecenie
rzędy turbat cywilne i Bo-
= towcow. – Przejeżdżali
nocami pod Kijow i wcze-
rali się obozem na prawym
brzegu Dniepru "po tuzu"
jak mowi Krowicki. – Wtedy
Todzi połknęło wody Dniepru:
– rozpryskły się w otworzy – ale
Trustam wkrótce się mistrzem
w sztuce wojennego podejścia;
"skrzydło" jak mowi Krowi-
cki; – albowiem Todzi tego
Kijowa zrobione o dwoch
rzutach, mogły miotwarzyć
się ich naprzód i powracać;
same tylko wiosła były
widzialne; pracujący wiosłami
siedzieli pod rastrami z desek,
na których stali rotmistrze
i trębacze. – W ten sposób

wojska Jewrejo na Todriak
nacierającą wracało z Tatarzią
odparte: Książę swrdalski
wojsk postanowił przeprawić
się przez Dnipro. Ludzi
jego wiarty wprowadzone
w jurisdykcyi "Dotobitki" i prze-
=ciągnięte aż do rzeki "Rotatny"
wpadającej do Dniepru i tydzień
się tamej (najwyżej) dzielnie (najwyżej) borem.
Natomiast nas Mistrzowa chcąc
im zamknąć przejście i wzbro-
nić przeprawy podążyli
na Todriak bliżej od strony
przeciwnej i tu ich spotkawszy
wokoło boru "Wityrowskiego"
rozpoczęli bitwę. - W tym
razem bitwa ta nie byłaby
pomyślny dla wojsk Jewrejo,
ale Gotowcy wyjazdy, wybiegi
i zdania zawsze pomieszali
wszelki plany Mistrzowi; - Kto
wsi

BIBLIOT. OSSOLIN

wri Zosaba przy wyścia Tra=
berij wpadli Kozaw wpław
do Dniepru; od stop do
głow oblepi zbrojami i
ostrowami tarczami. – idą
ich cała bat światynia
Olgowica i jego drużyny. –
Sobieszczy Kijowicy stoją
nagle na tchnie obleciał
ta
i drugiego tadzi, wszystkich
ich: napuszczy wojewoda
stoją
Iwanow Ratszymani uciekają:
cyck, niebyło z nimi Kijcia
Kozyby Kiszowat ich odwa=
=gą" a bojarowi niezawra
ią powiarni" – mowi Kro=
=nikarz. – Gotowanni opa=
=nowali pobrzeżi a Jezy
a wojskami w tymci
miejscu przeprawyt Dniepr. –

Trastaw przewoznik do Kija=
=ewa w Kijowi gotowat ią

BIBLIOT. MUZEUM

gotowość ich do dania mu
odporu. - Jazdę wzięciem
wojsk swoich otoczył Kijow:
sam wraz z trzystu stanął
u Złotej bramy, Trasława
Dawidowicza, gdzie wał
między Złotą a Lydowską
bramą; Ugrzica Smoleńskiego
na podół, a Borysowa
Wsiewołodowicza na Gro-
dzie: dziesiąte zleciał straż bramy
południowej. - Wkrótce tu
Czarne Kłobuki Igrzymistrowy
Trasława naciągnęły pod
Kijow: pułki ich postępo-
wały za pułkami. - Trasław
rozpoczął ich przed wałami
miejskimi. - Widziano ich
wieże, namioty i liczne
trudy rozsypane po za-
miejskich błoniach a widok

tej Ziemi drapieżnej przyjmować trwogę. – Tymczasem inni sprzymierzeńcy Trustawa Berendyc i Torbi tegoż samego w i Krobuki plemienia a Nowy wał czyli Tylko dla tapuistwa rozpowszechnieni są po bliższej Wojowa okolicy, na własny rachunek rabowali wsie i ogrody. Trustaw dla powstrzymania ich od rabunków, Karat Włodzimierzowi bratu swemu z dworzany jego wystąpić z miasta ich i Ukpić i wszyscy Kato uzbroiły Ulica powyżej wąwozami. – Wojsko zaś Trustawa i Wojowianie mężni odparli napastników Swiatowida i zatrzymali zwycięzcy powracania ich.

Tamże od strony Bia-
=togrodu przeciągnęły zastępy
przy Jerzego. - Tak zwanie
około strony orszaku
ludzi zabitych bronią obu-
=ciemi. - Z obu stron
zwarto się ciężko. - Stężono
~~Ukrytki~~ Tysiące strzał leciało
przez Lybeć. - Biorowcy
wtedy bój stoczono a bramy
polskiej (a dzisiaj bój to bój:
zewsząd stężono
~~Ukrytki przestrzałów~~ jęki
żywych, wrzaski dzieci, ale
i ~~Ukrytki~~ przestrzałów, gdyż
Tatarzy powtórnie z
ciemnemi Krobadami wdarli
się zastępy Jerzego, i ze-
=brali tak było gwałtowne
iż nie napisał Bohowcy
potem Swadalczycy przyszli,
wyrwały
Zasarbowawszy Lybeć
krwią trupów swoich - Tu

wraz z wielu innymi
poległ waleczny Sewer
syn starego Bowiada
pana Potrzeczna, który
tak jak i ojciec jego
przekładał śmierć nad
niewolę w Ordzie krwawej
Kijowskiej. –

Wszczął Iwaldski wyprawę
wielką z pod Kijowa
aby się potężnie. Za nad=
=ciągającym mu w pomoc
Wołyńskim Książęciem
Halickim. – Kijowianie
atoli udali się w pogoń
za Iwaldskimi. – Trafiwszy
na ordę Kijowianów zabiegł
drogę Jerzemu w stepach
nad rzeką Prut w Oblikwie mogił
Persjata. Persjatycy
i do rzeki jużtym razem
Prut
jak się rozprzęgł
wojsko Iwaldskie, tak i

21 Jerzy rabduri z nido
bitkami uciekł za Dniepr
do Berestawia. — Wielki
Książe wszelako skoki
był ciężko ranny w tej
bitwie (1151) (181)

Pamiętna jest ta obrona
Kijowa w dziejach jego
bo jest pierwszy i jedyny.
Kijów zawsze od początku
swego istnienia więdy mi
mogł przedtrwszy oblężenie
wytrzymać i zawsze po nie
jakim czasie bramy swe
nieprzyjacielowi otwierał.

W roku 1151 Mścisław
zawarł przymierze z Jerzym
Swiatosławiczem. (182) Wiosna
z nim ta od Halicza gotuje na wojnę.
W 1153 roku Wielki
Książe zebrawszy synów swego
Mścisława do Olesznic (?).

Wtedy Igor Olgowicz
w Halicza, bez wątpienia
na rozkaz Mścisława WK
Kijowa, spustoszywszy tędy
Kijowa do wypadły wyprawę
z Gejzą II Węgrem wyprawę
jakim na Halicz. Było
to w 1152 r. — Po rozpoczęciu
walnej bitwy pod Jaremczą
Mścisław, widząc, że
Halicznie wstali wspomnienie
pobici — wtedy nie dopuszczając
do przeciwnej ostatecznej bitwy
i pewien że zwycięstwo
wyjdzie na jego stronę
nakazał pochód
Jerzy, Igor i Swiatosław
Igor wtedy tam jest wodzem
Ligi węgierskiej i wyjazdu
wojennej jako wodzem
czyni na między nimi
rodzaj z Jerzym.

Wtedy wielki książę przy pomocy podarunków odwiódł Tatarów od Halicza, a Rusinom zwrócił ziemie, które zabrał Mścisław Udatny. Ten ostatni uciekł do Węgier, gdzie ożenił się z córką króla Węgier Beli III. Mścisław Udatny zmarł w 1210 roku.

Ale Rurykowicze nie zaprzestali walki o Halicz. Roman Mścisławowicz, wnuk Mścisława Udatnego, w 1199 roku zajął Halicz i połączył go z Wołyniem, tworząc potężne księstwo halicko-wołyńskie. Roman Mścisławowicz był wielkim wojownikiem i mądrym władcą. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Zginął w bitwie pod Zawichostem w 1205 roku.

Po śmierci Romana Mścisławowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Romana, Daniel Romanowicz, a Wołyń drugi syn, Wasylko Romanowicz. Daniel Romanowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. W 1238 roku koronował się na króla Rusi. Zmarł w 1264 roku.

Wasylko Romanowicz był mniej znany niż jego brat Daniel. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1271 roku.

Po śmierci Daniela Romanowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Daniela, Lew Danielowicz, a Wołyń syn Wasylka, Mścisław Wasylkowicz.

Lew Danielowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Założył miasto Lwów, które nazwał na cześć swojego ojca. Zmarł w 1301 roku.

Mścisław Wasylkowicz był mniej znany niż jego brat Lew. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1288 roku.

Po śmierci Lwa Danielowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Lwa, Jerzy Lwowicz, a Wołyń syn Mścisława, Andrzej Mścisławowicz.

Jerzy Lwowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Zmarł w 1308 roku.

Andrzej Mścisławowicz był mniej znany niż jego brat Jerzy. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1307 roku.

Po śmierci Jerzego Lwowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Jerzego, Bolesław Jerzowicz, a Wołyń syn Andrzeja, Lew Andrzejowicz.

Bolesław Jerzowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Zmarł w 1340 roku.

Lew Andrzejowicz był mniej znany niż jego brat Bolesław. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1323 roku.

Po śmierci Bolesława Jerzowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Bolesława, Andrzej Bolesławowicz, a Wołyń syn Lwa, Jerzy Lwowicz.

Andrzej Bolesławowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Zmarł w 1323 roku.

Jerzy Lwowicz był mniej znany niż jego brat Andrzej. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1308 roku.

Po śmierci Andrzeja Bolesławowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Andrzeja, Bolesław Andrzejowicz, a Wołyń syn Jerzego, Lew Jerzowicz.

Bolesław Andrzejowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Zmarł w 1340 roku.

Lew Jerzowicz był mniej znany niż jego brat Bolesław. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1323 roku.

Po śmierci Bolesława Andrzejowicza Halicz i Wołyń znowu się rozdzieliły. Halicz objął syn Bolesława, Jerzy Bolesławowicz, a Wołyń syn Lwa, Andrzej Lwowicz.

Jerzy Bolesławowicz był jednym z najwybitniejszych władców Rusi. Walczył z Polską, Węgrami, Litwą i Kumanami. Zmarł w 1340 roku.

Andrzej Lwowicz był mniej znany niż jego brat Jerzy. Walczył z Litwą i Kumanami. Zmarł w 1323 roku.

Po śmierci Jerzego Bolesław

a Kaliczanie znów musieli
sprzeć jego Mościwawa, Świa-
topełka i Włodzimierza. -
Z obu stron nabrano mierz-
nika; — Trustan mierzy-
dzie w robie z braćmi
i będzie ich aby Kaliczanie
nie wypadli nie wypadli
z miasta i nie odgromili
im ich, jednych porąbiją
Kaliczanie, innych nas przypro-
wadzić do Kijowa (144).

Trustan powtarzał ich
ozwać — Zgrozić ich o ojcu
Włodzimierzu Monomachu i
wstać przysięgę. — Syna
Mościwawa wyprawił na
ich spotkanie aż do przewozu
Dnieprowego, który z
wielkimi honorami przywiózł
ich do Kijowa gdzie ich

wdowa Obyty gody we=
=selne. - (185)

Tymczasem tyż Mazowsze nie chciało jej mieć być przyjęci, gdyż Trustan, wcale jeszcze niedorosły, nagle umarł (d. 13 Lipca 1154). - Żal ją mimo krótkiego ich pożycia wcale ją rozniósł po całem mieście i nie tylko rodzinie Ujejowiczów ale Borcudyi i Torki opłakiwali z gorzkiego. Pochowano go w monastyrze S. Teodora (186)

Gamowani Trustana mowi Kadamirin, opiekun w Hrodnie ze zwolennikami do rodzinnego - Pozostawszy tu bytu gwałci - Hrodnianie Awaty go i nazywają "latorośla dobrego szczepu" - Lud

mu przywrócił rozumny
tytuł ojca. - Jako elekt,
jako Książę wybrany na
wolę Ludu, Trudno w
Ukrytej warszawskiej sprawie
odwodzić się do opinji
Ludu, do ogólnej mądrości miej-
-scia; na wiecu Rubieżat
głos, i zdawał sprawę z
postępowania swego i względom.
Z bojarami przestawał i
brał udział na ich naradach
a Kozak z podwodnych miał
wolny przystęp do swego
Hetmana tak pospolitości, tak
miłości jakiej go Lud otaczał.
Widzieliśmy jak biegle i
rozumnie rządził Hijaw
od dynastycznych wrogów
innych Książąt a to przez
przybrani sobie za współrządcę
Czerniakowskiej

stanęło stryja Wiaczesława
który uchodząc za prawego
dziedzica Wiszehradzkiego sprzymierzy
go za swego syna, tem łatwiej
pozwalania jego nadat w
obrocie dzieciąt cechy bezdzietności.
Trudno orzec i omówić mię-
dzy mieszkańcami stanęło Wiaczesła-
wa stryja, ustąpił był
mu nawet na mieszkanie
swego dworu dziedzicznego;
— sam zaś zamieszkał osobno
w innej części miasta. — Dzie-
ciny to był dziedzic; duchem
swym dzielen nad życie i
gotów był dla niego i głę-
boką odwagę. — Każdego dnia
uczniał postawić czoło prze-
ciwnościom; dziecka rany
do życia dorosłego uchodzą
uśmiechem swym życia, ale dziecka
rany zagojone z dzieciństwa
jest gorzki chleb wygnania

zawsze jawnie zawiną bow
wrogi z wytrwałością i ta=
=wat się nazwie z przeciwno=
=ściami. — W swojem atoli
czy w niszczeniu nieprzeja=
=wat był zawsze przedmiotem
potrzeb swojego ludu.

Jarosław Dawidowicz
Nestorowi
uwiadomiony o śmierci Wielkiego
Księcia Kijowskiego przybył
Dnieprem do Kijowa, pod
pozorem odwiedzenia grobu
brata, ale Wiaczesław i
Włościan dowiedziawszy
się powodu tej nadanej bra=
terskiej czułości, wzbronił
mu przystępu do Kijowa;
albowiem Rościsław Książę
smoleński przebywszy z kilku
Książąt smoleńskich Mono=
machowicow Wnuczy pewnie

Rościsław był synem młodszym
Włościana, ale według
Ruskiego prawa synem Wielkiego
za Monomacha.

no na tron Wielkiego Księcia
nie był przybył jeszcze. Widząc przeto co się święci,
Trastwin wyjechał się przeciwko
Kijowu. W drodze potem
Przeciwko Michał Mścisławowi
wojnę był rozpoczął. Mścisław
Trastwina wjechał do Kijowa
i zasiadł na wielkim
Księstwie (1154 r.) (187)

Wyjechał się Trastwin
Mścisław ale był wojnę

W tymże roku rozkazuje
Jan swoje zjednoczyć Księgi
Wiaczesław, wojny wielkie
rozpoczynał o Kijowianowie.
Przeciwko Księgi Kijowskiej
zwojował się wtedy na
wypisanie przeciwko Trastwinowi Dawidowi
ale rada dwu przeszedł Księga
Jana mu znał z Kijowa
o rzeczy zmierzał stryja,
wrócił się tedy i z wielką

Oleg w celu S. Rosji potwo-
wat jego metody. - Powrócił
zabrawszy z sobą drużynę
Wiaczesława, wyprawił się
na powrót do Czernichowa. -
Jarosław Dawidowicz zawiódł
dowiedziawszy o zbliżaniu się
Igorza Olejowskiego, wezwał
na pomoc Kleba Jurjewicza
który się do niego przyłączył
z Połowcami. - Spotkawszy
oba wojska starły się w
Białowiesa. - Rościsław
przekonał się ogromnego mnóstwa
Połowców i nieodważając
się przyjąć bitwy, radził
pokoju z Jarosławem Dawido
wiczem, oddając mu nie tylko
swój Olejowo ale i Berdaszów
Włościsława. - Włościsław ujrzawszy to, zbliżył się do Rościsława i rzekł: "Igorzu

Oleg [illegible] Igorza
trzeba za [illegible]
celem [illegible] i wszystkie
to [illegible] [illegible] za jego
[illegible] tylko [illegible] - Igorz
nie [illegible] [illegible] pokonuje
Igorza ale [illegible]
[illegible] (Ned)

z natury [illegible] był
[illegible] Rościsław [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] i [illegible] [illegible]
wyrwał [illegible]
[illegible] [illegible]

nichi mi godni ani mistrz
Odesczaw, ani twoim Hijow
i zmowcie Ukrainia i stad Dwojga
swoją cię oddalił, co widząc
rzekła wojska powiatka
gowadzi ocalając życi
uciekły. — Potowcy zawzięli
sięgali uciekających, wiła
z nich pociski, gorąco bali
rzeczki tychu ratowały
się ucieczką. — Potowcy wzięli
w plon Swiatostawa Wiewi=
todowicza. — Rościsław u=
ciekł do Smolenska ale wkrótce
stracił i Smolensk i Nowo=
gord gdyż republikami wy=
gnali syna jego Dawida
a wezwali Mścisława z Iurdaka. —
Mścisław nie uciekł do
Odesczaw lecz zabrawszy
stąd żony i dzieci udał
się do Lucka. — A więc owdo=
wiały Hijow został sam o wtargnął
Sitrak, bez pana (1184) i zagrożony

na jakąś dzień Gotowcowi Mosty
już w publicznych odwiedzali
grasowali. - Kijowianie
bojąc się Fak bezrządstwa
jak i bliskiego sąsiada
Gotowcowi wysłali biskupa
Damiana do Trastawa
Dawidowicza, mówiąc mu:
"Przybądź do Kijowa, będziesz
nas bronił i zastaniesz od
Gotowcowi" Trastaw przyjął
prośby i pospieszył do Kijowa
gdzie go głos całego ludu
powołał do władzy. - (1891

Jerzy Turdalski Mosty
jak to już widzieliśmy
za sprawą Trastawa Mścisła=
wicza zyskał dobrych sąsiadów
Drogomi
i sprzymierzeńców o wielki Mścisław
Kijowski i gdy mu w upra=
=gniowym zamiarze na mie=
=szkanie

przeszkodzi

mi powiedzieć i tam się tylko
pocieszać i kazać sobie
we wszystkich swoich dzie-
łach nazywać Wilhelm
Uhlzycim; - teraz atoli
znowu nie się dziwowy wy-
-data Sowita aby na nowo
podnieść sztandar swoich
praw do Hijowa - Zebrawszy
tedy liczne wojska prze-
ciągnął pod Hijow. - Twoja
opanowała Hijowianow bo
wiecyo się tak nie bali
jak teraz nowania swoich
ludzi. - Dowodem tego
były plemienne niezawiści,
bo Słowianie tak nad Dnie-
jak nad Narwą; Oleg
jedna panowała dynastya
ale jak mówi Sołowiew
te mieszali pod Russami
Słowianie a tam Finnowie.-
(190). - Ale rusztu Jerzy

BIBLIOTEKA JAGIELLOŃSKA

został panem Kijowa, wpierwy
między nim a Trastawem
rozpoczęły się rokowania.—
Jerzy Jurdatski wreszcie wyjednał
sobie tytuł przychodzenia
do Kijowa, skąd mu jak
prawi kronikarz: iść precz
ale Trastaw odpowiedział
mu na to: "Ja nie siedzę
sam na Kijowie, ale wraz
z dwiema Kijowianami" To jest
rozumiał przez to że został
wybranym za wolą ludu.—
A Jerzy mu na to: "Mnie
ojczyzny (dziedzictwem) Kijow
a nie tobie" — A wtedy Trastaw
nieboszczyny
mu powie: "Nie dbam o
mnie tylko a ja ci Kijow
postąpię" — I tak Jerzy
Jurdatski bez trudu opa-
nował Kijow i oddał
się jego władzy. — Ciesząc

Wstęp nowy podług Ann. pon. i Wal.

tu i tam czynem było zwy=
=kłemi dziełami pomnożyć
sławę i tak: Wyszogród
dał Andrzejowi, Tarnów
Borzywoi, Oświęcim
Mścowi, Wasylków Zbi-
sławowi Tarkowi i Sieciwojowi
dał Gorzesi (1155) (191)

Jerzy rozpoczął w Kijo=
=wie walkę (pisze prawdziwie) a nie na zgody
wiecu narodowych — Zawarł
tu powstał nowy; — wydo=
=by zwycięscy do pomnożenia sławy
rodowej, trapili tam zdra=
=dzonych — Ta ich drapieżność
tam bardziej jeszcze podała
ich w powszechną nienawiść i
obrzydzenie — Sam Książę
był miłośnikiem sztuki, i
dla tego jak mówią Grecy=
=bałow dano mu przydomek
"Złotorękiego" na dowód
najwspanialszej szczodrobliwości —
Zmienił wiązanie tu wstał
powiatami; — obwarował

ły renesansu w narodzie, po-
wstały warsztaty malarskie. – Kijowianie
krzywo spoglądali na gości
zwłaszcza ale przez dwa
lata oswoili i gotowali
ręcznik. – Tymczasem Konrad
Jerzego był bliskim; nabożeń-
go zamek gwałtowna: na
ucztę ~~bez~~ u bojarzyna Pe-
-trytę w wozy nagle wpadł
w winie i nic przestał
(1157 r.) – Książę tak tak
był umiłowany za swoich
jego dworzanka pozwolenia
radości; Kijowianie nie mogli wolnej
od żydów, ale chcą nowości
miniata granic. – Kijowia-
-nie nabrali się na wojnę
i po narodzie wspólnej nie-
zgody na dworzec i więzie-
nie Dmitrowa dom Książęcy
Kłosy Jerzy nazywał "swoim"
i nabywał go do zwitka; –

na Turwal cyderek raz za
uciek, za pusanie, za gwałty
ich rok i dnia tego krwawy
wzięli odwet, wymordowali
ich i w ten sposób zemścili
jasno dla tylu okrucieństw
wyjątkiem niemowlę. - Hipo-
wianie nienawidzili aby rodu
Jerzego spowinowaty z jednym
grobu z potomkami Mono-
= machem i grobowali je
za miastem w monasterze
Zbawiciela (Zbawiciela) na
Peristerionie (192)

Mało znamy wypadki
rządu w Nikei za rządów
Jerzego IV następnie 2 Komnenów
w 1155 r przyjechał do
Nikei wuj Jerzego (193)
w 1156 r umarł Theodor
Prodromos Teodozjusz. - W
tymże roku przybył do Nikei
Metropolita Konstantyn z

z Carogrodu – Uciąż Jerzy
przybył go z wielką okaza-
łością i z najwyższymi
oznakami uszanowania.
Jego zaraz przybyt tu
Nestor biskup Sukdalski
dla odebrania błogosła-
wieństwa od Metr: Konstan-
tynow ale że zakazany
od swoich został zamkowy
z biskupstwa (194)

Kajowiani po śmierci
Jerzego pragnęli mieć nowego
pana, wnet tu wyjechali do
Jerzego Trustawa Zawidowicza
z prośbą aby przybywał
rządzić opuszczone księstwo.
Wola Pana jest go
była zaraz wyniosła na to
księstwo ale Jerzy był go
strzegł – Trustaw był ojcem
tym nieprzyjacielem Jerzego
tak, że tylko grób mógł pojednać

Trustaw współczesnik
Jerzego z Zawidowicz
linii –

i kiedy ją dowiedział o jego
Jerzego
śmierci, padł na kolana
mówi Ukraińcowi, wzniósł
ręce do Nieba i rzekł: "
Boże bądź pochwalony, że
mnie sprawę moją z nim
mogłą zmierzyć, bez mi roz=
lewem krwi rozstrzygnąć."
Potem ruszam wyjechał
do Kijowa (d. 19 maja
1157 r.) a całe miasto
było w radosnem podniecieniu.
(195)

Ale w owym czasie Kijow
już utracił swoją epokę
władzy i świetności — Jerzy
Dowgałłowicz stanowczo obalił
jego potęgę. — Władzę jego
jeszcze wojny mieli za
przyczynę do upadku by=
stanowczego grodu. — Kijow
grod stary i dawny, mający
swe prawa i swobody mie=

= chce przechodzić w dni =
= dziedzictwo Ulryczyt Sandomierskich
ale w Uhrach będzie musiał
władzę i rejzji na stopniu
prowincjonalnego grodu..

Potęga i siła Władysława
Jaciwida Sandomierskiego z
jednej strony; z drugiej Ulryca
Halickiego zagrażały teraz
Kijowu - Trastan midtego
tej był w zgodzie z Ulrycem
Halickim - Powodem tego
przewagi był wojewoda
Jan Bogdanek który był
zbiegł z Halicza do Kijowa..
Jaroslaw Włodymirowicz
Halicki rozkazał aby Trastan
wydał mu tego zbiega ale
Trastan odmówił, i stąd
zastąpiły rejzja - Ulryc
Kijowski obiecał wojnę
Ulrycia Jaroslawowi, który
na Halicznowo z wielu

Trastan chciał nawet
na Kijowie mieszkać
wojnami Ulryca - Szukał
zwycięstwa z innemi
miastami i pewnie oparcia
Władysława Halickiego i
wotyczka Ulryczyt
Ulryczy wojnowy Ulryca
Rościsława na tron
powrotnej - (Rost

Potem wtedy zwycięstwo
tej wojny o granice Ukra
inow między halickiem
ale i Kijowem
Tak widzimy w r 1159
potem potem
był w Kijowie wraz
z potrzebą Ulryczyt wodza
miejskiego aby od Węgier
Trastan Kijowiego, wydał
wydanie potwierdzenia do
Kijowa potem, Ulryczyt
Ulryczyt był Jan Bo
gdanek (Ulryczyczny był
Jaroslawa pomocnego
w Halicu) — Trastan
to Kijowskie ci wyjdą
wydanie wojny Trastan
wami Ulryczyczem i wyjdą
Dania gdy z Kijowa, gdy
Trastan prosił Jaroslawa
Bogdanka że i wami
prawami do tronu ha
lickiego, a Jaroslaw po
mógł Ulryczyczy w Halicu
ok r 1187 (Ewentual
pod: Halicz) —

ni wrila z nich sprzyja Ja=
nowi Bolesławowi i ni
stworzy go wprowadzić do
ich ziemi, tysiącami zbiegły
pod chorągwi ulubionego
wojewody. — Ale Węgrzy
Halicki potężnymi wojskami
Węgrzyków wprowadzić go i wyjął Białogród
— miasto o kilka mil od
Kijowa leżące. — Trwała opa=
=iał ten gród liczne woj=
=ska: z nich Połowcowie
mieli przeszło 20,000 — Bole=
=dejc jednak i Torki jego, wła=
=dzili go, bo się zmieli z obcy=
=mi i przyszedł przejść
na ich stronę. — O południu
rozbili swoje namioty i
z wrzaskiem wpadli do Białe=
=grodu. — Wielki Węgrzy obadwu
tą trwogą, ~~nad~~ w południe
dopadł Kijowa i uciekł za
Dniepr. — Połowcy tu pozo=
=stali, wrócili się z nich

natopiło w rzece Ros, wiele
Persydyc zachwytało w
niewoli [redacted] Tomas Teofa:
wa umarła tu w Kijowie
mnie z Kijowa (196)

Ksiądz Inny mieszkał
w jednaniu do Kijowa zostali
postali do Rosicława dowiedz
mnie iż oni [redacted] jadą
Na mnie zawojowali Kijow
i chcą mnie go jako stolicę
oddać – Mścisław radził tylko
aby zrzucony Metropolita
Klemens na nowy administro
wał dyecezyą w swojem
Konstantynowie. – Ale Rosicław
nie chciał słyszeć o Klemensie
jako niesprawnie obwinionym,
zgodził [redacted] na to
aby tak jeden jak i drugi
nim nie byli, lecz wezwali
nowego z Konstantynopola. –
(197). – Rosicław przybył
do Kijowa dnia 12 Kwietnia

(1459 r.) i był obwarł od
mieszkańców pieniędzy – Mieszko
zaś jęczał wtedy opuścił
Węgry z bogatą zdobyczą,
zabrawszy majątki bojarów
Trestrawa, worek srebra
złota, niewolników i bydła
rozmaitego gatunku (198)

Tymczasem Trestraw Dawi-
dowicz był Wielki Książę
wojewoda Litewski
miłował z ojcem Węgrów, i
widząc się to z Andrzejem
Jurgiszkiem, to spotykając
się z Botowcami gotował
się do wojny z Mieszkiem.
Ale zapędziwszy się aż pod
Czerwieńsk Czerwieńsk i Bere-
=castaw, nic nie wskórawszy
wrócił się z [dancem] wypędzony. – W
Kownie jednak powiedziano mu
się: że posłami Botowcom
przysłał się pan Dunajp
węgierski i radzą
się na Brześć, "w Trok", na
przeciwko" Dorohuzy" – Radot

Potem Mieszko w
Węgrzech bujne zmieszki-
wał Jerzy, Andrzej Polski
na Turcach nie mógł
wyprawić na Węgry ale
Mieszkowi nie chciał i bo
Mieszko i Andrzej jednak
pomiędzy w Węgrzech stanął
za Mieszkiem (Bart.)

ale Andrzej ten
miał Węgry wolał
na Jurzach mścili
o Mieszkowi –
(Bart.) –
Trestraw więc tylko
z Botowcami

Trestraw zwrócił się
do Krzyżaków i
[przymierzenie] umowy
przed Dniem Botowcom

Kijowski był wtedy ogrodzony
"ostrodołem" (stolpiem) od
góry do Dniepru, i tu przed
tem ogrodzeniem rozpoczęła
się bitwa. – Połowcy w wielu
miejscach rozwalili ostrodoł
i wpadłszy w ulice Podołu,
zapalili domy – Między wielu
innymi zgorzał wtedy dom
Radzisława i Ksiądza Lichada –
Dym się tak szerzył po ulicach,
Kijowianie widząc płomienie
i dymu ścigani przez Połowców, w przestrachu schronili
się na górę pod obronę ściany
murowanej – Wtedy Rościsław
widząc z strony Kijowa nie-
dobrzący, ostrzegł radę druż-
yny i oddalił się do wa-
rownego Ojca grodu, gdzie
się zamknął oczekując na
dojścia posiłków. –

Trastam wrócił do Kijowa
i przywiózł czynem jego było
że wyprosił z więzienia
więźniów swoich Stronnikow
i uwolnił pospieszył obleg
Białogrod — Ale tymczasem
los broni mu nie dopisał:
obłożeni trwające przez
cztery tygodnie spotkało na
bezustannych usiłowaniach;
nareszcie dowiedziawszy się
że już odwiet oczekiwane
nadchodzi przez Rościsława
nadchodzi; wymknął się z
oboru, i w ucieczce tej zgi=
=nął z ręki nieprzyjacielskiego
jeźdźca Wyjborza, godnie
zniósł tego losu (199)

Rościsław tedy powrócił
do Kijowa, objął na nowo
władzę, całe już był na

(1161) Rościsław dni swoich; umarł
w Kijowie, dowodził Ruś
ciągle przy ojcu i od niego nauki bezpośrednie zaczerp - Warunkiem
wyżej na tej zgodzie wielkiej wojny potrzeba - W nowym wodzie
oto niemal w całości Wołynie wstał bój do utrzymania się władzy
władzy potężnej Wołynia, Halicza, Kijowa, Czernihowa, Smo
leńska a nawet Polocka - Rurzan i Ruś dwoje bracia obłożeni
Wszyscy bez wyjątku w nadziei na pomoc na zwadzie Bogolubskiego

w podróży ze Smoleńska do
Wyjowa dnia 14 Marca
1167 roku. – Rurzyk i Dawid
syowie jego znajdowali się
przy jego śmierci. – Umarł
on po ciężkiej cierpiąc we-
drugą i pustnicę we obrok
Uwarowicie. – Dytko Wrigi
wiele pobożny i przez cały swe
życi pragnął wtorzyć siedzy
i uchylić się do zaciszia
Klasztornego. (200) Pochowano
go w Wyjowie w cudnym świątyni
te S. Teodora – Czterdzieści
lat żyjąc. –

Wyjowianie i cała Wołoch-
to jest Ruś i Perwandyja
płaczą się ludowie znakomita
czyli ludowie Wyjowa żała-
dali, dopełniając woli
ostatniej znakomitego Wrigia
wezwali ze Kowa Mścisława
Wołynskiego (201) Pochowali go
z trumny biegli pamiętnych

Andrzej [illegible] Wyjowa [illegible]
[illegible] Wyjowa [illegible]
[illegible] Bolesława
[illegible] Bolesława
[illegible]
[illegible]

Bolesław miał żonę
Jolantę i miedzy z nimi
[illegible]
i [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

idący od Włocławka i
Włodzimierza Monomacha.-
Był rycin Robert'a Kiyw=
=ustęp ale nie pierwszy to
raz wiązał się matrymonem
rod Ruryka z Piastami (IV)

Tysiąc Rościsława
Mścisława [illegible]
i [illegible]
[illegible]

Mścisław niebawem przy=
był do Kijowa, natrzymawszy
się jednak dla pewnych spraw
na Wołyniu, posunął Kijow
Kłeweńcom swoim Wasilkowi
Torop'etkowi i - przyjął
[illegible] do Kijowa z wojskiem.
Ale udzielowi księcia woj=
niki Władzięg i Ascili bez
jego woli rozporządzili się
dzielnicami.- To go
rozgniewało obyczajowi księcia
[illegible]
[illegible]
Dzielny to był
Książe Mścisław

Wernet Natalia
i Polakowie i z silnem
wojskiem udał się do Kijowa.
Kijowianie przyjęli go
radośnie a Książęta
udali się w pokorę.- Jeden

tylko Włodzimierz Mścisła-
=wic ośmielił się bronić w
Wyszogrodzie – Mścisław
niechęć swoią przełożeń ofic-
rował mu w zamian Kotel-
=nicę. – Włodzimierz udał
się także się przed Wielkim
Księciem usprawiedliwić i
przybył do Kijowa – Widząc
się obydwaj Książęta vestą-
pili w nowe stosunki przeciwko
Mścisławowi rządał od niego odda-
wienia przyległości – Włodzi-
mierz tedy wyjechał, lecz
wnet potem udał się do Bracła-
wiejow, ~~nawet~~ i nie miał aby
się chcieli z nim potrzeby
i zwrócili z tronu Mścisława. –
Bezwątpienia istotnie wprawdy
z nim w dobrem zostawali
porozumieniu, ale widząc
go teraz opuszczonym od
mitygdy się
Książąt, i bojaźnią oddzielili
jego na zawsze, ale chcieli go
schwytać

Zawsze tu Kraje Zachodu Mściwoja uważa a bez Mściwoja Niemcy nie pomyśl do wojny Kijowa, w czasie wyprawy na Bolesława tego Krakowa (1167) przebywa w Kijowie w orszaku S. Teodozego (Nest)

Mściwoja także jak Ingi i jego Kmet pogodzenie Swoje Sotowców i pogodzenie Ruś Książąt w tych czasach chodziło jako Kmet i wotczyzna

Rozpoczęcie Ruś wojna z Krakowcami wojsk Ruskich - Dowódca ich Duńczyk - Duńczyk Niemiec Dowódcy ze Ruskich ich Duńczyk - Duńczyk zawsze Ruski pomoc wojsk Książąt Ruskich - Zawsze my pod Mściwoja pomoc Ruską za Sotowców i Ruś pod Kraków, Ruski za Duńczyk za Sotowców i wojny jak Ruś - Ruś - Dwój Ruski Kraków Ruś ich rodzaju ich do wojny za wojny i Ruś - Mściwoja rabotał i Ruś do Drużyny: "Kiedy mi bracia wojny Sotowcy im Kraje a jakoś to Ruś wina? Dogodzili ich obrzezani wojny, bez Mściwoja wojsk i Sotowców nie było prawa z nim" (Nestor II, str. 422)

Schwytać lub zabić - Wtedy musiał ratować się ucieczką - Andrzej Swiatosławicz przyjął go i obiecał mu dzielnicę - Matka ma Włodzimierza wzięta w Kijowie; i Mściwoj rzekł jej: "jestem wolny: idź, dokąd chcesz; bez wątpienia z tobą być w jednem miejscu, gdy syn twój przebywa u grobu świętego, nasmiewa się z świętości obrzędu religijnego?" — (202)

Wasilko, Wszebor Kijowi Kijowski przymierze Swoje bitwy z Sotowcami Wtory bezprzestanku Kwestii gdzie Ruś i rozbijali Kijowców rodzaju Kijowskiego z Swoją (203).

W 1164. Andrzej kan Sotowców przyjął chrzest w Kijowie (204).

W 1169 legaci papieży przybyli do Kijowa (205)

W tymże roku Włodzimierz
zwołał sobór w Kijowie ze
190 duchownych osób, na
którym gdy jedni z nich
przekładali pozostawienie
postów, drudzy zaś przeciwi=
li się temu, inni radzili
aby to odesłać na roztrzy=
sanie do Patriarchy Cons=
tantynopolskiego; Włodzimierz i
inni książęta zgodzili się
w tem na ustawy soboru
ogólnego. -(206). -

Gdy tak w Kijowie radzą,
tymczasem posłowie Ksią=
żąt ruskich spieszą się na
Włodzimierza na wyprawę
jakby chrzcielną. Świętosławowi
synowi wielkiego zmarłego Włodzi=
mierza Kijowskiego Włodzimierza
w odebraniu mu Nowogrodu
na którym za prośbą tamtej=
=szych mieszkańców osadził był
on swego syna - Bytto wszakże

pretekst tylko; ~~gdyż~~ Andrzejowi
Jurjewiczowi Ruryk ustawicznie
cały ten okres walczył z Litwą
i ~~Litwinami~~ Litwinami Andrzej o
obalenie pierwszeństwa Kijowa
na Rusi Jurjewicz. – Ta
myśl rosła mu ich oddawna. –
Walczył więc równo z je=
dynastą Książąt miała teraz
wdowa na Kijów. – Ogromne
jej wojska i skarby ich z Ros=
towa Włodymierza i Sur=
dalowa (209) ~~Za~~ na wodza tej
wyprawy dał im Andrzej
syna swego Mścisława! –
Liczne te rastępy zeszły się
tedy pod Wyszogrodem, na
którem siedział wtedy
Dawid syn Światosława byłego
Księcia Kijowskiego; – i następ=
nie ~~opanowały~~ obległy Kijow. –
Mścisław Wielki Książę
Kijowski rozkazowany tak
nagle zebrawszy miał czas
wezwać na pomoc Torków

Andrzej Bolesławski
przymierze ~~z~~ z Węgrami
z Kijowem – stare
wyjść musiało – zagrożone
w Turdalu znalazł
odsiecz nowy przeciw
ojcu – Dawne
ojcowskie – usiłuje go
nowy w tajemnicy
serca Książę spisek=
Dowiaduje się o
tym obali potęgę
Kijowa, cała wyje
żdżą do Turdalu
i zniszczeniu Turdala
otrzymuje tytuł grosz
dwór nim dwór
wpływowy dwór
rozdawniczy – Andrzej
wchodzące Kijow
ten samem ich wy
dwór z tronu
Książąt ruskich
Przyjął za natrudzenie
byt. otrzymuje wiel
kie z Kijowa
więzienie i oddziały
swego pomoc na
pogrzeb syna – Dla
go zajęcia pomoc
wał Książąt Ruskich
znaczenia tej walki
miedzy nimi, przeciw
Mścisławowi. – Syna
wał sobie wyjątek
z Kolei – Ale Bra
ciszyn najwyżej Książę, a tylko wielki nazwisko przy go
tym ich zniszczenie – plan Światosławski dawno ju
był Kijowy, plan Andrzeja –

i Bezendejow. – Świadomy
miał o wielkiej przemoc=
=mojej siły, bez Kijowian
bronili ją ogniści; sam
Książę Kijowski obrony, ale
na trzeci dzień sprzymierzeni
Książęta orężem zdobyli
miasto "gdzie pod tem mieszkało"
"Ta podły stan stworzyciela
Olega "matka" miał ruskich,
– powiada Karamzin – "Kilka
krotnie nieszczęsna obległa
i nieszczęsna, otwierała mi=
nuty wrota bramy swoje
nieprzyjaciołom; bez nich
nieszczęść w nią przemocą" (208)
Najwięcej to miasto wsta=
wione wieściami wywoła=
nych Świadków dowiedz
jak nieszczęśliwego losu.=
Zwyciężcy jakby idąc torem
dziwy pogańskiej poczynali
niegodnie; pastwili się nad
mieszkańcami, rabowali
domy ich, świątynie nawet

(208) Pisarz to nie dziwi
Zwłaszcza orężem
swoją stolicę i państwo
się nad nią – Dzieje
czas wszyscy chwalą
które nie pozwala
wszyscy stosunek

i klasztory niebyły przez
nich rozwiane. – Cerkiew
S. Rosji i Dniepru, bogato
przybrane podły tu ofiarą
pogaństwa tych zaciekłych
barbarzyńców i – dosłownie
obrazy, rozwiązali ołtarze
niszczyli księgi, zabierali
naczynia i odzież cerkiewną,
same nawet drzwi (209) Tego
tu pogaństwa barbarzyńskiego
na Rusi po dziś dzień
żyje pamiątka w kronikach.
Księgi Ruskie z bratem
swym Jarosławem zaciekł
do Włodzimierza Wołyńskiego,
zima ta jego i syn dostali
się w ręce zdobywców (1169 r.)
(210). –

I tak z ręki barbarzyńców
Ruś przyjął dotkliwy i
krwawy cios. – Krwawy
ją zdobycz obrócił napaści

Mścisławy, stał od tych w wro=
walności. — Cerkwi bardzo wiele,
domy popalone prawie wszystkie
całkowite widowisko. — Poło=
tyda Andrzeja Jarosławicza
wzięła tatar górą; — Kijow
niegdyś sto-kroć-stawny, dziś
traci swoje znaczenie i pra=
=wagę, traci swoje pierwsze=
stwo nad innymi ziemiami i
ziemicami i schodzi do rzędu
pospolitych grodów. — Na
jego zaś miejsce wstępuje Andrzej
Bogolubski i ustala swoją
potęgę. — Uciekł tam jeszcze
za życia ojca swego Jerzego
Długorękiego w 1155 r. opuścił
Ziemi Kijowskiej i wyniósł się
i osiadł w ziemi Jarosławskiej
wpół drogi jeszcze i ziemicy=
=miliowanej. — "Tam on mó=
dził się" — mówi Karamzin —"

(ob. 1941 r. mój Kijowie
podróż. i w Dubrajce
(Dubr.)

Andrzej był pomiędzy
najwyższymi w Kijowie
ale ci jej mieszkańcy
do niego niechętni,
trwała wrogość między
mieszczanami i dworem
książęcym. — Drużyna swoich
oddał Kijowie —

tam też nie odkupywał jeszcze
świata bunter, nie był zgrzeszył
Chrystus zwycięstwa, nie odniósł
ich, bo nie ubłagał im łaskawości
i nie mógł walczyć na nich." Stąd
=nie inny był też nad Damaszkiem
inny nad Odrą i Wisłą. - Oj=
=cie jego Jezus [illegible] myślał
że aby Mu z roku te dwa
lata trzeba wprawdzie pogrążyć
Chrystusa i dla tego też przez
cały swe życie wyciągał rękę
po tę grozę; ze wstrętem nie
nawiązał ale zamiarów swych
nie ukrywał. - Stanisław po=
wiedział w jego słowy wobec Chrystusa
ale dla Chrystusa nie powiedział
Jezus jest to Jezus wczoraj,
ale przestając na zmartwychwstaniu
Chrystusa jeszcze silniejszy
mógł utwierdzić się w tej wiary
i stał się twórcą silnego
i potężnego państwa które
dotąd było mocne pod ręką
Jezusa Chrystusa i Matki Jego=
=Chrystusa Króla nad Wisłą. -

Mianował ich on dotąd "Kitanem
Kitanow" (211) Na tego że to
imię wpływ wywarli Normanni
Ruscy z którymi ojciec
jego sam był spokrewniony
ale teraz przybrał ich Wielkim
Księciem i wtedy
Moskwą, Dmitrowem, Prze=
=towem, Zwenigorodem, Włodzi=
=mierzem nad Klazmą i Bo=
=gulubowem, który sam założył
i został tytułowany Boho=
=lubskim. - Drugą jego
stolicą był odtąd Wyszgorod
w Kijowie; - gród ten odtąd
zbudził swoją niezawisłość
i wszedł w skład państwa
Księżnej na równych zupełnie
zasadach i nieznającego po=
dobieństwa z ustrojem dawnej
słowiańskiej Rusi. * Odtąd
Księga Rodzaju panujące bez
podziału stanowił Księgę

* Historja Rusi
Włodzimierskiej i Ta=
tarstwo Kazańskie, Ta
ka Rusia. -

(212)

w Kijowie za swego zamieszania)
i ~~w 11~~ jeszcze w 1169 roku
puścił to Księstwo Księcia
Mścisławowi bratu swemu który
mu był dowodztwo i gotowość
we wszelkiej potrzebie przyrzekł
(213) Historja Ruси Włodzi-
mierska i Jaworowska Ruska Kro-
ta ią na zawsze. —

Noty i przypisy.

Noty i przypisy

(1). Nestor Kronika: str 69
" Ot hrichowska Kievica
prow rot bywajet "—
(2) Tenn str 93. - Tinsk: str 100

(3) " Sotinsque Deo victima
fieri quam fratris majoris
mater victor effici delegit
(Ex relictis per P. Melchio=
=rem Inchoffer historiae
hungaricae scriptorem - Ap.
Acta sanctor: p. 636). -
(4) Nestor Kronika: str 91. -

(5). Srewyrew dowiada
się srnurek [illegible] sygis
u gladiatora Kapitolinskiego.
[illegible] przypomina
grzywę włowiańską - Gladiator
ten wiadomo prawdopodobnie
słowiańskiego pochodzenia - ob Srewyrewa
Istorija russkoj slowesności
Moskwa 1846 - T. I str 105.

(6). Nestor Urolew: str. 94-6.

(7). Cichovius mowi: "Supra quod (corpus) cantus angelici audiri" ob w Acta Sanctorum T II sept: p. 636.

(8). Nestor str. 96. Borys i Hleb byli synami Wladzimierza z zony jego bulgarki. Obaj ci Ksiazeta tak w Ruscie wschodniem jako i zachodniem czczeni sa za swietych meczennikow — w Ruscie Lacinskiem czczeni sa pod nazwa Romana i Dawida — Swieto ich przypada na dzien 24 Lipca i 2 Maja

(9). Nestor Urolew str. 97.-

(10.) Tamze.

(11) Dithmari episcopi merseburgensis Chronicon Norimbergae p. 16.

(12) Zbroia rustyg Bolesława porucznego byly a gondor a mianowicie: od Sanoka 1300 mezow w kolczugach i 4000 tarczownikow, od Gniezna 1500 w kolczugach zbroia a 5000 w lekkiej; od Wladyslawia 800 kolczugi kow i 2000 z tarczami i od Gniezna 300 w kolczugach a 2000 lekkich (od Bolesława Chrobrego pour Sejmowcy str 141.

(13). ob Długosza Hist: Polon:

(14) Nestor Kroniki str. 69. – Karamzin Historja państwa rossyjskiego – Warszawa 1824 str. Tom II str. str. 10 i nota 11 – Ditmar p. 426. –

(15). ob Marcinie Gallu str. 62 – Kadłubka Ks. II str. 644 – i Długosza Ks. II str. 151-2. –

(16) ob Marcinie Gallu Chronicon 1. 7. –

(17). Nestor Kronika str. 99 Titmk: str. 103

(18) Mast: Gall: Chronicon 1. 7. 6. –

(19) Nestor Kronika str. 99. –

(20) Uderzeni orężem w bramy było tamtoczesnym wyrażeniem mającym swoje symboliczne znaczenie. – Najwyraźniej tak go nam tłumaczy: "I tak" – mówi on – " oni uderzeni orężem w wrota bramy Kijowskiej

Krew Koronidzie a osobliwie
przy wjeździe Bolesława Chrob:
brego przedstawia jako Kon=
=ugt rubaszny (Martini
Galli Chronicon ed. Bandt:
1824 p. 46–100) nawet
zwawolny, trudny tutaj do
powtorzenia, było właściwie
zwiekiem uroczystego wjazdu
w posiadłości.. Niewiadoma
o tym i większa części Powszech=
=nych Bolesławowi wyrzuca;
niewiadomi opowiadający to
Koronidzie, bez Kardy znawca
owczesnej symboliki prawa,
mógł być wytłumaczyć się
biorąc w posiadanie jakiś
kraj albo gród nowy, nale=
=żało dotknąć ich ostrzem
albo kopją granicznych
słupów kraju. lub bramy
miasta. - Takim np. zwycię=
=zca Arthuris. Król Lon=
=gobardów opanowawszy
całą potędzniejszą Italią

wjechał ~~w miasto~~ na koniu
w miasto sowdziwszy i ugodził
kopią w murowany tam
słup, jako w najdalszy gra=
=nicy swego państwa. - Takim
sposobem miłościwy z wdzięcz=
=nych poddanych ziemi nad Ol=
=zem, wjechawszy konno
w rzekę i wdziawszy w nią
kopiją (J. Grimm Rechtsalter=
=thumer 1828 p. 64) - Porównaj stąd ten
symbol tak powszechnego
iż zwyczaju go wrywania nie
tylko na znak rzeczywistego
wejścia w posiadłość, lecz
nawet dla samego popisania
się jakiejś mniemanej własności
albo zdobyczy - Wtedy kiedy
przeciwny dotknęce się drogi;
ślepy król Czeski, Jan Lu=
=xemburczyk, wojując z
Kazimierzem Wielkim

chciał się pomścić dotkniętej
kupiją mirow krakowa.-
Wielki Książe Olgerd Mon=
=ząt rozpoczęli kupiją
o mury Moskwy; ladą
rycerz angielski rozpoczął
się do Policy francuskiej
i Rzeszy Niemieckiej drogą o
jedną z bram Carycin, miał
się cieszyć chwałą na cały
wiek." (ob o sprawowaniu
Farni przez Bolesława
Chrobrego - Nowe szkice
historyczne przez Karola
Szajnochę - Lwów 1857
str 245.- tamże Jadwiga
i Jagiełło przez tegoż Tom
I dopis V str 377).- W
dziejach mamy wyszukać
i wiele innych przykładów
tego rycerskiego zwyczaju.-
I tak Książe Dżjowski Oleg
natrzymawszy o Książę na miłe
Konstantynopolu w roku

tryumfu zwycięzcy swoj Tatarzy
na bramy miejską (I po-
=wiesił szczyt swój na wro-
ficu, pokazuja go bida)
Boniak han Połowiec wie-
rzył mieczem w złotą bramę
Kijowską; zadrżała moc blachy
portowitéj i jadu tego wy-
cietrwa zawiosła ją do swej
ziemi — Syn jego Jewenek
Który walecznie pobył pod
Kijowem zawiódł z prze-
chwałką: "Chcę ciąć w złotą
bramę jadu i ojcze mój"
(ob Latopis Nikonowski
Petersburg 1843). — Witold
nareszcie wyciekał na Kijów
do pół Dniepru, i dobywszy
pałasza, rzekł: "Boty moje". —
(20) Matthaeus ap. Vinc:
Kadłubek II, 13. —
(22). Ditmar VIII, 16 —
(23) Adam Brem: Hist:

Eccl: l. II. c XIII ... "cujus
metropolis civitas (Kijow)
aemula sceptri Constan=
=tinopolitani"
(24): Nowy (Krug) uprawdopodobnił
Dytmarową powieść, utrzy=
mując ze mistrz w niej:
quadrangentae ale quadra=
ginta ... ob Beiträge zur
Münzkunde - p: 101.-
(25) Ditmar liber p. 265
(26) Annalista Saxo.-
(27) "ineffabilis ibi ei pre=
=cunia ostenditur, cujus
magna pars hospitibus
suis ac fautoribus distri=
=buitur etc...
(28) Ditmar VIII. p 426
(29) Nestor Hrolew: str 99.
(30) Ditmar VIII p. 427 vel
568
(31) Tamże -

(32) Długosz Hist: Polon: Ks. II str 648 — Sarnicki Annales Polon: Ks VI str 1048 —

(33) — Turgeniewa: Historica Russiae Monumenta. Petropoli 1841.

(34). Nestor mowi: "Bolestaw ri pobiria iz Kiewa wrem imenje i bojary Jarosławli i sestry eho i Anastasa pristawi, bie bo sia emu uwierit lestyn, i ludej mnoiestwo wede z soboju i howody bresowinskie na sebe raja i pojde w swoja rembiu. — Wawol Krzywousty zabija Nestora Bytmarem który wcale mi wspomina aby Bolestaw uciekał z Kijowa, owszem powiada wyraźnie iż Bolestaw, instrumentalnie swego rządu, wrocił swoją do domu. — Tak samo mowi i nasz Gallus. — Jednak to powiedzenie Nestora: "pobori

poberi z Kiewa" jest bez
znaczenia, bo jasne, że
uciekał, tłuszcze mordu
Bujwoda, nie ma nic za
bierać z sobą i bojarów i
siostry Jarosławowne, i skarby
i dostatki, i zdobywać po
drodze prowincje jak to
uczynił niby uciekający Bo-
=lesław. — Zbija więc K.
Bujwoda tą zmianą u-
=ciekł Bolesława i wnosi:
"że więc Nestora o wypra-
dowaniu Kołłątaj sciąga się
do rzeczywistego wypadku, bez
wypadku dokonanego nie
za bytności Bolesława w
Kijowie, ale po jego dobro-
wolnym, bez przemocy złamie-
=nie nastąpić mającym po
wrocie do głównej części pań-
stwa, nie na powszechność
Bolesława, ale na przeciwie-
=stwienstwo przeciw wrogom

grodach ruskich polskich "

(35). "Et eo tempore Russia Poloniae vectigalis diu fuit" Gallus. I. 7. p 51

(36). Nestor Kronika: str 99. — "Bezumnyj Swiatopołk rzecze: "Eliko po krowdam Lachi, izbiwajte ja" i izbisza Lachi" —

(37) ob Saga Gimmundowa przetłumaczył Turski Tłumaczenie dla rzemia 1834

(38) Nestor Marcin Gallus str 62-3. —

(39) Nestor Kronika: str 100.

(40) ob. Saga Gimmundowa —

(41) Nestor Kronika: str 100

(42) Saga Gimmundowa. —

(43) Łukowski przywraca wyrazy nowowyd ze wyrazami ich to: "mistrz Lechy i Ruscy" stare polskie i Nestorowskie bo Nestor był polakiem

znamy niewiadomo gdzie; i
Saga Ejmundowa tez samo
podaje, bo opowiada ze
zginął "na polanie" zdradą
Swiatopełk (ob Tarnowski J
Dashkiewicza - w Encyklopedji
powszechnej - Warszawa 1861.
(44) Nestor Kronika str 101.-

(45) Ejmundowa Saga tak
opisuje to obszernie: "Ejmund
kazał drzewo rybie w lasach
i na około nim obsadzić
mur grodzki (zapewne w kijo
wie) zeby Rusini niczego nie
tyle, przelatując po gałę=
ziach, nie skoczył ze miastem,
napuścił go wodą, przykrył
polanami i ziemią, zeby
nic nie mógł uciekło. - Dwie
bramy uregulowały kazał wmu=
=rować, mówiąc ze w nich
Jarosław i sam Ejmund
dowodzić. - W przededniu
najścia kazał Ejmund
miastem

mieszkom ustrzec się najgorszej, w pospiechu, w stroju, pierścieni i wyjść na miasto. — Biesmiami byli oczywiście na stroju i na tem liczył Zygmunt że pobiegną bez ostrożności na miasta, wyjrzawszy tylko strojów dworskich — Tak się stało. — Świętopełk wyjść niemiał wcześnie za radości że swego przybycia. — Pobiegli Biesmiami naprzód, ale ginęli w rowie — Niemieccy mieszczanie z Świętopełk uderzył na bramy, w których straszna zawiązała bitwa. — Ciężko poniósł stronę, ale wtargnął przez bramę Jerozolimską, który był ranny. — Boiał tak Zygmunt Bagnetta na pomoc swemu Księciu, ale tam rady potrzeba było, mieszczanie z Bagnet wyjść wstał u drugiej bramy a potem Zygmunt — Odnowiła się bitwa okrutna, bardzo długa — Wypadło zwycięstwo Biesmian i ciągało się do lasu itd.....

(46) Tamże -

(47) Nestor Kronika str. 101.

(48) Friese

(49) Nestor Kronika str. 101
i Saga Ejmundowa --

(50) Karamzin Historja państwa
rosyjskiego T II str. 18, 19

(51) Tamże T II str. 21. -

(52) Nestor Kronika str. 105
Karamzin T II ~~=~~ str. 23.

(53) Nestor str. 105 - Karamzin
mówi (Hist. państwo rosyjs: Tom
II nota 11) "Witykind w Wiki-
= ronskiej kronice i w staroczytanej
Nowogrodzkiej Kronice powie-
= dziano że w 1017 roku zato-
= wano zostałem w Kijowie cerkwi
S. Zofji - Ona to podług po
dania Dietmara (str. 426)
była zniszczoną przez pożar
w tym roku" — Maryniewicz
zaś sądząc ją na słowach
Joachimowskiego kronika utrzymuje

iż ta ordynacja pierwotnie była z drzewa postawiona jeszcze przez Mieszka Kijowskiego (ob. Kwidzyn na 1440 rodz str 21). –

(54). Karamzin mówi iż Jarosław fundował Nową bramę o której Nikonowska i Wołkowiska Kroniki przeciw podaniom Natana wspominają jeszcze w 1017 roku – W Sylwopisie wyraźnie jest powiedziano: " Dwesi statuja vozzovannyja ot Bolestawa (Jarosław) obnowi i napravi " –

(55) Nestor Kronika str 107 – Karamzin Hist: p. rossyj: Tom II str 28

(56) ob Karamzina T. II str 29 i nota 41. – tamże Malleta Histoire de Danemarck – Geneve 1787 Tome II p. 302. –

(57) ob: Bouquet Recueil des historiens de France et des Gaules T. XI p 197 481. nota d – Ex Clario Mlonacho. — Acta Sanctorum T. II martii p. 15 – E. – Gallia

Christiana T. VIII p 1604 –
Karamzin T III str 30. –
(58) ob Toussaint Duplessis
Histoire de l'église de
Meaux T. I p. 104. –
(59). Karamzin T III str. 31.
(60). Tenri T II str. 36.
(61) Tenri T II str. 37.
(62) Tamri –
(63) Tamri
(64) Nestor Kronika str. 104
Karamzin T II str. 33. –
(65). Karamzin T II str. 33.
(66) Acta Sanctorum Julii
T. VII p. 115 –
(67). Karamzin T II str. 34.
(68). Tenri T II str. 56 – a tamri
ob. Прибавл. къ Твор. Отц. Киев:
Учил: Окруж – артыкуł o
mowach rus. z w 1852
roku. Nestora przez Jakuba
Wotoczyńskiego. –

(69) Karamzin T II, str 22

(70) Nestor Krolew: str 114. – Trastan był oziniony z siostrą Kazimierza Króla polskiego przeto to ze rodzona ciotka jego była żoną tego Króla –

(71). ob. Mansi Collect: consilior max: T. XIX p. 677 i następne

(72) ob: Ulrica u Strittera III. Str 935 – 944. Comanica tamże str 944 – 992 – P. F v. Suhm, von den Uren oder Palozzern, przy końcu: Nestors Jahrbücher d. russ: Geschichte, übers. von JB Scherer – Leipzig 1774 str 271. – ~~Nestor Krolewi str~~

(73). Nestor Krolew:

(74). Tenże str 115 –

(75) ob. Karamzine Tom II nota 114. – słowo o

(76) Śpiewak [illegible] Igora o wojnach tak się wyraża: "Wieszcz Boian bindem sudiaszte, Uniarzim hrady ziadiaszte, a sam w owcz wtkom wyskusze, iz Kyewa dorzykasze do Kur Tmutorakania, welikomu chrsowi wtkom put' prostykasze. – Tomu w Pototsku pozwonisza zwuczenimin rano u Swiatyia Sofei w Kotolloły: a on w Kyewe zwon

stycza." - Winnem zas mysle" Skoro ot mor Siatym Turiem,
w prawo iz Brita brata
obwisiła sini mgła
.... (Dusi 9). -

(77). Karamzin T II note 113.

(78). Nestor Kronik: str 117 -

(79). -- Karamzin T II str 67.

(80). -- Nestor Kronik: str 119
Karamzin T II str 67-8-

(81). ob u Nestora str 9 i 47-

(82). Nestor Kronik: str 120-
Karamzin T II str 69-70- Stryj=
=kowski T I str 165. -

(83). "Zaczyna wchodzic Bolesław
w brony mysliwy rekawem pobita,
mieru dobywa, stynge zi to
prawdziwa jego uczynic: a rotnie=
=rzowi pod gardłem aby rudnej
miesrawow krwawdy nieczyli,
rakawat (Kronika Mase: Kronika
Hum: Warszawskiego 1767 str
104 —

(84) Stryjkowski mowi: (Tom
I str 165) iz Bolesław cała
Rusy w Kijowie przyjechał, gdyż
ta w nim rozmiłowała dla we=
tego mysliwa i rozkazy a ure=
golmej dla urody "miwiastek
rozowtoiych i krasnobrewych. -
Ale autor Kolskiej kredyd wielkow
mowi ze Bolesław z Ruscinkami

ni w Kijowie ale na Crewonej
Rusi wielkiej, która Varem
z Waryagami mieszała w ogóle
Polski obrocie –

(85) Nestor Kroniki: str. 124 –

(86). Karamzin T III str. 71. –

(87). Tamże T II str. 72. –

(88). "Ostenderunt ei viam
abeundi." – Karamzin Tom
II str. 72 i nota 124. – Nestor
Kroniki: str. 124. –

(89) Lambert Aschaffen burski –
ob. Karamzina Tom II str. 75 –

(90) Karamzin T II str. 74.

(91) "Unus vester notus et
fidus amicus" List Papieża
Grzegorza do Iwana ob:
Turgeniewa: Hist: Russiae
monumenta T. I ep. I – ob
też i Karamzina Tom II str. 74.

(92) Tamże –

(93) Bolska w wielkiej wydawie
Tom III str. 273 i następne. –

(94). Nestor Kroniki: str. 94.

(95) Karamzin T II str. 79.

(96) Tamże T II str. 83. –

(97) Teuri T II str. 80-1.-

(98) Teuri T II str 97-

(99) Teuri T II str 89-

(100) Teuri T II nota 156.-

(101) ob Karamzina T II str 92.- Baronius T. XVIII p 640 T. XVIII p 2- Bouquet T. XI p 27 - Mansi Collectio Conciliorum T. XX p 183.-

(102) Nestor Kronow: str 129-

(103) Karamzin T II str 94- Nestor str 130.

~~(104) ob. Nikon. Kron: I I str 192 Chr: Gottlic i Karamzina T II str 99 -~~

(104) ob: Obrona jedności cerkiewnej etc przez ojca Leona Krouse - roku 1617 -

(105) ob Nikon: Kronika T I str 192 Chr: Gottlic: i Karamzina T. II str 99.-

(106) Nestor Kronow: str 132-

(107). Karamzin T II str 92 i nota 156.-

(108) Teuri T II str 95-

(109) Nestor Kronika: str 135 -6-7- Karamzin T II str 95-6-7 -

(110) Tamże -

(111) Tenże T II str 98.- Jest stad że Jakubkem posiadał dobra nad rzekami Rosią, Rastawicą i Kamienicą które zwano Skwira a następnie Bohowitszczyzną.- Rodzina jego zmarła i po= =tomkowie jego nazywający się Książętami ze Skwira Bohowskimi Rozmaitymi Kniaziami się rozsiedli w Kijowszczyźnie na dawnej Litwy.- Rod ten wygasł za Temiontka i Daniami około 1536 r i dobra Książąt Bohowskich przeszły [illegible] wreszcie po Hy= =dnii na rodzinę Niemiry= =owa w części przez prawo na Akta= =kowskich Sob. Opis powiatu Wasylkowskiego - Warszawa str 32, 34 i następne i 40.-

(112) Nestor str 141 "A Jaropełk wybiegnie k Kiewu"

(113) "Byli przy Olgowy. Olga świadczawiła - Tej bo Oleg

mecrem Kramotu Kowasze, i
strielu po remli sijasze (słowo
o pułku Igora pośn 4.) a
dalej tak jak powiedziano: "
Tohda pri Olzie Gorislawliczi, -
sijasze tsia i rastiasze' usobi=
= cami; pohibasze' zizn Dazd'=
= Boha wnuka; w Knigiziich
Kramotach wiści cretowicom
skatisza' - Tohda po ruskoj
remli, widdo ratajewi Kikachut'
nerusto brami graiachut, trupiia
sebi dubiacze; a halici swoja
ruzz howoriachut', chotiat
polotati na niedzi" (Ruśni
4ta).

(114) Wektor Dwolew: str 143.

(115) tamże

(116) tenże str 144

(117) tenże str 144-5.

(118) tenże str 151.

(119) tenże str 153-4-5.

(120) tenże str 156.

(121) Tenże str 162 - Strzyżowski
tenże str 177 -

(122) Wektor str 164

(123) Tenże tamże -

(124) Nestor str. 166.-
(125) Karamzin T II str. 123.
(126) Tamże T II str. 131.-
(127) Tamże -
(128) Tamże T II str. 133.
(129) Nestor Krolew: str. 173.
(130) ob Kulczyckim na dniu 1440 str. 23.-
(131) Nestor Krolew: str. 174
(132) Tamże str. 174.-
(133) Tamże str. 175
(134) Tamże str. 176.-
(135) Tamże str. 176.-
(136) Karamzin T II str. 130.
(137) Tamże T II str. 130.4
(138) "A to ustanowił Wielki Xiąże Władymir Wsiewołodowicz Monomach.- Po śmierci Swiatopełka rządził drużyną swoją na Brześciu, Ratybora tysiącznika Kijowskiego, Prokopija tysiącznika Białogrodzkiego, Stanisława tysiącznika Perejasławskiego, Waryzma, Miroszława, Tawanka Ciuna Dymowicza, Myza Olga, i ustanowili

ustanowili do trzeciego pokolenia,
a gdy kto weźmie pieniądze
na procent cztery miesiące,
a zapłaci dwa razy procenta,
to tylko ma oddać sam kapitał,
a jeżeli zapłaci trzy razy
procenta, tedy i kapitału
nie odda – ob Prawda ruska
polskim tłumaczeniu I. B. Ra=
=kowieckiego – Warszawa 1822
T. II str 75–6.–
(139) Nestor Kronew: str: 190–
Prost: kron: str 97 w druk:
Woskr: T. I str 263.– Do=
=wiedziano tu się zgorszało
cerkwi Bóg, co nijest do
wiary podobnem – Tatyszczew
wzrost za owe stulecia zmniejs.
ił liczbę – Nowy Krug ob Beiträge zur Münzkunde
zmniejsz ił liczbę do 30 – My p 101
idziemy za tym ostatnim.–
(140) Nestor Kronew: str 177–
(141) Karamzin T II str 145
(142) ob: Duchowna Wielkiego
Księcia Władimira Wsiewo=
=łoda Monomacha dziecia
swoim nazwanego w Lau=
=rencjuszu Suzdalskiej Powieści

S. Petersburg 1793 roku - str 45
-46-

(143) Tamże -

(144) Karamzin T II str 137 -

(145) Tenże T II str 156

(146) Nowogrodzka Kronika
str 12. -

(147) Karamzin T II str 157

(148) ~~Kronika Kronika~~ ~~Nestor~~ str: 187 -

(149) ~~Tenże~~ Tai, str 187 -

(150) Tenże Tai str 147 - Karamzin
Tom II str 159 -

(151) Karamzin T II str 161 -

(152) Kronika
~~Nestor~~ Kronika: str 188
- 9. - Stryjkowski T I str 189

(153) Kronika
~~Nestor~~ Kronika: str 192.
Stryjkowski T I str 191

(154) Kronika
~~Nestor~~ Kronika: str 192
W Rost: i innych: "Stał u
porodu w Wyszgrodzie Kuncai,
i nasza zarichali dwory Masta
w 4 dni -

(155) Kronika Kronika: str
194. -

(156) Tai Kronika str 197 -

(157) ~~Tenże Kronika str~~ Karamzin
T I Nota 288 str 196

(158) Kronika Królew: str
199 –
(159) Karamzin T III str 145
(160) Kronika Królew: str 199
Works: Kronika T I str 242
Karamzin T III str 187 –
(161) Karamzin T III str 187 –
(162) Kronika Królew: str 199
(163) ~~Tab~~ Tamże str 201. –
(164) Tamże str 201
(165) Tamże
(166) Karamzin T III str 200
(167) Kronika Królew: str 203.
Wiken: i Stryjen: Kroj: T. I
str 264 – Karamzin T III
str 201 i następne. –
(168) Karamzin T III str 204.
(169) Tamże T III str 205
i następne –
(170) Tamże T III str 210. –
(171) Sotowiew powiada że dzia=
łalności Kryńca Jerzego Dragorskiego
rozciągającego (obrusiła) obszary
fińskiej Kraj od Oki do Wołgi
i dalej za Wołgę aż do białego

jerzy – ob Theatra Imperat: Odbycia Historyi i Archeologii rosyjskiej rok 1846 – 1847 N. 6 str: 1.–

(172) Kronika Krolew: str 207 – Karamzin T III str 213.

(173) Karamzin T II str 213

(174) Tamże T II str 214 – Nowogrodzka Kronika str 27 –

(175) Dziś Cmentarnik koło Lublina –

(176) Kijowska Kronika – Karamzin: str 217 –

(177) Kronika Krolew: str 217 –

(178) Tamże str 221.

(179) Tamże str 222 – W Kijowskiej Kronice: "Tohdarei Ukhoz na Farsiek, na skokoek ikra=-cha, na Jaroslawi dworiek –" Karamzin mowi że na "farsiek" znaczy to na Konicach. –

(180) Kijowska Kronika – Karamzin T II str 225 –

(181) Kijowska Kron: Karamzin Tom II str 226 i następne –

(182) Kronika Urobew: str 221

(183) Tamże

(184) Tamże str 226

(185) Karamzin Tom II str 242

(186) Kronika Nikonska – Wostkow: Iswlka T II str 20 – Karamzin T II str 293-4.

(187) Karamzin T II str 244.

(188) Kronika Urobew: str 229 "i tohda zi tiarko byst Kijanom i ne ostatsia biasse u nich ni odin Unian"

(189) Tamże

(190) ob Unii sia Istoricheskoi Obszczestwa Istorii i Drewnostei 1846-7-№6 str: 1.-

(191) Kronika Urobew: str 230 231-

(192) Karamzin T II str 253-255 i nota 375 – "Wyszow: " i Ubiwachut Swrdalem (Kijowiani) po horodom i po sełom" –

(193) Karamzin T III nota 341
(194) Kronika Królew: str 233
(195) Karamzin T III str 255
(196) Teiner T II str 261-2
(197) Teiner T II str 262-
(198) Teiner T II str 264-
Strzyżowski T II str 201.-
(199) Karamzin T II str 269
i nota 400 a Teiner str 270-
(200) ~~Teiner~~ Kronika Sekstor Królew: str
647 - Karamzin T III str 278
(201) Karamzin T II str 282
(202). Teiner T II str: 283.
(203) Królew: Kronika str 243
(204). Karamzin ~~nota str~~
Tom II nota 425-
(205) Nikonowska Kronika.-
(206) ob Tatyszczewa
(207). Strzyżowski T I str
201-
(208) Karamzin T II str 288
(209). Nowy Schnitzler
w dwie: La Russie. La Pologne

et la Finlande - Paris 1935.
poviada: " Elle (Kieff) devient
devient le théâtre d'une
horrible brutalité .... les vain-
= queurs mirent tout à feu
et à sang; ils violèrent
S. Sophie; le vénérable temple
de la Dîme, et le couvent
de Pecherski sanctifié par
la sepulture des martyrs;
ils se gorgèrent de butin
.... André Jurievitch prit
part à ces horribles méfaits
et c'est lui qui recueillit
tout l'avantage; Kieff
avait déchu de son rang,
et Vladimir sa résidence
l'enrichit de ses dépouilles"
Ob tri Vrouiah Hrobew: str 245
" i wes Kiew pogrobisha
i cerkwi i monastyri za tri
dni, i ikwy pojmasha, i
knigi i ризу "—

(210) Kronika Ursyna : str 245
(211) ob Synopsis
(212) ob Karamzina T II str 244 i nota 425 str 249 -
(213) Tamże . -

od roku 1169 do 1240.

Andrzej Bogolubski popuścił
tylko na stryczenie Kijowa
z jego dawnej wyłączności, na
papierze pozostawienie go i powo-
nania z innymi pozostałe-
mi Księstwami. - Uczynił to
natychmiast w interesie państwa
Kijowa budował dopiero nad
Klarnią. - Wedrzeć się dalsza
za przedmurzyłkiem
za wpływ nakazało mu ustalić
spokojność rządy u siebie na Rusi,
zapewnowanie tam podwaliny, a
potem samo pozostawienie tych rozmaitych
trzeba by [illegible] wpływowi
do Kijowa. Tak wpływowi jego
jak zwierzchnictwu i władaniu
bezpośrednio nim. Otworzyłby się by
[illegible] była by ich otwo-
rzyła. - Już teraz Księstwo
Kijowskie przywiedzione było
do nader ciasnych granic i
innej jego zaciśnięcie, ich i tylko
do samego Kijowa i pobliskich

i pobliskich jego okolic. – Kijów
tak upadł iż dziś zaledwie nie
wet znaczył od Smoleńska, Ha=
=licza, Włodzimierza na Wołyniu
– i drugie Kijowa (dawniej) Ruteraty
od jego rozrządzenia – Tak
Kijowa tak. Kijowa Nowogrodu jak Kijowa
i Haliczu powstał cały ruski
drobnych Książąt; ale rozpiszemy
na zwierzchniej powierzchni nie miały
zwierzchniej władzy władzy by ty=
tuły od tity, nie miały organi=
zacji wiązanej wiązanej
je w jednej całości. – Władzy
władzy tak Kijowa jak Nowogrodu nastąpiła
pierwszej ery pierwszej rozpadu
w ręce jego lub jego następców
potomków; teraz (raz) tylko
wypadało ~~[illegible]~~
władzy te plany do czasu i
tylko czuwać nad wszystkim
z daleka. – Jurij teraz rządził on nie jako
Książętami (Kijowskimi), Ma=
rowskimi, Smoleńskimi, Węgierskimi
Kijowskimi i tylko Czernichowa
Haliczu i Nowogrodu pozostawał
mieszkańcami Książętami ( )

Kijowa Kwestia ruska
Zawsze wielkie
Znaczenie tity stawia
Prawa, wszystko
od nas.

5

Abel Jaroslawic brat rodzony
Andrzeja oraduny przez niego
wymordowanego, mistrza
we Lwowie Kijowskim, pedagoga
sobie wszystkie i dobre względy
Kijowian buntowych Kijowian,
jakoż przysłały ubogich mieszczan
cen rozsypał 200 grzywien srebra
Mścisławom xiążętom i cerkwiom rozdał
300 grzywien (—). Panowanie jego
rozpoczęło się od wojny. — Potrzeba
=wie wpadli w nadniprzańskie
i ptrakali je swemi rugowiami —
Zabili i rabowali wsi cerkiewne
poleciał do Dmitrowicy arcybi-
skup Abel zwał się do Dunaja odpoku
ale Kijowianie wstrzymali go
gdyż niemiał wojska w pogotowiu
radzili mu aby posłał zamiast siebie
swego brata Michała. —
Jakoż Michał Jaroslawic ze
czele Berendejów i Berendejowic
wyciągnął przeciwko pogranicom i
stoczył bitwę. — Sam został ciężko
ranny, ale zwyciężył. — wprowadził
Michała do Kijowa — Nic to przecie nie pomogło, bo Kijowianie
wygnali go znowu. Michał był tylko reprezentantem, ojciec znowu
przybył, nie wyszedł — Abel oddał Dmitrowicy Berendejowicy, sam
z bratem Wsiewołodem udał się do Kijowa — —
Wtedy był to książę do panowania, wtedy to wszystko zależało — Ojciec
go odprowadził Mścisławem Kijowianie Kijowi Abel z Kijowianami
dowodził i pogodził się ojca nie żałował, zdawało się

spowodowane ucieczce ze Kijowa — Kleb w Kijowie [illegible]
jem jeden, napisał dwie powieści [illegible]
Uwolnienie z obleżenia [illegible]
Tymczasem [illegible] Kleb pobiegł [illegible]
Tymczasem do Wsiewołoda — Kleb w Kijowie [illegible]
do Kijowa 1500 mil we Włoszech, od=
= grodzieńcy mnostwo braci we
ruskich ( )

Ale trzeba wrócić do Mścisława
Izjasławicza, [illegible] uciekł z Kijowa
udał się na dwór Jarosława Ha=
lickiego i starszych skłonił ich
radą, wprowadzenia Andrzejowicza
Włocha Dorohobuskiego, napadł
na jego ziemię i wywiózł jej
obrócił; — Włodzimierz uciekł,
a na Dorohobuże osiadł z jego
ramienia Mścisława Księcia
Włodzimierza Mścisławowicz
dotąd pędzący błędne i tułacze
życie. — Tymczasem Mścisław
na czele drużyn grodzieńskiej,
turowskiej, wraz z Włodzimierzem
Dorohobuskim podstąpił pod
Kijów. — Kleb w tymże czasie
dowiedziawszy się o śmierci Wło=
dzimierza Andrzejowicza [illegible]
Bolesława i Kazimierza Polskiego [illegible]

Mścisław Książę
Drużyny i ambitny
mimo to [illegible]
wszystkie [illegible]
Kijowskiego i [illegible]
Kijowskiego i [illegible]
i on — [illegible]
ni Książę [illegible]
znowuż [illegible]
wyjechał [illegible]
Olim [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

spotkania trumny jego; sam zaś
na wieść iż ~~on~~ Absalom zbliża
się, mając wiernych Hijowian
w podejrzeniu i bojąc się iżby
zdrady opuścić Hijow — Stróżowy
Dawidski potwierdził mu to
do Beerszawia. — Absalom zaś
wszedł bez przeszkody do Hijowa,
gdzie go lud Hijowski i Beer-
=seje z radością powitali ( )

Jedynie Włodzimierz
Absalomowicz, wbrew przy-
=rzeczeniu wyjechał z Dowtoburia
wdowy po Włodzimierzu a jej
majątek cały zabrał. — Jechała
tedy Hajma do Hijowa, ale
Abba ~~syn~~ już w Hijowie nie było,
a więc Dawid syn Borsitawa
nazajutrz wskazała Hijowskiego do wyjechania
rozkazał ją do siebie ~~przy~~ przy-
wieść tego ~~Włodzimierza~~ jej męża
=wał. — Stróżowie zaś z Absalom
gotowi ją wdowę za niego, spalił
o bliskie swego grodu i uprzejmy
nieład napaści — Ale w tymże dniu
czemuż

Mieszkańcy przyjęli go z radością ale nazajutrz potem Bezgadyan z Hajmą nieżnym do Hijowa i przybył — Dał tam niezgrabny ze niewygodny opuścił z żoną z Hijowa Beerszawia Hajmy ale wtargnął bezprawnie —

Borsitawa
Tam Dawid Rachowski wreszcie się Abbeka Chwoni był brata Stróżowego Absalomowego i on dawno go Hijowian, był przeciwnikiem Syneczki Jurdaty, wbrew Kwi wtargnął —

owrotnego Kijowa, musiały iż
dwa stronnictwa, jedno z nich
trzymało stronę Mścisława, dru-
gie usiłowało za Klebem. – To
Brzetysław Kijowski
ostatnie zmusiło dotąd Ihorewi
pod Mścisławem. – Niespokojny
ten książę zamiast coby miał
się ustalić na Kijowie, porzuco-
wał się na Wyszgorod i obległ
go. – ~~Stał pod bramą stolicy~~
~~w ogrodzie~~ Wyszgorod leży od
Kijowa o ~~południa~~ dwie mile, dla
Wielkiego Księcia drogi dla
pieszego pielgrzyma. – Mścisław
~~nie~~ więc rozłożył się obozem
tuż za stolicą brzegiem w ogro-
dach swoich i stąd ~~wciąż~~
wyjazdkami i podjazdami wciąż
usiłował przekuwać się z twierdzy.
Ale jedna zasadza tuż ustawiona
i drzwi się Ihorowi przelatało. – Ale
Spytnieuszy go wprowadzili, woje
wodę Kalicki go odtrzymał a
i Torki i Berendzi wiadomie
tuż o wprowadzie rozmyślali. – Widząc
to ubywanie wojska, przeto sty-

Dawid postarał się o nowe
w papiezu wyjednawszy
[illegible] Wotadytrawa
Leszka [illegible] wydawszy
wydał Wolanda – Bobrz
wojewodzie Krakow pod
Pietrkowem

[illegible] Dawid [illegible] Kraków, gdzie miał
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

umarł Książe W Kijowie 1170 czy 1171
druga data prawdopodobniejsza.
umarł (1172 r) Kijowianie pogrzebali go jak i ojca jego Księcia Jerzego za miastem w Berestowie w cerkwi Zbawiciela ( )
Rurzistawowicze

Po śmierci Hleba, Dawid wypłacił wraz z bratem Mścisławem jeszcze na Wołyniu po swego stryja Włodzimierza Dowżebórskiego, żeby jako starszy z rodu Monomacha przyjechał objąć Kijów, chociaż nie sprzeczał w tem działali gdyż w istocie sami chcieli w Kijowie rządzić. - ~~Wyekspedjowali wraz z tego za wtedy Andrzej~~ Andrzej Jurjewicz był wtedy zajęty wojną z Ks. Halickiem, prowadzonej
nadaremnie
bezskutecznie obsadził Kijów tak teraz Mścisław
sam a nie swoich
Jaropełka gotował. ( ) Rościsławowicze wyekspedjowali z tego i wysłali na Chersoń z rąk

Rościsławowicze [illegible] Kijowa [illegible] Kijowcy [illegible] [illegible] [illegible]

Kijów

Andrzej, syn Jurjewski ze Książe miesiąc jeszcze czasu oznaczonego nastąpiwszy po Wielkiej Wodzimierz Włodzimierz wrócił przybył tedy z Wołgorodu i dnia 15 Lutego (1171 r.) był w Kijowie przez Kijowskich obwołany Księciem. — Wiadomości te Wodzimierz natychmiast niepodobało się Andrzejowi który mieniąc się głową zdrowych Książąt chciał aby bez jego wpływu i zezwolenia nic nie postanowiono się dzielnicami; Kazał przeto Włodzimierzowi ustąpić z Kijowa, lecz ten pomimo mniej jak trzy miesiące, życia dokonał. — Andrzej Swiatosławowi oddał Kijów Romanowi Smoleńskiemu, jemu z Rościsławowiczów, którzy był powtem jeszcze wielkiej mocy i powagi (w Ruś Kijowskiej) żyjący. — Roman oddawszy Smoleńsk

ale potomny Andrzej Bogolubski nie mógł być zawsze Książęciem Kijowskim to był ich prawo dzielny za bowiem za uwarzonego Ulrat Włodzimierzowi natychmiast z Kijowa wyjechał i nie był obecnie na tron Kijowski powrócił bracia Rościsławowicze Romanem, Książęcia Smoleńskiego, chcieli to niby potwierdzić jednego pobyt przy stronie Kijowa to jest Ulrat tronem Dawnej Ruskiej ziemi, ale prawo nie zwyciężyło Kijowa Romanowi, to był, że nieznawszy był Książęcia Ruskiej jednak Kijowa na tronie Kijowskim Andrzej dowiedział tron ich był innych potwierdzenie cały opuścił pod wpływ i z pod wpływ Kijowskich wrócił

Smoleńsk sprzeda swemu Jaro-
pełkowi przyjechał do Kijowa
i tam go przyjął z okrzykami
radości - Z przybyciem jego
zbiegła się i dworna uroczystości -
Obchodzono [illegible] solennie zwy-
cięstwo Igora Światosławowicza
Siewierskiego nad Kobiakiem
i Połowieckimi hanami poto-
wieckimi - Zwycięstwo to zaszło
było [illegible] nieboże Ottawy
(dziś Suttawy) nad rzeką Worskłą.
Igor sam przybył do Kijowa
i w znak uczczenia zbytu
Rościsława Mścisławowa trupy (szyszak)
zwycięzki zdobyty na Połowcach.
Rościsławowicze odbarwili go
tak Łojmi i przysłali mu do
Wyszgorodu, w dniu Borysa
i Hleba wspólnie się z nim
oddawali radości ( ).

Andrzej atoli [illegible] drugo potem
zmarł w czasie aby zgubić

Ale Roman
Andrzejowi był
tychże potrzebny
nie chciał w Kijowie
żeby stał jako
dowód widocznej
niezależności -

W dniu następnym Andrzej do Romana we Włodzimierzu ogołocił [illegible] Dał im [illegible] [illegible] [illegible]

ty czasem popularności jaśniej
wypadał niżeli na wybicie
ię z kot dowictwa – Jednakże
Rościsławowicze: Dawid, Rurzyk
i Mścisław podzielili na to
jednozgodny Ruryk obawiając
wstali na niesprawiedliwość
i krzywdę, ale wstanie ich
zadrzego u Andrzeja nie miało
powodzenia – Książęta obwieścili
postanowili się zemścić, i jakoż
jesienią roku ubiegłego Kijów
(1178 r.) wzięli w nim w nie=
=wolę Wsewołoda syna Jerzego
wraz z Jaropełkiem Wiewiorym
Andrzeja, następnie dowiedli się
do Torczeska gdzie obległszy
Michała, zmusili z nim
porozumienia mocą którego oddał
im Berestaw a Kijów przy
jobie wstawili. – Ruryk w
Kijowie wstał obwatanym Rury=
cim przez brata i uniósł pa=

Rościsławowicze
Ruryk dotąd zjawił
pierwszy Andrzeja, wrócił
wstał na granicy

wstał
w Rowen nie
wiadomo wrócił

wodzący Pawła (Akt 21 rozwiązał bardzo niezwykle od Andrzeja (Akt 1) W rzeczywistości on ale wszyscy chcieli w Ogóle rozwiązać Pawła rozpoczęli z Ukazem Pisma Świętego Otwórz myślę Andrzej cały czas tego chciał a Paweł się na wyjazd do Jerozolimy wbrew Andrzejowi, Paweł stanowczo wyjazdu się wyjaśnia ojca - Ale to Paweł uwolnił swego ojca a drugiego wstrzymał jako rozwiązanie bo przecież wyjazd z Andrzeja (Akt)

rozwiązanie od Andrzeja - Ukazy chcieli dostrzymać Ukazu wyjazdu do swego pokolenia

Na wieść iż Paweł zamierza wyjść na Miasto niezależnego i wystrzał wrogi nastawienia Żydów miejscowych obwinił Żydów w porozumieniu do Rzymian - Prawdziwi Żydzi przeciwko stawił przed nimi i te im słowa od swego pana powtórzył: "Biada wam, faryzeuszy hipokrytowie - Niewiasta jako mężczyzna moja do mnie nabrzy - Wtedy Paweł do Jerozolimy do brata oddali, Dawid nieb wyjechał do Betlejem, Betlejem, niechaj go ciągnie w niemiecki, ale ten Miasto Ukazy z pewnością was jest głównym winowajcą" - Miasto Rzymian powinien [jak mówi Kronika] Ukazy (od natrudzenia swego) [przeciwko] ich niełaskę tylko jednego Boga, słyszę ty duszę moją

raty się natrząsł od gniewu i
skurczył ostrzydz głowę i brodę
postawił Andrzeja "Idź teraz
do twojego Ojca"—, mówił
Mikołaj,*— "powtórz mu
słowa moje: dotąd nazywaliśmy
Cię jak ojca; teraz gdy ty
niewstydzisz się rozmawiać
z nami jakby z powszechnymi
tobie i ludźmi pospolitymi,
zapomniawszy o naszej Chrześ=
=cijańskości, zatem mówimy
tobie groźbę, wypatrzaj je:
idziemy na sąd Boski" ( )

Tem słowem gość i tą
hardą odpowiedzią Rycerstwo=
wie wielką na siebie obalili
hańbę.— Andrzej "zachmurzony
gniewem" jak się malowniczo
wyraził Dworzaczek "nie chciał
im tej obrazy puścić płazem
i zaczął się gotować do wojny-

Jan Roman Sanguszko z nad Wisły
pułkownik na służbie
Imperium Rosyjskiego (Rus)

We jego imieniu wyprawiły się z Zbaraża [Zbarażu] resztki z Jurwaka Rostowa, Włodzimierza, Perej=
=asławia [Zaleskiego], Bielowieża, Mirowicz Nowogrodu i Berezwia ( ). Ze=
brawszy tedy 50000 wojska poszedł je Ukijowa, do=
wodztwo w tej wyprawie po=
=ruczywszy synowi swemu Jerze=
=mu, a przytem dał mu rozkaz aby Rostyka z Danielem wyprawił z Kijowa a Mieczysława jako najwinniejszego do natychmiastowego i wyraźnego oddania się na sąd do Kijowa [w Kijowie] na Jurdat. — Kijowa wyciągnęła mieszkańców oporu i Jurdatowych wieści bez przemocy do tego miasta; Rostyk uszedł do Białogrodu, Daniel pobiegł do Halicza [Halicza] zaś Jerzy w Kijowie, Jaworowa a Mieczysław z pułkiem Daniela zamknął się w Wyszgrodzie — Jerzy Andrzejowicz Jurdatski wiadomości

nie przestając na opowiadaniu
Hipowa, postanowił udać się
na Wyżnigrod - Wojtke jego
przywitawszy. były jeszcze
[illegible] kupcami Hipowianami
Secundyan, Tortem i Swiato
stawa Crescentiusowego. - Przy-
legło bronia Hipowa pomiędzy
Hipowem i Wyżnigrodem po-
wstały ze tedy niebezpieczeństwo
ich obowiązkiem. - Widzić
to niektórzy zbrojne stanęły
obległszy tak mały i lichy
fortelik jaki był Wyżnigrod
zaiste byłe to rzecz niewygodna,
ale Wyżnigrodu bronił dzielny
bohater a w oborze
oblegających nie było zgody i
jedności i zgody. - Przymierzeni
Księża nie spali Andrzeja
Ola jego podkurem sami wtedy
a w dzień tajemnie stawiali
Pomiatanowowrom - Obległe
[illegible] trwało osiem tygodni

i często ich do pozwy jesienią
Z obu stron walczono ciągle
i wiele ich stron probowało.
Aż nagle pokazały ~~to~~ Wołoszy
—; Mściwoj ~~wydał~~ ich to Kali-
szanie przybywają mu w pomoc
i ~~stanowi~~ ~~wyki~~ ~~to~~ Kaliszanie
pod wodzą ~~Bogusława~~ Leszczyc
~~ale~~ ~~ale jako sprzymierzeńcy~~
~~Andrzeja~~ = ~~Jednakże Węgrzy~~
~~ich~~ ale bytto Bogusław Lew
stawowicz Leszczyc który przy-
bywał jako sprzymierzeniec An-
drzeja - Przybyli tego Węgrzy
pewiedzieli, ~~wbito~~ w Kroniki
los obleżenia. - Bogusław ~~Sieciech~~ miał
~~zamiast~~ ~~Sieciech~~ porządki Kijowa, ale Wa-
dzimierz ich z Olegowicze nie-
dopuszczy go do tego, zmiast ich
przeto tejemnie z Rościsławowi-
czami którzy chętnie zgodzili
ich na jego wydanie - A więc
~~Jur~~ jak mówi Węgrzy ten postawowił
~~Sieciech~~ przejść na ich stronę i miłamen
z wojskiem swem wyruszył do
Białogrodu aby ich z Ruskim

Bogusław Leszczyc
syn Bogusława Węgrzyna
Węgrzy wrócił Węgrzy
stawił W (Węgr)

potyczki — To przyjaciel Nowotwora
na stronę Rosicrucianorum tamci
postrod [illegible] w
obozie obbywających się wyjątkiem
wyjścia do [illegible] uciekli — Darmo
Hrigoryta i wojewodowie usiło-
wali powstrzymać uciekających
— nic nie pomogło, wśród nowej
turbacyi [illegible] tłumami uciekli się
w ucieczkę — Walczący za Mścisław
[illegible] [illegible] gdy się dwie
jus zrobił, stał na wałach
Wyniosłe i niechciał wesprzeć
swoich ordon [illegible] potrzeba
te stany uciekające i topiące
się w nurtach Dniepru — Wzmoc-
niły się [illegible] i świętym
rusznicom Wyniosłego Borysowi
i Plebanowi rozkaz dano za
to niespodziane, cudowne prawie
zwycięstwo — Potem [illegible] na
Kijów i zabrał cały obóz wspaniały
jaciołki, [illegible] oraz sługat
za uciekającymi, topił, zabierał

w niewolę — Mścisław zwyciężywszy
tem więcej sobie swoją wojewodzkiego z Kijowa i oddziała
się w Wyszgorodzie a Jarosława
Łacki uszedł wjazd uroczysty
do Kijowa i pod moc swoją
wziął to Księstwo — Tego roku
zaraz Trzymisław musiał potkać
wtedy i (wkrótce) na opadł na
Swirdala — Ta jego niepowściągliwość,
przywilejowali Novogrodcy niebo=
gosławieństwem niebios za opie=
stowanie ostrzeli Kijowskich, ja=
=kiego Swirdalczyk w 1159 roku
byli się dopuścili ( )

Tymczasem Książę Światosław
Czernichowski wspomnianemi
wpadł do Kijowa i wypędził
Jarosława Łackiego. — Nie długo
to jednak władzia ten gościł,
12 dni tylko zajechał, a Rostysław
znowu pojmał w niewolę swoją
Jarosława i wielu bojarów,
i złupowawszy Dwor Książęcy
na czysto, wyniósł się do Czerni=
chowa

Cerkiewkowe — Bezpowiat to i gwałty
niepotrzeby wiele Kijowian
którzy zdawna już byli wrzywyczajeni
do podobnych widowisk; oczywista
zmiana panujących teraz ich
niebezpieczeństwa, tym bardziej
że powaga Księgi w oczach ich
podwyższyć była wyniosła. - Jeszcze
niebawem Jarosław powrócił
do Kijowa i porządnie Kijo=
=wian o tajemnem zniszczeniu ich
ze Świętosławem, pod po=
=kryciem wykupienia z niewoli
rzymskiej, nałożył ogromne
podatki na wszystkich mieszkań=
ców Kijowa, niewyjmując nawet
Duchowieństwa "i hunnenow, po=
=pow, cerenow i cerenic, Katolic
kow (latinu) i gwici" to jest Kapłanów
zagranicznych. - Gwałty te za=
mieszały drugo w Kijowie ( )

Widzi się Kijow niepostrzegł
być zawsze dla cudzoziemców

Kijowianie obrzydzili
potrzebę [illegible] o
bitwie [illegible] zwolniony
gwałtownie [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] -

Kościół Kijowski
za to w [illegible]
Miejscem [illegible]
[illegible] [illegible]

Dziś jak dawniej

otwarta gościnny – Siedziały tu
całe rzesze Kupców i kawalerów
zagranicznych. – Grecy, Ormianie
Żydzi, Niemcy, Moskwianie
Wenecjanie ściągali tu dla
zysków i korzystnej zamiany
towarów, a zyski musiały być
niemałe skoro się nieustannie
przybywali w tym jak opadłym
klejnocie i niedającym zadnej
zyskiem bezpieczeństwa. – Dla
ustawicznych wojen Ukrainy
to było trudne i niebezpieczne
a towary ich musiały przybywać
zimą w sanich bardzo ciężkich i nie-
wygodnych – Jednakże pomimo
to miasto nie miało Regensburg
miało tu swoje faktorje. – Kupcy
z tego miasta przybywali do Kijowa
dla zakupna futer które tu z
przyległej krainy zbywali zyski (z Zalesia)

Tymczasem na dalekim Stawach
rządy z byt samowładne stawały
podatki go wałe i samych nawet
Szwedzkich, którzy do tych nie
odznaczali ducha buntu, podatki

go w mianowisi – Ubiwstwo tego spi=
sku na jego wyraźny rozkaz dospiało
wkrotce. – Andrzej Bogolubski
został w Bogolubowie zgładzony
przedtym przez powiernika
swego Kuzmę d. 29 Czerwca
(1174 r) Dwor Księzny i
skarby niezliczone, bogate
odzienia, tkane materyje witały
zrabowane. – Lud potem rabował
wszędzie domy poradników i ciurów
Księzych, zabijał urzędników. –
Opróżniony Księstwo Swerdalski
zajął Michał II ( )

W Księstwie tem panował mi=
dotępny Jaroslaw Mścisławowicz
lecz rządy jego/mi długo trwały. – Do=
wiedziawszy się Księzi Roman
Smoleński zamyślał wdzierać na
Kijow, upewniając się tą
nadzieją, i z góry przewidując
iż niedoda mu stawić opor,
radził ostrzedz go o tobie hanby
wygnania dobrowolnie ustąpił
tej z Kijowa i oddalił się do

Księzi stoły pozbawiły
rządowy

W przeciwdziałaniu

Lucca. – ale Światosław Kijowski wyciągnął rękę po Kijów. – ~~Zmusił on do tego Kijowa~~ W tym też w tajemne porozumienie z Kijowianami i Czernem Kłobukiem wyciągnął z pieczęcią do Romana aby ten ~~za~~ ~~wyprosił~~ wyprosił Dawida brata swego z niedmiejskiej drużyny za to iż ten pomagając Olgowi palił jego miasta. – Roman ~~odmówił~~ ~~to~~ wydania a więc Światosław wezwawszy na pomoc Wołynian wypowiedział mu wojnę. Roman podjąwszy ~~to~~ wiadomość Przemysłowi oddalił się do Brześcia gdzie i tam czekał na braci. Światosław ruszył Kijowa ale za przybyciem Rościsława wycofał się i wszelkiej czci wojska swego w Dniepru zatopił, ~~Rościsławowicze~~ Rościsławowicze widząc iż Potrawy za ława chwilę wpadli wszy, bez sprzeciwu dostąpili Światosławowi Kijowskiego widząc iż to w samem tylko mieście Kijowie zawiązało i stronnie

Ale za Bolesława Kijowskiego Światosław Izjasławowicz Tego tysiąca ~~wielkiego~~ ~~wielkiego~~ ~~wielkiego~~

Chlabnem wielkiego Księstwa Smoleńskiego i innemi. — (1760)
( ) Roman ras oddalił się do Smoleńska. —

Świat ortan wtajemniczy na tron Kijowski orent syna swego Wiewołoda z Marią córką Karimunda Króla polskiego (.).

Ale dnia 29 Świat ortan gotujący się z Rościsławowicami i z Wiewołodem Jarosławowicem Smoleńskim Wtoczy w 1176 po Michale zasiadł na Księstwie Smoleńskim, i z Rościsławowicami wyjechał był do Czerniechowa gdzie był wczwał wszystkich swych Krewnych na naradę; — Ruryk wpadł do Kijowa i zawładnął nim (1180) Władzia tego zgodnie prawiły od Książąt Wołyńskich i polecił Davidowi aby zdał się do Romana Smoleńskiego aby wspólnie prawili wszystkie wtrzymania po pry wtady — ale David nie zastawszy nie zastawszy jak Roman przy życiu, sam zdał się do Smoleńska ( )

wpadł do Smoleńska Ruryk zdał się w Kijowie na prawie stanie Księstwa Kijowskiego był tego Księstwa do Śmierci (Dant:

Świętosław wyprawiwszy [illegible]
Gotowców wkroczył w ziemię
Iwańskiej. – Ale Wiewołod nie odważył się dać mu bitwy; Świętosław
zawrócił do Nowogrodu
i potrzymawszy się z Książętami
Krzywickimi, zjadł Dorock i
nadszedł nitrowcy drugi raz
do Kijowa. – Tamy dziadek
Gotowców napowiadał na ziemię ojczystą. – Kijowianie
nie dawno [illegible] Książęta
Kijowskie Czernichowskie iż
ci zawsze na wodzili pogan
i wraz z nimi nie szczędzili krwi
rodzimy – Ta plama ciągnie
teraz i na Świętosławie jako
na ich nieodrodnym potomku.
Książę nie ruszając się na zjazd
brzeski Kijowa wyjechał
do Białogrodu, ale niespodziewanym
= nym napadem ruszywszy Gotow
cow, wymógł na Świętosławie
iż ten będzie odtąd tak jako
i on ostrzegał Dnia od Gotowców
i nie będzie aby ci pogani
zabierali chrześcian w niewoli. –
Świętosław trzymał tym tylko
Kleba w Kanowie na
Stary Dniu od Gotowców (Bort)
Miewał cudzoziemie potrzeby – Książęta
mieli ale mity tym wojnowie Jak
Jako miastecko nad Rosią Kanstantynowa

wygnania Tordona i Brzeszczyn, które ciągle wojowały
wzajemnie – Wiby w zgodzie a w ciągłej wojnie w tych
z tym kontrahentem – Kleb zapewnił mu spokój, roz
Zwiększyć zakres jego władzy (Kwartalnik III pozy. 74)
Wyprawa ta nie udała się, została
wit przy tobie wymienia inne
przyczyny niedopuszczenia ( )
niedopuszczenia
W 1185 wszyscy Książęta zjazdy
musieli się aby udawać na
Gotowcowo. – Świętopełk Pomorski
jako zwierzchny z Książąt nakła
nakłonił się wyprawie
wdzięczność – Dnia
30 Lipca tegoż roku
nad rzeką Orcią po
wyższa nasza bitwa dla Książąt
Gotowcowi w rozsypce uciekli
w stepy – Książęta wzięli 7000
niewolników, w liczbie tych i
417 Uniatów, tudzież znaczną
ilość artylerii i broni rozmaitej ( )
Ale Tygor Nowogrodzki, brat
jego Wszewłod Trubczewski nie
i Uniowie idą pomimo niewiąz
ący udziału w tej wyższej
bitwie nad Orcią, pozostawili pod
zarządzili stawy Świętopełkowi
i Książętom niedopuszczonym i
postanowili nową wyprawę na

Gdy przyszła
Potowcow wyprawy – ~~Przyszedszy~~
nad Donie, przyszło za cza-
sem istnica; Igor wciąż te
za trzy wrócky. – Za Donem
knsza Wszewołoda potrzykroć się
z Igorowymi. – W piątek na-
potkali Potowcow; zwyciężyli
ze nich i ci uciekli. – Igor
posrzet za nimi, lecz zastrzegł
w robotę, ~~dobre~~ chwarzy wielko-
rowne Potowcow wyjechały
nagle jak z pod ziemi. – Ucięga
tu strzały zamieniali się mieczami, potem
nastąpiła bitwa. – Walczono
cały dzień, lecz w niedzielę rano
rusini zupełny odnieśli zwycięstwo
Wszewołod walczył do ostatka,
Igor był ranny; – oba też
zostali w polon zabrani. – Hum
Kurcak zwyciężał Rimem (potem
ze Rzymu) a Gza spalił cały
kraj około Putywla. – Igor
jednakże powrócił wkrótce z
niewoli – Sługa jego Lawer
radem Potowiec do pomiędzy
nie do uciekki. –

BIBLIOTEKA JAGIELLOŃSKA

Świętosław pierwszy dwigrał
ię z rukawicy od Turków. –
W prawdzie Księstwo jego zbyt
szczupłe posiadało granice
gdyż Peresław Czerników
oddał on był Borysa
wowi. Wszelako uwierzony
Borysowi nie odstąpił ojciec
dawnej Bizantyńskiej; był
zmuszony ię on wojować z
dawnymi Wielkimi Księstwa
mi Bizantyńskimi, ale zawsze
wygrawał został ich tytułu i używał
pierwszeństwa ( )

Świętosław zaszczyt swojej
wojny. Cesarz Grecki, w czasie Uboju
Konstantynowi greckiemu (syn
Aleksego IV cesarza Izaaka),
jawne wydał bojowanie na
spotkanie panom Cesarstwa
przez wydawszy w pomoc Księcia
dla przywrócenia należnej
Świętosławowi, atoli nie dorzekał
tego, ubiegł, wyjechawszy do

Borysa wzięte wojsko
Świętosław za głowę
Księcia przyjął i
chociaż za to wiele gorzkich
wydawał prawd, i dawnej
wygrawał jednak Bizan
cie prawa wskrzesił.
Borysa zwyciężył i
z tego czasu Bizancjum
za Nabicia – Bolesława
Borysa a brata jego
Jdia Cesarski za wojny
Świętosława Chrobrego w Księstwie
Kijowy wzbudził ię
zazdrość i gniew tych
gardzoni wielkiego
Księcia, nie przestając
tego wtrwoży (Dod.)

Kara orbowa ; w podróży za
Szerowat i wracający do
Kijowa w Kwietniu umarł (1194 r.)
( )

Domyślać się należy że
Ruryk rządzenie ustąpił był
Kijowa Światosława wówczas już:
po pracach dorywczych (?) Ru-
ryk był prawie ciągle w Kijowie.
~~Byłże całowicie wolny dobrowolnie~~
Powitano go tu w Kijowie
z czcią najwyższą, obwieścił,
Metropolita spotkał go z
krzyżem w ręku. — Sprawnik
Wiceprotektor Kijowski
najpierwszy przywitał
Ulicznym Kijowskim przyjął
do Kijowa swoich bojarów
(1195 r.) aby ci wyniślili
Ruryka na stolicę Kijowską
lubo ze Ruryk tak jako i
poprzednik jego Światosław
nienawidzał wiele zakonności
Swiadomości — Jakoż jakby
na dowód tego słowo objął
że nie nienawidzał wolności
Kijowa tak jawnie Książęta Swiatosław
Ruryk Rostysław Mścisław
Mścisław Rostysław Ruryk
Mścisław Rostysław Ruryk
Mścisław Rostysław Ruryk

Kijow, zwał postał do
Smoleńska żeby Dawid przy-
jechał na radę; chciał
z nim wspólnie wydzielać
Krzywym państwa i grody
w Kijowszczyźnie. — Przyjechał
Dawid i bawiąc dni kilka
przyjął cześć jak ~~spotkanie~~
należało prowadzenia narad
z Rurykiem jak wypowiedzia-
nia bitwy. — Oddawna nie
widziano w Kijowie takich
uczt wspaniałych; — całe
miasto było pod wpływem
radosnego podniecenia, biesiady
wesoły ochoty; Ruryk i syn
jego Rościsław biatogrodzki
oraz Kijowianie dawali uczty
swemu dostojnemu gościowi
— Dawid podobnież podej-
mował ich u siebie. — Bezwzględ
Tordi, musiał nawet zmuszać
= wali ich na godach u tego
Księcia ( )

Z tych dwóch kilka dni bujał

wspomnień wpłata ta w
Kronice Kijowa:

W 1180 był pożar w Kijo=
wie i zgorzała w ogniu
cerkiew S. Zofji ( )

W 1184 dnia 1 Stycznia
Metropolita Nicefor, Ar=
chimandryta Pieczarski
i hegumen Baryki poświęcili
z uroczystym obrzędem
cerkiew S. Barbary
w Kijowie, zbudowaną
przez Światosława Wsie=
wołodowicza, na wielkim
dworze; — w tym dniu
Światosław dawał uczcenia
nek dla duchowieństwa i
Kijowian ( )

W 1190 r. d. 14 Kwietnia
umarł Światopełk Jarosła=
wicz i pogrzebiony został
w cerkwi S. Michała wznie=
sionej przez jego pradziada
Światopełka — Michała ( )

W 1196 r. 28 sept z tego
świata wtedy syn Jaro=
sława Mścisława prawo=
=nuk Włodzimierza W. i po=
=chowany został w cerkwi
S. Teodora, gdzie też spoczęły
wprawdy zwłoki jego ojca ( )

Tegoż roku w miesiącu przy=
wieziono do Kijowa ciało
zmarłego Abba Jurjewicza
Turowskiego ulubionego sługi
Ruryka, spotykane przez
Metropolitę i pogrzebione
w cerkwi S Michała ( ).F

Chociaż Kijów od czasów
swego za Andrzeja Bogolubskiego
przestał być stołecznem miastem
Rusi; jednak nie przestał on
być dla niej stolicą religijną:
Metropolita tu mieszkał a
tu był zawsze miejsce wszystkim
tęskniącym całej Rusi w jedności.-
Teraz nawet za Światosława
Jarosławicza i synowi Rościsławi w porządku przy grodach
! Torczyn, Trojan, Kanów Kotlin i Połotsko - Druhu
były uboty prostego opidanom i jemu dać dziesięcin. Kijow
inszemu; Jurjewicz wydał swych przy grodach Rościsławych
Bolesław za Ruryk Metropolity, który za otrzymuje za Wie
wodem, grod. Wiatrowtowa wszystkim wszystkim Rościsława
wiedz na Iwie. - Pomiędzy za i Rościsław za Iwie za jemu
bydź wtrzymani i wydał Iwie, lub innych grodów, z dawnych

F W tymże roku w Kijowie i cały ob liczy dato za nowe grobowe trzy nowe: dwory, cerkwie chwały a mieszkańcy nie przywykli do tego "drutu i padali na twarz z strachu" (-)

Ruryk uważny syn Jarosława Wsiewołodowicza za głowy Kijowa, był spokojny i tolerancyjny; ber obawiał opidanom Kijowa Ruryk i Rościsławowi

i dawniejszy pobyt — Turkuli przyjął rozmaicie
nad Dunaj — Potocki tak podawał sytuacyą Turcyi
Rosyi Austryi — to obawiało Rosyan, żądał ich
Grodzisko — Ks. i Rusyna, chcieli ich skoro
wyjść z obozu
i zamek ich na
Ruś [illegible] pis Jana
Michał [illegible]
Potocki ostrzegał.
i pomógł mu
wyjść ich do nowa
Jana — Roman
wyjął ich nadzieje
i Księgu Chmiel
Chmiel i pobił
go w Kijow —
Rusya wzięta
powtóry Wiszowiecki
Wyrzucił ich za
Moce na Chmielnicki
i zawiązał
Księgt o Kijow —
Pyt wstał ci
Duch głowicy
ku pomocy tego
Chmielnicki mogąc
po tem pole, sta
Chmiel [illegible]
[illegible]
wali pana nowe
od Kijow Jarsal
Roman, michali
ci ich przymi
Potyckiemi i Dani
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Potocki wrócił
i Rusyanie pono
wili w Kijowie ob
Jana [illegible]
Ustąpili ci przy
[illegible]
gorb Wiszowiecka
a Rusya ale Księgt
Chmielnicki wyce
bot [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

wiat ich wyjść do Leszka Białego
i za jego pomocą utwierdzić
w Halicku i usunąć wszystkich
nieprzyjaciół sobie bojarów
niebawem wyjechał ich za [illegible]
to Halicz[3] (1196 r.). Był
to znakomity rycerz i bojownik
swaty, mąż dzielnego [illegible] serca i
nieustraszony na wszystkich po-
trzebnych przymiotach aby
mógł wstać twórcą silnego
i potężnego państwa — Jakoż
istotnie od Halicza nowe
Rejowie rozpoczęło niebawem
panowanie. —

To wyniesienie [illegible] Romana
na tron Halicki tak Rusy-
nowi Rejowskiemu [illegible] ciciowi
jego jak też i Olegowowi
niebyło do smaku, i utwo-
rzyły [illegible] (Kwatycją) partyę [illegible]
[illegible] państwo Halickie.
Romana. — Ale ta Roman
dał dowód swojej [illegible] ręczności.

Był to Roman po
[illegible] wyjściu [illegible]
[illegible] wstąpił na tron
[illegible] pierwszy
wówczas [illegible] jak
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

jeszcze sprzymierzeni Księżęta
niewytrzymali byli jeszcze w
polu, gdy Książę Halicki
już ich był przemocał z
wszystkiemi swoimi Książęty i
Rycerstwem Ruskiem i Polskiem
jego wojska przeprawiły
się przez Dniestr. — Wszyscy
byli pod jego chorągwią.
Rościsław i Torki Połowcy
przybyli też do jego obozu
i wszystkie wtory po dowodzie
do Połowca podawały mu
się dobrowolnie. — Wielkoczasowy
i jedyny bitwy stanął tedy
Roman przed Kijowem (1202 r.)
Kijowianie bez najmniejszego
oporu otworzyli mu bramy
Ingwarowicz czyli jak zwany
Podolski, który wjechał za
nim Radot od Białogrodu. "I
Roman wjechawszy na Radot, —
— opowiada kronikarz — "potem
na górę, (to jest na stare Kijowo
miasto) po Borysa i Olgowicow

3 Roman przeszedł
wtedy rzekę i pobił
nad nią pułki
wojewody [illegible]
Połowcy i Rościsława
[illegible] wyszedł na
pole [illegible] i [illegible]
wtedy [illegible] Połowcy
w [illegible] (Rus)

Wiadomość dotarła wkrótce do Romana w Halyczu i wywołała w nim wielkie oburzenie. Natychmiast wysłał on do Kijowa swoich posłów z żądaniem, aby Rurykowi i Olgowiczom nie udzielano pomocy przeciwko Halyczowi. Posłowie ci mieli przekonać Kijowian, że Roman uważa ich za swoich przyjaciół i sprzymierzeńców i dlatego nie chce, aby ci ostatni wyruszali przeciwko niemu. Kijowianie jednak nie zważali na te żądania, wysłali swoje oddziały i przyłączyli się do Rurykowych i Olgowiczów.

Rurykowi i Olgowiczom udało się zdobyć Halycz, a Roman musiał uciekać do Polski. Tam zebrał wojsko i wrócił, aby odzyskać swoje dziedzictwo. Rurykowi i Olgowiczom nie udało się utrzymać Halyczu, bo Roman wkrótce powrócił i znowu zajął swoje dziedzictwo. Rurykowi i Olgowiczom pozostało tylko wycofać się z Halyczu i wrócić do Kijowa.

swoją niezapomnianą niewia
rusku. — Barbarzyńcy ci
z zapałem i gotowością prze=
=bijali miasto, i nie tylko
opanowawszy Kijów, spalili
go i zniszczyli, ale i "gorzej"
to jest stare miasto zbezcześcili;
i metropolitalny ten dzień
S. Rusi, i Dziesięciny i
wszystkie monastery zrabowali;
obrazy pozbierali, pobrali
krzyże, naczynia święte, odzie
stare cerkiewne (party) księgi
Kijowskich: Włodzimierskie i Ja=
rosławia, które na ich pamiątkę
były w cerkwiach za wieków.
Jesienią 1169 roku znowu ich
powtórnie do Kijowa, z tym
powodem wzięcia, że to miasto
zdobyte wtedy przez Jurydaczy=
=ków, chociaż było zrabowane,
ale przynajmniej mieszkańcy
byli zostawieni przy życiu i
wolności — Trzecimi razem
Połowcy zabijali starców i
niedołężnych; natomiast zaś
i zdrowych ludzi chwytali
i krępowali; niewiernych dali

ani starszyzny, ani ludzi,
ni kapłanów? — Sami tylko
"goście" to jak Hunowie
niemi bronili się ~~odwagami~~
w ostatniej nierównej
~~obronie~~ i tak odważnie,
iż Rotowy rzucili byli
wyjść z nimi w utarczki,
i przestawszy na pewnej tylko
części towarów, wyjść nie
im stąd nieużyteczności. To
dowodzi jak cudzoziemska
populacja miasta była ~~liczna~~
~~i znaczna~~ wtedy znaczniej
i liczna, bo w małej gawiedzi
pewno ~~nie~~ by się nie obronili.
Dalej ros i Olgowiska, nie=
cnięte się na ziemi utrzyma=
nią orężem Hijowem, popuszczam=
=szy na zbrodni wyjścia z tego
miasta ( )

W Hijowie stały ostre rycki=
=sze. = Miasto to zalane
ogniem i krwią nieprzyjacielską
chociaż się napotrzebie potem
i wnet w Romanie ogłoszony pokój ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~
niekrwawej rzeczi Ruskiej — ale nie wyszedł i ci Romanie
to za Hijowe mogli utrzymać. Wtedy nimże i Italia ostała
Hunowie i Węgry — ale tu nie chcieli nikogo spuszczać
Kiszy z Hijowa cudzoziemców, ale ~~nie~~ ~~nie~~ ~~nie~~ Hijowe opuszczać
i Italia pewnie nad Hijowem Kiszy Ruskie tylko się bawił
w wielkie Hijowe — Ale powrót do pokoju z Rzymem —

Włościanie Hunowie
pędzeni z Italy —

Dzikie jak potomni
Hunów Rzeczy Italii
pisał Cassiodor i
nad wszelki sposób
opisywał tegoroczni
(Rzymianie) wodzi (d
16 lutego) Hijowie
Hijowianie wyjechali
wszystkimi pozostali
go uby nad nimi po
panował. Słowem w
dzikim wtedy widoku
Italii

Ale chyba Roman
był pozwolił
powrót ilu
Rudyk wrócił
nie znam
wszelkie
Wyjaśnienie
ubiły

Testament
i wolny Roman

Roman
Wizowe
Wizowe
Wizowe
podobne
nie
Rudyka

i [illegible] [illegible] [illegible]

zobaczywszy chorągwie Ruryka
i Mścisława Smoleńskiego – ale
Wsiewołod wycofawszy bohaterów
i wezwawszy sprzymierzeńca
Włodzimierza Igorowicza Halic-
kiego i Książąt Turowskich
zwodu rozpuściwszy powoz-
rugt pod Kijów, i Ruryk
po raz drugi wyruszył z
Kijowa, jakby dla niedoli
zwodowy, zmuszony był uciekać
z tego miasta. – Wtorzy do
Owrucza ( )

~~W tym czasie zimy Olgo-~~
~~wicze wyprawili się po Kijowy~~
~~ale ta wyprawa całkowicie po-~~
~~szła to nie spełniwszy, wró-~~
~~cili się nazad~~ (–)

Ruryk wkrótce
umarł – Wsiewołod Kijow-
ski sam chciał sam panować
w nadDnieprzańskich Ruskich
stembarskiej ziemi po śmierci Wie-
wołoda Wielkiego Kijowskiego Jur-
ja Jurjewicza. Jur-
ja z pomocą jego w roku jednym
Ruryka z pomocą jego w 1218 – Igorowi drugi wołynt
Rostysławowi i Wsiewołodowi – Smoleńsk obolił Mścisławowi
wiłkowi bez radości walczył – Wsiewołod Czermny wojewodę swego
Ruryka Kijowa i wszystkich Wsiewołodowych Ruryka pomagających ruskich
książąt wojowników tak ich pokonawszy wszystkich wojowników
Ruryka w ucieczce ku Kijowowi ścigał i Kijowa – Kijów

Jednemu Wsiewołodowi
przypadł w udziale
z Ruryka Kijowa
Wtory Smoleńsk, w 1110
dał mu Ojciec Jego
Jaroslaw w Kijowie
Pierwszy on dostał
ze Ruryka Turowskiego
bo bez tego wolał on
bogaty wszystko od Kijowa
a Ruryka podwoła nim
mieścił się z nadDnieprzańskich
Ruskich ziemi z Kijowem
Smoleńsk –

Ruryk był do Kijowa
dla miłości, nadobnej
ale wyni miłowniczej
od ludzi ignorowanej i
Ukrytkie nim nad wszy
pomiarł – Ukrytkie ich
a był potwarcy, buntownik ustawni – Wypowiedział go poison
o pustkę Myśliwczyni – Daty innych jego ich różne jednak
o 19 Kwietnia 1211 (za latopisami) zmarłego – Ale wnuk
Ruryka z pomocą jego w 1218 – Igorowi drugi wołynt
Rostysławowi i Wsiewołodowi – Smoleńsk obolił Mścisławowi
wiłkowi bez radości walczył – Wsiewołod Czermny wojewodę swego
Ruryka Kijowa i wszystkich Wsiewołodowych Ruryka pomagających ruskich
książąt wojowników tak ich pokonawszy wszystkich wojowników
Ruryka w ucieczce ku Kijowowi ścigał i Kijowa – Kijów

Dzieje Węgierskie Wacław Do ostatnich wypadków (Rus)

Prawdziwego nikogo ich nie łączyło. Świat cywilny Rusyna i Niemczyna jego ustawy z ich klimatu wyprowadzał. Inwazyjność; chciał on aby nad Dnieprem tylko wtargnęła jego plemię panowało. - Odrzuta
Odrzuta w nim
[illegible] on dawną nienawiść rodowej do Słowian. - Wygnańcy udali się pod protekcją Mściwoja Księcia Nowogrodzkiego. Który odgrywał rolę był znany z tego iż [illegible] się ostrzegał za mieszania Węgrów. - Książę ten był bohaterem swego czasu "gotowy na dwie wielkie" [illegible] mąż bez trwogi i zarzutu; - w istocie miał książęta stawał [illegible] za pozycjami, godził ich a za nieistniejącymi wyjmował się na prawicach ich krzywdy. - Byłby [illegible] jeden z ostatnich przedstawicieli dawnych normandzkich Waregów.

Losy Mściwoja wiążą [illegible] z Rusią (Rus) [illegible] wiążą się z Węgrami

Porwnyt wyje[c]
i w ich rok
– Ko Wicwotowi
Wicwotaw umdrył 2
Micitaw Now
prosadat 2owo
uliczywdwuyet Ksiąz[ę]
Kijow dat on
Jaroslawowici, owi
II dwoy jich w 1202 roku
w Kijowie panowat; – Wyrwgrad
ras oddat Micitawowi Roma-
nowiczowi ← Ale nie długo
Jagwar siedział na Kijowie,
dobrowolnie ustąpił tego
grodu Micitawowi Roma-
nowiczowi (1223) ( ).–

Kijan tesz zdawał się
jakby chwilową drzewnej
swych panow. i Chociaż
za Stat za prawi
do Kwidzeń Księcia
otworem. – Byle gdzie zbroj-
nego ludu zebrała się do jego

Kijow Micitawowic dzyt
z radzina bo nie chciał
dzynky. Cerwichowaney
(Rus!)

Wszystky Micitaw zwalczy
ni z kwiata drugi sie ne
trom Kijowie panował Ta
gwara – Byta to gruzinski
wiedz 2 dzielowej, nam
wole jakie tam prawa
do tego trona Jagwara ale
tu sztuka, a ni zwalczyli
nie chcieli, a ni przyjęli
wtedy, ani sam wolał pra
wdziwego na swoj krajem
Jaroslawowic Micitawa
Romanowicza z pogranicza
Stary (ok. 1214) – ni dwagy
Jagwara wzięty
rzucona w stronę
Kijowa – Po
Kijowie jak Kijowie –
Dzwonia Dwonowie za
dzwonią w dzwonowi
Kijowie w dzwonowi
obrzadzi (Rus!) –

i zwłaszcza
i nowy
rza bez oporu
– Kijowianie obojętnie
patrzali na to tak
i zwracy panujących,
teraz tu mógł panować
to chciał. – Kijów też
przez to wiecy ciągle był światem
jest pomiędzy zupełnie wrogą
wschodnią a pewnym związkiem
z Halickiem lub Suzdalem. –

Potowcowie długi czas byli
strasznymi najeźdźcami dla Rusi
i Kijowa ale teraz w tej epoce nagle
wtedmej stają pojawił się gwał-
mejący od nich i drżący ludu
mongołów a o których prawdziwie
ani w Europie ani tu nic. –
Mongołowie prowadzili życie
koczujące i żyli z drapieżnych
swych napadów, z myślistwa
i z trzód które pasali. –

z powrotem [illegible]
ani pewny [illegible]
próbowała [illegible]
ale z [illegible]
wodu i [illegible]
one w wo[illegible]
tak dalej [illegible]
umowę [illegible]
Temuchyn [illegible]
podobn. — [illegible]
się wtrawić w [illegible]
tobiasz, jak [illegible]
Bytto dzieci [illegible]
Po śmierci ojca [illegible]
lennicy podnieśli bunt, [illegible]
sprawcow bunta [illegible]
powrót w [illegible]
wrogiej wody. — [illegible]
z podwładnych [illegible]
Khoy chciał z [illegible]
Kurut [illegible]
opanował [illegible]
Kurdcem jako [illegible]
dectwo swego [illegible]
niebiosom wojska [illegible]
modlitwy się [illegible]
czekały chińczyka aby [illegible]

yg i Zniszcz
wirowania
ig Paris

x Który ogłosił
owali Tenuryw=
amij i re wtrąda
o powrocie ig narzywać
s-kaniem to jest wielkim
- Wyrok ten bogow
ilmi
ogił Tłumaczeni ogromnodrzymi
mami.- Wiejący postanowił
tai ig narzędziem woli
ebos i budzi na podbicie
wata - Ostrzy ten Dzyngis=
a rozszerzył swoje podboje
Uderzył Wschodu aż do
Azji mniejszej i aż do Dniepru.
wyprawy
Zniszczył jego pierwszy wyjście
zwrócił ig ku potrzebie
Chinom; spłonął Bokin
i Kraj ig cały zabrał dwoje
i zniszczenie pożogą; potem
zwrócił się na Azję
środkową; padła Samarkanda
nie dawno Chrześcijan bogactwami
i przepychem; padła Chiwa

jam wiele powiedział
i prawdziwie zwiastuje
nadzieje Chrześcijan
pomyślnego podboju
nieprzyjaciół
podbitych -

Termet, De
stanowił g
zdobycia
swoje rabo
tych, du
Judaj Bajadu
przynależy się do
to jest do krajów n
morza Kaspijskiego, n
Jaikiem i Wołgą leży
i tam wpadli na Alanów
Jasów i Kotłowców. — L
to spotykiwszy się po
wity bronić swych progów
do upadłego, ale Mongoł
dowodzca Mongołów wyp
do Kotłowców posłańców
rzekł im wnowie, iż on
się tylko samego pokonania
a i Mongołowie a więc
przyjaźń im potrzebna się z
nimi jako z pobratymcami
a nie trzymać z Alanami
będą z nimi obu
Kotłowcowie zawsze z
Alanami, ale wkrótce

...Mongołowie
...otem wyjęli
...Ruś Mongołowie
...był zabity
...zamiła Kobiecie=
...gali ci zdobywcy
...stanie ruskich. –

...nostwo Połowców z ziemi
...ci z bogactwami i dobyt=
...ami ...ich w Kijowszczyźnie
...liczbie zbiegów znajdował
...znakomity ich han Kotian
...Mścisławem Halickiego, wiadomości postrzegły
...ły jeszcze przyjaźń ...Rusi z Mongołami.
...miał rozdawać pomiędzy
...ygat, tkanin, wielbłądy, bawoły
...piękne niewolnice lecz radził nat
...ze wszystko aby ich tępiły i
...szli w przyszły stawić czoło
...groźnemu i dzikiemu narodowi
..."Ruś zdobyli oni Kijowskie" –
...mówił – "jakoż wasze zdobędą"
...Węgrzy przyjmowali dary, ale
...z podziwem pytali co by to
...był za naród tak straszny

...ci wer brawszy
...jeno powiedz jak
...o bitwie Rusi stacz-

o Mrosym 8
nie sły rus
Kiqzęta
rejęce
nie dtugo
swiata a Kro
i poprowadziem wat
dzieci nowod z głębi
przybyły Mrosy nam ca
~~aby~~ podbic i spustoszyć
wskazaniem Mścisława z
Halicki grozmadzi Kiq
Kijowa na nowady, g
stanowione aby z pot
sitami Kiqząt ruskich
towcow zadrzyć na Mongołow
a nie chciał aby ta cuta
ich nawata spadła na Rus
i Kijow. — Wojska ruskie
stały już obozem u Dniepra
gdy przybyli posłowie mon=
golscy i rzekli: "Idziemy na
was, abyśmy was nie obarzili

tylko wkład
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Noty i przypisy

(1) Daty bitwy Świdrygiełły nad Trupieniem litewscy kronikarze na rok 1320 podają, my zaś idąc za ruskimi źródłami kładziemy rok 1333. – "Rzeczpospolita [illegible] – mówi Stadnicki, – Dijowo-pieriasław z 16 wieku. mówi że r 1333 pomiędzy Świdrygiełłą na Uniestrzu Kamieńskiego Dijowskiego zbił jego rzekli tatarscy wojsko na rzece Trupieniu i wygnawszy tatarow, Dijow opanował wtedy swoją podd. Według kronikarzy litewskiej Leon Lucki tejż bitwy postępuje w porozumieniu potwierdzającym Dijowskiemu i znakomicie umiera w bitwie – Rzeczpospolita Dijowo-pieriasławska tem. był między wtargnięciem Bakty chanowej Lwowskich a znajduje się obecnie w rękach słynnego drukarza Augusta Bilowskiego – Data o pierwszym zajściu Dijowa jest niezmiernej wagi, nie samprzód bo Dijowa, a potem że nie znajduje się w żadnej znanej dotąd kronice ruskiej – Ustęp rzeczony tak opisuje: W lito 6841

BIBLIOTEKA NARODOWA

Wersh wyrzekw.

(1333) Gedymin książe litewski i ruski powitał na Litwie Kazimierza Wielkiego Władysława i pobudził go do wojny z Krzyżakami i tatarskim wojskiem nad Wisłę. Inspiracja i prognazowany tatarski najazd w Prusy wtargnął wojsko" (ob Kazimierz Władysławowicz: Synowcy Gedymina) -

(2) Stryjkowski ● Kronika T. I str. 365. - Albert Wijuk Kojałowicz Historiae Lithuanicae pars prima De Rebus Lituanorum - Dantisci A 1650 - fol: 255. 56-58-59-60.

(3) idem.

(4) ob Kaz: Władysławicz: Synowcy Gedymina -

(5) - Stryjkowicz De Rebus Gestis

(6). Kronika Wielkowojska - Karamzin Tom V nota 137 -

(7) Z oryginału w archiwum miejskim Elbląga widzi Hoppe. Do tych przywilejów Ludwik Dogiełła - ob Ludwik Gołębiowski Panowanie Władysława Jagiełły Tom I str 4.

(8) Kronika Polska M. Cromera Biblioteka Ossolińskich / Tom XIII str. 195 –

(9) .. Litygiłowski księgi XIV Rozdz. II – Kronika M. Bielskiego Tom XIII str. 195

(10) Bielski Tom XIII str. 195

(11) Bielski Tom XIII str. 207.

(12) Ibid Nikonowskiej Kronice: „Ukazała wielki Kniaziej i mnichów 74 – Tatarowie ze grzydora po wiel Dniestra na 500 wersit do Kijewa, a s Kijewa odkup wziasza 500 rubleu (w innych bardziej starożytnych Exemplarach 3.000) i namiestniki swoi posadzili" – Karamzin Tom V. str. 151. –

(13) Ibid Wilkowskiej Kronice u Karamzina (TV Nota 212) " Kniaz Aleksandr Iwanowicz Twerskoj poje chał do Twerdi w Litwu i wojechał Kroolica (Polskiego) i Witowta na Kijewi, a Zelemi Sattam (niebyło jeszcze hanem) tamo ni biesze u Witowta" –

(14) ob: L. Gotzkowskiego: Rozwaga Wstępująca Jagiełły Tom I str. 197. i Dzieje Unowy Polskiej przez Bernarda Wapowskiego Tom I str. 304.-

(15) ~~V. L. t. 6~~ ob Volumina legum wydani Oleyzki I. str. 29.- Zbior pr: Dziatyckiego p. 7, i d..

(16). ob: Obrona jedności cerkiewnej abo dowody etc przez ojca Leona Kreutze -r 1617-

(17).. Stryjow: Kron: Polon: Xiega XI. str. 375 i 404- Stryjkowski. Karamzin Tom V str. 145.

(18). Stryjkowski T. II str. 196- "Sigmunt Smolensk Potock wziął i dzijow ta sprawa"

(19). Łukasz Gotzkowski T. II str. 45

(20). Tamże T II str. 57-

(21). Stryjkowski T II str. 204- Kojalowicz str. 154- Dziejopisarz Ruski III str. 187- Michowita lib: IV cap 57.-

(22) Stryjkowski T II str. 205

w Dziele Historia delle guerre civile di Polonia — Vimina
Bellavese powiada ni Chmielnicki był polakiem: "Questo 445
Chmielnicki benche uomo barbaro e [illegible] dall'origine
della nobilta
Polacca etc.
st. 6

Wszakowieca owie nowowzniesie
w niemprzeciwnych Srodkach
nowszych, nawszych w dopuszczo
neobszarnościach, nowinny w spra-
=wiedliwych Sowich Czynnawszych
na Rozkazowie."—

(104) Tamże.—

(105) ob. Kwestyje potrzebowieje nad
fiskom 70 Uniarza Tego Wiersza
P. 7go Iwiatopełka na Czetwertni
Czetwertynskiego Rotmistrza wojska
Kwarcianowego pozir Wiebe: Otca
Thomasza Oxenowicza Prawosławia
Rektora i Ihumena Monastyra
Dziadowo — Kiew 1691 — Prawosławi
wowi a Ihu tu Pad o Bunt owicza
Chrzcicielu: "Chrzcicieli schellizant
tardzja Chrystyjan i wolnowstyja
rotolacja ustawowyj powsiatsia
na wtawstwo Iwiecko pasza, Grade
podwosiacy"—

(106) Zawsta do dziejow Polskich
M. Grabowskiego etc T I st. 10.
Pamiętnik Kuw: dziej: Tom I
st. 338 — Bantysz Kamieński
T I st. 227. — Przydatek wowszych
dziejow Tam Uniatskowicze—

str. 12

(107). Kronika Grabowskiego i Kamieńca
Kamieńca Dzieje: Kwic. str. 342-345.

(108) Kamieniecia T. I str. 359

(109) Teslica Ukraińska T I str. 96.

(110). Teslica T I str. 9 - Teslica wtedy
zwyciężał się w Chijowie -

(111) Bantysz Kamieński

(112) Szczegóły ciekawe o oblężeniu
Zbaraskiem i potrzebie Ukraińskiej
nowem znalazł we Dziełku p. t:
Relacya Kwalebnej expedycji
triumphalnego powodzenia szczęśliwego
wspomożenia z nieprzyjaciołmi
przez Najjaśniejszego i niezwyciężonego
Monarchy Jana Kazimierza &c. &c.
Kamieńcowa z Tatarzyszkiego na polskie
Kraiu Ukrainy Polskiej - roku 1650
- a także i w drugim pisanem pod
tyt: Expeditio Ukrainensis szczęśliwie
dokonana - przez X Wojciecha Cie-
szowskiego Soc. Jesu S. Theologii Dokto
ra, Akt Kazimierskiej i Theologa
w Warszawie 1649. -

(113). Teslica

(122) Wyhowscy byli rodzaju ruskiego pochodzili Wyhow - W Rusi gnieźnieńskiej zamieszkali obtata przyszli (z 1583) od Piotra Stefana Batorego dawszy przezwisko Wyhowskim na potwierdzenie dawnie im dobr Wyhowa [illegible] nowszemi od tych pierwszych wydał i wotwierdził W Prawie Rzeczy pospolitej z 1546 roku wpisany tytułuje się bojarem Rzeczypospolitej 1581 Krzysztof Lutnyc Wyhowski miał wodę którą wydał za Iwana Wyczewicza który przeciw dawnemu wieczystym potwom niemu Grotowskiej

(119) Jerlicz T I str 110

(115) Jerlicz T. I str 65 - i Olszyńscy spomniełi Abr. Szabuni T II str 65

(116) Niemowski Kamieniecki -

(117) Jerlicz T. I. str 111.

(114) Jenri T. I str 113.

(119) ~~Jenri~~ Jauri — i Bantysz Kamieniecki T I nota 250 - Wołyń

(120) Kochowskiego (Pamiętniki do panowania Zygmunta III wydawca IV i Jana Kazimierza wydał Wojcicki) Ukaz pod wojskiem Zaporoskiego 1648 roku 14 i 16 pułków - Tom II str 129.

(120). Kochowski (Pamiętniki wydane przez Wojcickiego) T II str 141 -

(121).. Jerlicz T. I str 124.. Kochowski (Pamiętniki) str II str 201 - Pamiętniki Chodkiewicza Jemiołowskiego str 29 - Życie Janusza Radziwiłła przez Kasperowicza str 170.-

(123) Przywileje te przytoczone mieją w dwojaki mianowicie Rzeczypospolitej..

448

(124) Tablica [illegible] str. 131

(125). Tablica T. I str. 142 Rachowski (Zapiski rodzinne) str. T II str. 215.

(126). Bantysz Kamieński Tom I str. 311 - 312 - 314. -

(127) Bantysz Kamieński Tom I str. 316. - Markiewicz: Tom I str. 339... Stebelski Chronologia -

(128) Hramota ta znaleziona niegdyś w drugim tomie w rodzinie o mieszczaństwie

(129) Aszkorenski - Kiebr ot Drevnostiamnost ego gymnazicum Istoricheskoe - Kijow 1858 Czyt. I - str. 179.

(130) Markiewicz.

(131) ob w Vol Leyus IV - f. 297.

(132) Vol. Ley: IV. f. 303 - Deklaracyja Pask Tymoszowi Nowacowi - Wobilizacyja Zarudnego - Hrehorego Leszczeńskiego, Wasila Kotarenki Kotarewskiego, Jana Kowalenki [illegible] Hulaśkina i braci jego Kapitonowskich [illegible] Kotarowskich

KRÓLEWSKA BIBLIOTEKA

Jana Murawskiego Jana Rudzińskiego Hawryła Lisowca Sokołowskiego Wawrzyńca etc

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Ostatnia 17
60-102 Poznań
www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82